„***Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.***

După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini?” (Mat. 7/15-16.)

*

„***Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri.***” (Mat. 7/21.)

*

„Și fiind întrebat de farisei când va veni împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut.

Și nici nu vor zice: Iat-o aici sau acolo. Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.” (Luca. 17/20-21.)

Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Când voi pleca din casa ta, va rămâne semnul, și acest semn îl vei purta ca Isaac Lachedem, care nu M-a primit când treceam pe Golgota, și va fi lipsit omul acela de tot lucrul Meu. O, poporul Meu, uite pustia. E scris în cartea sfântă acest lucru: ***«Și când va intra pustietatea în locul sfânt și va înghiți pe mulți dintre ucenici, atunci a venit sfârșitul»***. Cunoașteți acest semn prin morții care mor și prin bolnavii din spitale.

... O, iubitul Meu popor întru care am voit să am un viitor pentru cer, să fac din tine ucenici și mucenici sfinți, și ce a făcut Dumnezeu prin Ioan și prin poporul Său cel de la început! **Scrie în carte că atunci când pustietatea va intra în locul sfânt, să știți că împărăția lui Dumnezeu a sosit.** Și împărăția lui Dumnezeu nu vine prin bețivi, nu vine prin curvari, nu vine prin hulitori sau vânzători, ci **vine prin creștini, vine prin faptele bune**. O vei vedea cu ochii tăi în fața ta, iar dacă vei fi vrednic, vei intra, căci ușa se va deschide, se va da în lături și vei auzi glas părintesc: „**Vino, slugă, să te servesc!**“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-05-1978

***

Pace și binecuvântare și duh de bucurie cu cerul, căci cerul este oaspete aici. Aceasta este zi de mărturie. Slavă și bucurie întru cele de sus, și sărbătoare de pace de la Dumnezeu peste voi, căci sunteți martori în această zi, în acest loc binecuvântat și curat. Sunt coruri îngerești aici, și cântă: ***«Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, de acum și peste toți vecii!».*** Amin.

Binecuvântată să fie împărăția Preasfintei Treimi, a Tatălui Meu și a Fiului Său și a Duhului Sfânt, întreit lucrător.

Pace vouă! Eu sunt aici. Eu sunt Cuvântul, căci Cuvântul este Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu sunt începutul cel nou al celor ce cred în Mine, căci vin cu slavă văzută peste România. Este scris că iarăşi voi veni, și iată, lucrez prin cuvânt și Îmi anunț împărăția. **Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele**. **Inima credincioșilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat și neîntinat al acestora este așternutul lui Dumnezeu**, și iată, sunt purtat de cei ce sunt ai Mei, și sunt cu cuvântul prin ei, căci așa este Dumnezeu, este prin prooroci, este prin purtătorii de Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică*: *„Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit", - și pe files.fm; Jumpshare; joomag; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) Cuvântul Meu lucrează în acest loc, și toate se lucrează prin cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea, căci vin zilele gloriei cerești, vin zilele despre care au scris proorocii cei din toate vremurile. **România este țara strălucirilor, care se va arăta de la Dumnezeu peste popoare, căci aceasta este alegerea ei, și ea va purta nume de nou Ierusalim și de Eden binecuvântat între noroade. Eu, Domnul, am vestit această taină prin prooroci, și nimic nu împlinesc fără să vin să vestesc mai întâi.** (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - și pe jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Iată, Duhul Preasfintei Treimi coboară acum și binecuvintează acest început.

Binecuvântată să fie, și piatră de temelie a bisericii neprihăniților și a neadormiților să fie această piatră care se așează acum prin martorul Meu Ioan-Irineu, căci el va sta pe scaunul bisericii Mele și va cuvânta legile Mele cele curate, cele sfinte, căci este martorul lucrului Meu din vremea aceasta.

Binecuvântați să fiți voi, care veți lucra acest sfânt lăcaș. Binecuvântate să vă fie inima și mâinile și puterea și dragostea și timpul, căci pun timpul sub supunerea voastră, și vom ieși cu grabă deasupra tuturor puterilor de pe pământ, vom ieși prin acest început nou, rostit prin poruncă dumnezeiască.

Pace vouă, și bucurați-vă, că Tatăl Meu vine cu împărăția**! Și iată, împărăția Mea este înăuntrul vostru**, și vor ști toate popoarele care vor vedea slava acestei lucrături de piatră vie, și pe voi lângă ea.

Așa am spus apostolilor Mei: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți împărăția cerurilor, și cine va crede și se va boteza, acela va fi izbăvit. Mergeți, și în orice cetate veți intra, vestiți pace, și dacă veți fi primiți, pacea Mea să rămână peste cetatea aceea».*** Și iată taină cerească peste România, taină neînțeleasă, taină pecetluită și despecetluită, căci pe pământul acestui neam a venit Andrei, apostolul cel întâi chemat la apostolie, și acesta a fost curat cu trupul, a fost neîntinat, și a venit și a adus peste România credința și botezul credinței, și a fost întâiul chemat al lui Iisus Hristos, iar România este întâia chemată, și așa s-a născut România cea creștină, aceea a fost nașterea ei, și Domnul a numit-o regină peste pământ, și iată, vine vremea să Se preaslăvească Dumnezeu peste ea și să-i pună haină de neprihănire, căci este aleasă și este regină peste noroade. Aceasta este alegerea acestui pământ, și scris este în Cartea Adevărului că **Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi Ierusalim nou**. Acest pământ este sfânt, și dacă este sfânt, iată, vine vremea să Se așeze Domnul peste el și să-Și plinească făgăduințele cele scrise pentru vremea aceasta.

Duhul Preasfintei Treimi lucrează cu cuvântul în România, și oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu grăiesc cuvântul Domnului, purtați fiind de Duhul Sfânt, căci așa zice Domnul în cartea cea din cer coborâtă***: «În zilele acelea vărsa-voi din Duhul Meu, și vor prooroci fii și fiice, bătrâni și tineri, robi și roabe, și vor vorbi de la Dumnezeu»*** și cuvântul lui Dumnezeu se va întrupa, căci Domnul a zis și s-a făcut, și este Domnul prin prooroci, și Domnul zice și împlinește apoi. **România este proorocită de proorocii cei de la Dumnezeu, și ea va fi Sionul cel nou și neprihănit, ea va fi Canaanul plinirii vremurilor, ea va fi sfârșit de Babilon și de fărădelege și de stricăciune, căci cerul lui Dumnezeu va fi cu slavă văzută peste acest pământ și va arde toată murdăria care a împroșcat veșmântul fiicei Sionului cel nou ales spre sfârșitul vremii fărădelegii, și nu va mai fi întinăciune și spurcăciune și desfrânare, și nu va mai fi închinare la idoli și necredință, și nu va mai intra în ea nimic necurat, nimic stricat, și Domnul va scoate din ea pe cei fățarnici, pe cei străini de adevăr, pe cei rătăcitori. Și va fi acest munte ridicat deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, căci Domnul va coborî legile Sale pentru cea aleasă și curată și sfântă, pentru cea neprihănită, căci voi coborî și voi rosti cuvântul, și cuvântul va lucra și va curăți toată murdăria de pe ea, și nu vor mai intra pe porțile ei decât cei curați și neîntinați și sfinți. Și va fi acest pământ Eden nou, împărăție sfântă, început de împărăție cerească, început de cer nou și de pământ nou**, și de la acest început nou se va răspândi lumina și viața lui Dumnezeu, căci mulțimi numeroase vor curge să asculte înțelepciunea care va lucra peste fiii și fiicele acestui neam ales. Și va curge izvor de dreptate, izvor de iubire, izvor de înviere din mijlocul acestui pământ sfânt, **și va fi acesta izvorul vieții, izvorul care va curge din mijlocul cetății și care-și va face cursuri de apă vie prin Ierusalim, căci România va fi Noul Ierusalim, iar Domnul va fi cu cuvântul Său spre slava Ierusalimului nou.** (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții”, - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Și se vor împlini în vremea aceasta cele proorocite, căci voi aduce pe unsul Meu, și el va cârmui întru Mine și nu fără Mine, căci peste cea binecuvântată este Dumnezeu cu cuvântul Său, spre plinirea slavei cea așteptată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în ziua punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim**,** din 22-07-1991

***

Aici la voi va fi împărăția celor din cer care au crezut și au plecat la cer întru nădejdea celor făgăduite prin acest izvor de cuvânt ceresc. Aceasta este misiunea la care voi lucrați, **și de aceea se numește aici biserică a neadormiților și a neprihăniților**. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) Cei care sunt acum din cer aici la voi, aceia sunt neadormiți aici, căci veghează și lucrează din cer, **și iată plata neprihănirii lor**! Și dacă ei au mai avut de șters câte ceva din viața lor, de aceea v-am așezat eu să luați și să cercetați pe fiecare și să spălați bine veșmântul fiecăruia, căci am spus să faceți jertfă de rugăciune și de tămâie, și cuvânt de dezlegare să rostiți pentru tot sufletul care s-a născut, ca să fie dezlegată în cer făptura lui Dumnezeu. **Aceasta este judecata despre care scrie în Scripturi, și de aceea a trebuit să ia trup această biserică din cer coborâtă prin cuvânt, ca să facă Domnul judecata păcatelor și să fie dezlegată prin cuvânt făptura lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe archive.org; jumpshare; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Am așezat prin voi biserică curată, biserică vie, biserică prin cuvânt așezată, și dacă este de la cer așezată, cerul cunoaște cele ce vin de aici, și face cerul după cuvântul cel rostit aici. **Iată, aceasta este așezare cerească**, dar greu de crezut este această minune dumnezeiască, greu de

crezut pentru cei ce nu ştiu cum să creadă în Dumnezeu, pentru cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu prin faptele lor şi prin trăirea lor.

Aş voi să pricepeţi şi voi, cu toţii, această stare cerească, coborâtă la voi spre lucru cu cerul. Am mai spus, mămică, şi iarăşi vă spun: aş voi să fiţi mari cu înţelesul cel din cer, că misiune ca a voastră nu a mai fost până acum în Israel. **Cei care au ajuns mai dinainte întru cele cereşti, aceştia văd acum cum vine această taină.**

Extras din Cuvântul sfintei Virginia la sărbătoarea cuvioasei Parascheva din 27-10-1991

***

Copiii Mei, purtătorii Mei, voi sunteţi Mie biserică, iubiţii Mei, căci Eu Mă sălăşluiesc în voi prin taina cea fără de sânge, care este numită împărăţia lui Dumnezeu cea dinăuntrul fiilor ei. Binecuvântată să fie împărăţia lui Dumnezeu, a Tatălui şi a Fiului şi a Duhului Sfânt, Care este în voi, şi iată, vom merge şi ne vom arăta până la toate marginile. Amin. Iată, Domnul Iisus Hristos Se încălzeşte în această iesle şi locuieşte în acest cort sfânt şi este stătător cu voi şi este cu voi. Binecuvântată să fie ieslea Duhului Sfânt a Treimii Dumnezeieşti, care adăposteşte în ea pe Dumnezeu Cuvântul şi în care Se culcă şi Se odihneşte şi Se dăruieşte Mielul lui Dumnezeu celor ce sunt împreună cu Mielul, celor ce merg cu Mielul oriunde Se duce El, căci Domnul intră şi iese din acest iatac, însoţit de cei ce sunt cu El.

Extras din Cuvântul Domnului şi al sfintei Virginia peste soborul de la ieslea cuvântului, din 12-01-1992

***

Cuvântul lui Dumnezeu lucrează un lucru nou, un rod nou, **o împărăţie cerească pe pământ. Această împărăţie care se începe astăzi, este lucrată de Cuvântul lui Dumnezeu** şi de zidarii care sunt tocmiţi pentru împlinirea înţelepciunii lui Dumnezeu.

Amin, amin zic vouă: la început a fost înţelepciunea şi toate s-au făcut prin înţelepciune. Iată cuvânt nou, coborât din tronul lui Dumnezeu. Înţelepciunea lui Dumnezeu este o lucrătură prin cuvânt lucrată, şi iarăşi spun: la început a fost Cuvântul, şi Cuvântul era la Dumnezeu, şi Dumnezeu era Cuvântul, şi toate prin Cuvânt s-au făcut. Amin.

Pace vouă! **Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Eu sunt împărăţia lui Dumnezeu, şi iată, ea este în mijlocul vostru.** Pace inimilor voastre, şi lucrare cerească peste înţelepciunea voastră, căci voi, iubiţii Duhului Sfânt, trebuie să faceţi acum alături de Dumnezeu ceea ce a făcut Dumnezeu prin înţelepciune.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir, din 04-03-1992

***

Eu sunt capul bisericii cea întocmită în sobor de apostoli, căci apostoli am lăsat ca să fie în numele Meu, şi prooroci am lăsat în mijlocul lor, ca să fie cuvântul Meu în soborul bisericii apostolice cu care am ajuns până la vremea aceasta de împliniri cereşti, căci iată vremea cea promisă prin prooroci, cea făgăduită ca să fie. Şi iată, Domnul este credincios întru făgăduinţele Sale, căci vremea este să se deschidă ochii orbilor ca să vadă împlinirile cele vestite din vreme.

Iată aici început de împărăţie a Domnului Iisus Hristos, precum în cer aşa şi pe pământ, căci de aceea am rostit cuvânt şi am zis că aceasta se va numi Biserica neadormiţilor şi a

neprihăniților, precum în cer așa și pe pământ, și de aceea am zis să fie lucrare de cuvânt și să fie împlinire și să fie rugăciune de slavă și de jertfă plăcută fără de sfârșit, precum în cer așa și pe pământ. Precum în cer, căci în cer este jertfă neîntreruptă de slavă și de rugăciune; de slavă pentru cele din cer, și de rugăciune pentru cele de pe pământ, și de aceea a așezat Domnul așa aici, ca să se poată spune acestei așezări „***precum în cer așa și pe pământ, amin***“. Dar acest „***amin***“, amin să fie, precum în cer așa și întru cele așezate aici de Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la un an de la punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1992

***

O, Ierusalime, o, turmă din vremea aceasta, nu-Mi căuta vină după lege, că acum nu Mă mai ascund, fiindcă cuvântul lui Dumnezeu nu se poate lega. Eu am venit spre tine cu această lucrare și îți spun ție să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău, să-L iubești cu viața ta, și să iubești pe fratele Meu ca pe tine însuți, căci **cel ce nu este fratele Meu, acela nu este aproapele Meu și nu este aproapele tău;** acela s-a dus să lucreze la alt stăpân și ascultă de alt stăpân și nu este acela aproapele Meu și nu Mă pot arăta aceluia dacă el nu Mă iubește pe Mine, Dumnezeu. Eu nu dau tainele Mele pe mâna necredincioșilor, și le dau credincioșilor, dar adevăr adevărat scrie în Scripturi că nu mai vede Domnul credință pe pământ și de aceea nu știu cei de azi să cunoască tainele lui Dumnezeu.

Amin, amin zic vouă: vine ceasul, și a și venit, să se așeze la loc împărăția lui Israel, căci Israel este poporul cel credincios, și vine Domnul să-Și așeze împărăția Sa peste făptura Sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-1993

***

O, iubiții Mei, cât de greu a pătruns Dumnezeu cu lucrarea Lui peste om, cu lucrarea de răscumpărare din plata păcatului neascultării și a robiei lui Lucifer! Căci oamenii au făcut numai rău pe pământ, și a pierdut Domnul pe tot omul de pe pământ aducând înec peste pământ, și a rămas un om cu casa sa, un om pe care l-a văzut Dumnezeu că-i plăceau căile dreptății, și apoi a lucrat Dumnezeu peste Avraam și a rostit prin el făgăduința mântuirii omului. A venit atunci Tatăl Meu și S-a folosit de trup și a ieșit înaintea lui Avraam și l-a binecuvântat pe Avraam, și a răscumpărat Dumnezeu pe om prin făgăduința făcută peste Avraam și peste urmașul lui Avraam, Care avea să vină la vremea cuvenită să plinească taina răscumpărării. Iată, Tatăl Meu l-a binecuvântat pe Avraam, Melchisedec l-a binecuvântat pe Avraam, căci Melchisedec era preotul lui Dumnezeu și era mai mare ca Avraam. **Nimeni nu putea fi mai mare ca Avraam pe pământ, căci lui îi dăduse Tatăl Meu făgăduința, și iată, Cel mai mare ca Avraam l-a binecuvântat pe el. A folosit trup Tatăl Meu și L-a binecuvântat pe Cel mic, pe Fiul Său L-a binecuvântat în Avraam.** Și cine l-a făcut preot pe Melchisedec? Căci tatăl său cel după trup era slujitor la idoli și jertfea copii ai cetății Salemului închinându-se idolilor, și pe Melchisedec l-a durut prea tare această nelegiuire și a ridicat mâinile spre Tatăl Meu și a rostit cerere să fie pierdută toată țara Salemului și să nu mai rămână nimic din ea, ca să nu se mai săvârșească atâta rătăcire și minciună. Și a pierit în clipa aceea, într-o clipă a pierit cetatea și nu s-a mai cunoscut că a fost, și a rămas el singur și a plecat la Dumnezeu și s-a sălășluit în munți, și Tatăl Meu l-a numit preot al Său, pentru că Melchisedec a adus jertfa dragostei sale pentru Domnul, și nimeni nu a adus o mai mare jertfă ca și el. El a adus jertfă Domnului toată cetatea, toată spița, și tot neamul său l-a adus jertfă numai

cu cuvântul, iubiții Mei, și a rămas fără spiță, fără neam, fără început și fără sfârșit. Nu se mai cunoștea începutul său, începutul neamului său pe nicăieri, și nici urmă din sfârșitul neamului său, că așa de bine s-a așezat locul în care era Salemul, că nimeni dacă ar fi trecut pe deasupra nu ar fi bănuit că acolo ar fi avut loc o schimbare. Cine mai putea ști de începutul zilelor sale? Nimeni, așa cum nimeni nu a cunoscut sfârșitul său. El era preotul lui Dumnezeu, pentru că Îi adusese jertfă lui Dumnezeu tot ce a fost al său, toată moștenirea lui, și el nu a rămas cu nimic decât cu trupul său și cu Dumnezeul său.

O, mare taină este aceasta, dar voi nu o puteți purta acum, copii ai poporului Meu, căci Tatăl Meu a folosit trup și a binecuvântat pe Avraam și pe urmașul său, și aceasta este lucrarea Tatălui Meu, în care și voi stați, și iată, lucrați după rânduiala lui Melchisedec, și prin cuvânt lucrați, așa cum Melchisedec prin cuvânt a adus jertfă lui Dumnezeu și a fost numit preot în veac, preotul lui Dumnezeu, prin care Tatăl Meu Și-a făcut lucrarea Sa de pecetluire a făgăduinței făcute peste Avraam.

Cu cine să vorbesc Eu despre lucrarea Tatălui Meu? Să vorbesc cu bătrânii acestui popor, căci cu tinerii nu pot vorbi tainele cele mari. Dar unde să fie bătrânii? Dar sunt bătrâni în poporul Meu? Iată, cei tineri sunt bătrânii poporului Meu, și vorbesc spre ei, și să îmbătrânească poporul Meu, că vremea e pe sfârșite, și a îmbătrânit vremea așteptând să crească înțelepciunea lui Dumnezeu peste oameni.

O, poporul Meu, te-am tras lângă Mine ca să te așez apoi și să judeci toate semințiile pământului, după cum am rostit peste Avraam când i-am spus: ***«În tine se vor binecuvânta toate neamurile».*** Avraam a fost omul peste care Tatăl ceresc a rostit făgăduința, și în calea căruia a ieșit cu pâine și cu vin și cu untdelemnul ceresc al cuvântului făgăduinței. Avraam a fost cu binecuvântare tainică, și a lucrat Ea Însăși, Sfânta Treime apoi, și Și-a plinit făgăduința până la capătul lucrării ei, căci așa s-a spus: ***«Ție, și urmașului tău».*** Și iată, Cel ce a purtat rodul pomului vieții a fost făgăduit lui Avraam, măi copii, și de aceea Avraam a avut făgăduința, și de aceea se spune așa, dar nu se înțelege lucrarea aceasta de către fiii poporului Meu, de către bătrânii poporului Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, eram în sânul lui Avraam, eram făgăduit de Tatăl Meu, și de aceea s-a pus peste Avraam Scriptura care spune: ***«În tine se vor binecuvânta toate neamurile!»,*** adică în coapsele lui Avraam, prin cuvântul făgăduinței.

Iată de ce s-a mântuit omul care a fost mai înaintea întrupării Mele între oameni: pentru că Tatăl Meu a pregătit în sânul lui Avraam locul așteptării Fiului Său Cel întrupat, **căci pomul vieții, măi copii, Eu sunt, și am fost așteptat să port rod și să fiu catapeteasmă de intrare în rai**, și de aceea zice Scriptura că nimeni nu poate să intre decât prin Mine, și zice că Eu sunt ușa, și pe ea s-a făcut primul pas în rai. **Eu am înviat întâi dintre morți, și apoi fiecare, la rândul cetei sale după cum a fost făgăduința rostită**. Și cine a fost primul intrat în rai? Iată, tâlharul a intrat în rai, și deși a avut cu el cheia nu i s-a deschis ușa până ce Eu n-am înviat mai întâi. El a ajuns cu crucea și a vestit pe îngerul din fața raiului, dar acela nu i-a deschis până ce Eu n-am ajuns, căci mai întâi am fost în iad, și apoi am înviat, și am devenit ușa de intrare spre pomul vieții, care este în rai, care este Sfânta Sfintelor Treimii Dumnezeiești, și **atunci s-a început împărăția lui Dumnezeu peste cei vii și peste cei morți.**

… **Iar cei ce nu au plecat întru Hristos, aceia nu înviază, și așteaptă cealaltă mie de ani**, și iată, satana și-a sfârșit, aproape, nimicirea sa și înșelarea sa peste neamurile pământului, iar

cei morți întru Hristos se vor ridica cu toții, spre răscumpărarea trupurilor lor, căci ei au împărățit cu Hristos, și împărăția lui Hristos se așează să judece. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția de o mie de ani", - și pe jumpshare; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd; joomag; n.r.*)

O, poporul Meu, nici acum nu poți purta această taină a învierii morților, nici acum, și ar fi trebuit să o pricepi până acum. Dar Eu am pus capac bine așezat peste taina aceasta, și iată, cei înțelepți pricep această taină care este rostită atunci când tu spui așa: ***«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie».*** O, dacă așteptai, știai ce aștepți, și dacă știai, așteptai. Dar nu ai așteptat, și iată, nu știi, și ochii tăi sunt ținuți să vadă și nu vezi, că nu citești cartea și nu știi dacă nu citești. **Și ca să citești în ea și ca să înțelegi, trebuie să fii coborât din cer, măi creștine, trebuie să te sui la cer și să te cobori să citești apoi. Eu am venit să-ți dau mâna și să-ți arăt cele cerești, și tu nu Mi-ai dat mâna ca să vii cu Mine și să vezi și să înțelegi și să crezi.** Eu am venit cu cerul spre tine, poporul Meu, dar tu nu vezi, căci ochii tăi sunt ținuți să vadă, sunt ținuți de necredință și nu Mă cunoști în frângerea pâinii așa cum M-au cunoscut după înviere cei din Emaus. Dar și acum tot după înviere sunt, și sunt cu tine pe cale și îți vorbesc din Scripturi, dar ochii tăi nu-și mai dau drumul ca să vadă, și Eu vin să te rog să-ți cumperi untdelemn de la Mine și să-ți ungi ochii și să vezi, ca să iei aurul și veșmântul Meu pe tine, că iată, Eu stau și bat la ușa ta. Deschide-Mi, deschide, ca să vezi! Și dacă nu vei vedea, înseamnă că nu-Mi vei deschide, dar dacă Eu te iubesc, te voi mustra cu dreptate ca să vii spre pocăință, poporul Meu de la sfârșit, că străin ești tu, popor de la sfârșit, și nu te mai uiți spre începutul tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1993

***

O, popor cu nume sfânt, atâta răbdare am avut cu tine! Cu atâta răbdare te-am hrănit și te-am răbdat învățându-te, ca să știi lecția împărăției cerurilor, tată, și să încep cu tine împărăția cerurilor cea văzută, împărăția Mea întru duhul și trupul tău, popor cu nume sfânt și cu alegere cerească, fiindcă din nou amintesc: nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, copii ai poporului Meu, și v-am ales ca să vă deprind să aveți fire dumnezeiască, așa cum a fost firea trupului Meu. Eu de aceea am venit de la Tatăl și am luat trup, ca să arăt la oameni ce va să zică firea dumnezeiască în om. Am luat asupra Mea toată firea omenească pentru ca să pot risipi păcatele oamenilor osândindu-le în trupul Meu, și să le osândească și oamenii apoi în trupul lor, dar oamenii au rămas uniți tot cu păcatele, pentru că oamenii n-au luat de la Mine chipul firii dumnezeiești.

O, ce lecții de fire dumnezeiască am lăsat Eu la oameni, dar oamenii nu s-au folosit de această minune, căci Eu am fost minunea întrupată a lui Dumnezeu în om, și am devenit apoi calea oamenilor spre împărăția Tatălui Meu, Care M-a mărturisit pe Mine din cer ca Fiu al Său în vremea botezului Meu prin Ioan.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-1994

***

Eu mereu te-am povățuit să nu mai ții la trupul tău, și să ții la trupul cel pentru Duhul Sfânt, căci trupul tău, creștine tată, scris este că este templu al Duhului Sfânt. Și iarăși scris este în Scripturi că voi, creștinii Mei, nu sunteți ai voștri și că trupurile în care stați voi, trebuie să fie sălașe ale lucrării Duhului Sfânt. Chiar dacă ai da să zici că Avraam sau Ilie sau David sau apostolii au mâncat lapte și carne și unt, tu să nu mai zici așa de-acum, și să te gândești bine ce zici și să

cercetezi bine ce însemni tu pentru ei, pentru cer și pentru veacul care vine acum pregătindu-se prin tine, Israele al ascultării cea din urmă. Cu tine este altceva. Tu împlinești ce n-au împlinit ei, ce a mai rămas de împlinit pentru întoarcerea în Eden, unde moartea va fi aruncată afară și când prin tine se va ierta toată neîmplinirea celor de până la tine, căci tu împlinești ce a mai rămas neîmplinit. **Nu te sminti cu sfânta Scriptură pe care o ții în față, și fii atent că sfânta Scriptură este Duh Sfânt,** nu este carne și fire, chiar dacă în ea se găsesc îndemnuri pentru cei fără de orânduiala sfințeniei, fără de puterea iubirii de Dumnezeu. **Este în ea și lege pentru oameni, ca să fie oamenii călăuziți până la starea de sfințenie, dar fiii lui Dumnezeu se ridică deasupra legii, ca să treacă spre starea cea sfântă de la început.** (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Pe vremea apostolilor, vreme despre care au rămas în Scriptură orânduieli și lucrare peste biserică, uitați-vă bine că biserica neascultătoare de pe atunci primea rânduială prin apostoli, după starea bisericii, dar asta nu înseamnă să faci și tu, ascultătorule, ca și cei care nu ascultau, și pentru care se scriau rânduieli prin apostoli. Ce faci tu când citești în carte despre văduvele tinere pe care le-a povățuit Pavel să se mărite? Și de ce a vrut apostolul Pavel să se mărite acestea după moartea bărbaților lor? Ca să nu preacurvească fără lege, tată, pentru că acelea nu alegeau viața cea curată în Hristos, și trebuia să rămână sub lege acelea, pentru că pe atunci nici iudeii și nici apostolii nu pricepeau de ajuns că legea nu-l poate avea pe om pentru Hristos. Apostolii pricepeau, dar nu puteau îndeajuns să pătrundă cu cele noi peste cele vechi așa, deodată, că era împietrire și nu pricepeau iudeii care veneau spre încreștinare și care erau învățați cu legea. Dar tu, Israele de azi, trebuie să înțelegi că truda Mea e pe sfârșite, și trebuie să am un popor așa cum este cerul sfânt. Așa, și nu te sminti că-ți cer să fii cum este cerul sfânt, cum este Ierusalimul cel de sus, cel prin har Ierusalim, și care a câștigat prin har Ierusalimul cel de sus, după cum a fost rostită făgăduința peste Avraam.

Ascultă, Israele, glasul Meu, ascultă povața Mea, măi Israele, că tu ești ales pentru sfințire, nu ești după trup; ești ales pentru cele ce vor fi mai presus de trup, tată. Nu te lua după cei din poporul Meu care n-au vrut să împlinească cele profețite încă din vremea trupului lui Verginica. Eu ți-am spus azi că este cel mai frumos și cel mai sfânt Paști și cea mai sfântă zi de înviere din viața ta cu Mine, măi Israele. Vorbesc de cei care n-au lepădat cele așezate pentru acum, pentru de acum înainte până la arătarea Mea pe nori, tată. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine”, - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Acum rămâne să văd ce să fac cu cei ce au scuipat peste așezarea cerută pentru vremea în care suntem ajunși cu veacurile cerului. Eu, Domnul, Îmi voi aduce aminte de toți cei ce au numele rostit de cer prin această profeție, și voi scormoni și în carne și în piatră, și voi zgudui toate casele de creștini care au peste ele mărturia acestei profeții, și voi pune întrebarea: **„De ce ai părăsit pe Domnul, tu, casă a lui Israel, și ca să te închini la idolii trupului tău și ai veacului cel rău?“**. (*Vezi selecția tematică: „Despre chipul cioplit și semnul crucii”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Îi voi întoarce cu fața la Mine pe toți cei care au auzit de la Domnul și au scuipat pe cuvintele aduse de Mine pentru ca să fie împlinite, că le-am adus ca să trăiască în voi, copii ai acestei profeții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 01-05-1994

***

Pace ție, poporul Meu Israel! Eu sunt deasupra ta și te însoțesc prin cuvânt, precum pe Israel îl însoțeam cu stâlp de nor și de foc spre pământul făgăduinței, dar pe tine te însoțesc cu slava Mea cea prin cuvânt și te numesc Israel cel de la sfârșit. Iată, Israele, ies în întâmpinarea ta

cu cuvântul Meu, rostit pentru tine deasupra ieslei cuvântului Meu. **Israel înseamnă popor credincios. Fii credincios, Israele, așa cum a fost rămășița lui Israel cu care am mai rămas după ce Israel s-a lepădat de Mine,** că Eu din rămășița cea credincioasă a lui Israel am făcut sărătură cu care am sărat pământul, măi fiilor. Și cine au fost cei din rămășița lui Israel? Au fost Petru și Pavel și Iacov și Ioan și toți apostolii Mei, care au propovăduit numele Meu și împărăția cerurilor până la marginile pământului. Măi poporul Meu cel de azi, rămășița aceasta a lui Israel am făcut din ea ceată de apostoli și de prooroci și de sfinți și am sărat tot pământul cu sarea cuvântului Meu, care curgea prin gura și prin duhul acestor slujitori cerești pe lume. Am sărat lumea cu cuvântul Meu prin ei, că Eu după înălțarea Mea așa le-am spus: ***«Mergeți și propovăduiți că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Mergeți până la marginile pământului și botezați pe cei ce vor crede, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin».***

Și iată, măi poporul Meu, tu ești poporul cel de azi cu care vorbește Dumnezeu pe pământ, că Eu după ce am înviat am rămas viu, și am rămas pentru om, dar omul n-a înțeles ce am spus Eu în vremea înălțării Mele la cer, că așa am spus: ***«Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul vremurilor».*** Dar cel necredincios sau cel greoi la credință cum să creadă? Cum, măi Israele, să creadă cel necredincios că Eu grăiesc din cer peste tine? De aceea dau să ies cu tine înaintea lumii, ca să înțeleagă lumea că tu ești trimisul Meu în lume, așa cum am trimis și pe apostolii Mei cei de atunci. Și tu, ca și ei, mergi acum ca să spui din nou ce au spus ei. Ei spuneau că s-a apropiat împărăția cerurilor. **Și ce este împărăția cerurilor, măi Israele de azi**? Oare, mințeau apostolii Mei Petru și Pavel, care erau întâi dintre apostoli? Mințeau ei când spuneau că s-a apropiat împărăția cerurilor? Ei spuneau acum două mii de ani, și tu spui astăzi, tată. **Dar ce este împărăția cerurilor?** Dar ce nu este împărăția cerurilor? O, măi fiilor, împărăția cerurilor nu este mâncare și băutură, nu este însurat și măritat. **Împărăția cerurilor este mâncarea cuvântului lui Dumnezeu, este sfințenie și curățenie și cuvânt de Duh Sfânt.** Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar cei **ce se învrednicesc să fie fii ai împărăției cerurilor, aceia duc viață îngerească în trup, aceia nu se însoară și nu se mărită și trăiesc precum îngerii în ceruri,** și de aceștia are grijă Tatăl Cel ceresc, Care le este Tată lor. Împărăția cerurilor este cu tine, poporul Meu Israel de azi, pentru că tu ai înăuntrul tău tronul Meu, cuvântul Meu în mijlocul tău. Tu ești poporul care Mă ai pe Mine, Domnul, în mijlocul tău cu povața Mea, cu porunca Mea, tată. Eu nu dau porunci decât celor ce au ales să asculte de Dumnezeu, dar cei ce fac după voia trupului lor, aceia nu sunt fii ai lui Dumnezeu, aceia sunt fiii veacului acesta.

Spune, măi poporul Meu, spune, tată, la lume, și să nu taci; spune-i omului din lume să nu spună că e cu Mine. Dacă el e cu traiul veacului acesta, dacă nu se ia după poruncile Mele, să nu spună că e cu Mine, că scris este***: «Cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit trupul și patimile și poftele și slava deșartă, care vine de la om».*** Învață, poporul Meu, pe cel ce vine și te întreabă ce vorbesc Eu cu tine; să-i spui și tu așa cum spuneau apostolii Mei, să spui că s-a apropiat împărăția cerurilor și să-i spui ce înseamnă taina acestui cuvânt dumnezeiesc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1994

***

Vom întâmpina sărbătoarea învierii și voi ieși cu tine, poporul Meu, și să fii plăcutul Meu, măi fiule poporul Meu. Caută, fiule, să fii plăcut lui Dumnezeu, că se uită sfinții la tine, tată, se uită îngerii la tine, și se va uita lumea la tine, se va uita din zi în zi mai mult ca să te vadă cum ești și dacă semeni cu cei din cer. Voi coborî cu cerul pe pământ, voi aduce toată frumusețea cerului

pe pământ la voi, copiii Mei cei purtători de har dumnezeiesc. Biruiți-vă, fiilor, biruiți-vă, și iarăși zic: biruiți-vă pe voi, că Eu vreau să iau ființă în voi, așa cum am luat ființă în apostolii Mei, care au împărțit lumii împărăția cea de cer. Dar această împărăție vestită de ei de pe atunci, trebuie acum să se întocmească spre vedere, spre împărăție peste toate și spre sfârșire a duhului lumii, care este străin de cele cerești. **Vine împărăția Mea! Vine mai întâi la tine, Ierusalime, tronul Meu de pe pământ, căci tu Îmi ești tron și așternut, așa cum Măicuța Mea Mi-a fost sălaș spre nașterea Mea între oameni.**

Vreau să fii cer nou și pământ nou, Israele român. Vreau să cuprinzi cu numele tău tot pământul, tată, toată suflarea, Ierusalime român. Te binevestesc că voi face din tine cărări de lumină și raze de soare peste pământul înghețat și peste omul cel fără de duh.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri, din 07-04-1995

***

Fiilor, fiți semănători. Cei ce sunt grâu al mesei Mele, acești fii să se facă semănători. Fiți semănători, că vin și vă dau trăistuță cu grâu. Semănați peste voi lucrare de grâu, lucrarea lui Iisus Hristos în trupul vostru, și apoi să fiți ca Hristos, și să semănați din această trăistuță peste cei ce nu cunosc calea care duce spre împărăția cerească pe pământ. Fiilor, fiți atenți, că fac împărăție cerească pe pământ și întind masa aceasta pe pământ. Iată cartea cuvântului Meu! Iată trăistuța din care trebuie să semănați peste voi ca să puteți fi grâu de soi, și apoi să vă faceți semănători, tată. Cine nu se alege la această lucrare, acela va fi fără de lucrare. Semănați unul peste altul. Faceți ce au făcut apostolii, ce au făcut mironosițele. Faceți ce au făcut ucenicii lui Hristos în lume și peste lume. Cine nu vrea așa, acela este neghină. Acela să iasă din semănătura Mea. Îi poruncesc neghinei să iasă afară din grâu dacă vrea să fie neghină, dacă vrea să fie trup.

Fiilor, aștern împărăția cerurilor pe pământ, și din nou înnoiesc statul întru împărăția cea cerească, și spun: în împărăția cerească nu se însoară și nu se mărită, ci se trăiește viață de apostoli și de mironosițe, de ucenici și ucenițe întru Hristos, de frați cu Iisus Hristos, Care este fără de păcat. Cine vrea să fie în rând cu lumea, acela este neghină, acela este înghițit de valul sfârșitului lui Hristos din om.

Duhul sănătății de duh și de trup, duhul învierii, duhul înțelepciunii, duhul vieții fără de moarte să te învăluiască pe tine, Ierusalime, poporul Meu care iubești pe Dumnezeul tău, poporule care Mă iubești pe Mine. Iubește-Mă, fiule, ca să te iubesc și Eu, ca să te ocrotesc, fiule. Iubirea cea de la sfârșitul vremii trebuie să înceapă de la tine spre Dumnezeu, de la om spre Dumnezeu, ca să vină iubirea lui Dumnezeu spre om. La început a iubit Dumnezeu. Acum trebuie să iubească omul pe Dumnezeu, ca să aibă Dumnezeu ce iubi și ce ocroti și ce învia. Iar tu să fii înviatul Meu, Ierusalime, popor al învierii. Să fii, tată, un popor de fii semănători, că azi Eu îți dau ție trăistuța în care se găsește împărăția lui Dumnezeu, venită pe pământ. Fiecare casă să fie o împărăție a lui Dumnezeu, iar casele împărăției lui Dumnezeu să fie însemnate cu semnul cel binecuvântat, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

… Ierusalime nou, tu vei cuprinde pământul și cerul, și lucrarea aceasta va rămâne pe veci, că aceasta este lucrarea fericirilor făgăduite de Mine, Domnul Dumnezeul tău.

Ierusalime binecuvântat, luminează-te, fiule, luminează-te, și să luminezi lumină din Lumină! Pace ție, Ierusalime român! Hristos a înviat! Pace ție, Israele român! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din 06-05-1995

***

Ți-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înțelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, așa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, și atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul»***, că **Eu, Israele, trebuie să așez la locul lor pe cele clătinate, și se va simți punerea la loc a celor clătinate.** Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rostește peste tine cuvântul cel venit la el din cer, **am grăit prin gurița lui înaintea ta și am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăiește după cuvântul lui Dumnezeu, care se mișcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-și ia prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, așa precum Eu M-am născut din cer, și apoi M-am suit, și iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer.** Așa și tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naștere de sus, naștere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare și acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, așa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Ce se întâmpla, Israele, dacă Eu nu treceam în cele nevăzute? Tu nu știi ce se întâmpla dacă Eu nu M-aș fi acoperit cu cele ce se văd. Stau acoperit cu cele ce se văd, ca să ai tu loc în timp. Eu n-am plecat niciodată de lângă ai Mei, dar M-am ascuns în ei, și de aceea am spus Eu că omul Mă caută și nu Mă mai găsește, că Eu sunt acoperit.

Omul nu Mă poate găsi decât în el. Cum Mă poate găsi omul în el? Prin asemănarea lui cu Mine, întru ascultare de Tatăl.

Vreau să Mă arăt omului în tine, fiule din Israel, și de aceea am zis să te lași să fii după chipul și asemănarea Mea și la chip, și la duh, și la lucrare, căci împărăția Mea ești tu, omule al Meu întru care Eu Mă odihnesc în vremea aceasta. O, fiule, fiule, știi tu că niciodată nu M-am odihnit în om ca acum? Acum, iată, încap și cu odihna, și cu lucrarea Mea în om, și lucrez de pe tron peste pământ, că **tu ești tronul Meu de înviere și de judecată, Israele, copilul Meu.** Dacă ești înconjurat de veacul științei omului, de cele ale științei omului, nu te îndoi, dar nici nu te bucura, căci tu ai de lucrat cu Mine, și vom desființa prin ascultare de Tatăl toată deșertăciunea care vine de la om și de la aur, fiule. Omul pentru aur face știință și o dă pe aur, ca să aibă aur omul, iar aurul este un dumnezeu mincinos chiar dacă strălucește. Omul trebuia să lucreze ce i-a dat Dumnezeu să lucreze, și nimic altceva nu trebuia să facă, dar dacă a făcut, Eu lucrez cu tine ca să ajut pe om să capete înapoi slava pe care a pierdut-o. Știința era a lui Dumnezeu, și omul n-a ascultat să nu ia din pomul științei, și iată, de atunci omul este al științei, nu al lui Dumnezeu, și nu vrea omul științei să creadă că el nu este omul lui Dumnezeu. Cea mai mare minciună este spusă atunci când omul științei spune că este omul lui Dumnezeu. Sunt mulți între oamenii științei care se roagă lui Dumnezeu să-i ajute în știința lor, să-i ajute să facă așa și așa, dar cine-i aude? De auzit îi aude Dumnezeu, dar auzind nu aude Dumnezeu, căci Dumnezeu nu Se dezbină pe Sine.

… Omul de știință a scormonit cu mintea lui și s-a băgat în tainele facerii, așa cum s-a băgat Adam să mănânce de unde nu trebuia să mănânce. Omul a scormonit cu mintea lui și apoi a zis că e deștept, și și-a făcut cărți și le-a dat nume de om, și a scris pe ele fizică și chimie și biologie și filozofie, dar pe niciuna din cărțile omului nu scrie neascultare, nu scrie moarte, nu scrie deșertăciune. **Cei mai deștepți oameni au fost cei care s-au făcut creştini, cei care au lepădat toată știința pământească și s-au întors la Dumnezeu ca să fie răscumpărați de viață și de ascultarea de Dumnezeu. Dar e mare lucru să fie omul creștin, adică Hristos, adică om în care stă ascuns Hristos. Omul creştin trebuie să fie ca Hristos în purtare și în lucrare și la vedere, ca să poată Hristos să-l ia și să-l facă ucenic lucrător, adică Hristos lucrător pe pământ între oameni. Creștinul care nu lucrează cum trebuie asemănarea lui Hristos în el, acela este în căutarea lui Hristos, dar creștinul care este creștin adevărat, acela Îl găsește pe Hristos înăuntrul său, după cum este scris: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1995

***

O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, și mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, și nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, și nu se trezește din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, și s-a culcat iar, și nu se scoală ca să stea înaintea Mea. **Cine slujește păcatului, acela nu înțelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu.** Dar omul care slujește poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoştinţă, are duh treaz și este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: ***«Celor ce cred în El și celor câți L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească și bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut».***

Iubirea coboară din cer pe pământ. Iubirea S-a făcut cuvânt și Se așterne peste România. Pace ție, Românie, că ai în tine poporul cuvântului Meu! Pace ție, că voiesc să te îmbrac mireasă, să te nasc din cer și să te iau de mireasă, să te înfecioresc și să te înveșnicesc, să-ți dau ție darurile pe care omul le-a pierdut de la început. Când Adam a avut din nou un fiu în locul celui ucis, a zis Adam: ***«Iată om după chipul și asemănarea mea»,*** și din acel fiu s-a înmulțit omul pe pământ după chipul și asemănarea lui Adam, după cum este scris. Adam a fost făcut de Dumnezeu după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar când omul s-a născut apoi din om, a fost după chipul și asemănarea lui Adam. Omul născut din păcate trebuie să se lase născut din cer, din Dumnezeu, din iubirea lui Dumnezeu pentru om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1995

***

Israele, Israele, românule Israele, de două mii de ani n-am mai putut lucra ca azi peste tine, dar azi lucrez peste tine mai mult decât am lucrat în toate veacurile peste pământ. Azi a venit vremea să te întocmesc pentru cer. Azi e vremea aceea de înnoire a lumii, și lumea nu știe, și nici omul iscusit şi priceput nu ştie. Nu ştie omul priceput, nu ştie, tată, nu ştie, că el își folosește iscusința la altceva, el își irosește iscusința și priceperea, așa cum fiul risipitor își risipește averea cerută de la tatăl său ca să fie a lui partea lui. Dar pe tine, poporul Meu, te-am oprit ca să fac treabă cu tine în ogorul Meu, în împărăția Mea, nu în împărăția lumii acesteia. **Împărăția Mea este**

împărăția cerurilor pe pământ, că pentru asta am făcut cerul și pământul. Cerul fără pământ nu poate fi împărăție, **precum trupul fără suflet nu poate fi viu, precum sufletul fără de trup este fără de casă.** Dar numai cu tine grăiesc cele din cer, precum numai cu Israel aveam lucrare pe pământ, și moștenire în Israel aveam, și așa îi spuneam lui Israel: ***«Israele, să scoți afară din tabără necurățiile tale și să le îngropi în pământ cu lopata, afară din tabăra ta, că Eu, Domnul, umblu prin tabără, și să nu Mă scârbesc văzând necurăția ta».*** Am stat cu Israel și îl învățam tot rostul vieții vii, și el s-a îngâmfat și s-a amestecat cu neamuri străine și a stricat împărăția Mea cea din cer în mijlocul lui Israel.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 05-11-1995

***

O, poporul Meu, acum e acum, căci trebuie să-ți aduni mintea și cugetul și să le lași să lucreze împreună cu sfinții și cu îngerii, fiule. Scoală-te, copile, scoală-te întru această veghe, că Eu ți-am spus să te culci îmbrățișat cu Mine și cu sfinții, și ți-am spus să Mă crești în tine, să Mă iei în tine și să Mă faci mare în tine, și să semeni cu Mine la mărime și la fire dumnezeiască. Eu, fiule, sunt dator să vin să-ți deslușesc lucrarea bucuriei sfinte, iar tu ești dator s-o iei înăuntrul tău și s-o crești, căci lucrarea aceasta va scoate afară din tine tot ce nu este asemenea cu **împărăția lui Dumnezeu, care iată, se coboară întru tine prin lucrarea bucuriei sfinte.** Așa este, precum este scris, că la mintea omului nu s-a suit frumosul împărăției cerurilor, dar la mintea ta, fiule, nu numai să se suie, ci să și fie această frumusețe care este una, precum Eu Unul sunt. Și dacă Eu Unul sunt, și dacă așa cum sunt vreau să stau în cele lucrate de Mine, în cele frământate de Mine atâta vreme, în mintea și în cugetul tău, oare, nu se cade să-Mi dai acest ogor lucrat ca să fac din el împărăție de cer nou și pământ nou? Eu de unde să încep? Încep și Eu cu parceluța Mea, cu ce Mi-a mai rămas, dar vreau să crezi, fiule, că lacrima e zâmbet pentru cer. Omul nu înțelege această taină, omul nu știe lucrarea fericirii. Omul știe că voia bună și râsul și zâmbetul și bucuria pământească este tot ce trebuie să aibă el. Omul nu are deprindere spre cele ce vor fi. Omul se ia în brațe unul cu altul, și de fericire râde și plânge, și omul nu știe de unde vine fericirea, iar căldura omului e sloi de gheață pentru Domnul și pentru cei din cer care dau să se apropie de om.

Poporule, poporule, tu să nu mai faci decât ce am făcut Eu, fiule. Dă-Mi drumul în mintea și cugetul tău, ca să fac Eu de acolo ce trebuie să faci tu. Nu mai fă tu. Lasă-Mă să muncesc Eu pentru tine, și ia aminte, tată, la cuvânt. Nu Mă lăsa să plâng când te văd că treci pe lângă cuvântul Meu și nu te îmbraci cu el și nu te încalți cu el. Nu mai fă tu. Lasă, fiule, să fac Eu în tine, să fac ce am făcut cât am stat arătat oamenilor. Nu te mai zbuciuma, că Eu spre sfârșitul cuvântului cel de atunci așa am spus: ***«Cine este sfânt, să se sfințească încă»***, și încă asta am de strigat și acum: să se sfințească în Mine, nu în sine, să se sfințească în minte și în cuget, în grai și în faptă, în mișcare și în lucrare, și să învețe de la Mine, că Eu sunt blând, blând și smerit cu inima. Fii atent, fiule, la acest semn: cel ce nu este smerit cu inima, acela nu este blând. Primiți-vă unul pe altul, că pe Mine Mă primiți. Ce vreau Eu să spun? Fiți primitori de sfat bun, căci cuvântul bun este din Mine, nu din om. Un obicei cu aplecare de la un frate te îndeamnă la obicei cu aplecare și pe tine. El vrea să-i faci și tu lui ce-ți face el ție. O lucrare de acest fel pleacă de la o singură vână de izvor, de la izvorul bucuriei sfinte, fiilor. Nu fiți răzleți cu mintea și cu cugetul și cu voința, că Eu, Eu Unul sunt.

Tot poporul să creadă în Scripturi. Cel ce nu este smerit cu inima, acela nu este blând. O, poporul Meu, vreau să fii dulce, tată, dulce și atent cu orice literă care pleacă din mintea și cugetul tău. Cere-ți ție, fiule, căci celălalt va lua și el obiceiul cel bun, fiindcă obiceiul cel din Dumnezeu

se prinde și se face sămânță, și se face copac al împărăției cerurilor. Nu închide cartea, fiule, nu uita ce-ți grăiesc. Stai cu cartea deschisă dacă nu ești deprins să înveți pe de rost și să făptuiești. Eu ți-am dat ție ștergar curat și aparte, și nu te-am mai lăsat să te ștergi cu ștergarul cu care se zice că se șterge lumea. Iar ție ți se cere asemănare cu Dumnezeu, că scris este: ***«Cei asemenea Lui Îl vor vedea așa cum este El»***. Eu sunt gata să Mă las văzut, dar nu asta așteaptă Domnul. **Domnul așteaptă să fii tu gata, să fii tu asemenea Lui, ca să-L vezi așa cum este El.** Israele fiule, Israele puiule, că altfel cum să-ți spun? Fă-te mare, că vremea e scursă. Învață-te să stai bine pe picioare. Ai hambare pline, ai de prisos, și pentru fiecare cuvânt este de lucrat. Roagă-te, ca să știi să te rogi. Roagă-te și tu așa cum s-au rugat sfinții care azi se roagă pentru tine, și a căror cupă cu rugăciuni stă înaintea Mea. Fă din zâmbet lacrimă și din lacrimă zâmbet pentru cer, că nu este zâmbet mai adevărat ca atunci când te scoli din genunchi în urma unei rugăciuni lucrată măcar numai din lacrimi, căci Duhul Domnului știe suspinul tău.

Iubește, fiule, iubește pe Dumnezeu, iar pe fratele tău iubește-l mai mult decât pe tine. Acesta este cuvântul cu care azi te răcoresc prin Duhul Cuvântului. Pace și răcoare de Duh Sfânt să fie peste tine, Israele! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1996

***

Iar tu, Israele, să-Mi fii cer nou și pământ nou, scaun de domnie și așternut picioarelor să-Mi fii, precum a fost omul la început, în vremea odihnei Mele în om. Să știi, măi Israele, că ești așteptat cer nou și pământ nou**, om nestricăcios spre răscumpărarea trupurilor**. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) Să știi, tată, că nu e de glumit. Să știi că trebuie să ai minte, și trebuie să știi ce înseamnă minte. Să știi, fiule scump, că trebuie să gândești în Domnul și să grăiești din Domnul. Să știi, Israele, că **împărăția Mea este înăuntrul fiilor tăi**. Unde, tată, mai auzi tu de la om așa cuvânt de viață? Nu lua de la om, nu lua, nu mai lua, poporul Meu, că tu nu ești poporul oamenilor. Tu ești poporul lui Dumnezeu, Israele. Omul n-are minte. Să știi că n-are. Omul n-are pe Dumnezeu, fiule Israele. Abia Mă ai tu, abia poți tu să Mă ai; tu, cu puterea Mea în tine, dacă Mă lași cu ea în tine. Ține-Mă strâns unit cu tine, fiule Israele, că omul trufaș nu poate scăpa de trufie până ce nu va crede ascultând de cuvântul lui Dumnezeu care vine la tine.

Până acum Gog și Magog loveau calul ca să cadă călărețul, **dar a venit vremea adevăraților închinători care se închină Tatălui în duh și în adevăr, în Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe cal alb,** (*Vezi selecția tematică: „Calul alb apocaliptic" - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.*) iar Gog și Magog nu știu că Duhul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, Care a luat împărăția pe pământ.

Vine Domnul să păstorească neamurile cu toiag de fier, **și numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu**. Călare pe cal alb vine Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 01-12-1996

***

O, voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere, iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu în voi, precum și credeți, precum și sunt. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile la vremea aceasta, vremurile din urmă să se uite, și să se bucure proorocii care au vestit vremea

aceasta a Mea cu voi, că voi sunteți mănunchiul Meu cel mic de flori, despre care au vestit proorocii că veți fi și veți odrăsli. Și vom fi iubiți de mulțimi nenumărate dacă vom ști să ne iubim unii pe alții, fiilor iubitori, fiilor iubiți. Aveți grijă de Scriptura care spune: ***«Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu».*** Iar și iar spun: unii pe alții, nu unii cu alții, nu unul cu altul, ci unii pe alții, precum Eu v-am iubit pe toți cei care ați fost atunci și acum cu Mine iubindu-vă. Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu, iar dacă nu știți cum, întrebați iubirea, iubirea Mea care vă iubește pe toți, și ea vă va răspunde iubindu-vă cu răspunsul ei, și veți fi purtați la sânul ei precum mama își dezmiardă pruncii mângâindu-i. Așa veți fi voi mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de bucurie. Voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou, Ierusalim de sus pe pământ, cetate sfântă, și vor înțelege mulțimi nenumărate ce este Scriptura care spune: ***«Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu»,*** că Eu așa am spus: ***«Vă voi pregăti loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi»***. Și M-am dus ca să vin de la Tatăl locaș pentru voi și pentru cei de atunci peste care grăiam aceste cuvinte, să vin, cetate sfântă să vin, Ierusalim nou să vin și să fiu, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. De aceea vă spun mereu că vin să vă întrupez în trupul Meu cel sfânt, în locașul venit de la Tatăl, după cum am spus: ***«Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc locaș și să vin locaș de la Tatăl pentru voi».*** Am zis că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, dar pentru voi pregătesc locaș cu Mine laolaltă. Ce locașuri are Tatăl între cele multe despre care am spus Eu? O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, ale facerii lui Dumnezeu, măi fiilor scumpi care stați sub înțelepciunea Mea. Sunt locașurile scaunelor, domniilor, începătoriilor, stăpâniilor, puterilor, locașurile arhanghelilor, ale îngerilor, ale serafimilor, ale heruvimilor; locașurile stihiilor care slujesc cuvântul lui Dumnezeu: ploaia, vântul, viforul, grindina, roua, gheața, zăpada, norii, negura, ceața, căldura; mânia cu uneltele ei: fulgerul, focul, pucioasa; locașurile binecuvântării: soarele, luna, stelele și lumina; locașurile casei Tatălui, care multe sunt și nenumărate sunt, căci El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit și se zidesc la porunca Lui, și le-a pus și le pune pe ele în veac și în veacul veacului, și lege le-a pus și le pune și nu o vor trece, și Îl vor lăuda pe El pe pământ și în cer. O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, dar Eu am venit de la Tatăl și M-am dus iar la El, **ca iar să vin, să vin locaș pentru voi, cei dați Mie de Tatăl ca să vă fiu locaș în casa Tatălui Meu; voi în Mine, și Eu în voi;** Eu cu sfinții Mei în voi cu bucurie, după cum este scris: ***«Bucurați-vă, ceruri, și voi, care locuiți într-însele!»,*** **căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele, și așa a fost omul făcut.** Amin. **V-am pregătit locaș în Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fie ai Mei cu Mine, și Eu cu ai Mei, și toate cele ale locașurilor Tatălui Meu să slujească lui Dumnezeu, cuvântului lui Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

Ierusalime, poporul Meu, Ierusalime, popor al harului, Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul. Mă odihnesc în sânul Tatălui, și Tatăl în sânul Meu, început și sfârșit, căci Eu sunt începutul și sfârșitul. Începutul a fost făcut, și Dumnezeu S-a odihnit în el, iar sfârșitul, tot la fel, și Dumnezeu Se va odihni apoi. ***«La început era Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și în El era viață»***, precum este scris.

Ierusalime, locul Meu de odihnă, să știi, fiule, că toate prin cuvânt s-au făcut. **Eu sunt Alfa și Omega, Cuvântul lui Dumnezeu.** La început am fost cuvânt, și toate prin Mine le-a făcut Tatăl, iar la sfârșit tot așa sunt, cuvânt sunt, căci sfârșitul tot prin cuvânt se face, și cine nu înțelege

începutul și sfârșitul, acela nu crede lucrarea cuvântului Meu. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit iarăși este Cuvântul. Eu sunt Cuvântul, dar cei îngâmfați nu înțeleg și nu iau aminte ca să nu vină peste ei ceea ce s-a zis în prooroci, că scris este: ***«Vedeți, îngâmfaților, fiți cu băgare de seamă și înspăimântați-vă, căci în zilele voastre se îndeplinește un lucru pe care nu-l veți crede dacă vă va spune cineva».*** La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul lui Dumnezeu întru început, și toate prin Mine s-au făcut, și fără Mine nu s-a făcut tot ce s-a făcut. La sfârșit iarăși este Cuvântul, și Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu întru sfârșit, și toate prin Mine se fac, și fără Mine nu se fac din toate câte se fac. Eu sunt Alfa și Omega, căci Cel dintâi este și Cel de pe urmă, este începutul și sfârșitul. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit iarăși este Cuvântul, și de aceea zice Scriptura***: «Eu sunt Alfa și Omega».***

Ierusalime, poporul Meu, Eu sunt Cel ce eram la început, căci scris este: ***«La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut din câte s-au făcut»***. De aceea am venit și am spus: ***«Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine».*** Iată, fiule care crezi, Eu sunt cuvânt la sfârșit precum am fost și la început, iar cine crede în Scripturi, acela crede cuvântul Meu cu care lucrez la sfârșit ca și la început. Lucram la început, lucram cele ce nu se vedeau, că nu avea cine să vadă când lucram. Și după ce le-am făcut pe toate câte sunt, l-am făcut apoi pe om, și l-am făcut ca să vadă, și a văzut pe cele ce nu se vedeau, și pe care omul le-a văzut și le-a pus nume. Și iată taină nevăzută, că și la sfârșit lucrez cele ce nu se văd, că nu are cine să vadă când lucrez, și de aceea îl fac pe om ca să vadă cele ce nu se văd. De aceea am grăit Eu ție, Israele, în cartea Mea cu tine și am zis: ***«Să nu te pierzi, Israele, că vine ce n-ai văzut de când te-ai născut; vine facerea pământului și a raiului și a Noului Ierusalim, care nu sunt încă pe pământ»***. Așa grăiam Eu la începutul lucrării Mele cu tine, Ierusalime de azi, și îți ziceam despre cărturarii și fariseii cei așezați la colțul străzii ca să te oprească pe tine să nu vii la Mine, și iată, nu te-am mințit, și pe toate ți le-am spus mai dinainte, iar cuvântul Meu este adevăr.

Cuvântul cel de la sfârșit este ca și la început, este facerea pământului și a raiului și a Ierusalimului nou, care erau la început. La sfârșit iarăși este facere: ***«cer nou și pământ nou în care va domni dreptatea și pacea»,*** așa cum scriu făgăduințele Scripturii care spun: ***«Eu voi face ceruri noi și pământ nou, și nimeni nu-și va mai aduce aminte de cele trecute, iar cerul nou și pământul nou vor rămâne înaintea Mea, și seminția voastră și numele vostru va dăinui pe veci».*** Și dacă așa scrie în Scripturi, iată, cerul și pământul trec, și cuvintele Mele se împlinesc cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu poporul Meu, care va dăinui pe veci, potrivit făgăduințelor Mele, potrivit Scripturilor, măi Israele. Și dacă M-am născut Fiu al Omului acum două mii de ani, **și dacă Tatăl Meu a născut-o la cuvântul Meu pe România odată cu Mine, și dacă Eu trebuia să am un popor la sfârșit ca să vin la el cuvânt, iată, în România Mi-am așternut iesle și Mă fac în ea cuvânt de facere nouă, ca și la început facere.** La început toate s-au închegat la cuvântul Meu, și nu se putea să se lucreze altfel la sfârșit, nu se putea să nu se lucreze și la sfârșit, căci am spus: ***«Eu sunt Alfa și Omega»,*** Eu sunt la început și la sfârșit Cuvântul lui Dumnezeu, căci toate se fac prin cuvânt, și fără cuvânt nimic nu se face. Să știi, poporul Meu, că fără cuvânt nimic nu se face. Cuvântul este Cel ce Se face, și Domnul este Cuvântul, și El Se face în toate câte vor fi, și toate vor fi El, și omul n-a știut să-L vadă pe Dumnezeu în cele ce au fost făcute prin cuvânt. Omul a crezut că Dumnezeu este altceva decât facerea Lui, facerea în care El era, precum și în om era. Dar omul neascultând n-a mai știut, a încetat să mai știe, și de aceea am spus omului: ***«Omule, nu-L vei găsi pe Dumnezeu decât în tine, dacă-L vei așeza în tine».***

O, Ierusalime, pământul României poartă pe el taina cea dintru început, cuvântul Meu cel făcător. De ce poartă pe el această taină? Pentru că **România este pământul Meu ales și neamul Meu ales din nou.** Și de ce am ales Eu acest pământ? O, nu l-am ales. El era pământ ales, și am așezat pe el neam ales, născut odată cu Mine, închegat la cuvântul Meu, căci am trimis pe unsul Meu ca să pună peste acest pământ semnul Meu, pământ ales cu semn pe el și om născut din Mine, neam al Meu, născut din cuvântul Meu, din creştin născut, duh și trup, om încreștinat de creştin, de unsul Meu, de apostolul Meu cel întâi chemat.

E praznic de sfânt Andrei în mijlocul tău, Ierusalime, popor al prăznuirii cerului pe pământ, **căci Eu sunt cu sfinții în venirea Mea la tine. Andrei, apostolul Meu, binecuvintează pe România. Din Mine binecuvintează apostolul Meu:**

– Din Tine, Doamne, Ierusalimul cel de sus, căci în Tine se odihnesc toți sfinții Tăi, Doamne. Și dacă Tu ești cu împărăția cuvântului Tău în România, sfinții Tăi cu Tine sunt, și se adună la praznicul Tău, la cuvântul Tău, Doamne, și grăiesc sfinții din Tine și Te mărturisesc din România, neam ales pe pământ ales, ales dintru început, Doamne, pecetluit dintru început ca să fie ales spre întocmirea plinirii vremilor, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri și cele de pe pământ, toate în Tine.

*Binecuvântat să fii, Doamne, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii, că ai ales neamul român mai înainte de întemeierea lumii mai înainte rânduindu-l în a Ta iubire, ca să fie fiu al Tău, potrivit sfatului voii Tale, spre lauda măririi Tale, Doamne, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri cu cele de pe pământ, toate întru Tine, căci în țara Ta regină ai unit pe cele din ceruri cu cele de pe pământ, s-a unit cerul cu pământul în România, țara Ta regină, țara Ta mireasă, țară cu Rege, o, Rege cu regină, Rege cu mireasă! Nimeni nu știe de ajuns taina pământului ales în care ai venit cuvânt la sfârșit, Tu, Cel ce ești Alfa și Omega. Nu înțelege omul lucrarea cuvântului Tău în România, facerea Ta cea nouă, lucrarea Ta de facere, cuvântul Tău, Doamne. Eu am fost trimisul Tău, ca să pun numele Tău și viața Ta peste neamul român, și nu știam atunci ce este acest pământ, dar acum mă închin Ție în el și îl sărut, că atunci nu știam, nu-i știam taina lui cea dintru început. El era taina Ta, venirea Ta, cuvântul Tău, ieslea Ta în care Te faci cuvânt la sfârșit precum erai la început. Mă închin și sărut acest pământ precum Tu îl săruți mereu cu cel mai dulce cuvânt, că Tu când ai lucrat cuvântul pentru facerea cerului și a pământului, așa ai zis: **«Să fie o tărie în mijlocul apelor, care să despartă apele de ape»,** și așa a fost, precum a fost cuvântul Tău. Și s-a făcut tăria cerului, și a despărțit apele de dedesubtul tăriei și de deasupra tăriei, și tăria ai numit-o cer. Și ai zis să se adune apele de sub cer la un loc și să se ivească uscatul, și s-a ivit și l-ai numit pământ. Iar când uscatul s-a ivit din apă, primul uscat a fost pământul român, primul ieșit din apă, și din el ai luat pământ când l-ai făcut pe om. Și i-ai zidit omului o grădină spre răsărit și l-ai așezat în ea, și ai numit fericire grădina aceea, fericirea omului ai numit-o, grădina fericirii, precum omul are casă și grădină. Când Noe a dat drumul porumbelului ca să aducă semnul împăcării, ramura de măslin, tot așa a fost. Pământul acesta a fost primul uscat care s-a ivit din apă după ce a trecut potopul cu apă, prima oază verde a fost, și din ea a rupt porumbelul ramura verde și a zburat cu ea la Noe.*

O, Doamne, Tu Te-ai făcut cuvânt pe pământul împăcării, și ai împăcat pe om cu Tine. Cuvântul Tău a făcut împăcarea, căci el este făcător, și pe pământul acesta trebuie să faci om nou, născut din cuvântul Tău, căci Tu ești Cuvântul. România este pământul în care se naște omul cel nou, omul cel din cer, căci Tu Te naști din Tine cuvânt în România, și din cuvântul Tău se

naște om nou, om născut de sus, căci Tu ești de sus. O, Doamne, când pământul acesta a primit pe el neamul care este și azi pe el, Tatăl a binecuvântat neamul acesta și a zis să fie fiul Lui, fiul Tău să fie, fiul cuvântului Tău, la începutul și la sfârșitul lucrului Tău cu el. A trimis Tatăl pe Melchisedec și l-a binecuvântat întru Tine, Doamne, Fiule al Tatălui. A binecuvântat Tatăl acest pământ, după rânduiala lui Melchisedec l-a binecuvântat, și apoi eu am venit trimis al Tău, mărturisitor al Tău, și Te-am dat pe Tine neamului român și l-am făcut neam cu Tine prin pâine și vin, prin Trupul și Sângele Tău pe care Tu l-ai lăsat la ai Tăi, și rămășița lui Israel s-a făcut neam cu românul, și toți suntem un neam. Neam al Tău este cel ce crede în Tine, om plămădit la sfârșit, căci Tu ești început și sfârșit.

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei 13-12-1996

***

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, țara Mea, Israele al întoarcerii Mele la oameni, Ierusalime nou-născut; născut din cuvânt de sus, din cer născut pe pământ, la cuvântul Meu prin care toate se fac la sfârșit precum la început s-au făcut.

O, cu ce va fi asemenea împărăția cerurilor? Cine va fi asemenea ție, țară a împărăției Mele pe pământ? **Poate vreun popor să se nască dintr-o dată?** O, în durerile nașterii tale s-au născut în tine fii, țară cu iesle a nașterii cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care Se naște în tine cuvânt, și grăiesc cu limbă românească și Mă scriu cu tine pe pământ, și toate neamurile se vor închina și vor slăvi pe Dumnezeul lui Israel cel român, Dumnezeul României, Domn adevărat în cer și pe pământ. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul, și **din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tăișuri, Cuvântul lui Dumnezeu, veste și poveste adevărată. Amin.**

Fiilor de la iesle, mergeți și vestiți că sunt cu împărăția cerurilor în voi și cu voi. Mergeți și vestiți cuvântul lui Dumnezeu care împărățește la voi, în mijlocul României, și fericiți cei ce-și spală veșmântul ca să intre la Dumnezeu. Fericiți cei ce păzesc cuvântul lui Dumnezeu, căci vremea este aproape, și **iată, vin, cuvânt și trup vin, curând, curând vin. Acum vin cuvânt și hrănesc mulțimile și le dau din râul vieții, și în curând vin trup, așa precum M-am suit la Tatăl**, căci scris este: ***«Precum S-a suit, tot așa va și veni».*** Curând, curând voi veni, iar trupul slavei Mele va descoperi cerul cel nou și pământul cel nou, căci M-am făcut veste și poveste de la o margine la alta a cerurilor, ca să nu vin fără de veste, să nu vin pe neștire.

Eu sunt cuvânt în tine, țară Românie. S-a dus vestea și povestea de taina Mea din tine, de **cuvântul Meu și de poporul Meu, calul alb și călărețul lui.** Mă fac dragoste în tine, ca să nu cazi niciodată. Mă fac izvor de apă vie și sunt îndrăgostit de tine, țară a doririlor Mele. Tu ești taina Mea de veac nou, tu ești Ierusalim nou, tu ești vestea și povestea Mea de iubire, și ești, căci Cel ce este, în tine este. Eu sunt Cel ce sunt. Eu vin curând. Eu vin curând, iubito, dar cheamă-Mă! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Veste și poveste“, din 22-12-1996

***

Mă slăvesc cu serbare de sfinți, și tu Îmi așterni masa, pentru ca să stau la ea și să ne hrănim cu slava cuvântului Meu, căci și Eu stau și Mă hrănesc, stau cu cerul la masă cu tine, poporul Meu. O, cine Mă mai primește pe Mine cu praznic de cuvânt la masa sa? Care om Mă mai cunoaște pe

Mine viu, și cu grai viu și adevărat cu omul? O, poporul Meu, nimeni nu-Mi mai face loc și Mie ca să fiu viu și adevărat pe pământ. Tot omul zice că are credință în Mine, dar nu știe ce este credința în Mine. Nimeni nu se mai uită bine la viața sfinților Mei cu care am grăit și am lucrat pe pământ. Omul de rând zice că M-am înălțat la Tatăl și nu mai sunt pe pământ. Israele, Israele, oare unde zice omul că sunt Eu și Tatăl? Unde își închipuie omul că e Dumnezeu? **Nicăieri nu-I place lui Dumnezeu mai mult ca în om și lângă om și cu omul.** Dar unde zice omul că sunt Eu și cu Tatăl? Unde o fi așezat omul veacului acesta cerul și tronul și statul lui Dumnezeu? Unde, oare? Cum și de unde să mai grăiesc Eu peste om ca să vadă omul că sunt cu cei credincioși, din veac și până la venirea Mea cu veacul cel fără de sfârșit, pe care l-am întocmit la început odată cu facerea omului și a toate câte le-am creat pentru om? Cerul cel dintâi și pământul cel dintâi dau să se arate și să ia locul la cele omenești și la cele stricate de om, care au fost făcute să fie veșnice precum omul trebuia să fie și să nască din el om veșnic așa cum M-am născut Eu, Cel veșnic viu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-1997

***

Amin, amin zic ție, poporul Meu: cel ce crede în Mine are viață veșnică și nu moare, iar cel ce moare nu crede în Mine. Cel ce crede în Mine înviază și este viu și crede, iar cel ce nu mai crede nu mai este viu. I-am spus omului cel dintâi, i-am spus lui Adam: ***«Dacă nu vei asculta, dacă vei lua ce ți-am spus să nu iei, vei muri în ziua aceea»,*** pentru că cel ce nu crede ce-i spun Eu, acela nu mai este viu, **și nimeni nu înțelege ce înseamnă sfârșitul lumii, nimeni, poporul Meu.** Cel ce nu crede în Mine, acela nu este viu. Cuvântul acesta cu care vin Eu pe pământ de patruzeci de ani, ba chiar de patruzeci și cinci de ani, așa cum scrie în Scripturi și în prooroci**, acest cuvânt este judecata necredinței, căci oamenii nu știu ce înseamnă sfârșitul lumii,** iar necredința se întinde peste oameni până la toate marginile, dar și cuvântul Meu se duce ca săgeata care se oprește deodată la locul unde cade ea, **și sfârșitul lumii înseamnă necredința în Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 01-06-1997

***

E pacea Mea în sărbătoare cu tine, Ierusalime. E împărăția Mea cu tine și în tine, Israele copiluț, **căci tu ești Israel cel mititel, în care-Mi am Eu împărăția.** În Israel cel de la început n-am putut cu împărăția Mea, că el o avea pe a lui chiar dacă zicea că el este poporul Meu. El era poporul Meu pentru că am zis Eu, nu pentru că a zis el, dar el n-a lucrat în el și peste el împărăția lui Dumnezeu. Venea cuvântul Meu la el, și el nu-l înțelegea, **căci cine nu împlinește cuvântul lui Dumnezeu, acela nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu.** De aceea am învățat Eu pe ucenici cum să se roage, și le-am spus să se roage Tatălui zicând: „Tată din cer, numele Tău cel sfânt să se sfințească în noi, ca să fim ai Tăi. Împărăția Ta să fie vie în noi, ca și în Tine, ca și în cer, Tată“.

O, Israele copiluț, împărăția lui Dumnezeu este moartă în oamenii de pe pământ, nu este vie, și Eu am spus apostolilor Mei: ***«Mergeți peste tot și spuneți că s-a apropiat împărăția cerurilor pe pământ».*** Împărăția cerurilor eram Eu, venit din cer Împărat pe pământ, dar Israel, poporul cel căruia i-am dat făgăduințele cele cerești, **n-a înțeles cum vine împărăția cerurilor pe pământ, așa cum nici azi nu înțelege; ba încă și azi zice că Mă așteaptă,** dar acum vin cuvânt și rostesc, ca apoi să împlinesc, căci așa am lucrat mereu, mereu, poporul Meu. **Am venit ca să fiu pe pământ și să așez pe Dumnezeu în om, și să fie împărăție vie în om**, și omul nu știe să fie

viu, nu știe, și nici nu vrea să înțeleagă și să știe, dar sunt și mulți care știu și nu vor să fie Dumnezeu viu în ei. De aceea am făcut din tine un trimis al Meu, poporul Meu, și merg cu tine cuvânt în mijlocul oamenilor și te ajut să poți da oamenilor cuvântul Meu, și grăiesc din cer pe înțelesul omului de pe pământ, și aștept să vină omul la Mine așa cum ai venit tu ca să-Mi fii ucenic al venirii Mele cea de a doua pe pământ. N-am avut până acum popor ca să-Mi pregătească venirea, dar acum te am pe tine, Ierusalime, popor iubit de Dumnezeu. Cel iubit de Dumnezeu este cel curat, și de aceea te-am așezat să fii curat, fiule Ierusalime, și să Mă așezi în tine cu împărăția Mea, că nu mai e nimeni pe pământ ca să poată învăța pe om împărăția Mea în om. **În zadar se zice în biserici rugăciunea „Tatăl nostru“, că dacă nu s-ar zice în zadar, s-ar vedea împărăția Mea pe pământ ca și în cer.**

Sunt oameni pe pământ, aud grai de pe pământ care spune așa: **„Eu am pe Dumnezeu în inimă și cred și Îl iubesc pe El“**. O, omule care te-ai învățat să vorbești că Mă ai în inimă! De ce nu Mă ai și în trup, dacă în inimă Mă ai? **Dar ce este inima ta, și ce este trupul tău?** Oare, crezi că inima poate să fie locașul lui Dumnezeu, iar trupul care ține inima în el să nu fie locaș al Domnului? Dar cui spui tu așa, și pe cine vrei să-l faci să creadă ce spui tu?

O, omule, o, omule, o, omule, numai dureri Îmi faci, numai neadevăr este pe inima și pe limba și pe trupul tău, căci inima este glasul minții tale care se face faptă în trupul tău. O, dacă ai crede cu inima în Mine, s-ar coborî văzut în trupul tău fapta credinței tale, căci Pavel apostolul Meu așa a spus în Duhul Meu: ***«Arată-mi credința în faptele tale, omule!».***

Omul nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu. Omul cinstește zilele și sărbătorile și obiceiurile și credința în Dumnezeu, (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință”, - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) **dar pe Dumnezeu nu-L cinstește, căci ca să Mă cinstești pe Mine, trebuie să-Mi faci casă în tine, să-Mi faci împărăție în tine, omule, dar ție nu-ți place să ai împărat pe Dumnezeu**. Ție îți place voia liberă, căci așa a voit omul încă de când l-am făcut Eu pe om. Așa a făcut și Adam. El era în rai, căci l-am făcut și l-am pus să lucreze și să păzească raiul, l-am pus să lucreze rai în rai, și să păzească raiul ca să fie rai; l-am pus să lucreze împărăția lui Dumnezeu și s-o păzească să fie și să nu se strice, și el a făcut voia lui, n-a făcut voia lui Dumnezeu. I-am făcut ajutor, ca să aibă Adam ajutor, și pe acel ajutor el l-a numit femeie și a spus: ***«Iată os din oasele mele și carne din carnea mea».*** Dar Adam a grăit din duhul cărnii, nu din Duhul lui Dumnezeu; a grăit și a spus că omul va lăsa pe Dumnezeu și se va alipi cu femeia sa, și s-a împlinit ce a zis. **Adam avea de tată și de mamă pe Dumnezeu, și a lăsat pe Dumnezeu, și s-a alipit cu femeia ca să fie un trup cu ea.** Dar ei erau un singur trup, că Eu am făcut două trupuri dintr-unul. L-am făcut întâi pe Adam, și din el am luat și am făcut-o și pe Eva. Eu am făcut din unul, doi, iar omul a făcut apoi din doi, unul, căci omul este neputincios și nu poate să facă ce face Dumnezeu.

Omul a putut strica pe om, dar de făcut nu l-a putut face, și de aceea M-am înălțat la Tatăl după învierea Mea dintre morți. Am înviat și M-am înălțat lângă Tatăl ca să vin apoi Dumnezeu din Tatăl, Dumnezeu și Om, ca să fac dintr-un om, doi, așa cum am făcut la început, așa cum a făcut Tatăl Meu din Mine, Dumnezeu și Om, luat din om.

Am venit a doua oară din Tatăl. Omule, am venit la tine precum scrie în Scripturi că voi veni. Mă fac cuvânt peste tine ca să lucrez prin cuvânt, că și la început am lucrat prin cuvânt. La început am făcut om din cuvânt și din pământ și din apă și din Duh, și acum voiesc să-l fac din

cuvânt și din trup omenesc, din trup născut din om. Voiesc din om să fac om îndumnezeit. Voiesc să fac rai din om. Voiesc să fac zi de odihnă din om, ca să Mă odihnesc în om. **Ziua Mea de odihnă la început, a fost în om. Numai o zi M-am odihnit, și de atunci nu M-am mai odihnit, căci omul a căzut din rai, și am rămas singur.** Sunt singur de șapte mii de ani, căci omul e căzut din rai, și **voiesc să fac din pământ, rai, iar din om, împărăție a lui Dumnezeu pe pământ.** Voiesc să fiu cu omul. Voiesc în om să fiu. Omul cel pierdut, voiesc să-l găsesc pe cel pierdut din rai. E raiul plin de veșnicie, și raiul e în Mine, iar Eu sunt în Tatăl. M-am dus ca să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, căci Eu sunt în Tatăl, și voiesc să-i trag pe toți la Tatăl. De aceea vin cuvânt pe pământ, **și oamenii bisericii Mă alungă din bisericile lor și nu Mă lasă să-l atrag pe om la viața cea veșnică, nu Mă lasă să vin cu împărăția cerurilor pe pământ, nu Mă lasă.** Eu am pe poporul cuvântului Meu și umblu cu el peste fața pământului ca să-l iau pe om în binele Meu, și omul bisericii de azi nu Mă lasă cu binele Meu peste om, **nu Mă lasă cu împărăția Mea peste biserică, nu Mă lasă.**

Eu sunt Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vin pe pământ așa precum M-am și suit la cer. Vin pe nori de slavă, și omul nu Mă vede. Cel ce crede în Mine, acela este care Mă vede, iar cel ce nu crede, nu are ce să vadă. O, oare, Eu sunt Dumnezeu numai de aproape? Și de departe nu mai sunt? Numai în cele văzute crede omul? În cele nevăzute nu crede? O, nu crede. Nu crede omul în Dumnezeul Cel văzut de cei credincioși lui Dumnezeu, **iar împărăția omului a acoperit tot pământul.** Pământul a fost făcut de Dumnezeu, și omul s-a făcut fur, și se judecă om cu om și se bate pentru pământ. Dar Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul, prin cuvânt le-am făcut, și prin cuvânt le voi avea iar, căci ***«al Domnului este pământul și tot ce e pe el»,*** după cum scrie în Scripturi. Amin. Curând, curând vin cu ziua cea mare când voi rosti cuvânt, și voi spune: ***«Al Meu este pământul».*** Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului", - și pe jumpshare; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*)

Ucenicii Mei M-au întrebat în ziua când M-am înălțat: ***«Doamne, oare, acum a venit vremea să așezi la loc împărăția lui Israel?».*** Dar M-am înălțat la cer și nu le-am răspuns la întrebarea lor, și le-am dat făgăduința venirii Duhului Sfânt la ei, ca să-L aibă și să învețe din Duhul Sfânt pe oameni despre împărăția cerurilor, nu despre împărăția lui Israel care s-a semețit că are împărăție pe pământ și peste pământ. În Israel trebuia să fie împărăția lui Dumnezeu, dar voia omului, voia lui Israel a fost fără Dumnezeu. Iată cuvântul Meu pe care trebuia să-l răspund atunci și nu l-am răspuns: Acum este vremea să așez la loc împărăția Mea, care a fost răsturnată de om acum șapte mii de ani. Acum este vremea să vin. Amin. **Vin cuvânt pe pământ ca să pregătesc venirea Mea cu trupul Meu cel înviat și cu zeci de mii de sfinți și de îngeri și cu nori de slavă peste pământ.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut", - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Vin la tine, Ierusalime al cuvântului Meu, că tu Mă primești și Mă aduci din Tatăl ca să fiu cu tine, și Îmi dai odihnă în tine, și ești ziua Mea de odihnă pe pământ, că Eu așa am zis: ***«Omule, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea».***

Eu sunt Cel ce M-am înălțat la Tatăl acum două mii de ani, ca să pot veni iar din Tatăl și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Eu sunt Cuvântul Care vine cu norii slavei, cu nori de heruvimi și serafimi. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 05-06-1997

***

O, Verginico, să facem lumea să creadă în lucrarea sfinților, în lucrarea cea din vremea aceasta a sfinților cu care Eu vin pe pământ. **Vin cu zeci de mii de sfinți pe pământ ca să fie cerul cu pământul. O, trâmbița Mea, trâmbițează peste oameni, dă-le de veste oamenilor, sună din cer ca să audă oamenii pe pământ că vin. Amin.** (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice", - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

*– Eu sunt trâmbița Ta, Doamne. Eu sunt trâmbița care sună din cer peste pământ după cum este scris în Scriptura care spune: **«Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu Se va coborî din cer și sfinții vor învia, iar cei vii vor fi răpiți cu Domnul ca să fie cu El».** Cei vii care Te iubesc, Te vor întâmpina cu credință, Doamne, iar cei necredincioși nu vor avea parte să Te vadă, căci cei necredincioși iubesc slava oamenilor și a celor vremelnice ale lor.* (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților", - și pe Scribd; jumpshare; archive; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

O, oamenilor, sună trâmbița cea din cer peste voi ca să vă învețe să iubiți învierea. Glasul Domnului a grăit de atâtea ori peste pământ! O, oamenilor, adevărul nu este ceea ce se vede așa cum sunteți învățați să credeți despre adevăr. Adevărul este ceea ce nu se vede, este ceea ce nu moare niciodată, căci este veșnic.

O, oamenilor, oare, ce căutați voi? De mii de ani căutați adevărul și nu știți să-l căutați. El nu se vede; el este înăuntrul vostru, și nu știți să-l găsiți. El se lasă găsit de cei ce nu-l ispitesc prin cele ce se văd, căci adevărul nu stă în cele ce se văd. *Adevărul este împărăția lui Dumnezeu. N-o căutați în cele ce se văd. Căutați-o înăuntrul vostru. Vouă vi se pare că-L căutați pe Dumnezeu dar nu-L găsiți, căci una este să vi se pară că-L aveți, și alta este să-L aveți*. *Împărăția lui Dumnezeu este în voi, și voi umblați după ea pe drumuri, pe ape, prin văzduh, prin adâncul pământului și n-o găsiți, căci ea nu poate fi găsită în cele din afara voastră. Strigă Domnul la voi din cer și de pe pământ ca să trezească în voi frica și veghea și dragostea și învierea. Vine mânia lui Dumnezeu peste voi, ca să vă deprindă cu frica de Dumnezeu. El intră în om, că acesta e locul Domnului și împărăția Domnului; intră și strigă la om și strigă la oameni, și voi Îl căutați între ziduri. El din om vorbește cu omul, nu din zid, nu dintre ziduri. El a vorbit omului și din animale când omul n-a crezut altfel. Am făcut din animale cuvântul Meu, am făcut glas de strigare prin gura animalelor, ca să-i fac pe oameni să înțeleagă, zice Domnul vouă, oamenilor.*

– O, trâmbița Mea, sună! Sună și dă mereu de știre peste pământ că vin. Eu sunt Cel ce sun în trâmbiță, și ea se aude sunând. Amin.

Bucură-te, poporul Meu, că ai pe Dumnezeul Cel adevărat Domn al tău, și ești fiu de Împărat. Ridică-te și prinde nădejde, fiule, și mergi din munte în vale și din vale în munte cu vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-1997

***

Sunt cu împărăția Tatălui Meu în tine, Ierusalime. **Tu ești împărăția lui Dumnezeu, căci Domnul împărățește în tine și Se face cuvânt peste pământ.** Amin. Binecuvântată să fie în tine împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Eu sunt calea Mea spre tine, Eu sunt calea ta spre Mine, iar tu ești calea Mea spre oameni, poporule, cărarea Mea. Ne suntem unii altora cărare și ne întâlnim, și dragostea Mea se desăvârșește peste tine și se face cuvânt de dragoste ca să iei tu dragostea Mea și s-o dai oamenilor, și oamenii să ia din ea și să-Mi cunoască oamenii cărarea Mea care se face cuvânt spre oameni, și să apuce oamenii pe cărarea Mea care duce spre împărăția lui Dumnezeu și să ia din ea duh de mângâiere, duh de mântuire și de înviere.

Tu ești împărăția lui Dumnezeu, Ierusalime, iubitul Meu popor. Tu ai pe Domnul Împărat peste tine, iar Împăratul așează masă cerească în mijlocul tău, și la masa Lui cu tine se adună îngerii și sfinții și toate oștirile cerești, și mănâncă din cele cerești care se așează pe masă, și se bucură cerul în tine, Ierusalime, împărăția Mea. Coboară cerul la tine cu sobor de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, și fericite sunt serbările cerești în tine. Tot omul așteaptă zile de serbare și de bucurie, iar cei din cer și mai mult așteaptă, dar bucuria cea cerească e bucurie adevărată, e mângâiere adevărată. Te mângâi, poporul Meu, cu mângâierea care vine din cer. Duhul Mângâietorul Își are sălaș în Tatăl și în Fiul și Se face Mângâietor peste fiii Săi, și Se face Împărat Mângâietor.

O, Ierusalime, o, popor iubit de Dumnezeu**! Duhul Sfânt Mângâietorul este Împărat peste tine, este cuvânt peste tine și te mângâie, căci ce este mai dulce decât cuvântul mângâierii cerești?** Am și Eu nevoie de mângâiere, poporul Meu, și te mângâi ca să te fac mângâierea Mea, să fac din tine mângâiere pentru Mine, copile mângâiat. Copilul se mângâie cu mama lui, și mama se mângâie cu copilul ei, că mare este taina mângâierii, iar duioșia Duhului Sfânt este dragostea cea desăvârșită pentru fiii Duhului Sfânt. Amin.

O, copilași pe care v-am numit Ierusalim și fii ai Duhului Sfânt, v-am dat putere să vă faceți fii ai Tatălui, căci scris este: ***«Celor care cred în Mine le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, să se nască din Dumnezeu ca să fie fii ai Tatălui»***. V-am dat putere, fiilor, să vă nașteți de sus, din cer, din Tatăl să vă nașteți, prin Mine să vă nașteți din Tatăl, prin Mine, Care M-am născut din Tatăl mai înainte de vecii, iar Duhul Cel Sfânt al Tatălui M-a coborât apoi în trupul Fecioarei ca să Mă arăt din ea Om între oameni, Dumnezeu venit din Duhul Sfânt și din Fecioară fiică a Tatălui Meu, fiică a credinței și a iubirii desăvârșite pentru om.

O, măi copilași, v-am adunat pe câțiva ca să însemnăm cuvânt de bucurie a Duhului Sfânt peste voi și în voi **căci împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh este în voi, și se face cuvânt.** O, fiilor, aproape este împărăția lui Dumnezeu pentru cei ce cred lucrărilor lui Dumnezeu peste pământ. Mama Mea Fecioară a fost împărăție a lui Dumnezeu. M-am sălășluit Împărat din cer în ea ca să ies și să păstoresc neamurile credinței sfinte.

O, fiilor, n-are pe pământ cine să înțeleagă unde este locul împărăției cerurilor, și iată, mare este taina credinței sfinte, mare dar de la Dumnezeu are omul care are credință sfântă. **Cine nu are credință sfântă nu pricepe taina împărăției cerurilor și locul ei și lucrarea ei. Dar cine este cel ce are credință sfântă?** Fiilor, fiilor, **credință sfântă are numai omul sfânt.** Credința sfântă nu sălășluiește în mintea și în inima omului care trăiește în păcate și în desfătări trupești. Grăiesc vouă despre credința sfântă ca să înțelegeți de ce nu cred oamenii bisericii în împărăția cuvântului Meu care curge peste voi și din voi spre oameni. Împărăția lui Dumnezeu din voi se face tălmaci pentru voi ca să știți voi tainele ei, că nu mai are pe pământ cine să le înțeleagă pe cele adevărate. **Voiesc să-Mi pregătesc loc în oameni cu împărăția cuvântului Meu, care este**

Duhul Mângâietorul, Duhul Învăţătorul, Care atrage la Tatăl pe toţi cei pe care Tatăl Mi-i dă ca să-i cuprind în taina împărăţiei cerurilor pe pământ. Voiesc să-Mi pregătesc loc în oameni, dar antichrist, omul fărădelegii Îmi stă împotrivă. (*Vezi selecţia tematică: „Antichrist şi fiara apocaliptică", - şi pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) O, măi copilași, cei ce nu au credință sfântă Îmi stau împotrivă, căci antichrist nu-și are loc și nume decât numai lângă Mine și în cele așezate de Mine.

O, tată, **se temeau oamenii, se temeau și creștinii de omul comunist, că ziceau că stă împotriva lui Dumnezeu și a celor credincioși între oameni, dar acest om comunist nu știa pe cele ale Mele decât numai de la omul antichrist care era lângă Mine și lângă cele sfinte ale Mele, lângă cele așezate pentru Mine și pentru cei cu credință sfântă. Și iată, omul comunist era servul omului antichrist care stătea lângă Mine ca să-Mi ia împărăția și ca să împărățească el prin cele sfinte ale Mele.** Nu putea fi mai mare și mai rău cu Dumnezeu omul comunist decât omul antichrist. Dușmanul lui Dumnezeu e omul antichrist, și după aceea omul comunist. Și iată, cel comunist se pleacă spre tainele lui Dumnezeu care vin din cer pe pământ, dar omul antichrist nu se pleacă, și greu se mai lasă dărâmat de la locul lui de lângă Mine, că el nu are grijă de lucrurile Mele, și dacă are, are pentru ca să fie a lui averea Mea; a lui și nu a Mea.

O, copilași ai credinței sfinte, prin voi Eu vreau să-Mi câștig via Mea de sub robia lui antichrist, căci via Mea e via Mea, iar Eu sunt Dumnezeu. Antichrist nu voiește ca Eu să fiu un Dumnezeu liber. El crede că voi sta mereu sub el ca să lucrez cum voiește el, dar taina împărăției Mele e taină de necuprins și de nepătruns, și **ea este cu locașul ei în fiii credinței sfinte.** Ce-Mi folosește Mie împărăție vopsită peste care să stea scris: împărăția lui Dumnezeu? **O, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul fiilor ei, nu este în hotarele omului antichrist.** Ce face, fiilor, omul antichrist? El s-a sculat și s-a îmbrăcat cu haina Mea și s-a așezat în casa Mea și a făcut din ea ascunzătoare pentru el și pentru faptele fărădelegilor lui și pentru ucenicii lui care țin lumea în robie, că nu poate omul antichrist să ducă la împărăția lui Dumnezeu pe om. Le-am spus ucenicilor Mei când am văzut pe antichrist că se așează peste cele așezate de Mine; le-am spus: ***«Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, ci temeți-vă de cei ce ucid sufletul ca să-l arunce în gheenă, să-l arunce în necredință și în neveghe și în nepăsare de suflet».*** Așa și azi, omul nu trebuia să se teamă de omul comunist, ci de omul antichrist, care Mi-a luat căsuța și hăinuța și cărarea Mea spre oameni.

Iată, fiilor, cărarea Mea care ducea omul spre Mine s-a făcut cărare omenească pentru ca să știe oamenii cărarea spre cei ce Mi-au luat via și casa și masa și haina și cărarea Mea spre oameni, **și oamenii nu mai știu cărarea spre împărăția lui Dumnezeu.** Nimeni nu mai învață pe oameni calea împărăției lui Dumnezeu. Ea nu este o cale de străbătut cu piciorul și cu mersul trupului, **căci împărăția lui Dumnezeu este în om,** și omul o caută în afara lui, căci așa l-a învățat omul antichrist care se luptă să-i țină în robie pe fiii lui, și se luptă să-i robească și pe fiii împărăției Mele care știu de la Mine locul împărăției Mele în om. Nimeni, tată, nu mai poate găsi calea spre împărăția cerurilor, căci ea nu se poate găsi pe pământ. Scris este: ***«Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele»,*** și aceasta este împărăția și odihna Mea. Și pentru ce am făcut Eu cerul și pământul? **O, fiilor, pentru om le-am făcut, ca să fiu Eu Dumnezeul omului și ca să fie omul locaș al împărăției Mele, scaun de domnie și așternut să-Mi fie.** Dar omul antichrist învață altfel pe fiii lui, nu-i învață cum învăț Eu, de vreme ce fiii lui caută altfel împărăția lui Dumnezeu care se dă în dar și nu pe bani. Dar astăzi, bisericile stăpânite de cei ce stau împotriva Mea prin oamenii lui antichrist, au ajuns mijloc de câștig nedrept pentru omul antichrist. **Mântuirea nu se cumpără. Ea este de la Dumnezeu,** Care Se dăruiește oamenilor ca

să-i mântuiască și să-i facă fii, iar Domnul nu este un împărat care ia bir de la fii. **Locașurile de biserici care Mă au pe Mine în ele, au ajuns ca o alimentară unde Se vinde Hristos și iertarea lui Hristos și slujbele închinate lui Hristos, iar în locul care este numit Sfânta Sfintelor, acolo unde trebuie să locuiască Trupul și cuvântul Meu se strecoară banul, măsura cezarului, fiilor. Iată ce este pe pământ.**

O, măi copilași ai credinței sfinte, omul comunist nu este atât de vrăjmaș Mie cât este omul antichrist, **iar biserica Mea, adevărata Mea biserică este omul credinței sfinte** și mulți dintre aceștia întâlnindu-se în numele Meu, ca acolo unde sunt ei, să fiu și Eu, iar Eu sunt cu ei, căci omul credinței sfinte nu este înghițit de omul bisericii din lume care stă împotriva Mea prin faptele lui și prin necredința lui.

Omul care nu are credință sfântă este om necredincios. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu cuvinte deșarte, căci cine nu are credință sfântă ca să fie om sfânt, acela grăiește în deșert prin cuvintele lui chiar dacă grăiește în numele Meu, chiar dacă ia din învățătura Mea în cuvintele lui. Lăsați-i pe aceștia; sunt călăuze oarbe, fiilor, că nu au vederea credinței sfinte și Mă țin pe Mine ascuns și Mă pun pe Mine în vistieriile lor ca să Mă vândă și ca să ia bani și ca să-i cheltuie în faptele fărădelegilor lor. Dar voi, fiilor, fiți fiii credinței sfinte, fiți sfinți, tată, că scris este: ***«Cine este sfânt, să se sfințească încă până la venirea Sfântului sfinților».*** Amin. Hrăniți-vă cu sfințenie. Aceasta să fie hrana voastră. Faceți-vă vrednici de cele sfinte ale Mele, că durerea cerului e fără margini pentru cele sfinte care se aruncă pe jos. Mă uit în bisericile din lume când ies preoții în mâini cu cele sfinte și zic: **„Să luăm aminte, căci cele sfinte se dau sfinților!“;** așa zic, și apoi mănâncă cele sfinte. Așa au învățat să zică, dar ei nu știu ce zic, de vreme ce nu sunt sfinți, că sfinții sunt smeriți și zic: **„Unul este sfânt“.** Dar să știți, măi fiilor, că dacă cele sfinte nu te sfințesc ca să te facă sfânt apoi, atunci ele nu aduc în om împărăția lui Dumnezeu, **căci împărăția lui Dumnezeu se face slavă în omul care o are, și omul acela se cunoaște ce are în el. Și iată, împărăția lui Dumnezeu nu-i priește omului care iubește fărădelegea, și vă pune nume de batjocură vouă, celor ce aveți în voi împărăția lui Dumnezeu.**

Fiți plini de Duhul Sfânt, fiilor din Ierusalim, și scuturați din El peste pământ ca să facă oamenii roade de Duh Sfânt și să învieze. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1997

***

Cine este sfânt pe pământ, să se sfințească încă și să lucreze cu cele sfinte din el peste oameni și să zidească împărăția cerurilor în oameni, căci oamenii bisericii de pe pământ scriu cărți despre Domnul și despre sfinți, dar n-au putere să zidească pe Dumnezeu în om, căci ei nu sunt sfinți cu cele dinăuntru ale lor, și n-au inima curată și n-au duh drept întru cele dinăuntru ale lor. Dar iată, și Eu scriu carte despre ei și pentru ei, și le spun că școala și cartea de pe pământ a secat mintea cea cerească a omului, că nu este sfințenie în cei ce fac cartea și școala peste oameni, și Eu aș voi să-i iert pe aceștia ca pe fiul risipitor care a folosit averea tatălui său în desfătări și desfrânări lumești, care l-au sărăcit și l-au adus la duh de pocăință.

Extras din Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei și a sfintei Virginia din 13-12-1997

***

Poporul Meu, Eu sunt Stăpânul tău, şi sunt în mijlocul tău, şi **tu eşti casa Mea pe pământ, tu eşti împărăția cerurilor în mijlocul poporului român**, și vei fi luat cu asalt din pricina dulceții care este în tine. Tu ai cuvântul Meu cel dulce în mijlocul tău, care curge peste tine de deasupra ta, popor credincios. **Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din Mine, căci Eu sunt izvorul râului vieții.** Izvorul Meu este cuvântul care le face pe toate, care le adapă pe toate. Cuvântul Meu este miere și lapte, care crește omul pentru nestricăciune de trup și de suflet și de duh, dar fariseii sunt pui de vipere și se cred drepți și de aceea nu se pocăiesc, dar nu sunt drepți, și sunt ascunși sub haina lor cu nelegiuirile lor și mușcă din Mine și se dau drepți, înveninându-Mă pe Mine cu faptele lor cele ascunse de fața oamenilor.

Fiilor, fiilor, fiți pildă a împărăției cerurilor, ca să vină omul spre împărăția Mea, și împărăția Mea să se lase cucerită de om. Mai e o clipă mică, și Eu vin ca un Stăpân, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului, din 08-02-1998

***

Astăzi biserica lumii are scris peste ea de la sfinți și de la părinți sărbătoarea duminicii sfintei cruci, înjumătățirea vremii postului cel mare pentru întâmpinarea sărbătorii răstignirii Mele și a învierii Mele pentru om. Cu cine să vorbesc Eu despre post? Ce știe lumea despre această putere? căci postul este putere în om, nu este slăbire în om. Scris este în Scripturi cuvântul Meu: ***«Este, oare, acesta un post care-Mi place, o zi în care omul își smerește sufletul său: să se aplece ca o trestie, să stea în sac și în cenușă? Oare, acesta se cheamă post și zi plăcută Mie? În fiecare zi aceștia Mă caută pentru că ei voiesc să știe căile Mele, ca un popor care lucrează dreptatea Mea, ca un popor care nu se abate de la legea lui Dumnezeu».*** O, nu acesta este post, ca să nu mănânce omul mâncare bună sau deloc mâncare; **nu numai atât înseamnă post**. Post înseamnă iubire de Dumnezeu și de oameni. Post înseamnă să ai și să dai tot ce-ți prisosește, căci de la Dumnezeu ai, nu de la tine ai. Sunt oameni plini de bogății și postesc zile de post. O, bogații care postesc așa, nu știu, n-are cine să le spună ce înseamnă post. Bogatul care nu postește de bogății, acela nu atinge cu mintea lui taina postului. Bogatul nu postește, și el nu știe acest adevăr. Precum săracul nu postește, tot așa și bogatul, dar nici unul, nici altul nu știu ce înseamnă taina postului. Dar cine sunt cei ce postesc? (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie”, - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Vine duhul înțelepciunii lui Dumnezeu pe pământ ca să învețe pe oameni adevărul cuvintelor. Eu sunt Domnul, și locuiesc în ceruri, iar cerurile spun slava lui Dumnezeu, spun adevărul lui Dumnezeu. Ce sunt cerurile? **Cerurile sunt sfinții, care au trăit și trăiesc cu închinare înaintea lui Dumnezeu. Cine sunt cei ce postesc? Aceia sunt cei ce-și închină viața lui Dumnezeu și sfinților cei asemenea Lui.** Cine-și închină viața lui Dumnezeu și celor plăcuți lui Dumnezeu, aceia sunt oameni care împlinesc Scripturile lui Dumnezeu, voile lui Dumnezeu între cer și pământ, și aceștia lucrează taina și lucrarea postului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci. Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1998

***

De-ar curge pe tot pământul daruri de la Dumnezeu, **toate și peste tot sunt în parte luate și date. Dar la voi, fii ai Noului Israel, Eu sunt măsura cea întreagă**. Pic cu pic v-o dau vouă și

Mă întregesc la voi întru desfacerea Scripturilor venirii Mele a doua oară pe pământ cu oamenii. Iar când voi fi cu plinul tot deșertat peste pământ prin voi, cei care Mă primiți cuvânt din cer, **atunci sfârșitu-s-au toate câte sunt scrise în Scripturi pentru ca să se împlinească iotă cu iotă, și apoi vin văzut pentru începutul veșniciei văzute**. Și nu vor mai fi în ziua aceea nici peșteri, nici stânci ca să se ascundă în ele cei ce vor da atunci să se ascundă de fața venirii Mele, de fața zilei Mele, zi cu bucurie pentru cei ce Mă așteaptă, și zi cu mânie pentru toți necredincioșii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe din 06-05-1998

***

Iată, aceasta este lucrarea omului între cer și pământ. Se luptă omul să fie mare, iar omul mare are supuși și sunt ai lui și îi stăpânește, și nimeni nu mai poate fi al lui Dumnezeu, căci omul este rob omului. Dar când Eu lucrez din cer peste om ca să-l fac plăcutul Meu, îl iau dintre oameni și îl ridic mare pentru Mine și îi dau viața Mea în el și îi dau puterea Mea și îl ridic dintre oameni, îl ridic deasupra lor. Atunci el vede peste oameni, căci cel ce se ridică deasupra, acela are ochiul Meu cu el și vede și plutește pe deasupra, pe marea Duhului Meu Cel Sfânt, și cârmuiește cu cuvântul Meu oamenii. Așa am făcut Eu cu voi, copii veghetori din partea Mea peste pământ, și nu mai e nimeni să vrea ca voi, căci nu mai e nimeni să facă dreptatea Mea, nu mai e, până la unul. Dar vă am pe voi puși deoparte de Mine și vă port de grijă cu tot cerul, și vă rog cu tot cerul să aveți și voi grijă de Mine și de cerul Meu, și să puneți pe pământ împărăția cerurilor, care este proorocită prin toți proorocii Mei ca să fie peste pământ. **Împărăția cerurilor nu este făcută pe pământ de mâini omenești, ci de mâini cerești și duhovnicești. Ea nu este mâncare și băutură și fărădelege, așa cum dă s-o arate omul fărădelegii, care s-a sculat din biserica lumii ca să creadă ca voi, zice el, și să facă și el nou Ierusalim pe pământ. Și iată ce spun Eu peste locul care se vrea și el nou Ierusalim aproape de locul Meu de la voi:** (la Vulcana Băi, Centrul Internațional Ecumenic, n.r.) **acolo este scaunul fărădelegii a tot pământul, și pe el, antichrist în loc părut sfânt, ca să înșele pe toți care locuiesc pe fața pământului, după cum este scris în Scriptura cea despre venirea lui antichrist, așezat în loc sfânt.** Acolo este răstignirea numelui Meu între tâlharii Mei, care sunt mincinoși asupra Mea și asupra oamenilor. **Acolo s-a împlinit Scriptura cea ascunsă de înțelegerea oamenilor fără de cunoștință din cer.** Dar Eu, Domnul, voi nimici locul acela prin suflarea gurii Mele, și nu va mai fi. Amin, amin, amin. Și țara Mea română nu va fi să fie prinsă în capcană, cum s-au sfătuit și acum dușmanii ei, **și va fi să prindă sub ea pe antichrist și să-l îngroape în pământul ei, că e țara Mea de nuntă, și pun pe antichrist așternut picioarelor ei, și voi fi biruitor din România**, iar voi veți fi atunci mângâiații Mei, și vă voi numi vitejii Mei cu care Eu am biruit pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

O, măi copilași, am venit în grădină la voi cu sărbătoare cerească de sfinți, căci biserica cea mincinoasă, cea desfrânată, sărbătorește pe sfinții Mei pământește, nu cerește, dar la voi sărbătorim pe sfinții Mei ca în cer, căci sfinții la sfinți trag, și se bucură sfânt cu sfânt. Fiți sfinți și nu vă temeți de cuvântul acesta rostit de Mine pentru voi, că Eu pe vremea lui Verginica am spus că **locul de la voi și lucrarea Mea cu voi va fi locul unde se vor vedea îngerii și sfinții cântând și grăind și viețuind cu oamenii, și între oameni lucrând, căci oamenii sfinți sunt cei de pe pământ care au pe sfinții din cer cu ei, cerul și pământul laolaltă lucrând lucrare cerească pe pământ.**

… Măi copilași, încă o clipă stau cuvânt peste voi ca să întăresc lucrarea ce v-am dat-o spre lucru împotriva lui antichrist, omul fărădelegii a tot pământul. **Antichrist s-a făcut creştin, zice el,** dar creştin nu este, că nu-i place cu cerul. El a pus mâna pe hamuri, și zice că are în mâinile lui carul Meu, dar carul Meu este din foc, **căci Duhul Sfânt, foc este.** El nu știe ce este lucrarea Duhului Sfânt, că nu a dat de ea pe nicăieri, dar acum când i-o arăt Eu, el se face asemenea Mie, zice el, de teamă să nu vin cu Duh Sfânt și să-i iau hamurile din mână. Dar ce să fac Eu cu hamurile lui? Ele să fie asupra capului lui spre pieirea lui, că a socotit că Duhul Sfânt Se ia cu fățărnicie și cu bani și cu putere omenească.

O, înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, care ai nume scris pe frunte și pe mână și care zici că fără numele tău nu Mă poate nimeni cumpăra sau vinde. Te-ai băgat sub mantie de oaie ca să te faci păstor de al Meu, zici tu, și să-Mi mâi oile după cum și tu mergi. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. **Ți-am tot spus că biserica Mea nu este din ziduri, ci este din fii sfinți ca și Mine.** Ți-am trimis mereu veste să te umilești și să nu mai minți că ești slujitor al Meu, iar tu îți lărgești mantia și îți aduni sub ea supuși și o faci pe prostul că nu auzi și că nu știi strigarea Mea. O faci pe popa prostu', dar haina Mea pe care o ții pe tine, te dă de gol că știi și că te lupți să pui mâna pe carul Meu cel de foc ca să fii tu mai mare ca Dumnezeu. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. Binecuvântată să fie lucrarea trimișilor Mei cea împotriva ta și a fățărniciei tale. Amin. Binecuvântată să fie mintea și inima și trupul și mâna care se scoală din porunca Mea ca să scrie rușinea ta și plata minciunii tale, căci ***«Eu întăresc cuvântul trimișilor Mei și le împlinesc sfatul, iar înțelepciunea înțelepților o prefac în nebunie spre rușinea lor»,*** după cum este scris în Scripturi.

Înapoia Mea, satană care te dai drept înger al luminii Mele ca să înșeli, de vei putea, zici tu, până și pe cei aleși ai Mei. Dar cei aleși ai Mei n-au nevoie de pecetea ta pe care o ai în mână ca să însemnezi cu ea pe supușii tăi ca să poată ei să Mă cumpere de la tine, din potirul pe care tu îl ții în mână ca să Mă pui pe Mine în el și să Mă dai la oameni pe bani, că scris este: ***«Nimeni nu poate vinde sau cumpăra până nu are pecetea lui antichrist pe frunte și pe mână»,*** numărul cel sub care tu te ascunzi, dar acest număr este chiar numele tău, și scris este: ***«Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este un număr omenesc: 666».*** Scris este: ***«I s-a dat să insufle duh chipului fiarei»***, iar tu, om al fărădelegii, vrei să dai numele Meu chipului fiarei pe care tu vrei s-o faci ca să înșeli pe tot omul cu venirea Mea, zici tu. Dar tu ești fiară care te ridici din pământ, nu vii din cer ca Mine. Din pământ te ridici și grăiești ca un miel, dar tu ești șarpe care muști piciorul calului ca să cadă călărețul. Nu ești miel, ci ești șarpe, și din pământ ești, că scris este despre tine: ***«Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ și având două coarne, asemenea mielului, dar grăia ca un balaur, și are în mână și în față stăpânirea fiarei celei dintâi, și îi face pe cei de pe pământ să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată».*** **Așa s-a dat și Israel slujitor al Meu prin căpeteniile templului, fiara cea dintâi, care s-a ridicat să-L omoare pe Dumnezeu ca să nu i se ia stăpânirea din mâini. Dar rana cea de moarte a lui Israel fusese vindecată prin moartea și prin învierea Mea pentru el, și de unde?! că numai o rămășiță s-a ales pentru har.** Restul este fiară până azi, **și se dă fiară cu rană vindecată, dând în mâinile fiarei de azi stăpânirea ca să răstignească pe Dumnezeu Cuvântul ca și atunci, și ca să nu stăpânesc Eu peste oameni.**

Înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, căci Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, te vădesc cine ești și cu cine te unești ca să nu-ți pierzi puterea și cuvântul cu care te-ai așezat în numele Meu în loc părut sfânt. Iată numărul tău, care este numele tău: 666. Ți-ai făcut rost de bani și ți-ai făcut casă pentru bani, (Banca Internațională a Religiilor, n.r.) și pe ea scrie numele tău și

numărul tău, şi nu eşti creştin, ci eşti antichrist sub haină de miel, sub haină de slujitor al bisericii, şi o faci pe popa prostu', dar tu eşti fiară care te hrăneşti cu sânge. Binecuvântată să fie lucrarea trimişilor Mei împotriva ta, că i-am trimis spre tine să-ţi arate ce ai făcut de două mii de ani, şi ce faci azi. Scoală-te şi ieşi în întâmpinarea trimişilor Mei, care te vor vădi ce ai lucrat şi câţi mucenici Mi-ai trimis la cer prin lucrarea ta cea împotriva Mea, împotriva adevărului, căci pe oaia bună şi grasă n-ai iubit-o, şi Mi-ai dat-o Mie, fiindcă cel tare cu Mine este groază pentru tine şi pentru ţăruşii împărăţiei tale. Dar azi, ţie îţi zic: înapoia Mea**! Cuvântul Meu este suflarea gurii Mele,** şi scris este: ***«Dumnezeu îl va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1998

***

Eu am grijă de toţi fiii care s-au dăruit Mie cu totul, şi cu greu am grijă, că omul de pe pământ a pus mâna pe bani şi a băgat totul sub stăpânirea banului. Banul este împăratul lumii, iar lumea s-a întărit pe pământ, **şi Eu Mă rog la lume pentru un colţ de pământ în care să Mă odihnesc cu lucrul Meu, pentru un colţ de libertate sfântă, pentru o bucată de lemn sau de piatră sau de pâine sau de viaţă.** Dar voi învăţaţi-i sărăcia pe cei ce s-au dat Mie cu totul, şi dacă au, să dea de la ei ce au, şi să aibă de la Mine pâinică şi apică şi hăinică şi acoperiş, căci Eu, Domnul, trudesc prin voi, prin lucrul mâinilor voastre, lucru sfânt pe care-l dau ca să cumpăr de la om milă pentru lucrarea cea cerească a venirii Mele.

Fericit este omul pe care-l va găsi venirea Mea lucrând şi sprijinind truda voastră cea pentru Mine. Eu voiesc să întind cortul împărăţiei Mele, ca să am locaşuri multe pentru tot omul pe care-l voi găsi agonisindu-şi în cer locaş. În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri, după fiecare slujbă închinată cerului pe pământ, dar voi fiţi locaşul Meu, ca să am venire pe pământ, fiilor, şi să vă învăţ viaţa cea întru venirea Mea, căci venirea Mea este acolo unde sunt Eu cu voi, după cum este scris: ***«Acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi, după cum v-am pregătit Eu sălaş».***

Vă spun vouă, fiilor; vouă şi celor ce s-au dat Mie cu totul: nu căutaţi să vă faceţi loc lângă Dumnezeu, ci căutaţi să-I faceţi loc lui Dumnezeu lângă voi şi în voi, **căci împărăţia cerurilor va fi pe pământ.** Amin, amin, amin. Şi va fi cer nou şi pământ nou, după cum Eu, Domnul, am făgăduit, iar între cer şi pământ, omul drept, omul sfânt, poporul sfinţilor Mei, ţara Mea pe pământ ca şi în cer, căci cerul va fi pe pământ, iar cortul cerului va fi sus şi va acoperi poporul sfinţilor. Daţi Domnului popor sfânt, fiilor lucrători cu cerul pe pământ. Eu sunt Învăţătorul, iar voi, lucrătorii învăţăturii Mele. Sculaţi-vă şi lucraţi mereu, căci voi, ca şi sfinţii care aşteaptă ridicarea trupurilor lor, nu trebuie să dormiţi, ci trebuie să lucraţi popor sfânt, pentru ca să întâmpine învierea morţilor şi viaţa veacului ce vine. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 28-03-1999

***

Omul strânge numai vânt. Vouă însă vă spun: strângeţi numai pentru Mine, numai în cer, fiilor pecetluiţi de Mine cu lumina învierii. Voi sunteţi cei miruiţi de mâna Mea cea rănită de iudei, sunteţi miruiţii Mei peste pământ. V-am dat în stăpânire împărăţia cerurilor. Am deschis uşă largă spre ea, dar omul fuge de slava Mea. Voi însă mergeţi în toată lumea, că am adus peste voi făgăduinţa Părintelui Meu şi v-am binecuvântat cu Duh Sfânt. Propovăduiţi pocăinţa spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Mergeţi! Cuvântul Meu este drumul Meu cu

voi. Mergeți, că sunteți miruiții Mei. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergând, învățați toate neamurile să păzească toate câte v-am poruncit vouă. **Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia venirii Mele la toată făptura. Eu cu voi sunt în toate zilele, până la vederea venirii slavei Mele la voi. Cel ce va crede, va fi însoțit de semnele Mele, în numele Meu, iar cel ce nu va crede, va fi însoțit de osânda care vine pentru necredincioșii din pricina cărora vine mânia Mea peste fiii oamenilor.** Mergeți, voi, cei miruiți de cuvântul Meu, care merge cu voi. Vă voi da putere să mergeți și să vi se deschidă, căci Eu am intrat prin uși încuiate**. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor pe pământ și v-am luat sub stăpânirea Mea, căci aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeul cerurilor, Împărat peste om,** Evanghelie văzută și împlinită, venirea Mea, împărăția Mea pe pământ ca și în cer, cerul pe pământ, luminând veșnic, ca fulgerul în noapte, de la margini la margini. (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) **Atunci, morții cei înviați vor ieși din morminte și se vor arăta ca să mărturisească lumina cuvântului Meu din zilele acestea, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie.** Iar voi, cei miruiți de Mine ca să fiți începătura făpturilor Mele, mărturisiți cuvântul Meu cu care vin la voi. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, și vă dau din ea ca să puteți mărturisi, ca să vă faceți cale peste pământ, ca să aveți cu ce face cale cuvântului Meu, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie. Amin.

Veniți și prânziți la masa împărăției cerurilor pe pământ! Veniți să vă dau împărăția cerurilor! Veniți, voi, cei ce flămânziți și cei ce însetați pe pământ! Veniți să vă dau împărăția Mea și să vă iau sub stăpânirea Mea, căci **aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeul cerurilor, Împărat peste om precum în cer, pe pământ ca și în cer, Dumnezeu Împărat și Stăpân în tot și în toate, în toți și peste toți. Amin.**

Iată cina! Eu Însumi Mă încing și Mă dau, hrănesc și Mă dau hrană. Eu Însumi, căci Eu am zis: ***«Făcutu-s-a!»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 18-04-1999

***

Iată, acum două mii de ani l-am făcut din nou pe om. Eu sunt Omul. Sunt Omul Cel nou, Om coborât din cer între oameni. M-am însămânțat Eu Însumi în trup de Fecioară și M-am născut prunc smerit, prunc sărac de toate cele de pe pământ, ba chiar și de slava din care purced mai înainte de toți vecii. Duhul lui Lucifer, care lucrează prin mintea cea semeață, cea căzută a omului, a fost păcălit, căci **Eu eram taină de nepătruns, dar eram Omul, Fiul Omului. Îngerii din cer Mă vedeau tot lângă Tatăl. Îngerii cei căzuți tot la fel Mă vedeau, căci Eu am fost deopotrivă lângă Tatăl din cer, și lângă mama Mea Fecioară,** prunc, și apoi copil, și apoi Om desăvârșit. **Am fost taina cea din veac ascunsă și necunoscută de îngeri, darămite de oameni. Numai Tatăl și cu Mine știam această taină, iar acum o știe tot cerul, cel de sus și cel de jos, ba chiar și îngerii cei căzuți o știu,** căci acum două mii de ani n-au priceput că Eu eram ca și în cer pe pământ, Fiul Tatălui ceresc, coborât din cer trup între oameni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 29-05-1999

***

Iată ce vă spun, fiilor: cei sănătoşi la minte şi la inimă şi la suflet şi la faptă, aceia să vină dacă voiesc să aibă de la Mine hrană proaspătă şi iubire din cer. Iar celor cu mintea bolnavă şi cu firea bolnavă de trufie şi de duh de uşurătate, care duce la vorbire de rău, la pizmă, la cârtire, la neînțelepciune, la hulă asupra Duhului Sfânt, Care Se desăvârşeşte aici la voi prin cuvântul Meu, aceşti oameni cu mintea bolnavă să se depărteze într-ale lor, căci învăţătura Mea este cu tărie cerească, şi este pentru om cu mintea sănătoasă şi cu credinţa sfântă şi cu suflet umilit înaintea Mea. Amin.

Şi iată ce vă mai dau Eu vouă spre învăţătura omului: cel ce nu se biruieşte pe sine, acela să nu vină după Mine şi nici după voi, **căci împărăţia cerurilor este pentru cei sfinţi**, care s-au biruit pe ei urmându-Mi Mie pentru răscumpărarea lor dintre fiii oamenilor, pentru viaţa Mea în ei, prin lepădarea de sinele lor şi prin umilinţa lor înaintea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, din 03-06-1999

***

Mă las de lângă Tatăl lângă voi cuvânt, fiilor străjeri în grădina cuvântului Meu. Toţi cei din cerul nevăzut vă ştiu că-Mi sunteţi iesle de coborâre a Mea pe pământ în zilele din urmă. Mereu, mereu trebuie să stau cu voi cuvânt între oameni, că e **vremea judecăţii din urmă, şi ea se face prin cuvânt.** El este începutul săvârşirii fiecărei împliniri. Amin.

Sunt cu voi şi cu cerul în zi de sărbătoare peste grădina Mea de azi, **ziua când Eu, Domnul, Mi-am înfipt pe pământ primul ţăruş al împărăţiei Mele văzute,** căci lucrarea cuvântului Meu cu voi a fost descoperită văzut între cer şi pământ în ziua a douăzeci şi doua a lunii a şaptea, acum opt ani, fiilor. Voi apoi aţi făcut faptă împlinită, iar Eu M-am arătat oamenilor cuvântând din mijlocul grădinii Mele de la voi. **M-am arătat cu voi biserică văzută, viaţă cerească în om, că aceasta înseamnă biserică,** iar grădina de la voi am gătit-o de sărbătoare **şi am pus peste ea chivotul Meu. Masă de altar este grădina Mea de la voi, şi pe ea, chivotul Meu în care stă mărturie pentru judecată cuvântul Meu peste pământ, cerul cuvântând pământului. Aceasta este taina grădinii Mele întocmită cu voi şi la voi, şi taina chivotului Meu de pe ea, în care stă ziua judecăţii, cuvântul Meu peste pământ, care spune: *„Astăzi!“.*** Dar vrăjmaşul Meu, omul, se ridică mereu şi îşi spune: „Mâine, nu astăzi“. Eu zic mereu: „Astăzi, omule!“, iar omul zice mereu: „Mâine“. Pământul însă geme la Mine cu gemete lungi, şi Îmi aşteaptă cuvântul topirii fărădelegii de pe el. Acum zece zile am rostit cuvânt şi am zis la voi: **«Voiesc să cadă munţii la glasul Duhului Sfânt, Care-Şi are casă şi scaun la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul judecăţii, care strigă pe om».** Şi când am zis acest cuvânt, l-am şi împlinit, şi am clătinat munţii şi am prins sub ei pe om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1999

***

M-am zidit în voi clipă de clipă, ca să fiu în voi şi ca să Mă ziditi mereu în voi, după cum Eu v-am învăţat. Să ia omul cuvântul Meu de la voi şi să-l pună peste el şi numai aşa să creadă că Mă are. Şi iată ce cuvânt rostesc către tot omul: **cine vrea să aibă în el pe Dumnezeu, acela să-L facă pe Dumnezeu în el, să-L zidească pe Domnul înăuntrul lui, ca să se vadă din afară că are pe Domnul în el, că are împărăţia lui Dumnezeu într-însul.** Amin. O, nu se poate altfel pentru cel ce vrea să înveţe pe alţii, căci învăţătorul cel de la Mine trebuie să aibă în firea lui intrate

toate cuvintele Mele. El dacă nu-și chiverniseşte bine casa sa nu poate fi învăţător. El dacă este judecat, pentru asta este judecat, pentru că nu ascultă casa sa. El atunci se ruşinează de a mai învăţa, căci învăţătorul, dacă greşeşte el şi casa lui, calcă apoi toţi să greşească, şi este judecat de înseşi faptele sale pe care le săvârşesc şi alţii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

O, e grea jalea Mea şi aşteptarea Mea după om! Omul naşte prunci pentru el, şi îi duce la preot şi îi botează, şi apoi stă liniştit şi se crede al lui Dumnezeu, el şi pruncul lui, dar Duhul Meu nu este în om, (*Vezi selecţia tematică: „Despre Botez”, - şi pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) căci omul este numai trup, numai carne, şi pe dinăuntru, şi pe dinafară, numai poftă trupească cu care voieşte să aibă omul îndreptăţire înaintea Mea şi voieşte să se măsoare cu Mine şi să spună că este al Meu, dar Eu îi spun aşa: Eu M-am răstignit, omule, iar tu te căsătoreşti şi stai acoperit cu legea căsătoriei, care este pământească, nu cerească, fiindcă Eu celor ce Mă ispiteau pentru femeile lor, Eu le-am răspuns pământeşte, şi am luat cuvântul omului cel întâi zidit, care s-a despărţit de Dumnezeu şi s-a alipit cu femeia sa, şi au căzut amândoi din cer, au căzut prin trup, au căzut pe pământ; dar le-am răspuns şi altfel ispititorilor, şi le-am zis: ***«Sunteţi rătăciţi neînţelegând Scripturile, căci în împărăţia cerurilor nu este însurat şi măritat, şi este viaţă fără de păcat, fără de moarte, viaţă de îngeri este».*** (*Vezi selecţia tematică: „Taina omului şi a femeii”, - şi pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive, n.r.*)

Învăţătura Mea lucra în chip minunat în faţa celor ispititori pentru poftele lor. Le-am răspuns pământeşte celor ce voiau femeie, dar apoi am luat pruncii în braţe şi le-am spus: ***«Adevărat, adevărat vă spun că cine nu va fi ca pruncul nu va putea intra în cer».*** Aşa lucram Eu cu cei ispititori, dar azi le spun tuturor, şi **din cer le spun că împărăţia lui Dumnezeu este înăuntrul omului care iubeşte pe Dumnezeu,** şi le spun că Eu am venit pe pământ din cer şi am îmbrăţişat răstignirea trupului, ca să-l deprind şi pe om să semene cu Mine, cu Cel ce S-a coborât din cer; să-l deprind pe om să se nască de sus, să fie de sus pe pământ, să fie de la Dumnezeu născut, căci scris este: ***«Celor câţi Mă primesc crezând în numele Meu le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut, căci Dumnezeu Cuvântul S-a făcut trup şi S-a sălăşluit între oameni, ca să-i nască din Duhul pe oameni».*** O, nici până azi nu este înţeleasă această Scriptură, iar Eu pentru împlinirea ei am venit din cer şi le-am spus celor ce cred în Mine: ***«Ieşiţi şi vă osebiţi dintre oameni şi de ce este necurat nu vă mai atingeţi, şi Eu vă voi primi pe voi, şi voi umbla cu voi, şi voi fi Dumnezeul vostru, şi voi veţi fi poporul Meu».*** Amin. Iată, aceasta înseamnă poporul Meu, poporul lui Dumnezeu, «**popor luat dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu şi Mielului**», după cum scrie în Scripturi. Spun aşa pentru ca să-l ajut pe cel ce voieşte să priceapă, ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu şi cu împărăţia lui Dumnezeu în el.

Eu am venit din cer ca să-l învăţ pe om lucrarea răstignirii, nu lucrarea căsătoriei, căci căsătoria este lege omenească, este lucrarea trupului, nu lucrarea Duhului. Ea nu este libertate cu Hristos; ea este legătură peste om, căci cei căsătoriţi în care s-a trezit iubirea cea pentru cer au fost din cei ce în toată vremea s-au smuls din această legătură ca să-şi răstignească pornirile trupului şi să trăiască în Duhul şi să umble în Duhul, după cum este aşezarea pentru cei ce se dau Mie împărăţie cerească pe pământ, scaun de domnie pentru Mine şi aşternut pentru cer. Iată, nu mai vorbesc pământeşte, căci vremea este aproape şi **Mi-e milă de**

cel ce voiește să învețe taina împărăției cerurilor cu omul și nu are de unde învăța. Vremea este aproape și este la ușă, și Eu vin, și omul nu știe să trăiască pentru cer și pentru iubire. Atâția sfinți mucenici s-au dat pildă cu credința și cu iubirea lor, și omul n-a învățat iubirea lor. Ei, de iubirea cu care Mă doreau, se împotriveau până la sânge celor ce voiau să-i atragă la cele ale trupului, care sting statul Meu în om. Ei alegeau să-și dea sângele spre vărsare pentru iubirea lor de Dumnezeu decât să și-l dea spre păcătuire. Ei au fost semne pe cale din timp în timp, ca să arate oamenilor calea, dar oamenii au semne pe cei asemenea lor și poftelor lor, care se războiesc în trupurile lor ca să nu priceapă calea vieții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1999

***

Acum, fiilor din grădină, Eu vă mărturisesc pe voi înaintea îngerilor și a sfinților și a oamenilor de pe pământ, căci voi sunteți cei ce ați rămas cu Mine dintre cei ce au fost chemați la masa cuvântului Meu din zilele acestea, și **Eu v-am rânduit vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea, și să ședeți lângă Mine pentru judecata făpturii.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1999

***

«Vine Domnul!», așa zice Scriptura, dar cei ce-și zic biserică a Mea, numai de venirea Mea nu le arde lor, numai de Mine nu le arde inima din ei. S-au așezat mai mari peste turma Mea oameni trufași, care nu au Duhul, și cei mulți se pleacă lor, și nimeni nu se mai scoală ca să stea înaintea Mea la venirea Mea. «**Vine Domnul**!», așa zice Scriptura venirii Mele, și Eu vin, și Mă vestesc că vin, ca să Mă spăl de sângele celor netemători de Dumnezeu, care nu Mă așteaptă să vin, căci scris este: ***«Vine Domnul întru zeci de mii de sfinți ai Săi ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor întru care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de înfruntare pe care ei, păcătoși și netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui».***

Acum, copilași din grădina Mea, să lucrăm sărbătoare de cuvânt, căci cuvântul Meu s-a făcut sărbătoare cerească peste voi, sărbătoare pentru sfinți în cer și pe pământ. Cuvântul Meu cel de peste voi este cuvânt nou, este zidit acum, și se bucură sfinții de venirea Mea la voi, și ascultă cuvântul Meu cel de peste voi, și așteptarea lor a ajuns la sfârșitul ei. Sfinții Mei au trudit pe pământ pentru Ierusalimul cel de sus, și Eu cobor cu ei din cer în lucrare de nou Ierusalim pe pământ, căci aceasta este plata sfinților Mei, care M-au întrebat mereu: ***«Doamne, până când?».*** **Iată, până acum, le răspund. Iată, noi le fac pe toate, așa le răspund.** Dar omul este împietrit, și Eu lucrez greu, și voi lucrați greu, sfinți ai Mei, căci omul nu vă mai cheamă ca să lucrați prin viața omului sfânt, prin credința omului credincios, dar Eu rostesc cuvânt nou și zic: iată, noi le fac pe toate, căci așa este scris în Scripturi despre Domnul, Care șade pe tron și grăiește lucrarea Noului Ierusalim, zicând: ***«Iată, noi le fac pe toate».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-1999

***

Mă nasc cuvânt la ieslea cuvântului Meu din România, țara venirii Mele cu sfinții, țara întoarcerii Mele după două mii de ani. Numele ei este „țara strălucirii“, nume rostit prin prooroci,

și adevărată este proorocia aceasta, căci Eu strălucesc de pe cerul ei peste pământ de la margini la margini. Ea este dimineața Mea. Dis-de-dimineață aleargă cuvântul Meu spre ea, căci scris este în Scripturi: **«Eu sunt steaua strălucitoare cea de dimineață»,** și vin la ea să Mă fac binevestire în ea, și duhul ei și mireasa din ea zic: „Vino!“. Amin, amin, amin.

Iată, vin, și sunt întru venirea Mea peste ea, și Mi-am așezat în ea scaunul de judecată, cuvântul Meu care Mă vestește venind pentru vii și pentru morți, căci împărăția Mea va fi fără de sfârșit, și vin să Mi-o pregătesc. Vin cu cei din cer, căci cei de pe pământ își pregătesc venirea lor, nu pe a Mea. Este scrisă în Scripturi venirea Mea, și se tem oamenii de ea și nu Mi-o pregătesc, și nu vor să se pregătească pentru ea. Dar Eu sunt întru venirea Mea și vin venind, căci cine poate opri fulgerul ca să nu se vadă când el taie cerul și vine și se vede tăind întunericul cu strălucirea lui cea de foc, de șapte ori mai strălucitor decât lumina zilei, precum scrie în Scripturi? Iată țara venirii Mele! Ea strălucește pe pământ de șapte ori mai mult decât ziua, căci lumina ei sunt Eu, Domnul; Eu și cuvântul Meu. Ea este pântecele în care Eu Îmi însămânțez cuvântul Meu, ca să răsar din ea cu venirea Mea. Ea este nașterea din nou a lumii, și zic din ea popoarelor: veniți la ieslea cuvântului Meu din România și luați din ea nașterea din nou, nașterea cea de sus, căci cuvântul Meu aceasta zice: ***«Cine nu se va naște din cer, de sus, acela nu va fi cu împărăția Mea».*** Iată legea cea nouă. Ea este venirea Mea cu sfinții și pentru sfinți. **Sfințenia din om va ieși întru întâmpinarea Mea și Îmi va deschide, și omul Mă va vedea, căci scris este în Scripturi: *«Fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul».*** Amin.

Mă vestesc venind, copilași de la iesle. O, fiilor, de ce vin Eu la voi? De ce nu vin la cei mari, la cei vestiți de pe pământ? O, aceștia n-au ochi și urechi pentru venirea Mea. Când am venit acum două mii de ani prin Fecioară prunc în Betleem, n-a fost nimeni să-Mi aștepte venirea, dar Eu am venit și M-am aciuat în loc smerit, și îngerul Meu le-a vestit săracilor că am venit, căci cei mari de pe pământ nu aveau ochi și urechi pentru Mine. Eu cu cei umiliți Mi-am găsit mereu plăcerea, și i-am numit mari înaintea Mea și M-am slăvit prin ei și Mi-am înființat la ei împărăția Mea și am cinat cu ei masă cerească.

Iată glasul cuvântului Meu care binevestește venirea Mea și împărăția Mea și nașterea din nou a lumii. Vai celor ce nu aud vestea venirii Mele cu sfinții, ca să-și lase păcatele și să se sfințească pentru împărăția Mea, pentru venirea Mea cea adevărată! Iată ce fac oamenii cei mari ai pământului. Ei vor să facă ei venirea Mea, nu Eu. Ei au uitat că Eu sunt cu cei umiliți și cu ei Îmi lucrez lucrarea și îi ajut cu puterea Mea să fie sfinți, sfinții venirii Mele, căci **«fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul».** Amin.

O, Mă uit peste pământ și suspin cu jale. Mă uit peste locurile în care Eu am venit acum două mii de ani prunc prin Fecioară, după cum era scris în prooroci să vin. Când am venit atunci, toți mai-marii pământului M-au prigonit, toți M-au pândit ca să nu-și piardă slava lor din pricina slavei Mele. Așa este și astăzi, și iată, Mă uit peste locul în care M-am născut acum două mii de ani. **S-au strâns oameni cu vază și își măresc slava lor și își dau daruri și nume unii altora zicându-și între ei că s-au adunat la aniversarea nașterii Mele în Betleem. Ei se bucură, și Eu suspin în cer cu Tatăl și cu sfinții, căci acolo nu este vorba de slavă pentru Mine, și oamenii Mă folosesc pentru slava numelui lor și nu fac altceva decât să netezească întronarea antichristului peste tot pe unde Eu am lucrat și Mi-am lăsat urmele spre mărturie împotriva celor ce se folosesc de numele lui Dumnezeu pentru slava lor cea omenească.** Iată, Eu după două mii de ani sunt bun pentru omul vremii de azi numai pentru slava lui, dar nu și pentru a Mea.

Eu nu Mă bucur de așa sărbători, și Mă bucur de sărbătoarea venirii Mele la cei ce Mă iubesc cu viața lor cea sfântă, și petrec cu ei și Mă bucur. Acum îngerul Meu stă gata să sufle în lumina bucuriilor oamenilor mari de pe pământ, care-și fac nume între oameni mărindu-se cu slavă omenească, cu slavă care trece ca iarba.

Iată minciuna. Ea se întinde de la margini la margini. Iat-o: **«Femeie care șade pe fiară roșie, plină cu nume de hulă, având șapte capete și zece coarne, cu cupa plină de urâciunile și de pângărelile desfrânării ei, iar pe frunte are scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului, beată de sângele sfinților și al martorilor Mei. Și se va sui din adânc și va merge spre pieire, căci toate sfârșitu-s-au»,** și așa este scris. Glasul îngerului Meu a strigat mereu și a zis: ***«Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei».*** Păcatele ei au ajuns până la cer, și îi vom da înapoi precum ne-a dat ea, îi vom măsura îndoit. În cupa în care ne-a turnat ea îi vom turna de două ori. Ea este împărătează, iar Eu sunt Judecătorul ei. Împărații pământului care au făcut voia ei se vor bate în piept și vor zice: „Vai!“, iar cerul se va veseli, și sfinții și apostolii și proorocii vor vedea dreptatea Mea de partea lor, precum este scris în Scripturi. Amin.

S-au strâns oamenii mari ai pământului ca să facă sărbătoare pentru nașterea Mea în Betleem, dar după două mii de ani de la nașterea Mea între oameni, iată, Eu vin iar, și nu găsesc om sfânt pe pământ, om care să Mă sărbătorească pe Mine, Cel Sfânt. De aceea M-am ascuns și lucrez tainic și Îmi pregătesc venirea Mea cea cu slavă pe pământ împotriva minciunii care vrea să se facă hristos pentru om, hristos mincinos, care înșeală cu venirea lui pe toți, mari și mici, bogați și săraci, robi și slobozi, împărați și ostași, botezați și nebotezați, căci minciuna e minciună, ca și omul. Eu însă sun din cuvânt, ca să se audă venirea Mea, și iată-i pe toți, că se ascund în peșteri și în stânci de teama venirii Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea.

… Mă nasc cuvânt în ieslea Mea din mijlocul României, țara strălucirii, locul întoarcerii Mele după două mii de ani, locul nașterii din nou a lumii. Îmi voi înnoi toată facerea, și pe om, căci am zis: ***«Noi le fac pe toate».*** Amin. Toți cei mari sunt prinși în cursa măririi lor, și nimeni nu este cu mărirea Mea, cu mărirea sfinților Mei, dar cel ce nu este sfânt nu va mai fi. Amin. Fac totul nou, ca la începutul facerii. Suflarea gurii Mele naște ca la început, căci scris este despre Mine: ***«El a zis, și s-a făcut».*** Amin. Lucrez tainic, ca și acum două mii de ani. Am dat pe Fecioară spre logodire ca să fie ocrotită de moarte, căci în Israel, cel desfrânat trebuia omorât cu pietre. Cine ar fi fost să înțeleagă taina nașterii Mele din Fecioară? Nici azi nu înțelege nimeni, căci dacă ar înțelege s-ar înfricoșa pentru nașterea Mea din Fecioara căreia nu i s-a stricat fecioria prin naștere. Merge omul la biserică și cântă zicând: „Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!“, dar nu se înfioară omul de această taină, și stă liniștit în păcatele lui, dar el este judecat de nașterea Mea din Fecioară și din Maică pururea Fecioară. Eu am venit din cer pe pământ ca să-l iert pe om și să-l înviez pentru cer, dar omul nu se pocăiește. O, cel ce nu mai face nici un păcat, acela este cel ce s-a pocăit de păcate înviind prin unirea lui cu Mine, făcându-se un trup cu Mine. Altfel nu se pocăiește omul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2000

***

… **Două mii de ani am tăcut ca în mormânt, iar a treia mie de ani este învierea, iar Eu sunt începătura învierii, precum este scris despre Mine și despre înviere în Scripturi. Două mii de ani sunt ca cele două zile în care Eu am stat ascuns în mormânt, iar a treia mie de ani este ca ziua a treia în care Eu am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei. Aceasta este**

taina vorbirii Mele lungi şi fără de capăt, căci Eu, Domnul, am suflat și am cuvântat peste pământ, și cuvântul Meu a înviat și dă viață celor din morminte, căci scrie în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani: ***«Vine ceasul când morții din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce vor auzi vor învia»***. (*Vezi selecţia tematică: „Morţii aud glasul Meu", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*) Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu din zilele acestea, iar cei ce îl aud înviază pentru nestricăciune și se îmbracă în nemurire pentru întâmpinarea Mea, căci vin cu nunta cea din cer pe pământ, cu taina cea adevărată a nunții, taina pe care omul pe pământ a închis-o sub păcat atâtea mii de ani numind-o taină și asemănând-o cu adevărata taină a nunții. Nunta este mântuirea care se plătește cu viața, și altceva nu înseamnă nuntă. (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului", - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

… Eu sunt Cel ce am spus celor ce Mă urmează în lume: ***«Ieșiți din lume și nu vă atingeți de ce este necurat, ca Eu să vă primesc pe voi și să iau de la voi și să fim Tată și fii».*** Și tot Eu le-am spus: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia venirii Mele și botezați pe cei ce ies din lume ca să creadă Mie»***. Și tot Eu am spus***: «Voi nu sunteți din lume, și de aceea lumea vă urăște pe voi».*** Apostolul Pavel umbla ca Mine, și tot era cu grijă să nu se smintească cineva întru el, în care vreme se făcea tuturor asemenea, ca să mai tragă dintre ei la Mine și la Tatăl, iar cel ce se boteza atunci se vedea că se botează, căci botezul se adeverea că este, prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se făcea râu din gura celui botezat, spre lucrarea de zidire a bisericii Mele cea vie. Dacă botezul nu-și găsește în om roadele lui, atunci omul este altceva, nu este creștin, nu este încreștinat și nu are semnul botezului peste el, și semnul supunerii, care-l arată pe cel botezat. Omul însă e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc, și el nu are nici măcar semnul supunerii peste el. Tot omul umblă cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân, iar femeile, spre batjocura Mea, se împotrivesc prin semeție, umblând descoperite înaintea oamenilor și înaintea îngerilor și înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și gonind din preajma lor pe îngeri și pe sfinți și pe strămoși, iar omul e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc așa cum este el, și se scoală omul și zice: „Cum de vorbește așa de mult Dumnezeu?". Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, că mult s-a depărtat omul de cele ce Eu i-am cerut să facă, și să-Mi fie Mie biserică omul. Și iată, umblă omul să caute biserica, și ea nu este pe nici o cale. **Umblă să caute împărăția Mea, împărăția păcii,** și ea nu este pe nicăieri și nu se găsește nici prin școli, nici pe drumuri bătute lung, nici peste oceane, nici prin văzduh; pe nicăieri nu se zărește ea, iar cei ce o au pe ea nu mai umblă, nu mai caută, căci **ea este înăuntrul lor,** și pentru ea ei nu mai bat cale după cale, cum fac cei înțelepți care mereu învățând nu au nici un bob.

Două mii de ani am tăcut, iar acum iarăși grăiesc, căci vine învierea, cea de a treia mie de ani, cea de a treia zi, când Eu Mă fac cuvânt de înviere, cuvânt lung și fără capăt precum veșnicia. Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu care umple pământul în zilele acestea. Omul a dărâmat templul Meu în cele două zile, în cele două mii de ani, iar a treia zi, a treia mie de ani Eu, Domnul, îl zidesc din nou și Mă fac Împărat peste toată făptura care va mai fi.

… **Eu sunt, și ziua învierii este cu Mine, iar din gura Mea iese cuvântul vieții. Am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Și am stat două mii de ani așteptând, iar a treia mie de ani este ziua Domnului**. Amin, amin, amin. (*Vezi selecţia tematică: „Împărăţia de o mie de ani", - și pe jumpshare; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd; joomag; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Nimic nu înseamnă Ierusalim, nimic decât veacul Domnului. O, fiilor care dați cuvântul Meu oamenilor! Fiți veacul Domnului, fiilor, căci cu voi e veacul Domnului întru sărbătoare de nou Ierusalim. Vă mângâi din cer, ca să știți și să înțelegeți că Ierusalimul este nădejdea Domnului, numele mângâierii Mele, veacul veșniciei pentru Ierusalim. Vin mereu, mereu izvor de cuvânt peste voi, iar voi să-l împărțiți în toate laturile, ca să crească pomul vieții pe pământ, căci este scris în Scripturi de izvorul care curge din Mine: ***«râul vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, prin mijlocul cetății; iar pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, făcând douăsprezece feluri de roade, în fiecare lună dându-și rodul, iar frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor».*** Amin. Să nu vă săturați de rodul acesta, că iată cum scrie în Scripturi: în fiecare lună trebuie să rodească pentru tămăduirea neamurilor. Amin. Cu voi e veacul Domnului, care trebuie să dea rod peste pământ, și să cadă Babilonul în fața rodului Meu cu voi. **Babilonul e împărăția lumii, iar Ierusalimul este împărăția lui Dumnezeu**, **și tot omul să se înfricoșeze de adevărul acesta, că vine raiul pe pământ,** vine cu dreptatea Mea pentru cei drepți, și toate durerile se sfârșesc cu bucurii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 12-03-2000

***

O, vino, omule, să te sui la cer și să cobori în tine apoi, și să te uiți peste tine. De prea multă vreme faci tu cu tine ce vrei tu, omule ușuratic, iar menirea ta este alta, și este din cer, și tu nu mai știi glasul cerului peste tine. Iată glasul Meu, care grăiește din Mine peste tine. Așa grăiam și cu Adam, dar el s-a ascuns și a uitat taina inimii omului, așa cum tu ai uitat taina inimii tale, omule despărțit de taina vieții veșnice. Voiesc să te oprești și să asculți vorbirea Mea cu tine. **Vin zilele veșniciei pe pământ, și Eu ies în calea ta și îți țin calea cu zilele veșniciei, ca să Mă vezi și să Mă mărturisești Dumnezeu al tău, și apoi Eu să-ți deschid ochii, așa cum am deschis ochii ucenicilor Mei care au văzut slava Mea de pe munte, fața Mea cerească, fața Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh în om.**

Vino, omule, vino să-Mi vezi fața! Vino la Mine ca să vezi! Eu Mă aplec până la tine ca să-ți vindec ochii și să vezi. Eu cobor din cer și îți țin calea, căci sunt Cel ce este. Așa i-am spus lui Moise pe muntele slavei Mele; i-am spus***: «Eu sunt Cel ce sunt».*** Așa îți spun și ție, omule care te apropii de muntele slavei Mele, de locul în care Eu, Domnul, grăiesc cu omul ca să se audă grăirea Mea peste pământ. Deschide Scriptura, omule, ca să auzi grăirea Mea din ea; și deschide urechea, omule, ca să auzi grăirea Mea de azi peste grădina Mea cea plină de miresmele cuvântului Meu care vine la tine ca să te învețe taina inimii. **Inima ta este casa Mea, nu este a ta. Eu de aceea am pus-o în tine, omule,** dar tu nu știi taina ei. Eu de aceea te chem să asculți grăirea Mea cu tine, te chem să te învăț, și să lucrezi tu după învățătura lui Dumnezeu, Care te cheamă la împărăția Sa. **Te chem să te învăț că inima ta este casa Mea, casa lui Dumnezeu în om.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2000

***

Taina cerului pe pământ este omul sfânt. Fugi, omule, de cele ce nu sunt, și vino la Mine ca să fii, și vino și deschide-te ca să intru și ca să intri, și să fie mare duh de sărbătoare între Mine și tine, și să fie ziua ta de sărbătoare și să te pomenesc Eu în ea împreună cu sfinții și cu îngerii pe pământ și în cer. Iată, taina cerului pe pământ se face izvor și curge în cele patru laturi ale pământului și cheamă la împărăția cerurilor pe toți cei care vor să se înnoiască. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Românești, ziua întâi, din 26-08-2000

***

O, aud minți fără de pricepere, inimi răzvrătite împotriva venirii Mele cuvânt pe pământ, împotriva cărții venirii Mele, carte pe care o scriu Eu cu voi, căci venirea Mea este cuvântul, **iar numele Meu acesta este: Cuvântul lui Dumnezeu.** Dar n-am făcut Eu lumea cu cuvântul? N-am scris Eu Scripturile Mele cu cuvântul? Și dacă Eu sunt Cuvântul, să tac? Să nu mai vorbesc? Să nu mai vin? Aud pe oameni fără de credință și fără de pricepere răzvrătindu-se împotriva cărții Mele din zilele acestea. Ei zic: „**Ce ne trebuie nouă altă Scriptură în afară de cea pe care o avem? Nu mai trebuie adăugată alta**“. Iată, așa zic cei răzvrătiți împotriva venirii Mele la voi, așa zic cei ce zic că stau peste ale Mele. Dar Eu am zis că cei puși de Mine peste ale Mele sunt cei sfinți, nu sunt cei păcătoși. Eu nu Mă bizui pe cei păcătoși pentru cele ce sunt ale Mele, și de aceea am zis pentru cei ce vor cu Mine: fiți credincioși, le-am zis, fiți ochi și urechi pentru cele din cer, care vin acum peste voi ca să vă înțelepțească auzul și văzul, căci cei mari de pe pământ vă țin departe de venirea Mea, dar voi veniți, veniți aproape, căci iată-Mă ca să-l învăț pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani.

Le spun și celor ce sunt împotriva cărții Mele de azi, cu care pregătesc omul pentru venirea Mea, **și le spun așa: dacă vă este de ajuns Scriptura care este, de ce nu împliniți ce scrie în ea? De ce nu vă uitați ce scrie în ea? În ea scrie despre venirea Mea, despre cuvântul Meu cel de azi, cu care vin în grădina aceasta. Am spus atunci prin Evanghelie**: ***«Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați, iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va învăța tot adevărul, căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi, și cele viitoare vesti-vă-va vouă. El Mă va preamări pe Mine, căci din ce este al Meu va lua ca să vă vestească vouă»***. Iată, voi, cei necredincioși cuvântului cărții pe care o aduc Eu în vremea aceasta, nu aveți cuvânt de dezvinovățire pentru necredința voastră, că vă stă înainte cuvântul Scripturilor Mele de atunci. Amin. Răzvrătirea este arma împotriva adevărului cel curat, ca să-l umbrească, dar el iese la lumină și se așează față în față cu omul cel fără de minte. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creştinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

Eu de aceea am venit cuvânt pe pământ. Am venit să pregătesc loc pe el, ca să vin apoi și să-i adun în el pe cei aleși ai Mei, pe cei ce se lasă culeși pentru ziua venirii Mele cu sfinții **în slavă văzută.** Am venit să-l pregătesc pe om cu cuvântul Meu, care sfințește și care înnoiește duhul omului și care-Mi face Mie loc cu nașterea Mea în el. Nașterea Mea în om îl smulge pe om din cele pământești și omenești și îl face ceresc pe pământ și îl face sfânt și îl face casă a Mea și îl face scară a Mea ca să vin din cer pe pământ. Nașterea Mea în om este salvarea omului, cu trupul și cu sufletul și cu duhul lui, și omul se face purtător de Dumnezeu între oameni, și se face lumină din cer pe pământ, și se face omul locaș al venirii Mele cu sfinții, împărăție a cerurilor în mijlocul oamenilor. **Nașterea Mea în om este împărăția cerurilor înăuntrul omului**, precum Eu am zis

acum două mii de ani despre taina aceasta. Veni-va vremea și a și venit, și se va vedea această taină; dar ea se vede bine, și omul de pe pământ are ochi și nu vede.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Domnului, din 07-01-2001

***

Copilași de la iesle, faceți-Mi intrarea la voi. Amin. Cartea Mea cu voi e mângâierea Mea peste voi, e cuvântul puterii Mele peste toate neputințele voastre. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*) Am zis prin prooroci: ***«Eu dau tărie celui obosit, și celui slab îi dau putere mare». Am zis: «Cei ce nădăjduiesc în Mine, voi întări puterea lor, le vor crește aripi ca ale vulturului, vor alerga și nu-și vor slăbi puterea, vor merge și nu vor obosi».*** Amin.

Fiilor copii, nădăjduiți în cuvintele Mele și dați-vă putere unul altuia și aveți grijă de voi, fiilor. Nu numai Eu să am. Și voi să aveți, că Eu am nevoie de voi ca să hrănesc cu Duhul Meu Cel Sfânt pe omul de pe pământ de care se lipește șoapta Duhului Sfânt, că voiesc să nu mai stea nepăsător omul pentru păcatul său, și voiesc să se scoale și să strige după iertare ca să-l văd că se îngrijește de suflet, și apoi să-l îngrijesc și Eu pe om. **Eu voiesc să aduc pe pământ veșnicia, dar mai întâi trebuie să-l fac pe om să lepede tot răul din el, ca să nu pățesc iar cum am pățit cu Israel, care păcătuia în omul cel dinăuntru. Îi făcusem nestricăcioase și haina și hrana, dar el Mă dărâma dinăuntrul lui, din omul cel dinăuntru.** O, de ce, oare, n-a vrut să se facă nestricăcios și el ca să-l fi avut pe veci popor?

Iată, fiilor copii, e greu omul la minte. Greu mai înțelege omul taina împărăției cerurilor. **Eu i-am spus omului că împărăția cerurilor nu este pe văzute, nu vine în chip văzut. Dacă ea nu împărățește în om, nu poate omul s-o vadă și s-o pipăie altfel.** Toate cele cerești nu se fac văzute, dar se fac, și sunt, și se fac.

Voiesc să am popor sfânt, și să se hrănească unul pe altul cu sfințenie fiul poporului Meu, și să fie sănătos poporul Meu, că scris este în profeți: ***«Cei ce locuiesc în Sion nu vor zice „Sunt bolnav“, căci poporul acesta va dobândi iertarea păcatelor, și veselia cea veșnică va încununa capul lor, iar lauda și bucuria îi vor ajunge pe ei, și vor fugi de la ei durerea, întristarea și suspinarea».***

Vă hrănesc cu nădejde, fiilor copii. Dați poporului putere de la Mine, dați Duh Sfânt Ierusalimului, căci **Ierusalim înseamnă fii și fiice sub mângâierea Duhului Sfânt**. E calea grea, dar Eu sunt sub greu cu voi. Duhul rău are supărare mare pe voi, dar fiți atenți și aveți grijă de voi, ca să vă am cale a cuvântului Meu peste oameni. Cuvântul Meu liniștește zbuciumul Meu din om și îl călăuzește pe om la vreme de greu, dar vreau să-l fac pe om să nu mai păcătuiască în omul cel dinăuntru, și să fie el cel ce Mă iubește, să fie curat cu trupul, și cu sufletul nespurcat de cele din afară, că **Eu am venit cu împărăția cerurilor ca s-o ia omul înăuntrul său și s-o verse în lături.** Amin.

Mare înțelepciune îi trebuie omului care caută să împlinească în el împărăția cerurilor. El nu trebuie să înceapă cu cele din afara lui, ci cu cele dinăuntrul lui, ca să poată apoi avea pe deasupra acestora pe cele de slujire a vieții cea de toate zilele. O, nu am povățuitori pe pământ ca să-i povățuiască pe oameni. Am lipsă de om cu înțelepciune pentru împărăția cerurilor, care este sfințenia și iubirea de Dumnezeu și viața lui Dumnezeu înăuntrul omului. Eu am atâta de lucru la

zidirea împărăției cerurilor, și nu este om descurcat de sinele lui și de cele legate de el, căci omul este rob pentru cele ce și-a dobândit în viață. Mulți vor da să alerge după această fericire în care Eu v-am așezat pe voi, dar vor fi pândiți și vor fi vânați ca să nu fugă. Eu am spus prin cartea Mea cu voi că vine o vânătoare de creștini, și, iat-o, fiilor. Creștini cu dor de cer și de fericire dacă dau să vină după cuvântul Meu, sunt opriți de păstorii lor, sunt amenințați, sunt vânați înapoi, așa cum s-a întâmplat cu mulți care au venit până la Mine, și apoi s-au întors de unde au venit. Dar cine este creștin după adevăr, aceluia Eu îi pun calea sub picioare, și el umblă pe ea, și nimeni nu mai poate să-l smulgă de pe ea, căci cei de pe ea nu smulg pe nimeni spre înapoi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 18-03-2001

***

Împărăția Mea nu vine în chip văzut, așa cum își închipuie omul neștiutor. Ea se încuibează înăuntrul omului, și omul o află înăuntrul său și ia din ea bucurându-se, și nu știe de unde-i vine bucuria. Bucuria nu vine din cer. Ea vine dinăuntrul inimii care are în ea împărăția cerurilor. Bucuria este împărăția cerurilor care se bucură în om, iar altă bucurie a inimii omului este deșertăciune care se sfârșește.

O, cum de nu vrea omul să cunoască și să guste din bucuria împărăției cerurilor și să rămână apoi în ea? O, cum să-l fac pe om să cunoască această taină a Mea în om: împărăția cerurilor?

Dar ce este împărăția cerurilor? **Iată, ea este omul cel dinăuntru, omul care se lasă făcut după chipul și asemănarea Mea ca să fie apoi, precum Eu sunt**. Ea este omul care se desăvârșește desăvârșind ființa Mea în el. Ea este raiul în care Eu stau cu omul cuvântându-ne unul altuia cele veșnice, cele ce sunt. Iată împărăția cerurilor. **Ea este voia Mea cu totul în om, precum în cer așa și pe pământ**. Ea este locul odihnei Mele, în care omul face mereu curat pentru Mine, pentru statul Meu în el, pentru sărbătoarea Mea cea veșnică cu omul.

Iată împărăția cerurilor! Ea este voia Mea cu totul în om, precum în cer așa și pe pământ. Amin. Dragostea este cea care îl zidește pe omul cel dinăuntru. Ea are în ea pe toți pomii din rai din care trebuie să mănânce omul și să fie omul. Atunci, acestea trei rămân: credința, nădejdea și dragostea. Dar mai mare între ele este ea, dragostea, dragostea Mea în om, dragostea Mea care așteaptă înăuntrul omului ca să zidească în el împărăția nestricăciunii, taina învierii omului. Amin.

Îți trebuie dragoste, omule pribeag, omule uituc. Proorocirea și darul limbilor și știința se vor sfârși curând, căci sunt frânturi, și vine ce este desăvârșit, și rămâne, și atunci vei cunoaște pe deplin. **Când tu vei fi cunoscut pe deplin, atunci vei cunoaște pe deplin, căci toate vor pieri, și acestea trei rămân: credința, nădejdea și dragostea. Dar mai mare între ele este dragostea. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta din 22-03-2001

***

Aștept să Mă iubească omul din toată ființa lui, că Eu așa i-am dat lui poruncă și i-am zis: ***«Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată virtutea ta, din tot sufletul tău, din toată ființa ta».*** Iată, aceasta trebuia să fie pe pământ, și aceasta trebuie să vină pe pământ. Amin. O, fiilor care

dați ființă cuvântului Meu în cartea sa de azi! Vom putea, oare, Noi și cu voi să aducem pe pământ împlinirea aceasta peste om? Aceasta este ceea ce trebuie să vină pe pământ. Putea-vom, oare? O, fiilor-copii, încopilăriți pe poporul Meu cu această poruncă împlinită peste el și peste Mine. Amin. Țineți peste el mâna Mea și a voastră, ca să stea el împlinitor pentru aceasta ce am pus Eu peste om prin cuvântul acesta scris cu foc pe piatră și pe inima omului și pe inima Mea. Fericit este cel ce știe să iubească acest cuvânt: iubirea pentru Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2001

***

O, poporul Meu, când M-am înălțat întru slavă de lângă ucenici, M-am așezat întru cele nevăzute ca să-l ajut pe om să nu rămână în duhul ispitirii de Dumnezeu, dar le-am spus lor: ***«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului».*** Așa le-am spus ucenicilor Mei care dădeau să Mă întrebe despre vremea împărăției lui Israel. Dacă împărăția lui Israel ar fi fost împărăția lui Dumnezeu, nu i-ar mai fi trebuit lui împărăție peste pământ așa cum voia el și așa cum și azi voiește și crede. Eu am spus lor că împărăția Mea nu e din lumea aceasta, dar aceasta nu i-a plăcut lui Israel. Lui i-a plăcut să fie împărat prin Mine, și așa vrea și azi. Numai că împărat nu poate fi decât cel care are împărăția lui Dumnezeu cu cuvântul și cu fapta, împărăția nestricăciunii, împărăția sfințeniei. Aceasta înseamnă împărăție, și numai aceasta. Amin.

Împărăția Mea este cu tine și peste tine, poporul Meu. **Să se uite lumea la tine și peste tine și peste lucrul tău și peste taina pe care o porți tu, și să vadă și să înțeleagă tot omul ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu, împărăția lui Israel. Împărăția ta este în Mine, nu este în lumea aceasta, poporul Meu. Și se va dezlipi lumea de împărăția cea stricăcioasă și va veni să ia împărăția nestricăciunii, și în ea omul se va da la facere și va intra în taina nestricăciunii, în taina fericirii cea care se jertfește pentru Dumnezeu**.

Înalță-te, poporul Meu, cu împărăția Mea, de pe pământ și până în cer, căci îngerii și sfinții asta așteaptă, fiule mic. Ei îi așteaptă pe cei mai mici care împart de la Mine împărăția peste toți moștenitorii ei. Cei mici au mult de trudit, au mult de lucrat pentru calea Mea spre om. Cei mici sunt cei ce ostenesc mult pentru cei din cer. Cei mici sunt averea cerului pe pământ, și cu ei Își întinde Mirele ceresc masa de nuntă ca să cineze pe pământ cu sfinții. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 24-05-2001

***

O, unde este cheia cunoștinței? Cine a luat-o și unde este? Să dau vina pe diavolul? Așa să fac? Și Eu să fac așa? De ce nu intră omul în împărăția cerurilor? De ce nu intră împărăția cerurilor în om? De ce aceste două locașuri nu sunt una? De ce aceste două lumi nu sunt una precum a fost să fie? O, de ce, oare? Unde este cheia cunoștinței pentru acestea ce întreb Eu?

Dă-Mi cheia, omule! Cheia este la tine. **Dacă tu nu vrei, aceasta este cheia cu care ai încuiat împărăției cerurilor care stă lângă tine ca să intre în tine și ca să intri tu în ea.** Nu vrei. Nu pot da vina pe diavolul atâta timp cât tu nu vrei. Diavolul este rău numai cu cei ce fac voia Mea, dar cu cei ce fac pe placul lui el nu este rău.

Omule, a venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului. **Și iată-L, Se preaslăvește în cuvânt peste pământ, și Tatăl Îl preaslăvește pe El**. A venit vremea aceea să nu mai păcătuiești.

Mă trimite Tatăl să iau moartea de pe pământ și să aduc pe el suferință peste tot trupul. Amin. Moartea este păcatul, iar ***«cel ce suferă cu trupul o isprăvește cu păcatul»,*** precum a grăit Scriptura apostolilor Mei.

Să nu plângi după păcat, să nu plângi, omule, după vremea când îți era bine cu păcatul. O, să nu plângi. Dar tu nu vei face ce-ți spun Eu, și vei plânge. Și dacă vei plânge, să plângi cu Mine, omule. Să nu plângi singur, că omul în zadar plânge singur. Să cauți la Mine cu plânsul tău și să-Mi ceri să te iert. Și dacă vei ști cum să-Mi ceri, Eu îți voi spune că te-am iertat în clipa când ți-am dat viața Mea ca să te răscumpăr. Eu îți voi spune să Mă ierți tu că te-am luat din păcate și să uiți supărarea dintre Mine și tine, și apoi să ne împăcăm și să-I dăm Tatălui actul împăcării dintre Mine și tine, că mare și de nepătruns a fost și este taina iubirii dintre Mine și om, iar cheia aceasta a fost dată la nepăsare și n-a mai stat în ușă ca să pot Eu intra la om și ca să poată omul intra la Mine. **Și iată ce am făcut. Am făcut o împărăție nouă. Ea este cheia cu care Eu descui veacul cel nou, veacul ce va să fie.** Mi-e mică împărăția cea nouă, dar e mare cât cerul, după har. Ea este cheia. Cu ea am descuiat venirii Mele. Cu ea Mi-am așternut pe pământ nunta Mea, nunta pe care Mi-a ținut-o Tatăl în palme pentru acum când M-a trimis să-i adun pe nuntași, și nunta aceasta nu va avea sfârșit. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Românești, ziua a doua din 26-08-2001

***

O, copii mari și mici, sunt și mai micuți între voi, copii ai poporului Meu. Amin, amin zic vouă: să știe toți ce este iubirea și ce face ea. Ea când iese din om nu iubește pentru sine, ci se dă, și aceea este ea și bucuria ei. Cel ce are pace, acela are iubirea. Eu mereu le spuneam ***«Pace vouă!»*** când eram cu ucenicii pe pământ cu trupul. Nici vouă nu vă spun altfel, căci pacea este iubirea care se odihnește în cel ce Mă iubește și în cel ce iubește pentru Mine și nu pentru sine. Amin. Nu pentru voi să vă iubiți unii pe alții, ci pentru Mine. Amin. Nu pentru tine să-l iubești pe fratele tău, ci pentru el și pentru Mine. Amin. **Iar când veți înțelege bine aceasta, atunci va fi împărăția cerurilor în chip văzut peste pământ, iar Eu, Domnul, voi spune multora din mijlocul vostru**: ***«Pace vouă!»*** le voi spune lor, iar ei vor lua din frumusețea copilului sfânt, pe care o pun Eu mereu, mereu în voi, și se vor face lumină din lumină, cer nou și pământ nou pentru viața ce va să fie în taina veacului cel nou, taină ascunsă și păstrată pentru fiii cei veșnici. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-2001

***

O, poporul Meu, tot ce e mai greu e mai frumos, fiule, e mai adevărat, e mai merituos, poporul Meu. Tu să nu fugi de greu, că Domnul este cu tine. Eu numai sub greu am stat, iar ura de la om Mă îndemna numai la plânsul Meu cel pentru el, și ceream de la Tatăl duh nou pentru om, facere nouă. Dar pentru asta a trebuit să mor pentru fiecare om, și apoi să-i dau lui față din fața Mea, viață din viața Mea.

Fața ta, poporul Meu, să fie chipul Meu cel înviat din răstignire. Ți-am spus să te așezi la oglindă și să te gătești frumos, că-ți trebuie gătire aleasă. Ai auzit, poporul Meu? Ți-am spus că tu ești Evanghelia Mea cea de azi. Ai auzit, poporul Meu? Iată, iar îți spun aceasta, și așa îți spun: **când fața Mea va fi pe fața ta pe deplin, atunci va veni sfârșitul și începutul, și toate se vor naște din nou, din chipul tău cel nou**, că Eu pentru asta te-am ales, poporul Meu. Atunci Eu voi

rosti din gura ta facerea cea din nou a toate câte au fost la început, și voi face prin tine cuvânt de facere, și totul va veni spre înnoire, și apoi voi zice: ***«Făcutu-s-a!»***. Amin. Prin chipul tău cel nou voi zice: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2001

***

În toată îndeletnicirea ta cea pentru lucrarea Mea să nu uiți de dor, poporul Meu. De venirea Mea curând, curând să nu uiți. De frumusețea ta cea pentru venirea Mea să nu uiți. De haina ta și de podoabele tale pentru ziua venirii Mele nicicum să nu uiți, poporul Meu, că dacă uiți, Mă doare adânc de la tine și nu pot cu durerea de la tine, că ar fi cea mai grea. **Eu vreau să te dau pildă înaintea neamurilor de pe pământ. Pildă a împărăției cerurilor vreau să fii tu între oameni**, și să nu-ți măsori vreodată această statură a ta, că nu au voie cei sfinți să facă așa până la venirea Mea. **Eu sunt în mijlocul tău cu truda Mea cea grea ca să-Mi sfârșesc cărarea și să mut cerul pe pământ cu toată suflarea lui câtă este, și Îmi trebuie mult de tot ființa Mea în tine, ființa ta întru Mine, poporul Meu.** Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea. Aceasta este ființa Mea în om, fața Mea pe fața omului, lacrima lui care plânge cu dor după Mine, căci Eu sunt mângâierea omului și fericit este omul care caută înțelepciunea aceasta pentru veci de veci. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Daniel, din 30-12-2001

***

… Se poartă Duhul Meu pe deasupra ta așa cum Se purta pe deasupra apelor când am făcut cerul și pământul, poporul Meu. Atunci grăiam Eu și cu Tatăl, iar martori Ne erau îngerii. Acum Eu și cu Tatăl grăim cu tine, iar martori Ne sunt sfinții și îngerii și oamenii, cerul și pământul care așteaptă nașterea din nou, înnoirea, poporul Meu. Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta și desparte cu tine apele de ape, lumina de întuneric, pe cei buni de cei răi, adevărul de minciună, și pe această tărie am numit-o cer nou. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul din 20-01-2002

***

Sunt Domnul, fiilor, și nu pot fără voi, și vreau să pot mult de tot prin voi. Vreau să trăiesc în voi și între voi ca nicăieri pe pământ. Seninul Duhului Sfânt e tot ce-Mi doresc mai mult între voi, căci Dumnezeu este mereu astăzi, iar altfel nu este. Mereu proaspăt vreau să vă fiu, mereu cald, mereu astăzi, că dacă în toiul frigului faci foc într-o casă, nu poți să te încălzești cu focul cel de ieri. Focul trebuie să fie mereu astăzi, iar Domnul, tot la fel. Amin, amin, amin.

Vă îmbiu spre seninul Duhului Sfânt, și cu acest senin să vă mângâiați și să-L faceți pe Dumnezeu peste voi mereu, mereu, că Eu am spus că fără Mine nu puteți nimic, fiilor. Tot ce poate omul fără Mine este nimic, iar tot ce poate cu Mine este tot ce se cheamă că poate omul după adevăr. Amin.

Iubirea de sine cu greu îl părăsește pe cel ce dă să vină să ia viață din viața Mea. Cel ce vine, trebuie să ia viața Mea, că dacă ia din ea numai cât vrea el, acela Îmi face dureri pe trup și pe duh, că e greu de tot, fiilor, să înțeleagă omul drumul lui spre lucrarea cuvântului Meu și spre propășirea lui cu Mine atunci când el se oprește și pentru sine. Mai degrabă știu ce vor cei ce pleacă de la Mine la lume, dar cei ce dau să vină de la lume la Mine, mai puțin știu ce vor ei. Fiul risipitor de Dumnezeu a știut ce a vrut atunci când s-a desprins de tatăl său și de fratele său, și fiindcă și-a

cunoscut pe deplin risipirea după ce a gustat-o din plin, a știut apoi să vrea să se întoarcă la tatăl cu aplecare, ca să fie iar primit ca un argat și nu ca un fiu. Rang de fiu n-a mai dorit, fiindcă era cu duh umilit la întoarcere. Dar cel ce vine azi la Mine din lume nu știe ce vrea, nu știe să vrea. Eu pe cel ce vine la Mine nu-l scot afară dacă el intră, dar dacă nu știe cum să vină, Eu nu pot să-Mi fac din el veșmânt, Eu nu-l pot băga sub veșmântul Meu pe cel ce vine ca el la Mine.

În fel și chip Mă lupt să am grijă de voi ca să fiți popor adevărat și așa să rămâneți, căci cu petec vechi pe haină nouă nimeni nu este adevărat, iar cu petec nou pe haină veche nu se poate să încercăm, căci Duhul Sfânt e Duhul Sfânt, fiilor, și El este călăuza cea de peste voi, călăuza sfinților, măi copii. Nimic mai mult nu-Mi doresc decât seninul Duhului Sfânt între voi și peste voi. Mereu cald vreau să vă fiu, mereu astăzi, căci duhul lumii nu se depărtează de nimic mai mult ca de seninul Duhului Sfânt din voi. Duhul Sfânt când este, El lucrează și limpezește și împarte și desparte și zidește și Îl face pe Dumnezeu și pe cei asemenea Lui.

O, ce frumoasă este dreptatea în pământul celor sfinți! Mai frumoasă ca pacea este ea, fiilor. Pacea este bună acolo unde Domnul este în toate și de toate, dar acolo unde vrea și omul, acolo e bună dreptatea lui Dumnezeu, fiilor. O, cine poate să cunoască această taină? Cine o iubește pe ea între fiii oamenilor? Pe ea o iubesc numai fiii lui Dumnezeu, iar ei sunt cei pe care Tatăl îi cunoaște și îi numește pe ei fii. Amin.

O, poporul Meu iubit, știi tu care este cea mai scumpă dreptate înaintea Mea? Cea mai mare dreptate este dragostea și bunurile ei, și nimeni nu o are pe ea decât cel cu duh umilit, poporul Meu. Duhul umilit, numai acesta găsește dreptate pentru el înaintea Mea, căci acest duh nu caută pentru sine, nu caută petec nou pe haină veche, fiindcă duhul umilit înnoiește omul din creștet până-n tălpi, așa cum duhul omenesc îl ține pe om cu totul în cele vechi ale lui. Nimeni nu este mai frumos ca omul cel umilit, ca omul care gustă și cunoaște apoi această taină. Mi-e milă de voi când văd cum se apropie de voi om care nu cunoaște taina aceasta a duhului umilit, dar Eu vă sunt pază fără somn înăuntru și afară și vă port de grijă cu multă mângâiere și vă fac creștere mereu astăzi, că nu mai e nimeni pe pământ care să știe ca voi taina împărăției cerurilor, și ca s-o aibă pe ea.

O, ce dulce este la Mine cel ce iubește împărăția cerurilor! Ce dulce, poporul Meu! Cel ce stă cu împărăția cerurilor, trebuie s-o iubească pe ea, nu numai să stea cu ea, căci dacă n-o iubește, se dovedește la cea mai mică încercare, și nu este frumos să fie așa. Este scris: ***«Pe cel ce vine la Mine Eu nu-l dau afară»***, iar pomenirea cea bisericească de azi a pildei fiului risipitor este pentru învățat taina împărăției cerurilor, poporul Meu. Eu la tot omul i-am spus să se întoarcă la Tatăl, dar fiilor Tatălui nu le-am mai spus aceasta. Dar am slobozit din gura Mea pilda cea astăzi pomenită în sărbătoare de biserică și i-am spus fiului împărăției: ***«Fiule, toate ale Mele ale tale sunt, iar tu întotdeauna ești cu Mine. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, că fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat»***.

Când fiul cel care a rămas sub porunca tatălui a auzit cântece și jocuri întorcându-se de la țarină, a aflat de la slugi că s-a întors fratele său și că tatăl său a junghiat vițelul cel îngrășat pentru că l-a primit sănătos. Și atunci fiul s-a mâniat, s-a supărat și nu voia să intre. Și ieșind tatăl său, îl ruga.

Iată, cel ce stă cu împărăția cerurilor dacă nu știe pentru ce stă și ce face ea din om și ce are omul de lucrat întru totul pentru ea, acel om se dovedește că nu știe ce vrea, că nu știe ce lucrează. Rău e să nu știe un așa om taina Duhului Sfânt, Care lucrează prin fiii Tatălui ceresc. **Una e să stai cu împărăția, și alta e să știi de ce stai.** Eu am fost Fiul Tatălui împărăției cerurilor și Mi-am dat viața pentru cei pierduți, și aceasta este ceea ce trebuie să știe să facă un fiu adevărat al Tatălui împărăției. Iar unul care nu știe această lucrare a fiilor împărăției se află lucrând ca și fiul cel din pilda pomenită azi, căci el așa i-a zis tatălui: ***«Eu de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta, și mie nu mi-ai dat niciodată un ied ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai junghiat pentru el vițelul cel mai gras»***. Tatăl însă a grăit cu dreptate și a zis: ***«Fiule, tu totdeauna ești cu mine, și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne bucurăm și să ne veselim, că fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat»***. Amin.

O, poporul Meu, cine înțelege ce am voit Eu să-l învăț pe om prin această pildă? Cea mai scumpă dreptate este dragostea cea plină de umilință a celui ce bate la ușa împărăției ca să fie primit ca un argat după ce a fost fiu și și-a cheltuit cinstea de fiu; că iată, fiul împărăției nu poate cunoaște această dreptate scumpă, și se semețește când este încercat, și dă să se mânie pe Tatăl și să rămână afară din cămara dreptății. Dar azi vin iar din cer ca să-l învăț pe tot omul să înțeleagă tot ce am grăit Eu atunci, și să se umilească omul, și să fie ca Mine apoi, că Eu sunt cu duh umilit. Amin.

Ce frumoasă a fost umilința fiului pierdut în rele, și care a venit apoi la tatăl său ca să-l roage să-l ia pe el de argat! Un așa om știe să-l iubească apoi pe tatăl, știe să-l prețuiască și să-l asculte cu iubire și să aibă încredere în tatăl. Ce folos că fiul cel ce-i slujea tatălui necălcând porunca lui, ce folos că după toate acestea s-a mâniat și s-a supărat pentru dreptatea pe care tatăl a făcut-o celui umilit? Nimeni nu este mai frumos ca cel ce a gustat și cunoaște această taină a fiilor împărăției, taina duhului umilit, care le face dreptate celor ce se umilesc pentru împărăția cerurilor. **Duhul umilit însă, nu mai are nimic din om, ci are numai din Mine**, și aceasta să vă fie vouă de dreptate înaintea Mea pentru om, iar altfel să nu lucrăm, fiilor, că greu se mai pleacă omul spre duh umilit. Omul nu vine când se întoarce la Mine, nu vine cu duh umilit așa cum a venit fiul cel risipitor la tatăl ca să-l facă tatăl ca pe un argat al său, ca pe un iertat al său. Omul vine cu ale sale, fiilor, dacă vine; și apoi dacă vine, dă să vă strivească pe voi cu ale sale, dar în lucrarea aceasta nu poate să fie ca omul, ci numai ca Dumnezeu. Amin. Eu în fel și chip Mă lupt cu tot cerul să am grijă de voi și de inimile voastre durute de peste tot, și vreau să vă dau seninul Duhului Sfânt, liniștea care vă ajută să lucrați cu dreptate în numele Meu, și nu cum ar vrea omul care nu a învățat încă taina fiilor împărăției, taina cea arătată mereu, mereu de tot cuvântul Meu cel de peste voi. Vă dau Duh Sfânt pentru duhul umilit cu care voi lucrați întru dreptatea Mea cu toți cei care sunt și cu toți cei care dau să se apropie de această lucrare. Lucrați în sfat ceresc, ca să văd Eu aceasta, și apoi să vă dau învățătură după dreptate, fiindcă este scris: ***«În pământul celor sfinți va dăinui dreptatea și fiii ei»***. Amin.

Eu știu să Mă înțeleg cu voi, și voi știți să vă înțelegeți cu Mine, și aceasta este taina dintre Mine și voi în Duhul Sfânt, și nimic din duhul omului să nu fie în aceasta. E bine din cer, fiilor, nu e bine din om, căci omul la cea mai mică încercare se mânie, se supără și ne face dureri, iar puterea lucrării Mele cu voi este liniștea voastră dacă măcar nimeni nu știe să vă sprijine pentru Mine și nu pentru voi și nu pentru ei. Nu știu cum să vă fiu adăpost mai cu liniște, mai cu senin, că vreau să trăiesc în voi și între voi ca nicăieri pe pământ. Vreau, poporul Meu, să poți tu lucra

această taină. Amin. Mereu astăzi să fiu în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Te îmbiu mereu spre seninul Duhului Sfânt cu multă trăire, cu multă mângâiere. Te mângâi și te cresc cu duhul cuvântului Meu ca să știi tu să iubești împărăția Mea, și nu numai s-o lucrezi, căci cea mai scumpă dreptate dintre fiii împărăției este dragostea și bunurile ei, și nici un fiu nu o poate avea pe ea decât cel ce gustă durerea, ca apoi să se așeze înaintea Mea cu duhul umilit, și Eu să-i fac dreptate celui ce nu caută pentru sine, ci numai pentru Mine, poporul Meu. Iar Eu și cu Tatăl suntem Tatăl împărăției celor umiliți cu duhul, iar acest duh al lor este cea mai scumpă dreptate înaintea Mea, poporul Meu.

Îmbrățișați-vă unii pe alții cu iubirea Mea din voi, cu duhul cel umilit, care este din Mine și care-Mi naște fii pentru Tatăl ca în cer și nu ca pe pământ. Și tot omul care aude acest cuvânt să știe din el că duhul Meu cel umilit din fii naște fii pentru Tatăl ca în cer și nu ca pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din duminica fiului risipitor, din 03-03-2002

***

Deschideți-Mi, voi, cei ce stați în porți! Sunt Domnul! Vin iar cu zi de Paşti încununată de cuvântul Meu care vă îmbrățișează din nou cu urarea cea pentru învierea Mea: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Tatăl Savaot Mă strânge la sân și Îmi mângâie trupul cel răstignit și înviat și Îmi spune că se apropie cu multul mângâierea Mea cea deplină. Îmi mângâie Tatăl trupul înrănit de cuie și de spini și de bici și Îmi sărută fața cea pălmuită de iudei și de cei ce M-au răstignit, și Îmi spune așa:

– Te mângâi, tată, Te mângâi, copil durut, că nu e mai mare durerea Ta ca a Mea. Eu sunt în Tine, precum Tu eşti în Mine, și ranele Tale Îmi fac durere, dar n-am avut cum să fac altfel ca să-l fac pe om să-i fie milă de Tine și să se întoarcă la Noi omul. Așa cum Tu Te-ai întors din moarte la viață, așa să se întoarcă și omul, și să Ne mângâie omul cu venirea lui înapoi, Fiule mântuitor, și să Te mângâie pe Tine așa cum Te-a mângâiat tâlharul de pe cruce care s-a întors la Dumnezeu văzându-Ți durerea Ta cea pentru om și ranele Tale dumnezeiești. Mai mult ca el nimeni nu Te-a mângâiat când ai murit pentru om. Mai aproape ca el nu Ți-a fost nimeni în vremea când erai cel mai îndurerat cu trupul și cu duhul, Fiul Meu Cel scump. Ai fost plin de milă pentru om şi l-ai primit la Tine chiar și când erai pironit pe lemnul crucii, și i-ai promis raiul și i l-ai dat odată cu învierea Ta și i-ai spus: **«Astăzi vei fi cu Mine în rai».**

… O, M-am bucurat cu bucuria Ta în mijlocul lor, că Nouă Ne este tare dor de bucurie, tare dor de om, Fiule scump al Meu. Amin, amin, amin.

– Scump, o, Tată al Meu, că tot ce ai avut Tu, ai dat pentru salvarea omului de la moarte. Tu numai pe Mine Mă aveai, și eram scumpul Tău, și Te-ai voit întru Mine pentru toată salvarea omului și ai suferit în Mine pentru aceasta. Eu am fost tot ce ai avut Tu, tot prețul pe care l-ai dat omului pentru el însuși ca să Ți se aducă Ție omul.

O, fii ai oamenilor, iată de ce am venit Eu de la Tatăl iarăși, după două mii de ani, pe pământ cuvânt. Am venit ca să vă aduceți voi pe voi înșivă Tatălui. Am venit să vă strig și să vă trag pe toți la Tatăl, căci așa le-am spus Eu ucenicilor Mei cât am stat pe pământ. O, faceți-vă

ucenici ai Mei, fii ai oamenilor! Vreau să vă dau Tatălui, că El de aceea M-a trimis la voi. Deschi-deți-Mi ca să intru și să vă fac împărăția Mea. Din ușa cortului Meu cel sfânt de pe pământ vă chem și vă aștept să fiți, și să veniți apoi. Am masă caldă de Paști nou. **Apropiați-vă de Domnul, că El stă cu un picior pe mare și cu unul pe pământ, și grăiește și spune că timp nu mai este, fiindcă s-a coborât împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii și va împărăți cu ei în vecii vecilor, după cum este scris să fie așa**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2002

***

Hai, fiilor! Vă dau putere de trup și de duh. Hai să Mă aștern până să vină zorii zilei în cartea Mea de azi cu voi, că e praznic de înălțare și de vestire a sărbătorii Mele cu voi peste zece zile, fiilor. Am chemat meseni la masa zilelor Mele de nuntă cu voi, și ei vor veni, și vreau să vă fie ușor și nu greu, fiilor. Pun tot cerul de îngeri și de sfinți să vă slujească cu darurile și harurile lor. Vreau să Mă fac Evanghelie a împărăției cerurilor pe pământ cu voi și vreau s-o vestesc până la toate marginile, până peste mări și țări, fiilor. Voi v-ați așezat punte între pământ și cer pentru ca să vin Eu de la Tatăl la oameni, și vă am ca pe norii venirii slavei Mele, căci precum M-am dus lângă Tatăl de lângă ucenici, tot așa și vin acum, fiindcă așa este scris să fac, și au vestit îngerii înălțării Mele aceasta ce fac Eu acum. Așa le-au spus ucenicilor Mei îngerii înălțării Mele: ***«Acest Iisus Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer».*** Amin.

O, vreau să te învăț mult de tot, poporul Meu. Dacă Eu sunt Învățătorul, nu trebuie să te învăț? Lucrează, Ierusalime, tot ce te învăț Eu. Lucrează cu drag și cu bucurie ca a Mea și nu ca a ta, că tu ești mititel și te bucuri de orice bucurie, și te hrănești ca să poți, fiule. Dar bucuria Mea e durerea pe care nu Mi-o mai astâmpăr până nu voi împlini toată, toată voia Tatălui, Care M-a trimis pe pământ ca să-l trag pe om la Tatăl. Pe pământ este tot lucrul Meu, poporul Meu. Tu ești lucrul Meu pe pământ, poporul Meu. Te-am făcut să pot cu tine ce are Tatăl de lucrat prin Mine pe pământ. De când am făcut cerul și pământul am zis ca ele să fie împărăția Mea, iar omul să fie moștenitorul împărăției Mele. Amin.

O, poporul Meu, împărăția cerurilor e cu tine pe pământ. Vreau să strig din mijlocul tău la tot neamul omenesc de pe pământ și să-i spun să se lase de ale sale și să se așeze întru ale Mele, că **a venit pe pământ împărăția cerurilor**, și Eu stau pe brațele tale ca pe heruvimi, poporul Meu, și sunt pe pământ cu omul și vreau să audă omul pentru ce am făcut Eu cerul și pământul, și de când le-am făcut am voit ca omul să fie asemenea Mie, ca să-l fac moștenitor al împărăției cerurilor pe pământ. **Vreau să audă omul că împărăția cerurilor este omul care face voia Mea așa cum fac Eu voia Tatălui pe pământ ca și în cer, poporul Meu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 13-06-2002

***

Voi nimici toată, toată minciuna de pe pământ, toată facerea omului care-l înșeală pe om ca să nu mai caute el spre Făcătorul cerului și al pământului și al omului. Mi-e prea milă de om. Nu mai știe omul ce înseamnă om, dar Eu, Domnul și Făcătorul, am lucrul Meu de facere peste tine, poporul Meu, și vreau să te înveți tu facerea Mea, și vreau s-o înveți, și numai Duhul Sfânt să-ți fie ție unealta de învățat facerea, poporul Meu. **Te-am învățat mereu, mereu, și tu de aceea**

știi. Te-am învățat să nu Mă cauți nicăieri, că Eu aștept lângă tine și înăuntrul tău, și ți-am spus că împărăția Mea este înăuntrul tău, numai s-o păzești și s-o lucrezi, așa cum i-am spus Eu omului cel zidit de mâna Mea. Te-am învățat să fii, și te voi învăța încă până ce tu vei fi atât cât vei putea să-Mi spui tu Mie: **„Eu sunt cel ce sunt“.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul, din 09-10-2002

***

Întăriți-vă inimioarele, căci cuvântul Meu vine pe pământ cu duh de Bobotează peste poporul Meu, și cu vorbiri în limbi de Duh Sfânt apoi, așa cum sunt ele purtate în taina botezului pe care Eu, Domnul, l-am întărit pe pământ prin Ioan, cel ce boteza cu apă, și prin Mine, Cel botezat de el în apă, și Care port în ființa Mea de Fiu al Tatălui Savaot botezul cu Duhul Sfânt, taina care cuprinde în ea pe Cel botezat cu botezul lui Ioan, cu botezul pocăinței, căci el așa striga la Iordan: ***«Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!».*** Amin.

Dar ce este aceasta, împărăția cerurilor? Aceasta înseamnă Dumnezeu cu omul, și iată-Mă în mijlocul tău, Ierusalime, și iată-Mă cum îți grăiesc, ca să pot prin grăirea Mea de peste tine să deschid ochii celor orbi și urechile celor surzi și mintea celor tari la cerbice, ca să înțeleagă aceștia ce înseamnă Dumnezeu cu omul, împărăția cerurilor. Amin, amin, amin.

Nu e om pe pământ care să înțeleagă ce este împărăția cerurilor. El știe și visează că ea este pe sus, prin cer și nu se vede de pe pământ. Nu-și pierde omul vremea să înțeleagă mai mult taina cea cu care striga din tot sufletul acum două mii de ani la Iordan Ioan, zicând: ***«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor! Eu vă botez cu apă spre pocăință, iar Cel ce vine după mine vă botează cu Duhul Sfânt și cu foc, și iată-L, Acesta este; este Mielul lui Dumnezeu, Care ridică pe umerii Săi păcatele lumii».***

O, fii ai oamenilor, în zadar vă uitați spre locul în care Eu am fost răstignit de poporul cel de atunci. În zadar vă duceți acolo ca să vă lăudați că ați fost; în zadar, o, fii ai oamenilor, **căci iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Își are El sălaș și împărăție acum, la sfârșit de timp.** Aplecați-vă și botezați-vă în apa râului vieții, căci învățătura Mea este așteptată de multe noroade, dar ele auzind nu aud, și văzând nu văd, și pricepând nu înțeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele și Eu să îi primesc pe ei. O, fii ai oamenilor, **vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăției cerurilor, Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român**.

În duh de Bobotează rostesc de deasupra, Eu, Fiul Tatălui Savaot, Cel născut din Fecioară și Cel botezat în Iordan de Ioan, și zic prin fiii cuvântului Meu din vremea aceasta: Se binecuvintează și se sfințește apa cea de Bobotează a fântânilor grădinilor Mele de nou Ierusalim, cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cu toate puterile cerești, cu toată slava cea văzută și nevăzută a Treimii Dumnezeiești, și **se împarte spre iertarea păcatelor celor ce se pocăiesc pentru împărăția cerurilor care vine, și iat-o cum a venit,** căci vine vremea, și a și venit, să așez la loc împărăția lui Israel, împărăția cerurilor, facerea din nou a lumii, omul cel după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, om nou, născut din cuvântul acesta care curge ca râul din gura Mea peste poporul Meu și peste pământ. Amin.

… iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Își are El sălaș și împărăție acum, la sfârșit de timp. Aplecați-vă și botezați-vă în apa râului vieții, căci învățătura Mea este așteptată de multe noroade, dar ele auzind nu aud, și văzând nu văd, și pricepând nu înțeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele și Eu să îi primesc pe ei. **O, fii ai oamenilor, vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăției cerurilor, Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2003

***

Nu poate nimeni să fie ucenic al venirii Domnului și al acestei Evanghelii a împărăției care va veni și care vine și care a și venit, dacă mai întâi nu învață. Să nu zică nimeni din voi că ați învățat și că sunteți ucenici. Ucenicul este cel ce scade ca să crească Hristos în el și în oameni. Ucenicul este cel ce se jertfește pentru învățătorul său după ce îl ascultă așa cum îi cere învățătorul. Dacă învățătorul tău te ia și te trimite să faci o lucrare a sa, iar tu faci pe calea aceasta și o lucrare de a ta, mai ești tu ucenic cu învățător? Nu mai ești. Ucenicul păstrează în viața și în fapta lui viața și fapta învățătorului său, și apoi se cunoaște ce este el, după roadele lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 25-01-2003

***

– O clipă, Eu, Tatăl, voiesc să grăiesc de lângă Tine și de lângă sfinții Tăi care grăiesc azi poporului Tău de la venirea Ta, Fiule, Care vii venind.

Eu, Tatăl Savaot, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor, L-am mărturisit pe Fiul Meu la Iordan, și apoi L-am dat oamenilor, și El era împărăția cerurilor, căci toți și toate trăiesc în El. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, o clipă grăiesc, și le spun la toți cei care se acoperă cu Scriptura Fiului Meu care zice prin ea că nu știe nimeni ziua venirii Fiului Meu, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Eu, Tatăl, grăiesc și le spun așa la aceștia: dacă nu știe nimeni, nici îngerii, nici Fiul Tatălui, voi de unde știți să nu așteptați venirea Fiului Meu și să nu auziți că vine? V-a spus El că nu vine? V-a spus El? Ba nu v-a spus. El v-a spus să privegheați, că nu știți când El va veni. V-a spus să privegheați pentru venirea Lui. Și acum vă întreb: dacă voi rostiți această Scriptură, că nu știe nici Fiul când vine, ați ascultat voi de El dacă v-a spus să privegheați pentru venirea Lui? Răspundeți! Și veți răspunde când nu vă veți aștepta, precum este scris despre cei ce nu veghează pentru venirea Fiului Meu, Care, iată-L cum vine pentru cei ce priveghează pentru venirea Mirelui! **Iată-L! Acesta este, și Se numește Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris în cartea lui Ioan cel iubit despre numele Fiului Meu la sfârșit de timp**, (*Apoc: 19/13, n.r.*) și Căruia cei ce-L primesc cuvânt peste ei Îi zic Lui: „Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului“. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, rostesc după două mii de ani de la mărturisirea Mea pentru Fiul Meu la Iordan, rostesc din mijlocul poporului Meu de azi, din români, și zic: aceasta este venirea Fiului Omului, venirea Mirelui la mireasă și, precum se arată fulgerul care taie cu lumina lui văzduhul de la răsărit și până la apus într-o clipeală de ochi, iată venirea Lui cu

putere și cu slavă multă făcându-Se râu de cuvânt peste pământ, cuvântul vieții veșnice, râul vieții din care beau cei însetați după El. Aceasta este venirea Fiului Meu, Fiul Omului, Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Care așează la loc împărăția lui Israel, împărăția lui Dumnezeu, omul cel nou, cer nou și pământ nou, facere din nou, nașterea din nou a lumii, care s-a făcut prin cuvânt la început precum și la sfârșit. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, am grăit și am mărturisit pentru cei ce vor să audă, și de la Tatăl să știe, iar Fiul Meu este în Mine, și Eu în El când grăiesc și când El grăiește. Amin, amin, amin.

– O, Tată Savaot, al Fiului Tău și al nostru și al celor ce sunt ai Lui pe pământ acum, la sfârșit de timp! Nu știu oamenii de pe pământ și nici apostolii care se zic pe ei înșiși că sunt ucenici ai Fiului Tău, nu știu aceștia nici să creadă, dară să mai aștepte pe Fiul Tău și tot ce este scris în Scripturile venirii Lui! Noi știm ce le urmează celor ce cred în Fiul Tău. Știm că urmarea cea mai mare este credința în El și în venirea Lui și în lucrarea Lui cea de șapte mii de ani peste om. Dar noi, sfinții Tăi, am vrut să credem, și am crezut și am văzut și am mărturisit. Amin. Nimeni nu crede în Dumnezeu decât după ce El trece lăsând semnele Lui în urma Lui. Nimeni nu crede în sfinți decât după ce ei trec lăsând semnele lor și ale credinței lor în urma lor. **Dar împărăția Fiului Tău, care este acum pe pământul român, va fi pe veci de veci,** *căci este scris în Scripturile Duhului Sfânt aceasta ce mărturisim noi acum, și* ***«Toate neamurile de pe pământ Îi vor sluji Lui».*** *Amin, amin, amin.*

O, copii ai Duhului Sfânt, o, fiilor care deschideți Domnului! Luați Scriptura proorocului Daniel și scrieți din ea proorocia venirii Fiului Omului, și apoi vom merge cu cuvântul înainte și vom lucra sărbătoarea de azi cu cerul tot între voi. Amin.

«Am privit în vedenia de noapte, și iată, pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului, și El a înaintat până la Cel vechi de zile. Și a fost dus în fața Lui, și Lui I s-a dat stăpânirea, slava și împărăția, și toate popoarele, neamurile și limbile Îi slujeau Lui. Stăpânirea Lui este veșnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată». Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2003

***

Voiesc, Ierusalime, să-ți dau mereu, mereu povețe, iar tu să fii mic ca să le poți primi, și să folosești multă, multă umilință înaintea Mea, iar ea să-ți fie chiar dragostea ta pentru Mine, că omul de pe pământ care crede că Mă iubește nu știe ce este dragostea lui pentru Mine; nu știe, că el e om și atât, și **nu este fiu al Meu cel ce nu-Mi sfințește cu viața lui numele Meu de Tată, Care are fii cu împărăția Lui în ei, nu în afara lor**, nu prin faptele lor mărețe în numele Meu înaintea oamenilor, ci prin viața lor în viața Mea, iar Tatăl este în Mine când Eu grăiesc omului în numele Lui și când El Însuși grăiește cu grăirea Mea odată. O, ce mult aș vrea să faci așa și tu cu vorbirea ta în numele Meu și să nu mai știi când grăiești tu și când grăiesc Eu în tine și din tine! O, ce mult aștept unirea Duhului Sfânt cu duhul tău cel credincios așa cum și Eu îi am înaintea ta pe cei ce-Mi sunt călăuză peste tine, stâlp de cuvânt de foc, care caută să te lumineze, să te înseninează, să te hrănească, să te păzească, să te crească până ce tu vei fi mângâierea Mea cea deplină, împlinirea Mea în ființa ta, poporul Meu, că asta este mângâierea pe care Eu o aștept de la tine, nu altă mângâiere aștept Eu de la fiii tăi. Mângâierea este altfel în cer, nu e ca aceea de pe pământ. **Mângâierea fiilor lui Dumnezeu pe pământ, trebuie să fie viața Mea trăită de ei, harul Meu**

în ei, puterea Mea în ei, și toate întru toată umilința purtate, că nu este nici o mângâiere a duhului mai presus decât umilința care-L lasă pe Domnul să stea în om cu toată slava Lui, cu toată venirea Lui la om, poporul Meu.

O, ce mult aştept unirea Duhului Sfânt desăvârşit cu tine în lucrare văzută, limbi dulci şi râuri de cuvânt de Duh Sfânt, ființa Mea în ființa ta, în duhul tău cel umilit înaintea Mea, că omul cel de la început făcut de mâna Mea, nu a știut de umilință, fiindcă Eu pe ale Mele pe toate le pusesem deoparte, în pomul din care Eu i-am spus omului să nu mănânce. El a uitat că e om făcut de Dumnezeu, și dacă s-a semețit ca un dumnezeu, atunci au căzut peste el numai roadele cunoș-tinței răului din pomul cel pus deoparte, căci roadele binelui erau ale Mele, și cu ele trebuia să-L păzească omul pe Dumnezeu în el dacă ar fi voit să nu se semețească dorindu-se Dumnezeu peste toate, mai mare ca Cel Preaînalt Dumnezeu. Umilința era și ea în cele ale cunoaşterii binelui şi răului, dar cele bune ale cunoaşterii nu s-au mai luat după omul cel zidit de mâna Mea, fiindcă semeția din om îl depărtează pe el de cele din Dumnezeu, de cele bune care înseamnă viața lui Dumnezeu în om.

Te-am mângâiat, Ierusalime nou, cu glasul cuvântului Meu, și te mângâi și din mijlocul tău prin cei ce sunt călăuză a Mea peste tine, pentru tine și pentru Mine cu tine, poporul Meu. Pacea lor este biruința Mea și a ta în mijlocul neamurilor de pe pământ. Pacea Mea o dau lor, iar ei o dau ție după potriva ta, după puterea umilinței tale care aduce cerul pe pământ pentru tine, cel umilit înaintea Mea. Nu uita că nu este nici o mângâiere a Duhului Sfânt și a duhului tău mai presus decât umilința ta, care Mă lasă pe Mine să stau în tine cu toată slava Mea, cu toată venirea Mea, cu toată voia Mea în mijlocul tău, **popor al venirii Domnului acum, la sfârșit de timp când Eu cu tine am început veacul ce va să fie și viața lui pe pământ**; Eu cu tine în mijlocul popoarelor, poporul Meu. Tu să stai umilit sub mâna Mea cu viața ta, căci poporul Israel a stat semeț între popoare pentru slava Mea de peste el, iar semeția lui s-a stins și se stinge odată cu el dinaintea Mea, dar rămășița lui se va mântui prin apostolii Mei cei din iudei, și care vor strânge de la toate marginile pe cei scăpați din Israel pentru slava Mea cea de azi, și care va străluci și peste Israel cel după trup, ca să vină după Mine și să se mântuiască, după numărul lor cel scris în Scripturi pentru mântuire, și apoi, după mijlocirea voastră cea pentru el înaintea Mea, **căci cine din iudei vă va da vouă un pahar cu apă în numele Meu cel de atunci și cel de azi, Dumnezeu Cuvântul, acela mare se va chema înaintea Mea între fiii lui Israel cel după trup în zilele acestea.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2003

***

Pomenim azi pe vameșul și pe fariseul care au venit să se roage în templu. Voiesc să-l învăț pe om și în ziua aceasta, că Eu dacă sunt la voi cuvânt sunt Învățător și **păstoresc toate neamurile pământului cu toiag de fier, cu învățătura pe care omul n-o găsește pe pământ**, că pe pământ e îngâmfare și mândrie peste om, iar așa om nu poate da rod cu învățătura sa despre împărăția cerurilor dacă nici el nu stă în ea ca s-o vadă omul că o are, și să-i urmeze lui apoi.

Faptele bune pe care le face omul în numele Meu din câștigul său, acestea pot fi cursă a sufletului lui, căci **Stăpânul cerului și al pământului îi cere omului pe cele dinăuntru ale sale, nu pe cele din afară, și am zis: *«Milă voiesc, nu jertfă».*** Nu e om pe pământ să înțeleagă acest cuvânt, dar v-am găsit pe voi, copii credincioși, și v-am învățat să credeți cum Îmi place Mie să creadă omul, și mai întâi v-am învățat înțelepciunea minții, și apoi faptele ei în inimioarele voastre, și numai apoi fapta mâinilor și toată fapta care pornește de la cele ale omului. Amin. Eu caut de

șapte mii de ani milă de la om, iar mulțimea jertfelor lui nu Mă mângâie. Când îl văd pe om că-şi grămădește fapte peste fapte în numele Meu peste om, **când îl văd că nu știe că nu aceasta este împărăția cerurilor pe care Eu, Domnul, o aştept să fie în om, Mă doare, Mă doare, fiilor copii.** Ce să-i fac omului? Ce să-i fac, oare? Ce să le fac celor ce se cred creştini ai bisericii, și care fac atâtea fapte bucurându-şi inima? Acestora n-are cine să le spună Scriptura aceea că: ***«oricine se înalță pe sine, se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine, se va înălța».*** Omul îi face omului, nu Mie, și după ce face așa, se înalță cu mintea că este al Meu, că Mă are pe Mine prin faptele lui. Planul Meu cu omul este altul, dar nu găsește bietul de el învățătură care să-l conducă pe om spre Mine, Cel ce dau viață veșnică omului smerit cu inima și cu fapta mâinilor lui.

Aş vrea, poporul Meu, să nu stai fără călăuză nici o clipă, fiule, că vreau ca tu să fii cu inima smerită şi să te rogi de-a pururi pentru tine și pentru tot neamul omenesc ca să vină el spre umilință, poporul Meu. Nu poate singur omul să-și vadă păcatul semeției lui și pe care-l acoperă cu faptele lui cele pentru aproapele, sau cu zeciuiala lui dusă la altar. Nu poate omul semeț să-şi vadă păcatul semeției lui. Păcatul semeției este lipsa umilinței inimii. Inima curată primește pe Dumnezeu din cer şi de pe pământ, și văd ochii celui ce este smerit cu inima și cu fapta, dar ochii celor mândri nu văd. Iar tu să crezi ce-ți spun și să nu faci să Mă doară de la tine, și să te primești frate pe frate și să iei pildă pe cel ce se face pildă a împărăției cerurilor înaintea ta, **căci cine nu va primi împărăția cerurilor ca un prunc, nu va intra în ea.** Amin. Caută să fii prunc, mereu prunc, și atunci vei primi mereu mânuța care te ține în picioare pentru împărăția Mea, care este a celor smeriți cu inima, ca și cei mici care se supun oricărui bine care vine să-i cuprindă pe ei, poporul Meu.

Voiesc să vă cuprind pe toți în împărăția cerurilor, fiilor, iar ea este a celor mici. Voi să nu fiți mari unii peste alții, și să fiți ca pruncii care au tată, și iubire de la tată. Voiesc să vă vorbesc curând, curând din nou despre împărăția cerurilor din voi și dintre voi, că vreau să vadă toate neamurile pământului împărăția Mea din voi. Lăsați-vă moi pentru ea și cu ea. Fiți păpuși și lăsați-Mă pe Mine să fac cu voi tot ce voiesc Eu, iar voia voastră să fie voia Mea mereu, mereu, copii călăuziți de Mine, de Dumnezeu călăuziți, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameşului şi a fariseului, din 16-02-2003

***

O, fiilor scumpi, n-aș fi putut lucra adevărul peste toate câte nu sunt adevăr pe pământ dacă nu v-aș fi scos din amestecarea din lume, pe care lumea o numește „biserică", și în care loc Eu nu pot trăi cu împărăția Mea în om. **O, nu știe omul ce înseamnă împărăția Mea! El o așteaptă să cadă din cer, să vină în chip văzut, și nu știe că viața Mea în el este împărăția Mea în el**. Eu de aceea lucrez prin voi, ca să-i zicem binelui bine, și răului rău, ca să înțeleagă omul că e stricată casa Mea în el, și e pribeag Dumnezeu când nu are stat în om, iar când Eu lucrez prin voi adevărul despre rău și despre bine, cine are ochi și urechi, să vadă și să înțeleagă. Amin. Eu rostesc din văzduh cuvântul Meu peste voi și îi zic binelui bine, și răului rău, iar cine citește, să înțeleagă. Amin.

Puneți între voi masă celor din cer, că Eu pentru cei din cer și pentru cele din cer v-am așezat să lucrați, iar buzele voastre să poarte pe ele numele Domnului și al sfinților Săi și al îngerilor Săi, căci **împărăția cerurilor nu vine în chip vădit, ci este tainică** și trăiește lucrând când ea este în om, iar roadele ei sunt bucurie și slavă și duh ceresc în om și între om și om. Amin.

Pace vouă! Odihnă trupurilor și duhurilor voastre! Vreau să-Mi simt în voi odihna. Vreau să fiți cu multul temple vii ale Duhului Meu din voi, și primitori de Duh Sfânt de la mijloc, fiilor. Pace cu iubire, că nu este pace fără de iubire din cer, căci **iubire este cerul care se slăveşte în om, iar cerul este locaşul lui Dumnezeu**, și cu el stau în cel ce Mă poartă cu împărăția Mea în el, și Mă dau ca să fiu, căci Eu sunt Cel ce sunt în cei ce Mă poartă pe pământ, și din ei Mă dau. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, (Rusaliile) ziua a treia, din 16-06-2003

***

O, copii care-Mi sunteți porți pentru ca să intru cuvânt în carte! **Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea.** **Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă aşteaptă să vin.** Amin. Acum două mii de ani când a venit vremea să vin de la Tatăl și să Mă fac Fiul Omului, n-au vrut nici cărturarii, nici fariseii, nici învățătorii legii, nici poporul Israel n-a vrut să înțeleagă venirea Mea care era scrisă în prooroci, și îl aud și azi pe Israel că va să vină Mesia. Dar Eu am venit atunci, și nu M-au crezut decât câțiva, începând cu Zaharia și Elisabeta, care pregătiseră pe Fecioara în care Eu, Fiul Tatălui Savaot, trebuia să cobor cu sămânță de Duh Sfânt și să Mă nasc Om între oameni, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat fiind. **Și M-a cunoscut Ioan Botezătorul apoi, care era cu puțin înainte de Mine întrupat de la Dumnezeu prin cuvânt,** având de părinți pe pământ pe Zaharia și Elisabeta. Și M-a cunoscut Fecioara mama Mea, și M-au cunoscut apoi **frații Mei, cei ce erau fiii lui Iosif**, (*Și nu a Mariei Fecioara, - vezi „Copilăria lui Iisus" primită prin Jakob Lorber, n.r.*) iar când eram prunc micuț, M-au cunoscut păstorii cei trei de la oi, și magii cei trei, și Simeon cel bătrân de zile, și Ana proorocița. Și apoi, fiilor, M-au cunoscut ucenicii Mei cei doisprezece, și de la ei, M-au cunoscut iarăși câțiva pe care-i trimiteam prin cetăți ca să pot intra Eu apoi cu ucenicii și ca să pot sta cu ei în mijlocul mulțimilor adesea, și ca să-Mi fac lucrarea cea de trei ani și jumătate, chemarea omului spre împărăția cerurilor cu care venisem pe pământ în veacul al șaselea după ce l-am zidit pe om, și apoi poporul Israel M-a pus pe cruce ca să mor și ca să nu mai fiu. Dar dacă Eu sunt Cel ce sunt, tot așa am fost și atunci, și moartea și iadul au fost biruite de Mine, și M-am sculat dintre morți și am împlinit lucrarea mântuirii lumii, și apoi M-am așezat din nou în cele ce nu se văd, de-a dreapta Tatălui Meu, locul Fiului Său. Amin.

O, fiilor, n-a crezut lumea atunci că Eu sunt Mesia, Cel ce era scris să vină. N-au crezut decât cei pe care Tatăl Meu i-a orânduit spre taina aceasta. O, copii ai venirii Mele de azi, nu crede nici acum lumea că Eu sunt Fiul Omului, Cel ce era scris să vină, și **iată-Mă peste pământ cuvânt din mijlocul vostru, iată venirea Mea după șapte mii de ani de la facerea omului, căci am venit în al optulea veac, cu care am început pe pământ împărăția Mea cu omul,** așa cum aș fi voit și la început să stau cu omul în rai și să-i fiu Dumnezeu, dar el s-a semețit că este împărat peste toată făptura. Toți îngerii îi slujeau lui după ce l-am făcut, căci **Eu Mă odihneam în el** cu toate cetele de îngeri, și cel mai frumos dintre îngeri îi slujea și mai mult, iar când omul s-a înălțat prin semeție, Lucifer i-a slujit omului și semeției lui, și apoi a căzut cu numărul oastei lui îngerești. Iar Eu, Fiul Tatălui, Eu, Făcătorul omului, i-am spus lui Mihail arhanghelul să dea poruncă îngerilor și să spună: ***«Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!».*** I-am spus așa să spună, ca să nu mai cadă și celelalte cete de îngeri, care ar fi putut sluji semeției omului. **Și atunci, Mihail a rămas îngerul Meu, așa cum fiecare om are îngerul lui**, căci Eu după chipul

și asemănarea Mea l-am zidit pe omul cel întâi zidit, căci numai pe acela l-am zidit Eu, numai pe acela, fiilor.

Cuvântul Meu de peste voi este venirea Mea în al optulea veac după facerea omului. Spun aceasta ca să fie judecată lumea care nu Mă așteaptă să vin, așa cum nici acum două mii de ani când am venit, nimeni din lume nu a voit ca Eu să vin, chiar dacă toți știau și spuneau că va să vină Mesia. Dar Eu, din loc în loc mergând cu ucenicii Mei, îi strângeam pe cei aleși cu credința și îi făceam ucenici și ucenițe, pentru credința lor în venirea Mea după cinci mii de ani de la căderea omului din rai și de la căderea îngerilor din cer, care erau ceata lui Lucifer, cel mai frumos între căpeteniile îngerilor, dintre **cele zece cete îngerești**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2003

***

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor cu sfinții și cu îngerii în zeci de mii de mii deasupra ieslei cuvântului Meu din zilele cele de apoi și binecuvintez cu cuvânt nou sărbătoarea de pomenire a punerii pietrei de temelie pentru zidirea chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul Tatălui Savaot. **Sărbătoresc în cer și pe pământ ziua Mea de biruință a sfârșitului veacului omenesc și a începutului veacului împărăției cerurilor pe pământ.** Au trecut doisprezece ani de când am așezat cu cuvântul Meu, cel din Tatăl născut, și cu mâna voastră, cei ce-Mi sunteți fii și stătători aici, în grădina Sfintei Sfintelor Mele, și cu binecuvântarea și mărturia de neșters a arhiereului Meu cel uns de cuvântul Meu din zilele voastre, Irineu, cel credincios venirii Mele, am așezat piatra de temelie a chivotului Sfintei Sfintelor, căci pământul de sub el este masa pe care el a fost așezat de cuvântul Meu ca să stea. Și a stat, și a mărturisit apoi, căci am împlinit prin această zidire taină de nepriceput, pietricica cea albă, și pe ea, numele Meu cel de la sfârșit de timp, căci scris este în Scripturi pentru sfârșit de timp***: «Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin. (*Apoc: 19/13, n.r.*)

O, fiule ales și uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! **Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să așez împărăția cerurilor și sfârșitul lumii, căci sfârșitul lumii este sfințenia, fiule.** Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, și se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge și nu stă, și prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer și pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot șterge nici Eu, nu-l poți șterge nici tu, nu-l pot șterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou și pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri și de sfinți de la margini la margini în cer și pe pământ, și tot așa și ocrotirea ta, și tot așa și coronița ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ți-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, și nu se mai șterge de pe creștetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care **Eu, Cel ce sunt, Mi-am așezat împlinirea vestirii venirii Mele și împărăția Mea cu cei credincioși ai Mei,** sfințenia, care pune capăt lumii; **căci Eu Mi-am așezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la nașterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de pe masa Sfintei Sfintelor în primele trei luni ale acestui an, iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie, am pecetluit cu numele Meu și cu numele tău sfințenia și pe fiii ei și pământul de sub ei, și am scris cu ea sfârșitul lumii și am ieșit deasupra tuturor celor ce se vor a fi.**

Și iată, Eu sunt cuvânt pe pământ și împărățesc prin el și dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: ***«Iată, luați aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Și El răsplătește vrăjmașilor Săi după faptele lor», și «Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai șters, chiar dacă potrivnicul, omul fărădelegii, te-a scos în față ca să Mă lovești de piatra pusă de necredința lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toți cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe Mine nu M-a primit, și iarăși a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea și pocăința spre iertarea păcatelor lui.

… – Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, rostesc cu putere multă și spun: mergi, Ierusalime, mergi, căci Dumnezeu Cuvântul Se vestește pe Sine cu venirea Sa și cu împărăția Sa pe pământ cu tine în mijlocul neamului român. Binecuvintez cu cuvântul Meu cel plin de har și de adevăr, cu suflarea gurii Mele, lucrul vestirii peste tot pământul al Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii și Se face cuvânt de Duh Sfânt peste pământ. Mergi cu vestea împărăției cerurilor, mergi, Ierusalime, mergi! Amin.

O, treceți din trup în duh, copii ai Ierusalimului nou, și fiți ucenicii Mei și fiți martorii Mei de la margini la margini, căci Duhul Sfânt Mângâietorul, din al Meu va lua și vă va învăța pe voi mersul în numele Meu peste toate neamurile pământului, începând de la voi, de la români, fiilor ucenici, și tot și toate vă vor sluji vouă, văzându-vă pe voi slujind venirii Mele și cinei Mele de cuvânt cu neamurile de pe pământ, care vor auzi slava Mea și se vor apropia de ea și vor bea din vinul cel nou al împărăției celei noi, care vine cu nașterea din nou a lumii, precum este scris în Scripturi. **Am început cu voi împărăția cerurilor pe pământ**, iar cel ce este sfânt, să se sfințească și mai mult, și să se facă râu din râul vieții, căci orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, și va lua plată de ucenic din mâna Mea pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2003

***

Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, așa se arată astăzi venirea Mea la voi, cuvântul Meu care curge din gura Mea de aproape cincizeci de ani, și cu care Mi-am pregătit un popor, și venirea Mea la el, și locul venirii Mele și slava lui, căci locul ieslei cuvântului Meu și toate împrejurimile lui care sunt și care vor fi și care încununează de jur împrejur ieslea cuvântului Meu, **acest loc este tainicul munte al Domnului, și spre care se vor îndrepta de-acum multe, multe inimi, și multe, multe priviri, și multe, multe popoare ca să privească și să ia legile sfințeniei**, căci scris este în prooroci pentru vremea aceasta***: «Și în zilele cele de apoi muntele templului Domnului va fi înălțat peste piscurile munților și mai sus decât dealurile, și spre el se vor îndrepta popoarele și vor zice: „Veniți să ne suim în muntele Domnului, și Domnul ne va învăța căile Sale și să mergem pe cărările Sale, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim“».*** Amin.

Binecuvântată să fie ziua aceasta și lucrarea ei, căci **astăzi desfac cerurile ca să se vadă scaunul de judecată**, cuvântul Meu care adună înaintea Mea toate neamurile de pe pământ, ca să le arăt lucrarea Mea, cea de a doua venire a Mea, tainica Mea împărăție peste ucenicii Mei din mijlocul neamului român, căci pământul român a fost ales dintru început ca să împlinesc pe el

taina Noului Ierusalim, taină păstrată în Tatăl pentru facerea din nou a lumii, pentru împlinirea Scripturilor de cer nou și de pământ nou, taina venirii Fiului Omului după șapte veacuri de la facerea cea dintâi a lumii. Amin. Iată, vin și scriu pe pământ și în cer, cer nou și pământ nou pe pământul român, căci am spus prin prooroci: ***«Încă o dată voi clătina cerul și pământul, încă o dată voi alege Ierusalimul».*** Amin. Ierusalimul este locul Meu de odihnă. Ierusalimul este taină a venirii Mele. Aceasta înseamnă Ierusalimul, așa cum a însemnat acum două mii de ani taina aceasta. Amin.

Iar tu, Ierusalime român, binecuvintează Evanghelia venirii Mele peste pământ, căci cei ce binevestesc vor avea plată de prooroci. Mergi, Ierusalime, iar mersul tău, care **binevestește cea de a doua venire a Mea și împărăția Mea cu tine, să meargă ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus**, precum este scris de venirea Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, cu cuvântul Lui de peste tine, Ierusalime român, Ierusalime nou, popor de fii credincioși Scripturilor venirii Mele. Proorocul Ilie este cu duhul tău, Israele român, copil al făgăduinței făcute de Mine peste Avraam. Duhul tău să fie în duhul lui, precum duhul lui este în Duhul Meu, ca să vestim venirea Fiului Omului, venirea Mea și masa Mea cu tine pe pământ, și vom serba praznicul cincizecimii coborârii cuvântului Meu, praznicul slavei Mele și al Duhului Sfânt, Care este în Tatăl și în Mine și în tine, Ierusalime nou.

Au trecut doisprezece ani de când Eu, Domnul, și cu tine și cu arhiereul Meu ales din biserica lumii am bătut țărușul împărăției Mele cea văzută, pe pământ, și **am așezat în mijlocul pământului român chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, scaunul Meu de judecată,** pietricica cea albă pe care am scris**: Cuvântul lui Dumnezeu**, și care a fost neluată în seamă de ziditori, dar pentru tine ea este de mare preț, căci ai fost credincios. Și dacă au trecut doisprezece ani, Eu Mă ridic și chem spre acest munte pe cele douăsprezece seminții ale lui Iacov și le dau acest semn și le vestesc lor slava Mea, și mâna Mea se va arăta slujitorilor Mei, iar urgia, vrăjmașilor Mei. Amin.

Trâmbițez de la margini la margini venirea Mea, venirea Fiului Omului, căci am zis acum două mii de ani: ***«Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi venirea Fiului Omului»,*** și astăzi s-a împlinit această Scriptură, căci ca fulgerul de repede merge peste pământ vestea cuvântului împărăției cerurilor, care cheamă pe tot omul sub vița și sub smochinul ei, căci am spus acum două mii de ani: ***«Va veni Fiul Omului pe norii cerului cu putere și cu slavă multă și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, și atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua, și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una se va lua, și alta se va lăsa, și în ceasul în care nu vor gândi Fiul Omului va veni»,*** și Domnul va împlini cuvântul Său peste pământ. Amin.

S-a scris în cer și pe pământ această zi, ziua sărbătorii marelui prooroc Ilie, pe care l-am luat la cer cu car și cu cai de foc ca să-l păstrez pe el pentru ziua venirii Mele care este ca fulgerul. Am făcut din el îngerul fulgerului venirii Mele, înaintemergătorul slavei cuvântului Meu care vine cu norii și care este ca tunetul, **care fulgerează mai întâi, de la răsărit până la apus, și apoi se aude glasul lui.** Mă port cu el de la marginile cerurilor până la celelalte margini și Mă vestesc în ziua aceasta peste tot pământul. Amin. Să audă și să vadă popoarele și să se înveselească și să creadă venirea Mea, înveselindu-se de ea, și să ia ele din râul vieții, care se dă în dar celui ce

însetează după venirea Mea, după cuvântul Meu care curge din Noul Ierusalim. Amin. **Noul Ierusalim este taina venirii Mele. Aceasta înseamnă Noul Ierusalim. Noul Ierusalim este Domnul și fiii Săi, cei luați din poporul român ca să facă din ei popor mireasă, și din pământul român să facă Domnul sala nunții Sale și masa cea de nuntă în ea.**

Luați Duh Sfânt, voi, neamuri ale pământului**! Iată cuvântul Meu peste pământ, suflarea gurii Mele, cu care Eu voi ucide pe cel fără de lege sub strălucirea venirii Mele cuvânt peste pământ.** Luați Duh Sfânt! Beți din râul vieții și vă tămăduiți, voi, neamuri ale pământului, căci am venit și vin cu norii ca să-i trag la Tatăl pe toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre pocăință și spre iertarea păcatelor, începând de la Ierusalim. Amin.

Îngerii venirii Mele, însoțiți de Mihail arhanghelul și de marele prooroc Ilie, scriu în cer și pe pământ ziua a doua a lunii august, anul doisprezece de la începutul împărăției cerurilor pe pământ, pe pământul român, țara Noului Ierusalim. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o să Se veselească întru ea cu cei iubiți ai Săi pe pământ. Amin.

Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul, steaua care strălucește strălucind dimineața, iar cel ce aude, să zică „Vino!“, și cel însetat să vină; să vină cel ce voiește să ia în dar apa vieții. Amin.

Binecuvântați să fiți voi, copii ai cuvântului Meu, care ați deschis porțile cerului ca să vadă neamurile pământului împărăția Mea de peste voi și cu voi. Binecuvântată să fie credința celor ce vor primi ca și voi împărăția cerurilor în ei, căci mare și minunată este taina Noului Ierusalim pe pământ. Iar Eu am venit și vin, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa și credința sa în venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2003

***

O, fii ai oamenilor, luați din Duhul Meu, și apoi fiți sfinți precum Eu sunt sfânt, căci sfinții vor judeca lumea, și au și judecat-o, pentru că au biruit-o și nu mai sunt din lume precum nici Eu nu sunt din lumea aceasta**. Împărăția cerurilor înseamnă îngeri, fie în trup, fie în afară de trup, și de aceea am asemănat-o Eu pe ea cu fecioare,** dar omul nici această Scriptură a Mea nu a dat s-o înțeleagă, căci **omul nu se leapădă de sine ca să înțeleagă ca Mine apoi.** Nici un sfânt nu a zis că Dumnezeu întârzie și că nu Se mai împlinește cu venirea Sa, ca apoi să creadă desăvârșit în Mine cel ce se sfințește pentru Mine. **Sfințenia este venirea Domnului la om, și a omului la Mine, căci sfinții trăiesc în Mine, și Eu în ei, și nu mai trăiesc ei.** Numai cei ce iubesc neștiința și păcatul acesta, numai aceia zic că nu mai vine Domnul precum a zis că va veni, și nu se tem aceștia de ceea ce zic ei, și nu se tem de Dumnezeu. Sfinții sunt cu Mine, și Eu cu ei prin greul Meu dintre pământ și cer după om. O, nu vrea omul să se pregătească și să fie adevărat când spune că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, iar Eu fără de veste voi veni, și faptele fiecăruia se vor vădi, căci din doi care vor fi la țarină, unul se va lua și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată, și așa se vor descoperi faptele fiecăruia, așa și nu altfel.

Acum, pace vouă, și pace lor, celor ce cu dor s-au strâns să cinstească pe mama Mea Fecioară și pe Dumnezeu Cuvântul, Fiul ei! Eu sunt Cel ce sunt, și Mă fac pe pământ cuvânt și vin pe

şoaptă de vânt în a doua zi de sărbătoare, ca să-i învăț pe cei adunați la izvor, căci sunt Învățător. **Împărăția cerurilor se învață, și apoi se ia, și apoi se trăiește, și apoi se înmulțește din om în om, și este fără de început și fără de sfârșit în cer și pe pământ**, și voiesc s-o cunoască omul și s-o trezească în el, **căci omul a fost făcut de Dumnezeu pentru ca să fie sfânt pe pământ.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a doua, din 21-09-2003

***

Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, sunt slava cetelor îngerești, iar duhul sărbătorii de azi Mă mângâie dintre îngeri și dintre voi, copii ai Ierusalimului nou. Vă binecuvintez întreit bucatele, și lângă voi stăm cu masă de sărbătoare și vă mângâiem bucuriile și durerile și vă dăm pe Duhul Sfânt să vă fie umplere și să slăviți cerul care stă cu voi în cete-cete mângâindu-vă inimioarele și trupuşoarele ostenite de toate grijile petrecerii Mele cu voi. Dorul Mi-a fost mare ca să cobor cuvântul Meu peste voi, iar mângâierea tot așa de mare Mi-a fost când vă vedeam cuprinși de duh de rugăciune și de slăvire cu cuvântul și cu cântul slavei cea pentru cer. Iubirea Mea pentru lucrarea Mea cu voi n-o poate pricepe omul de pe pământ, că e taină mare cuvântul dintre Mine și voi, și apoi strigarea Mea după om. De pe pământ Mă doare de la tot omul, căci deşertăciunea minții omului Mă alungă cu totul din gândul lui că Eu voi veni și voi întoarce fiecăruia după viața și fapta sa. **Omul a văzut că a trecut anul 2000 și că nu am venit, dar Eu îi spun lui că nu știe ce spune când își spune așa.** Curând, curând tot omul va primi vrând-nevrând înțelepciunea aceasta cu care stau în mijlocul vostru cuvânt, **și va înțelege că venirea Mea e cu voi, iar cerul și pământul e cuprins în taina cuvântului Meu de peste voi,** și toți sfinții, și toți îngerii, și toate puterile cerești sunt în uimire pentru această taină și pentru acest pământ ales pentru venirea Mea prin taina facerii lumii, ținut în taină ca să Mă slăvesc pe el peste voi, cei ce-Mi sunteți acum ucenici așa cum cei de acum două mii de ani Mi-au fost prin credința lor ascultătoare și lucrătoare de minuni.

O, dacă n-aş tăinui lucrarea minunilor pe care le lucrez Eu azi din mijlocul vostru prin cuvântul Meu, Eu n-aș putea să Mă mai strecor peste pământ cu voi spre mărturia care va grăi și va mărturisi calea Mea de la cer la pământ în zilele acestea pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele și a slavei ei cea tainică între voi. **Dar Eu, ca un Dumnezeu mare ce sunt, vă țin înfășurați în taină ca să pot sta în cuvânt cu omul și ca să poată omul să stea înaintea voastră și să Mă ia cuvânt atât cât îi îngădui Eu să vadă el slava Mea cu voi.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2003

***

O, copii ascultători și supuși puterii Mele care vă ține sub ea ca să pot Eu veni cu tainele cerurilor pe pământ! Le-am spus acum două mii de ani saducheilor care nu credeau în înviere, că M-au întrebat de înviere, dar cu ispitire M-au întrebat, iar Eu le-am spus: ***«Fiii veacului acesta se însoară și se mărită»,*** și Eu am lăsat acoperit de taină acest cuvânt. Dar acum, după două mii de ani, când din nou cu multă putere și cu mult cuvânt grăiesc peste pământ căci pot aceasta fiindcă sunt Dumnezeu, grăiesc și spun că prin acest cuvânt atunci rostit am arătat care sunt fiii veacului acesta. **Dar cei ce biruiesc moartea în ei și scapă de acest veac, aceia sunt cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii dintre morți, și aceia nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot să moară, de vreme ce sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fii ai învierii, și nu sunt fii ai veacului acesta.** Iată taină despecetluită de Cel ce a rostit acest cuvânt acum două mii

de ani. Eu Însumi l-am rostit împotriva celor ce Mă ispiteau pentru învierea cea dintre morți și am arătat atunci care sunt fiii oamenilor și care sunt fiii lui Dumnezeu, și am spus că fiii veacului acesta sunt cei ce se însoară și se mărită, iar fiii veacului Domnului nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot, de vreme ce se fac la fel cu îngerii, pentru ca să fie fii ai învierii, înviind dintre morții acestui veac, ca să nu mai poată muri și ca să fie ai Domnului, iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2003

***

O, fiule plăpând și durut, îți mângâi în taină duhul îndurerat, **iar cei ce te disprețuiesc nu vor fi uitați de dreptatea Mea,** căci Eu te iubesc cu mare iubire, și te păzesc cu mulțimi de îngeri și de sfinți, și te măresc în cer, și te măresc pe pământ în toate inimile care iubesc izvorul cuvântului Meu de aici și în toți cei care te privesc, sorbindu-ți ființa cea plină de har și de duh iubitor de oameni prin dreptatea Mea, fiule durut ca și Dumnezeu pentru om. Iată, îți dau darul răbdării sfinților, și îi voi face pe toți să știe că te-am iubit și că te iubesc și că te voi iubi pentru că **te-am avut martor al Meu în vremea cea tainică a așezării noii împărății pe pământ** și pe care o voi slăvi și o voi da celor cu duhul umilit și cu față sfântă, lucrată de umilința inimii, fiule ars de dor. Duhul Meu cuprinde în taină duhul tău, și te îndemn să strigi, înlăcrimat cum ești, la Mine, să te izbăvesc de cei necredincioși, oameni ai slavei deșarte, care n-au nimic în Mine, de vreme ce de la om și-au luat și își iau rang și slavă, căci Eu pe cei trufași și neascultători nu-i cunosc. **Cu mare dorire te doresc mare cu harul și cu adevărul Meu peste pământ, și pun îngerii Mei să-ți curețe aria, ca să aduni tu apoi grâul în jitnițe, iar pleava să o arunci în foc nestins, căci Eu și nu tu vei face aceasta; Eu prin tine și nu tu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 13-12-2003

***

O, fii-copii din porți, lăsați puterea Mea în voi și supuneți-vă, căci supunerea pe care v-o cer este pentru venirea Mea, nu este oricum supunere, iar ea va ajuta cerul și pământul și iadul, și vă spun așa ca să puteți să aveți putere cu trupul, cu sufletul și cu duhul pentru ca să vă supuneți, că Mă doare când îl văd pe om, ba chiar și pe creștin, **cât de mult nu înțelege că împărăția cerurilor nu vine în chip vădit de omul cel fără vedere pentru ea, ci vine pentru cei ce o au pe ea în ei,** fiindcă ea este taină și **este ascunsă înăuntrul omului.** O, vă doare trupul, vă doare pieptul de greutatea ei, vă doare, pentru că ea nu este bucurie sau împărăție cu bucurie ca pe pământ când Eu stau cu ea înăuntrul omului. Ea este putere, fiilor, ea **este Dumnezeu în om, și de aceea se numește ea împărăția cerurilor,** iar acum, la sfârșit, ea este durerea Mea cea mare, durerea Mea în om, și omul se hrănește cu ea așa cum vă hrăniți voi cu ea acum, copii care primiți glasul Meu ca să-l așezați în cartea lui de azi pe pământ, și vă hrăniți cu ea așa cum se hrăneau cei plini de durere pentru Mine în vremea trupului Meu cel plin de suferință pentru omul care simțea că împărăția cerurilor era cu ei, și ei nu o cunoșteau ca să o ia în ei, ca să Mă ia pe Mine, Fiu venit de la Tatăl, că venisem să Mă unesc un trup cu omul care Mă credea că sunt Dumnezeu și că M-am făcut Fiul Omului ca să Mă aibă omul și să Mă ia în el. O, cât s-au smintit cei ce M-au auzit când am spus că cine nu mănâncă Trupul și Sângele Meu nu are viață în el! O, cât Mă doare când Mă uit la cel ce mănâncă Trupul și Sângele Meu și nu are în el, apoi, viață pe Iisus Hristos, pe Mine cu viața Mea în el, căci Eu Mă unesc cu cel ce crede în Mine ca să fac din el chipul și asemănarea Mea. Amin.

Poporul Meu, Eu cu durerea Mea îți grăiesc azi despre **împărăția Mea cea dinăuntrul omului** și care trebuie să se reverse în afara lui cu fața Mea cea tainică și cu viața Mea cea văzută în părți de fiii oamenilor care văd pe fiii lui Dumnezeu. Această minune despre care nu s-a mai auzit, această venire a Mea cu biserica Mea pe care am vestit-o încă de pe vremea cinei Mele cu ucenicii Mei că nu voi mai mânca din Paștele Meu cu ei până ce nu va veni împărăția Mea pe pământ, acest dor al Meu a venit, i-a venit vremea cea proorocită de Mine atunci, și iată cuvântul Meu care se face trup, biserică cu trupul și cu cuvântul Meu în ea, împărăția cerurilor întreagă în om, și nu o vede omul cel de lângă ea, cel de lângă omul în care Eu Mă las în el cu ea în chip întreg.

Cu mare dor Mă doare împărăția Mea din om. Mă doare până Mă voi putea vărsa cu ea înaintea fiilor veacului acesta, căci Eu sunt Fiul Tatălui și împărățesc în om, și **omul este împărăția Mea și vreau să Mă arăt cu ea.** Amin, amin, amin. O, cine nu Mă lasă să Mă arăt cu această minune? Diavolul nu Mă lasă, necredința omului nu Mă lasă, vremea cea cețoasă și din care se vede numai împărăția stăpânitorului veacului acesta nu Mă lasă. Mă doare împărăția Mea din omul care o are pe ea și care lucrează ca și Mine peste fiii neascultării. Împărăția Mea în om e cea mai grea povară când omul nu se poate așeza cu ea pe pământ.

Să audă tot pământul venirea Mea la voi și să se judece omul pe sine, și apoi să vadă cuvântul venirii Mele, care cheamă omul de la moarte la viață, căci stăpânitorul acestei lumi, tot în chip nevăzut își ține împărăția sa în fiii lui, dar Eu și cu voi îl vădim și aducem pe pământ vestea împărăției cerurilor pentru toți cei ce-Mi deschid când vin cu ea ca s-o așez în tot omul care aude glasul Fiului lui Dumnezeu spre învierea omului. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-2003

***

O, poporul Meu, pe Mine nu M-au prețuit cei de lângă Mine, pentru că erau învățați cu Mine, și a venit Ioan și M-a cunoscut. **Eu dacă M-aș lăsa văzut s-ar învăța omul cu Mine. De aceea lucrez în duh, și Mă las văzut cu ochii duhului când omul Mă vede, când omul le vede pe cele ce nu se văd,** și fac așa pentru că cel ce are pe Duhul Sfânt vede fără să se suie însuși în sus, și se umilește, și de aceea el vede, și vede ca Mine, căci scris este: ***«Îl vor vedea cum este cei ce vor fi asemenea Lui».*** Amin. Cei ce Mă văd sunt asemenea Mie prin vedere, căci umilința îl înalță pe cel ce vede. Ioan s-a umilit și a întrebat pe Cel ce l-a trimis să Mă boteze, și a spus: ***«După ce voi cunoaște pe Cel ce trebuie să-L botez?».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2004

***

Am spus pe vremea trupului Meu văzut de om că împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip văzut. Am spus aceasta și pentru cei ce o aveau pe ea în ei, ca s-o recunoască pe ea și să înțeleagă ce este ea și unde este ea și cum vine ea, și am spus aceasta și pentru cei ce nu o aveau și nu o au pe ea, dar nădăjduiesc în ea să vină. Am spus acest cuvânt și am spus și mai mare cuvânt ca acesta. **Am spus că cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, și cât aș vrea, Ierusalime, să știi tu crezând că adevăr adevărat grăiesc prin acest cuvânt și că vor fi mulți care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere,** așa cum am spus peste cei ce au fost atunci și n-au înțeles văzând aceasta, fiindcă puterea

Mea era slava Mea cu care în multe rânduri M-am arătat ucenicilor Mei, unora dintre ei cu o mare măsură până la răstignirea Mea, și nu numai atât, ci și după aceea, prin învierea Mea și prin slava Mea cea de după ea.

O, Ierusalime, grăiesc înaintea ta mai mult decât am grăit prin Scripturile gurii Mele de atunci, și spun așa: **cel ce nu crede în cuvintele Mele nu crede în Mine, și este ca și cel ce se rușinează de Mine și de cuvintele Mele în mijlocul neamului păcătos și de care și Eu Mă voi rușina de el când voi veni întru slava Tatălui Meu cu sfinții îngeri.** Voiesc să te întăresc în credința cea în cuvântul Meu de atunci și de acum, dar pentru aceasta tu trebuie să te uiți mult în el ca să știi să te umilești pentru statul Meu în tine, pentru fața Mea în tine, ca să pot fi Eu mai mare ca tine, copil care urmezi după Mine prin lepădare de tine pentru Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 14-03-2004

***

Eu, Domnul Dumnezeul tău, vreau să fac din trupul și din sufletul și din duhul tău odihna lui Dumnezeu, a sfinților cerului Lui și a îngerilor Lui cei ascultători de Domnul, poporul Meu Ierusalim, căci tu ești scris în cer cu numele de Ierusalimul cel nou, coborât din cer de la Dumnezeu, mireasă a Mirelui Care vine la tine, mireasă gătită, Ierusalime. Amin.

Omul din lume care ia **frunzele acestea pe care Eu le scutur din pomul vieții spre tămăduirea neamurilor, precum este scris în cartea lui Ioan, iubitul Meu**, nu știe de ce ești tu din cer. Eu am spus că cine nu se naște de sus nu va intra întru împărăția cerurilor. Cei ce se nasc de sus sunt cei ce se nasc din cuvântul Meu. **Poporul Noului Ierusalim este cel ce se naște din acest cuvânt făcător de om nou, din om ieșit din om.**

Cuvântul Meu de peste tine naște, poporul Meu, și de aceea te-am numit Eu pe tine cum spune Scriptura: ***«Cetatea Sfântă Noul Ierusalim, coborâtă din cer, de la Dumnezeu»,*** iar Eu, de pe tron cuvântând, noi le fac pe toate, începând cu omul, căci omul după ce a căzut, toate au căzut și trec mereu de atunci.

Amin, amin zic ție, poporul Meu: **fericit este cel ce crede acest cuvânt al Meu care se toarnă din Mine în mijlocul tău** ca să-l ia omul și să se nască din el și să fie născut din cer, de sus, nu din om, căci omul nu este născut din Dumnezeu, ci din om. Fericit este omul care se lasă născut din Dumnezeu, că acela are apoi în el sământa împărăției cerurilor, care **se face copac mare și în care se odihnesc păsările cerului, făcându-și cuib în el, sfinții și îngerii făcându-și odihnă în om.** Amin.

Stau deasupra ta, și lângă tine stau, și în mijlocul tău poposesc cu mucenicii care au mărturisit în ei împărăția Mea care nu cade, căci așa este ea: împărăția cea veșnică, împărăția care nu cade. Amin.

Mucenicii cei serbați acum în sobor de mucenici, au iubit duhul mărturisirii, poporul Meu, iar Eu M-am mărit întru ei cu duhul statorniciei credinței care nădăjduiește în viața împărăției cerurilor, în viața cea de după cele vremelnice care-i încearcă omului credința și viața, căci viața trebuie încercată ca să se vadă dacă este în om. Uitați-vă cum lucrez Eu în mijlocul vostru prin cuvântul și duhul proorociei care este pentru cei credincioși. Când eram în trup am spus că grăiesc

lumii în alte limbi, ca auzind să nu priceapă, dar la voi grăiesc cu duhul proorociei, care învederează pe cele ascunse ale omului, ca să se închine omul lui Dumnezeu, și să-L mărturisească apoi, și să vină oamenii spre acest duh proorocesc, iar Eu prin voi vădindu-le pe cele din ei, să vadă ei că sunt cu adevărat printre voi și că **împărăția Mea din voi este împărăția care nu cade,** și înaintea căreia omul se umilește și se descoperă ca să creadă, căci proorocia este pentru cei ce cred, precum vorbirea în pilde este pentru cei ce nu cred.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2004

***

M-am oprit la fântâna din Sihar, la fântâna lui Iacov în vremea Mea cu ucenicii Mei cei din iudei, pe când Eu îi pregăteam pe ei pentru **împărăția lui Dumnezeu, care venise pe pământ odată cu nașterea Mea din Fecioară, Om între oameni, Dumnezeu din Dumnezeu**, căci Tatăl Mă trimisese să Mă fac Fiu al omului pe pământ, și apoi să Mă dau cu iubire jertfă de împăcare a omului cu Tatăl, prin răstignirea pe care Mi-a făcut-o poporul la care venisem să-l fac părtaș al harului învierii Mele dintre cei morți și al înălțării Mele în Tatăl, ca apoi să-i trag pe toți la Tatăl, pe toți cei care cu iubire vor bea din apa Mea, din izvorul vieții, căci Eu sunt izvorul ei. Amin.

Sunt deasupra ta, Ierusalime nou. Sunt cu norii slavei Mele. Sfinții și îngerii sărbătoresc praznicul cel de azi al fântânii întâlnirii în curțile Mele cu voi, căci această fântână are ca înger al ei pe femeia samarineancă, pe cea cu care Eu M-am întâlnit la fântâna lui Israel și am grăit vestea împărăției cerurilor și a vieții veșnice peste ea și peste cetatea Samariei. Binecuvântată să fie în mijlocul tău și în curțile Mele cu tine taina fântânii samarinencei, taina fântânii întâlnirii, căci Eu Mă întâlnesc cu omul la această fântână, la acest izvor de cuvânt din mijlocul tău și care izvorăște peste tine din gura Mea, și **îi grăiesc lui despre viața veacului ce va să fie, despre împărăția Mea în om și între om și om, și pic cu pic peste tot pământul începând de la tine, popor al cuvântului Meu**, că tu ai peste tine râul vieții și crești prin el și stai micuț ca să fii al împărăției Mele, căci a acelor mici este ea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 09-05-2004

***

Acum, după două mii de ani, când Eu am despărțit veacul cel pământesc de veacul cel ceresc și l-am trecut în veacul cel nou cu piciorul lui pe poporul cuvântului Meu, acum, la masa împărăției Mele cu el, stau cu sfinții și vă dau glas vouă, o, ucenici iubiți, că vă sărbătoresc îngerii și sfinții ziua voastră de **sobor în duh de biserică**, cei din cer cu cei de pe pământ la masa Duhului Sfânt, Care Se îmblânzește la credința celor credincioși ca să fie purtat ca la sfârșit de timp, căci acum, la sfârșit de timp, Eu am avut credință de la cei ce sunt poporul Meu, și cu această credință am despărțit veacurile, cel ceresc de cel pământesc, pe omul cel ceresc de omul cel pământesc, și stau la masă de Duh Sfânt cu cei ce sunt acum poporul Meu, poporul veacului cel ceresc pe pământ, căci Eu pe pământ Îmi am lucrarea, și cu cerul lucrez pe pământ.

… Am zis tuturor acum două mii de ani: ***«Dacă voi ați avea credință cât un grăunte de muștar și nu mai mult de atât, ați zice muntelui să se mute, și s-ar muta».*** O, necredința omului în Dumnezeu s-a făcut munte împotriva credinței în Dumnezeu a omului, căci **credința este muntele cel înalt de pe care Eu cuvintez** ca să-l hrănesc pe om cu cuvântul gurii Mele mai mult decât cu pâine. Amin. Bobul de muștar încolțește și își dă trup și se face mare și crede crescând chiar

dacă e sămânță mică. Cuvântul Meu însă nu crește în om, căci omul nu este pământ bun, omul nu știe să creadă în cuvântul Meu, și se face piatră omul și își dă viață și crește de piatră, iar Eu nu pot să-Mi las în el sămânța cuvântului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților 12 apostoli, din 13-07-2004

***

Îmi întăresc cărarea Mea spre tine, poporul Meu, și aceasta fac de câte ori cobor din Tatăl în mijlocul tău cuvânt. **Și de ce cuvânt? Vin cuvânt pentru ca să pot să vin, că altfel nimeni, nimeni pe pământ nu M-ar primi, nu M-ar crede, și ar pieri toată credința de pe pământ și n-aș mai fi primit de om dacă Mi-aș folosi văzut trupul atunci când vin cuvânt pe pământ.** Vin cuvânt, căci am unit începutul cu sfârșitul și lucrez ca și la început. Amin, amin, amin.

La început Eu am fost cuvânt, și la Dumnezeu Tatăl eram, și fără Mine cuvânt nimic nu s-a făcut, precum nici omul nu poate să le facă pe ale lui până ce mai întâi nu face cuvântul celor făcute de el. Amin.

… Vin în mijlocul tău cu sărbătoare de sfinți, și bucuria sfinților întru venirea Mea cu ei se face lacrimă, poporul Meu, și dulce este pentru Mine lacrima sfinților Mei, lacrima care curge de bucuria venirii lor cu Mine cuvânt pe pământ. **O, dacă n-aș veni cuvânt n-aș mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ și pe cer, și tot ceea ce vede el, este al lui apoi, și Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aș veni trup și nu cuvânt pe pământ.**

Din veac și până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor cuvioși ai Mei și Îmi stârpește locașurile Mele și face el zidire pământească, din lut și din piatră și din fier și din aur locaș, și apoi își zice că Eu sunt în locașul cel făcut de el, și crede așa. Și iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învățătură și se duce în locaș făcut de mână de om și se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, **și grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele și să-i înșele că acolo este calea, adevărul și viața. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu, se vor închina în duh și în adevăr, și fericiți sunt cei ce află Duhul și Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, și de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, și Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu,** și dau glas martorilor Mei cei cerești, sfinților Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh și în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2004

***

O, fiilor, slava Mea e grea de dus de om, iar vederea ei îl înspăimântă pe om. Când i-am luat pe cei trei ucenici și M-am suit cu ei în munte ca să-L rog pe Tatăl să le arate lor slava Mea cea de la El și să Mă mărturisească lor Tatăl că sunt Fiul Lui, ei au fost cuprinși în slavă și s-au spăimântat, căci un nor i-a umbrit, și din nor Tatăl cu glas le-a spus: ***«El este Fiul Meu Cel ales, de El să ascultați!».*** Iar ei auzind glasul au căzut de spaimă cu fețele la pământ, dar Eu i-am atins și le-am spus: ***«Ridicați-vă și nu vă înspăimântați!»,*** căci slava Mea trecuse și rămăsesem doar Eu în ochii lor. Le-am spus apoi să nu se povestească la nimeni cu slava Mea văzută de ochii lor până ce Eu nu Mă voi scula din morți. Dar ei, înțelegând venirea zilei Domnului și știind că înaintea ei trebuie să vină Ilie să le spună tuturor de venirea Mea, M-au întrebat: ***«De ce zic cărturarii că***

trebuie să vină Ilie mai întâi?». Eu atunci le-am spus lor că vine cu adevărat Ilie și pe toate le va așeza, și le-am mai spus că el a și venit, dar ei nu l-au cunoscut, și au făcut cu el câte au voit, și așa va să pătimească de la ei și Fiul Omului. (*Vezi selecția tematică: „Enoh și Ilie", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Atunci au înțeles ucenicii că ***Ioan a fost cel care a venit înaintea Mea cu vestea împărăției cerurilor pe care Eu venisem s-o așez peste om și să fie omul împărăție a Mea.*** Amin.

O, poporul Meu, nu înțeleg cititorii Scripturilor Domnului ce este împărăția lui Dumnezeu. Cerul și pământul sunt ale Mele, și pentru om le-am întocmit, și apoi l-am făcut pe om ca să fac din el împărăția Mea și să împărățesc din el peste pământ, **având cerul împărăție în om,** dar n-am putut să-Mi fac stat în om cu împărăția cerurilor pe pământ și nu înțeleg cititorii Scripturilor ce este împărăția lui Dumnezeu. Dar tu ești cel învățat de Dumnezeu, poporul Meu, **să știi ce este împărăția Mea și locul ei înăuntrul trupului tău care o acoperă pe ea ca să iasă din trupul tău faptele ei înaintea oamenilor, iar ei să-L slăvească pe Dumnezeu și să înțeleagă slava Lui din mijlocul tău.** Mai vârtos decât oamenii însă trebuie să știi tu slava Mea în care ești învăluit, și din norul căreia Tatăl Se slăvește în Mine cu cuvântul, ca să-l iei tu pe el apoi, și cu duhul și cu puterea lui Ilie să-l împarți oamenilor și să-l împarți fiilor lui Israel, ca să se întoarcă și ei cu inima și cu fața lor către părinții lor cărora le-am dat făgăduințele, și să-și întoarcă părinții lor inima către ei ca să-i mântuiesc pe ei, că Eu Mântuitor am venit pe pământ și stau învăluit în slava cuvântului Meu, iar Moise și Ilie sunt în slava Mea și Mă sfătuiesc cu ei în toată venirea Mea, iar Tatăl cuvintează prin Mine tot cuvântul Său. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului din 19-08-2004

***

O, poporul Meu, omul care-și are naștere din cer, din taina vieții, acela este om al durerilor așa cum am fost Eu. Cel ce fuge de durere, acela la durere fuge, la durerea care vine după bucuria cea fără de viață în ea, dar fericit este omul care după ce suferă după taina vieții iubind-o și trăindo, capătă după aceasta cununa cea nebiruită a măririlor cerești pe pământ și în cer și se arată moștenire a cerurilor. Amin.

Smerenia de duh, Eu cu ea voiesc să te încununez, poporul Meu, căci fața ei în om îi strălucește omului fața, și frumos este locul în care locuiesc împreună frații smereniei de duh care-l face frumos pe om. De pe pământ și până în cer e scump omul care are ca podoabă a vieții smerenia de duh, și minunat sunt Eu cu împărăția Mea în el, împărăție care nu este din lumea aceasta. Amin.

O, fiilor hrăniți cu taina vieții, voi la toți cei care aud de Mine cu voi și de voi cu Mine, la toți cei care vin să vadă lucrurile Mele cu voi și pe voi, să le spuneți lor că împărăția Mea din om nu este din lumea aceasta, și de aceea lumea nu-i cunoaște ai Mei pe cei ce sunt în lume ai Mei, și de aceea lumea le pune nume rău, zice ea, dar ea fără să știe ce face le pune nume bun, nume care nu este din lumea aceasta. Mama Mea Fecioara chiar și după ce lumea a aflat că ea este mama lui Dumnezeu Fiul, a stat sub slava smereniei de duh, a stat plină de Dumnezeu, căci își avea trupul din cer și nu de pe pământ, și de aceea a văzut ea atât de ușor pe îngerul care L-a adus pe Dumnezeu Fiul în ea numai cu cuvântul, și cuvântul s-a întrupat în trupul ei. Amin.

O, copii de sub greu și prin care Mă aduc poporului Meu! Iubiți smerenia de duh și lacrima ei cea dulce, că de pe pământ și până în cer e scump omul care are această podoabă și minunat sunt

Eu cu împărăția Mea în el, împărăție care nu este din lumea aceasta, fiilor copii. O, Mi-e milă de voi, că Eu v-am făcut pe voi să nu puteți pe pământ ca pe pământ, și Mi-e milă de voi pe pământ și vă mângâi sub durerile Mele din voi, vă mângâi cu ele, fiilor copii, iar voi fiți blânzi și smeriți cu inima, ca Eu și nu voi să trăiți în voi și înaintea poporului Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2004

***

Smerenia, poporul Meu, iubește-o împotriva oricărei ispite care vine să-ți încerce ție fața înaintea celor ce-ți văd fața. Fața ta te vădește dacă ai în tine darul cel tainic al smereniei și lucrarea ei care face loc în tine dragostei lui Dumnezeu, fiule, și îți voi spune ție din Mine și din sfinți lucrarea smereniei de duh, care umblă la inima omului ca să se facă ea în om sălaș al slavei Domnului, Cel blând și smerit cu inima, căci omul fi-va să fie ceresc pe pământ, **și numai omul ceresc va rămâne pe pământ.** Amin.

Vai omului care-și pierde vremea și nu și-o câștigă, care-și pierde viața fără să și-o câștige pentru Mine și **pentru Evanghelia Mea de acum, cu care Eu umblu în locuința morților de pe pământ și de sub pământ ca să fac învierea făpturii care a fost și care este!**

Iar tu, poporul Meu, să nu te plictisești de prea multul Meu cuvânt cu care dau să te țin treaz în vremea aceasta de noapte grea când tot omul doarme. Să nu te superi, ci să fii mulțumit și să-Mi mulțumești pentru cât te iubesc, căci pentru iubirea Mea cu care te hrănesc ca să nu mori tu trebuie mult să-Mi dai, fiule. Trebuie să-Mi dai loc cu smerenie în el în trupul tău și în duhul tău și să te uiți la cei prin care te hrănesc cu cuvântul Meu, că Eu stau cu dragostea Mea în ei, și tot așa stau și ei în Mine, cu dragostea Mea, nu cu dragostea lor, fiindcă dragostea Mea e durere, e lacrimă a Mea după om ca să-l scap pe om de durerea, de suspinul și de lacrima lui, căci cine plânge după viața lui în el, acela și-o pierde și nu știe să plângă, și va căuta în sine și se va afla gol de Dumnezeu, căci plânsul cel fără de minte e plâns fără Dumnezeu chiar și când omul crede în el însuși că spre Dumnezeu plânge și la El caută. Smerenia nu mai plânge în om. Ea Îi face locaș lui Dumnezeu și dragostei Lui în om, căci **împărăția Mea în om nu este omul cu dragostea lui de Mine în el, ci sunt Eu, Domnul, cu dragostea Mea care-l face pe om împărăție a cerurilor pe pământ**, locaș care luminează prin cei ce sunt frați în Hristos și care iubesc cu iubirea lui Dumnezeu în ei pe tot aproapele care vede în cel îndumnezeit iubirea lui Dumnezeu, umblând el în lumina ei și veselindu-se de ea. Amin.

Te voi învăța curând, poporul Meu, cum să înțelegi tu porunca cea de căpătâi prin care Eu spun: să iubești, omule, pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot cugetul tău, cu tot sufletul tău și cu toată virtutea ta, iar pe aproapele tău să-l iubești ca pe tine însuți și să nu ridici mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău, căci Eu sunt Dumnezeu și nu tu, omule, și Eu știu pe aproapele tău și nu tu, iar **aproapele tău să Mă vadă în tine așa cum sunt Eu**, și aceasta este cea mai mare între porunci, cea mai mare dragoste, dragostea Mea în om și între frații cei de un nume cu Mine înaintea aproapelui lor în toată vremea. Amin.

O, când împărăția lui Dumnezeu se vede în voi și între voi, copii ai Ierusalimului, toți cei ce sunt aproape de voi o văd pe ea, și așa puteți voi mult să-i iubiți pe ei cu dragostea Mea din voi, cu împărăția Mea din voi, văzută de ei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2004

***

Intru prin porți. Amin. Intru cuvânt de facere a omului, intru în carte, iar cartea Mea este adevărata carte după care omul trebuie să învețe carte, căci dacă omul are carte și viață nu are, atunci el nu este un om învățat, ci este un om fără de cale, fiindcă Eu am spus: ***«Eu sunt calea, adevărul și viața, și cine umblă după Mine nu va umbla în întuneric, ci se mută de la moarte la viață».*** Amin, amin, amin.

Pace vouă de la Domnul Învățătorul, copii care vegheați în calea cuvântului Meu când Eu vin cu el să-Mi cresc și să-Mi țin treaz poporul, iar pacea Mea pe care v-o dau ca să vă întăresc porți ale Mele, să se răsfrângă ea din voi mereu peste tot poporul Meu cel care iubește ca și voi venirea Mea și venirea lui la Mine și la voi, la izvorul învățăturii și al trăirii cu cerul pe pământ, la învățat carte, fiilor copii. Mai e puțin timp, și voi învăța din Mine și din voi pe mulți care se vor aduna în jurul vostru porunca dragostei de Dumnezeu și de aproapele, căci **a iubi pe Dumnezeu și pe aproapele e mare taină** și mereu taină și mereu lucrare a cerului pe pământ prin omul care iubește pe Dumnezeu. Acum însă Mă slăvesc în voi cu sfinții, iar cuvântul Meu și al lor este carte de învățat după ea pentru fiecare om care vrea **să știe de la Dumnezeu cum să-L iubească pe Dumnezeu.**

Omul nu trebuie să Mă învețe pe Mine cum să-l iubesc, ci trebuie să Mă lase pe Mine să-l învăț cum să Mă iubească. Omul se iubește pe sine, și așa dă el să Mă iubească, pentru sine, nu pentru Mine, dar Eu i-am spus lui prin Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani că cel ce-și iubește viața, acela și-o va pierde, iar cel ce și-o pierde pentru Mine, pentru vestirea lui Dumnezeu între oameni, acela va avea viață, și din belșug va avea, căci viața se învață de la Dumnezeu și nu de la om. Amin.

O, poporul Meu cel mult hrănit, cel mult învățat de cuvântul Meu, de Duhul Meu Cel dătător de viață! Eu sunt Cel ce vin să te învăț și să te așez la școala învățăturii. Eu și nu tu te așezi înaintea Mea. Vin la tine ca să fii tu poporul cel învățat de Dumnezeu și să audă neamurile de pe pământ că Eu în mijlocul tău sunt Învățătorul lumii, numai să vrea fiii veacului acesta să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, căci duhul lumii îl ține pe om în întunericul lui și în pierzarea lui de oameni, iar Duhul Meu este duh dătător de viață, și apoi este Duhul Sfânt Mângâietorul, așa cum Eu L-am numit când L-am pus în apostolii Mei ca să fie El împărțit peste cei ce iubesc să creadă de la Dumnezeu toate câte Eu aduc pe pământ pentru înnoirea lumii și pentru viața veacului ce va să fie pe pământ. Amin.

Am durere peste durere de la cei ce dau să vină sub învățătura Mea și nu știu aceștia cu mintea lor să se așeze înaintea Mea, iar Duhul Meu este Învățător, dar nu e frumos să se vrea omul dădăcit sau să-l dădăcească pe om, căci la Dumnezeu este bună credința omului, nu altceva; credința care lucrează așa cum a lucrat din Avraam, care nu s-a vrut dădăcit de Mine, ci s-a vrut credincios fără de prihană **în credință, fără de ispitire**, căci credința cea prin ispitire se ia de la om, și omul este scris cu cei necredincioși, fiindcă omul care ispitește ca să creadă, acela nu-L iubește pe Dumnezeu și nici nu cunoaște jertfa prin care omul se dovedește credincios ca Avraam.

Nu poate omul să fure când e vorba de credință pentru viața lui. Nu poate omul să creadă și să i se socotească credință dacă ispitește pentru credință, iar Eu am spus: ***«Credința nu este a tuturor».*** Cel ce fură se ascunde înăuntru și în afara lui față de cei ce nu vrea el să fie știut că fură.

Cel ce înșeală, la fel face, dar fața omului poate fi citită cu ascunderea de sub ea, iar omul cel cu Duhul Meu în el știe această lucrare și o lucrează pe ea, ca să fiu Eu îndreptățit întru cuvânt și biruitor când grăiesc și când judec fapta omului, căci cel ce crede în această lucrare de cuvânt învățător peste om și face ca el în el și în ea, această lucrare îl vădește pe el prin cuvântul ei, prin ceea ce este ea și prin ceea ce este omul. **Cel credincios nu caută să fie dădăcit pentru ca să creadă, ci caută să fie lucrător prin iubire și prin învățătură, și unul ca acela nu dădăcește pe om ca să-l facă să creadă în această venire a Mea, ci crede înaintea oamenilor și se desăvârșește prin credința cea cu dar în ea, cea cu învățătură în ea, fiindcă ea este a acelora ce învață prin credință să fie după chipul și asemănarea Mea, și aceasta este adevărata dragoste a lui Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.**

… Binecuvintez cu Duhul Meu Cel mângâietor pe cei ce vă iubesc pe voi pentru că sunteți a Mei. Îndemnați-i cu dulcea inimă din voi, copii lucrători și împărțitori de Dumnezeu, îndemnați-i pe cei ce vă iubesc și vă ocrotesc pentru lucrul vostru cu Mine nestingherit de greutăți peste el, să aibă jertfă curată, să aibă inimă curată înaintea Mea și în ei, **căci cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu cu ei cum îi va smulge din foc, cum Își va aduce aminte de ei în vremi de încercări a celor credincioși pe pământ,** și ca pe tinerii din cuptorul de foc îi voi ocroti pe ei prin îngerul Meu cel de foc, și care răcorește toată văpaia de pe pământ acolo unde am Eu ocrotitori de ai Mei, căci **cei ce Mă primesc pe Mine prin voi, aceia plată de prooroc vor primi, plată ca pentru cei credincioși lui Dumnezeu. Amin.**

O, copii care Mă împărțiți nedespărțindu-Mă de voi, ascultați cu credință multă tot cuvântul Meu ca să-l împliniți, și împărțiți-Mă peste pământ făcându-vă vreme pentru mărturisirea Mea peste oameni, și atunci toate cele de trebuință lucrului Meu cu voi vă vor fi adăugate, căci Eu sunt credincios prin tot cuvântul rostit de gura Mea. Amin.

Iar tu, popor credincios, slăvește-Mă ca pe Împăratul tău și arată-te cu împărăția Mea înăuntrul tău. **Cel ce dorește de împărăția Mea în el, acela se face locaș al ei și mărturisitor al ei prin roadele ei care Mă mângâie pe Mine și nu pe ei, căci Duhul Sfânt Mângâietorul Se împarte și nu Se desparte de cei ce-L au pe El înăuntrul lor ca rod al credinței lor în Mine**, Cel ce L-am trimis pe El de la Tatăl pe pământ după om ca să-l mângâi pe om, și apoi omul să se țină după mireasma Lui și să se facă omul asemenea Mie, cu duh dătător de viață, cu darul Duhului Sfânt, Care sfințește toate în om și pentru om, ca să am Eu locaș în om. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2004

***

Dorul Meu de om ar da să Mă țină tot într-o strigare peste pământ, ca să-l fac pe om să Mă audă și să nu aștepte să Mă vadă ca să creadă apoi că Mi-e dor de el. Dar cel ce crede, din cea mai mică sământă semănată din gura Mea peste pământ el ia, căci numai prin dor se poate, numai așa crește în om iubirea lui Dumnezeu, iar dorul se naște din pocăință, și pocăința este calea omului spre Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Glasul Meu se face cuvânt și lucrează zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, care s-a făcut ca un copil, împărăție a cerurilor, căci cine nu se face sau nu stă copil cu viața lui și cu ascultarea lui de Dumnezeu, Care este Tată, acela nu poate afla gustul cel bun al împărăției cerurilor care își are sălașul ei în om, copii care Mă aduceți cuvânt din cer până la inima omului. **Inima**

omului e ușa la care aștept Eu de șapte mii de ani, căci pentru Dumnezeu, îi trebuie omului iubire cu dor ca să nu-L facă pe Dumnezeu să aștepte după inima lui închisă, în care Dumnezeu voiește să Se lase cu împărăția Sa și cu bogățiile ei pentru care Domnul nu are plată pentru om, ci îi cere omului inima, fiilor copii.

Cuvântul Meu cel neîmplinit de cel ce-l aude, este Dumnezeu Care așteaptă la inima cea închisă pe dinăuntru a omului, căci inima cea rece pentru Dumnezeu, este încuiată, și Mie nu-Mi place să stau în recele omului, și Îmi place să stau în om când omul este cald cu Mine împlinindu-Mă și slujindu-Mă în el. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea cea pruncă cu inima și cu credința și cu iubirea care așteaptă în prag așa cum numai pruncii înțeleg să stea așa. Cel ce este prunc este acela care așteaptă adevărata mângâiere, iar cel ce este om mare nu cunoaște adevărata bucurie, căci bucuria se naște din credință, iar credința cea închinată lui Dumnezeu se face așteptare, se face dor, și omul crește prin dor, iar dorul se naște din pocăință, și ea are nevoie de mângâiere, și de aceea ea îl învață pe om calea spre Dumnezeu, spre izvorul mângâierii. Amin.

Eu, Domnul mângâierii, M-am născut în inima mamei Mele prin dorul ei de Dumnezeu. Tot un dor după Mine a fost viața ei până ce ea M-a născut Om pe pământ. S-a hrănit cu dorul, și dorul s-a făcut în ea cât Dumnezeu și s-a sălășluit în ea cu tot rodul lui, cu toate frumusețile lui. O, numai prin dor crește în om iubirea Mea ca să Mi-o dea apoi omul, iar dorul se naște din pocăință, și apoi omul Îi face lui Dumnezeu cale spre el, și apoi se face omul împărăție a Domnului. Împărăția Mea în om a fost mama Mea Fecioara, și ea a rămas pruncă pentru împărăția Mea, a rămas ascultătoare așa cum numai pruncii cei scumpi ascultă bucurându-se de darurile pruncieі.

O, poporul Meu, am spus că cel ce nu primește ca un prunc împărăția cerurilor, acela nu este vrednic de ea, acela nu stă prunc și nu se pocăiește de acest păcat ca apoi să nu mai stau Eu la ușa lui pentru ca să intru. Nimeni nu poate să știe că Eu aștept la ușa lui dacă nu se pocăiește, ca apoi să dorească după Mine și să iasă din sine și să Mă găsească așteptând la ușa lui și să se facă prunc prin pocăință, și să se dea apoi împărăție a lui Dumnezeu. Cel ce este împărăție a Mea pe pământ, acela este prunc, fiilor copii, și voiesc să învățăm pe tot omul taina care-l face pe el să deschidă împărăției cerurilor care se face dor și bucurie în om, și apoi omul se face ca Dumnezeu, fiindcă Eu am ascultat mereu de Tatăl și mereu am fost copil și mereu împărăție a Tatălui. Amin, amin, amin.

*

O, poporul Meu, împărăția Mea este cu cei mici, căci cei mari nu știu să înțeleagă ce este ea. O, poporul Meu, fericit este cel ce are peste inima lui ziua facerii lui de către Dumnezeu. Cine însă nu s-a lăsat iertat de Dumnezeu când Dumnezeu l-a chemat pe el, acela nu a cunoscut dragostea, căci mai întâi omul trebuie să simtă dragostea lui Dumnezeu, facerea lui de către Dumnezeu, și chiar dacă apoi acela cade lovindu-se, el se poate ridica, dar numai dacă el a trăit ziua dragostei, numai dacă el are scris pe viața lui dragostea dintâi, facerea lui Dumnezeu când Dumnezeu cu dragoste l-a iertat după ce omul s-a arătat Lui, căci dacă omul nu se arată Domnului ca să ierte Domnul pe toate cele rele ale lui, el nu se poate lăsa apoi făcut de Dumnezeu, Care-l face pe om ca și pe El după ce omul se arată Lui cu totul, și numai după aceea omul poate fi iubit de Dumnezeu,

căci ca să fie omul iubit, trebuie să merite să fie iubit, căci iubirea înseamnă Dumnezeu, și omul trebuie să-L iubească pe Dumnezeu și nu pe om, fiindcă Dumnezeu este Cel ce iartă păcatele omului ca să-l facă apoi pe om, iar facerea e lucrare mare, nu este iertare și atât, căci precum pomul se cunoaște după roadele pe care le face, la fel și omul, se cunoaște ce fel de om este după ce fel de fapte face.

Cu mare dor, cu mare dragoste v-am spus demult, copii ai poporului Meu, că voiesc să fac din voi prinți și prințese, crai și crăiese, neam împărătesc, ca să semănați cu neamul lui Dumnezeu și să aveți inimi ca ale Lui, ca ale fiilor Lui, fire ca a Lui, purtare ca a Lui, ca să vă dovediți neam împărătesc, cu finețe mare în purtare, în simțire și în vorbire, și nu altceva am dat Eu să vă spun când am spus ce voiesc să fac din voi, ca apoi voi din lăuntrurile voastre să vă arătați că sunteți de neam împărătesc și că așa purtare aveți și tot așa și cinste între oameni. Cu mare dor, cu mare dragoste v-am spus Eu aceasta ce v-am spus, ca atunci când vă întâlniți spre bucurie, să vă fie spre mai mare zidire prin învățătura din care vă hrăniți voi, și **să fiți voi slava numelui Meu**, slavă văzută din cer și de pe pământ, și să fiți precum în cer, și să fiți așa pe pământ, fiilor. V-am învățat prin fiii prin care-Mi strecor cuvântul și învățătura Mea peste voi, v-am învățat că nu trebuie să fie între voi iubiri, ci trebuie iubire să fie între voi, ca să fiți voi una, ca să fiți voi ca unul, fiilor. V-am învățat ca iubirea să vă fie hrana și liniștea și nesomnul pentru ea, că fără ea nu este putere pentru Mine între voi; ba, din contra, dau să-și facă loc cu voi certuri pe cuvinte, și acestea strică duhul iubirii. Cuvântul iubire trebuie să-l puneți sus, căci este taină mare, și cu ea Eu Mă dau vouă cu Trupul și cu Sângele Meu spre viața voastră, spre taina Mea dintre voi, frați mai mici ai Mei. O, nu trebuie să umblați cu nepăsare față de această taină, căci Eu cu ea lucrez la facerea voastră, la facerea celui ce stă la facere, și cu ea plâng pentru cel ce nu stă la facerea cea de la Mine facere. O, fiilor, viața, când ea este de la Mine făcută în om, ea are bărbăție, și mai ales prin greu, și în cine ea trăiește, ea nu trădează pe Cel ce a făcut-o în om, ci moare mereu pentru ca să trăiască, fiindcă viața nu are nimic comun cu lașitatea care ar da să îmbrace până și haina umilinței pe deasupra ei.

O, ce frumoasă este la Mine adunarea celor smeriți pe care sfinții o aseamănă cu adunarea serafimilor, fiilor! O, ce mult a învățat din Mine apostolul Pavel, cel din urmă chemat pentru zidirea bisericii Mele! El s-a lăsat de Mine făcut într-o clipă când l-am chemat, și a trăit din plin ziua facerii lui cea de la Mine și a rămas în ea, în dragostea dintâi, și nu s-a mai despărțit de el ziua aceea, și nici el de ea, iar Eu, Domnul, i-am dat lui cel mai mare har, și har peste har i-am dat peste tot pe unde el Mă zidea sau zidea biserici pentru împărăția Mea, surpând din om împărăția lumii ca să pună în locul ei împărăția care nu era din lumea aceasta, și pentru care omul trebuie să se facă copil. Amin.

O, poporul Meu, cel mai mare învățător pentru viață este copilul, pe lângă care se strâng cu toată iubirea și tata și mama și frații și rudele lui și toți cei ce-l văd pe el copil frumos și scump, copil atrăgător, așa cum a fost Pavel, apostolul Meu, căruia i se închinau căpetenii și regi gata-gata să primească mărturisirea lui cea despre împărăția Mea care nu era din lumea aceasta, și era mai presus de ea.

Eu am spus că cine nu va primi ca un copil împărăția Mea nu va putea intra în ea. Cine nu gustă din ea nu poate cu ea. Cine nu gustă din duhul de copil nu dorește după această taină care înseamnă om-copil. Iar acum Eu spun că cine nu Mă primește pe Mine ca pe un prunc în el, așa cum M-am născut și așa cum am crescut, acela nu va putea să fie prunc, ci va rămâne om mare,

care nu știe ce este taina prunciei, taina vieții și gustul ei. Mă doare după tot omul, iar durerea Mă împinge să strig după om, că Mă doare de la om, și el nu știe durerea Mea de la el.

O, copii ai poporului Meu, voi să fiți atenți, că Eu M-am dat pentru voi și M-am dat vouă cu totul ca să vă știu prin aceasta născuții cei din Mine, din Trupul și din Sângele Meu, ca să nu mai rămâneți voi născuți din trupul și din sângele părinților voștri din care vă aveți trupul, iar învățătura Mea de peste voi dați-o voi fiilor oamenilor, ca să învețe ei de la voi nașterea lor din Dumnezeu, căci vouă trebuie să vă fie mare cuvântul dacă Eu vă hrănesc mereu cu duhul cuvântului Meu.

O, Eu te-am învățat, poporul Meu, să nu stai fără Mine lângă tine, ca să nu te găsească diavolul singur, fiule. Te-am învățat să nu primești slavă de la oameni, slavă de la diavol, ca să nu o pierzi pe cea de la Mine și care te așteaptă să te mărească ori să te judece dacă tu nu ai avea putere să cunoști când primești slavă de la oameni nefiind Eu lângă tine ca să-ți spun mereu și să fii mereu viu și cu viață neatacată de cei fără de viață în ei. **Duhul de copil este singura ta salvare, și prin el vei semăna cu mama Mea Fecioara și prin el vei face lucrarea nașterii Mele în tine**, și din tine peste toată făptura apoi, fiule născut din Trupul și Sângele Meu. Dacă ai da să fugi de lucrarea aceasta și de locașurile Mele, Eu aș fi Acela Care te-aș aduce să dai seama aici înaintea Mea, fiindcă tu nu Mă poți tăgădui, nu Mă poți înșela, nu Mă poți trăda, nu Mă poți părăsi, nu te poți ascunde ca să nu mai fii al Meu, căci te-ar arunca înapoi lumea pentru multul Meu semn de peste tine. Dar duhul de copil ți-l hărăzesc mereu ca pe unica ta salvare, și prin el să semeni cu Mine în ascultare de Dumnezeu, și să semeni cu mama Mea Fecioara, din al cărei trup și sânge Eu M-am născut Om plin de har și de adevăr, căci am fost făgăduitul Tatălui pentru ca să vin din cer pe pământ și să plătesc cu viața Mea depusă pe cruce viața pe care omul a pierdut-o, viața lui cea de la Dumnezeu și facerea din nou a ei în om prin cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, cel de azi, poporul Meu, și apoi prin Trupul și Sângele Meu dat omului ca să stau Eu născut în om și crescut de om înăuntrul lui și **să-L vadă lumea pe Dumnezeu în om locuind și lucrând, căci omul a fost făcut să fie templu pentru Dumnezeu. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2004

***

O, fiilor care aveți urechi de auzit cuvântul Meu, să le spuneți tuturor că **cea mai mare iubire este să-i spunem omului ce greșește.** Să le spuneți tuturor că Eu nu am venit pe pământ să-i fiu omului dușman nespunându-i ce greșește așa cum face cu el diavolul și omul care nu-i este omului prieten bun. Eu dacă nu i-aș spune omului ce greșește i-aș fi dușman, dar Tatăl M-a trimis după om să împlinesc și să desăvârșesc legea iubirii cerești dinspre Dumnezeu spre om, iar dacă omul este primitor de Dumnezeu, acela nu mai face ca Adam, care nu M-a primit, ca Israel care nu a voit să stea în Duhul Meu, în duhul ascultării, ca fariseii și cărturarii care mereu, mereu stăteau împotriva cuvântului Meu care umbla la inima lor ca s-o curățească de cele omenești și trupești, de cele ce nu dau viață lui Dumnezeu în om, iar Eu dacă nu i-aș spune omului greșalele i-aș fi dușman.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la treisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2004

***

Sunt la porțile dintre Mine și tine, poporul Meu, și sunt cu oștirea cerească slujindu-Mă în coborârea Mea, și am de-a dreapta Mea pe Ioan, cel ce M-a botezat ca pe un om în apa Iordanului la care mulți veneau când îl auzeau pe el că **s-a apropiat pe pământ și peste om împărăția cerurilor, pentru care omul trebuie să se pocăiască dacă o voiește de viață a sa pe ea**.

Împărăția cerurilor este cea mai dulce viață pe care omul poate s-o aibă, căci ea nu-l trece, ci îl învețnicește pe om, iar veșnicia este dulce prin toate tainele ei dacă omul Îmi dă Mie mintea sa ca să lucrez Eu prin ea, și apoi inima sa, ca să-Mi fac Eu stat în ea pentru viața cea de la Mine a omului.

Ioan, nașul Meu de botez, a trăit viața lui în viața Mea, căci el a fost împărăția Mea, taina vieții Mele în om. Am fost tainic și pentru el până ce el M-a văzut umilindu-Mă sub mâna lui cea botezătoare. Inima lui însă a fost plămada Mea, și el n-a cunoscut altă viață în el decât viața lui Dumnezeu, prin ascultare și prin supunere ca unul fără de trup, **ca îngerii care pot totul în Hristos**, căci îngerii care fac așa, sunt numai iubire, iar iubirea este ascultare și supunere. Amin.

«Eu în voi și voi în Mine», așa le-am spus ucenicilor Mei. O, așa am stat Eu în Ioan, botezătorul Meu, și am fost puterea lui, iar el a lucrat cu ea pentru slava Mea și M-a cunoscut și a spus că sunt Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii.

O, poporul Meu, când Eu Mă dau omului să Mă ia în el, acela trebuie să fie umilit și să se sfințească prin Mine și pentru Mine, și să se căiască de cele ale lui care nu sunt din Mine, și să se facă el asemenea lui Dumnezeu, ca să fie iertat, și apoi să ia din Duhul Meu și să lucreze ca Mine, arătându-se așa cum s-a arătat Ioan Botezătorul, în care Eu am locuit cu Duhul Meu spre slava lui Dumnezeu. Amin.

O, copii din porți care aveți în voi Duhul Meu și prin Care Eu Mă vestesc peste pământ cu vestea împărăției cerurilor! Învățați-Mi poporul din zi în zi mai mult că nu este putere mai mare decât Dumnezeu în om, și puneți învățătură sfântă pe masă ca să ia poporul Meu, căci v-am dat înțelepciune din Mine și nu din om, și **fericit este cel ce nu se sminteşte întru Mine și întru voi**, căci lucrul Meu cu voi e greu, fiindcă omul e greu, fiilor copii. Învățați pe tot omul care iubește facerea Mea în el, că temerea de Dumnezeu nu face despărțire, ci apropiere între Mine și om, și inimă curată în om face ea, și apoi iubirea Mea în el, iubire plină de credință și de umilință și de viață din cer, împărțitoare de har. Așa a lucrat Ioan, nașul Meu de botez, căci M-a ascultat toate câte Eu l-am învățat. **Nimeni nu învață dacă nu are învățător**, și vai omului care învață altfel, care se învață pe sine fără să creadă că la Dumnezeu nu încape omul așa, ci încape numai cum l-am învățat Eu să lucreze, căci și Eu tot așa lucrez, și de la Tatăl învăț, iar cei ce stau pe pământ la învățat, învață de la Mine prin cei cărora Eu le dau să aibă din Duhul Meu Cel plin de umilință și de pildă făcătoare de om ceresc pe pământ. Amin.

S-a umilit Ioan Botezătorul când am venit la Iordan să fiu botezat de el, și Mi-a spus: ***«Se cade ca Tu să mă botezi pe mine».*** Mi-a spus așa fiindcă Eu eram Învățătorul lui, dar l-am învățat și aceasta, și i-am spus să-L boteze pe Fiul Tatălui, pe Cel peste Care el va vedea pe Duhul Sfânt în chip de porumbel peste El. **Atunci el s-a supus cu ascultare și M-a mărturisit la Iordan** și M-a făcut cunoscut poporului Israel, Dumnezeu venit din cer ca să spăl păcatul lumii. Amin, amin, amin.

– Eu, Doamne, Mielule al Tatălui, am învățat de la Tine pe toate cele de la Dumnezeu, căci Tu ai pus în mine Duhul Tău și prin El Te-am ascultat când Tu m-ai învățat. Eu, botezătorul Tău, am împlinit voia Ta, și nu este iubire mai mare în om ca și ascultarea de Tine, care înseamnă iubirea lui Dumnezeu în om, Doamne. Taina vieții mele e mare, și omul de pe pământ n-o știe. Nu Te știe omul pe Tine cu toată taina vieții Tale, dară taina vieții mele cum s-o știe omul!? I-ai spus omului că între cei născuți din femeie nu s-a născut nici unul mai mare ca mine, și i-ai spus apoi că cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare ca mine, căci Tu erai Cel mic, Cel născut după mine, și mare este Cel mic, dar omul nu iubește tainele Tale ca să le și priceapă pe ele, Doamne.

… – O, botezătorule al Meu! Eu tot așa îți spun: Pacea Mea o dau ție, că unul altuia Ne suntem mângâiere, fiindcă omul îngâmfat care s-a pus sol ca și cel trimis, Ne umple de durere. Oştirea cerească toată nu mai poate mângâia pe Dumnezeu în durerea Sa, că mare este durerea Noastră de la omul cel îngâmfat în dreptul numelui lui Dumnezeu.

O, ce mare ți-a fost duhul umilinței când strigai cu atâta putere să se pocăiască oamenii, botezătorule al Meu! Durerea din tine striga pentru Mine, Cel durut ca Dumnezeu, iar când omul are durerea lui Dumnezeu, acela este plin de umilință în tăria lucrărilor sale cele de la Dumnezeu împărțite lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2005

***

O, poporul Meu, nu ştie omul să creadă că Scripturile lui Dumnezeu se împlinesc negreşit. **Viața ce va să fie a fiecărui om, în trup trebuie să și-o zidească omul, în însuși trupul său în care trebuie să locuiască Dumnezeu și nu el,** dar el a făcut-o pe prostul că nu știe, o face pe prostul că n-a știut această taină, dar ca să-și ia medalii și diplome de om deștept și mare, acolo n-o mai face pe prostul. Nici cel ce și-a luat nume și rang de om sfințit lui Dumnezeu n-a făcut-o pe prostul, dar că va da seama de ceea ce va semăna în trupul său, o face pe prostul că n-a știut, că n-a crezut, că n-a văzut, că n-a auzit. Eu însă Mă vestesc în lung și în lat de la o margine până la cealaltă a cerurilor, și porunca rostită de Mine peste om pentru viața lui cea veșnică, își va cere răspuns de la fiecare om, căci Dumnezeu este adevărat prin tot cuvântul Său. Amin.

… Cerul este scaunul Meu de domnie, iar **credința ta în scripturile venirii Mele este așternut al cuvântului Meu peste pământ,** popor al slavei cuvântului Meu! Omul fărădelegii s-a așezat peste tot pe pământ și își zice că nu vin, că nu mai vin, că nu știe când vin, dar Eu știu că **el Mi-a socotit bine venirea**, așa cum magii cei de acum două mii de ani Mi-au aflat-o și M-au aflat apoi, și au văzut Scriptură împlinită și au vestit-o, și a rămas ea până azi adevărată împlinire, și se luptă cu Mine omul fărădelegii să câștige el cerul și pământul, și nu-i ajunge numai atât, ci voiește să pună împărat păcatul lui peste acestea ale Mele. Iar Eu scriu cu putere și cu mânie sfârșit omului fărădelegii și început poporului sfinților, căci în însuși trupul lui își zidește omul veșnicia ori pentru Dumnezeu, ori pentru el. Amin.

… – Eu, sfinți ai Mei iubiți, așa am spus când eram cu ucenicii pe pământ***: «Când Mă voi înălța, îi voi trage pe toți la Tatăl, căci voi veni pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, și apoi voi sfârși».*** **Voi sfârși cu viața omului și voi începe cu viața Mea în om și voi face pe pământ popor de sfinți. Așa lucrare lucrez Eu acum pe pământul român, și voiesc să Mă audă românii și să se apropie să-Mi cunoască venirea și lucrarea ei și să calce pe urmele celor**

ce se sfințesc pentru venirea Mea în însuși trupul lor, căci Eu trebuie să trăiesc în om și nu omul, și această viață voiesc s-o aduc pe pământ, și cu sfinții o aduc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan din 12-02-2005

***

Acum două mii de ani Mi-am învățat ucenicii să spună în rugăciunea lor către Tatăl: ***«Tată, vie împărăția Ta și facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ»,*** iar cine Îmi este ucenic, acela plânge după împărăția cerurilor în el și apoi o dă în jurul lui, ca să fie pe pământ precum în cer, căci ucenicii lui Dumnezeu sunt plini de dor de cer pe pământ, iar oamenii sunt plini de trufia lor, fiilor copii. Oamenii, după ce că sunt puțin iubitori de Dumnezeu, mai sunt și trufași, și nu le este teamă să fie așa, căci lor nu le este greu cu trufia, și le este greu fără de ea, iar dacă uneori greul de la depărtarea lor de Dumnezeu îi mai mână spre Mine, Cel milos pentru om, aceasta ține atât de puțin cât părerea, iar omul, ca să-și îngrijească viața lui, se întoarce mereu în blestemul de a nu-L iubi pe Dumnezeu, și nu face după ce-Mi află dulceața așa cum a făcut samarineanca după întâlnirea Mea cu ea la fântâna lui Israel. Ea a avut duh umilit, și această jertfă Mi-a adus, și **nu este om mai plăcut ca omul care are în el această comoară, care se face casă lui Dumnezeu în om.**

Iată, poporul Meu, samarinenii aveau duh umilit, iar Israel avea duh trufaș. Samarinenii M-au primit și M-au crezut, iar Israel nu M-a crezut și nu M-a primit, căci se trufea cu Dumnezeu și nu înțelegea cu mintea lui trufașă că trufia nu este din cer, nu este de la Dumnezeu, ci este de la om, iar omul care are în el acest duh, nu are cu ce să-L cunoască pe Dumnezeu când El vine ca să locuiască în om, căci **Dumnezeu, în om Își are locuința Sa.** Cine nu crede când Eu spun acestea, să se uite acela în Evanghelia Mea cea de la fântâna lui Israel când Eu M-am întâlnit cu samarineanca și Mi-am făcut în ea sălaș; în ea, și în cetatea ei apoi, prin duhul ei cel umilit cu care ea nu se ascundea în ea, ci mai mult ieșea spre vedere, ca s-o vindec de păcatele ei și s-o fac apoi sălaș al Meu, și apoi mărturisitor al Meu peste mulți, și credincioși, și păgâni.

Omul care nu se satură de viața lui în el, de duhul lui în el, acela nu-și dă viața sa în schimbul vieții Mele din el ca să fie el apoi ca Dumnezeu pe pământ și nu ca omul. Fariseii și cărturarii s-au supărat pe Mine când am umblat la viața lor deșartă, descoperindu-le-o pe ea în fața mulțimilor, dar samarineanca nu s-a supărat, ci, din contra, s-a bucurat când i-am descoperit viața ei, ca apoi s-o facă în ea plăcută Mie prin duhul ei cel umilit cu care M-a primit când i-am arătat că știu păcatele ei și că sunt Mesia, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce vine și învață pe pământ pe om toate cele ale împărăției lui Dumnezeu.

O, bine este omului să nu se ascundă cu cele rele ale lui și să nu uite că de Dumnezeu nu are cum să se ascundă, căci Eu îi ies în cale și îl descopăr pe el. Când omul se ascunde de om, atunci el se ascunde de sine, așa cum a făcut Adam când s-a ascuns de Dumnezeu pentru păcatul lui, pentru sinele lui cel vinovat, poporul Meu.

O, cum să fac să-i dau omului minte, și nu să-i deschid mintea lui, că dacă fac așa, pătesc de la om ceea ce am pățit de la Adam, care s-a ascuns în sine, care s-a ascuns de el, și omul nu înțelege cum vine aceasta. Cel ce nu se teme de Dumnezeu, acela se ascunde de el însuși pentru ca să-și poată purta greșeala care se ascunde în el, și vai omului care are greșale ascunse în el, căci

unul ca acela nu-I deschide lui Dumnezeu așa cum Mi-a deschis samarineanca atunci când Eu i-am pregătit mântuirea.

O, poporul Meu, caută, fiule, să cunoști bine taina mântuirii tale, căci ea nu înseamnă omul, ci înseamnă Dumnezeu și lucrarea Sa peste om. Cuvântul Meu, cel plin de mântuire, să-l faci folos peste tine, și nu uita să te măsori cu sfinții, ca să vezi ce-ți lipsește la mântuirea ta, și măsoară-te cu Mine, poporul Meu, ca să vezi ce ești pe pământ, căci cel ce nu se măsoară cu Mine, acela se măsoară cu omul, de la care el nu poate avea mântuire, ci numai vremelnicie, care îl minte pe om cu fața sa cea trecătoare peste om, făcându-l pe om să Mă țină afară, să nu Mă ia în casa sa ca împărăție a lui Dumnezeu în om.

O, poporul Meu, nu i-a folosit lui Israel trufia că el este poporul Meu după numele lui. **Cel ce este al Meu, acela seamănă cu Mine, nu cu sine, poporul Meu.** Cel ce este al Meu, acela nu se mai are pe sine, ci Mă are pe Mine și Mă slăvește în el fără de trufie, căci Eu am duh umilit, poporul Meu, și de aceea Tatăl Mă iubește, căci Eu Îmi pun viața pentru oile Sale. Mă doare însă că omul nu știe aceasta ce fac Eu între Mine și om. Dacă Eu Îmi pun viața pentru om și dacă nu pot apoi să o iau, Eu n-am putere în acela. Eu în samarineanca pentru care am ieșit la fântâna lui Israel am pus viața Mea, și apoi Mi-am luat-o din ea, căci a rodit în ea, și apoi M-am dus la Tatăl cu rodul vieții Mele în om, căci în cine Eu pot să-Mi pun viața, putere am să Mi-o și pun, putere am să Mi-o și iau, căci viața Mea o pun pentru oi, ca să aibă ele viață, și din belșug să aibă, și din acest belșug Eu să duc la Tatăl viața Mea din om.

O, mult M-a mângâiat viața cea de duh umilit a samarinencei, din care Eu am cules apoi rod din sămânță semănată în ea. M-a mângâiat dragostea ei pentru Mine, căci, apoi, ea a trăit pentru Mine, și nu a mai trăit pentru ea între oameni.

Mi-a fost atâta de ușor să-Mi așez viața Mea în inima samarinencei cu care am grăit la izvor, și tot atât de ușor Mi-a fost să Mi-o și iau din ea, căci celui ce-i este ușor să se lase cu Mine, putere am întru el, și el întru Mine apoi, căci Eu dacă-l hrănesc pe om, se cade ca și el să Mă hrănească pe Mine, și să semene hrana pe care el Mi-o dă, cu hrana pe care Eu i-o dau, și să nu-Mi dea omul otravă peste viața Mea, poporul Meu, căci Eu sunt dătător de viață și nu trebuie să fiu pedepsit de om, ci hrănit trebuie să fiu, ca să semene lucrarea omului cu lucrarea Mea, poporul Meu, căci Eu de aceea îi spun omului să se măsoare cu Mine și nu cu omul, și îi spun omului să stea cu duh umilit pe pământ, așa cum Eu am petrecut și M-am arătat pentru pildă peste om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 29-05-2005

***

O, ce dor Îmi este să grăiesc cu omul pe pământ! Oricât aș grăi de mult, dorul Meu este fără de moarte, fără de sfârșit, poporul Meu. Acest dor este cuvânt, căci cuvântul este măsura dorului, iar Eu sunt fără de sfârșit și sunt Cuvântul, poporul Meu, și Mi-e dor să-l grăiesc și Mi-e dor să-l mărturisesc. Când eram cu ucenicii în lume nu puteam să-Mi liniștesc dorul tot, căci eram cu trupul și Mă țineam să Mă mărturisesc pe Mine Însumi, fiindcă așa este pe pământ când ești. Dar acum din cer dorul Meu curge ca râul, căci vremea aceasta așteptată de veacuri a venit. Eu Însumi din Tatăl Mă fac putere de Duh Sfânt și Mă mărturisesc pe pământ, și sunt în Tatăl și împlinesc Scriptura aceea prin care am spus că Mă duc la Tatăl ca să vin. **O, nu este altfel Scriptura aceea care spune despre Duhul Sfânt vestitor peste om, nu este cum spun preoții bisericii**

cum că ei lucrează în Duhul Sfânt, căci nu este în Duhul Sfânt ceea ce spun ei că lucrează Duhul Sfânt în biserici. Iar Eu le spun lor așa: **acest cuvânt este Duhul Sfânt, Cel făgăduit de Tatăl că va veni pe pământ, și din Care am dat putere ucenicilor Mei acum două mii de ani de M-au mărturisit la făpturi cu toate câte Eu am lucrat în mijlocul lor cât am stat pe pământ cu toată taina Mea între oameni.** Când M-am înălțat la cer le-am adus aminte de făgăduința Tatălui când Eu le spuneam: ***«Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc și vă voi trimite pe Mângâietorul, Care din al Meu va lua și vă va vesti».*** Acum însă Eu Însumi din cer, din mijlocul ucenicilor Mei, Eu Însumi Mă mărturisesc peste pământ, căci îngerii înălțării Mele le-au spus celor ce Mă priveau: ***«Precum L-ați văzut mergând la cer, astfel va și veni».*** **Eu cuvântând peste ei M-am înălțat la cer, și a venit un nor și M-a acoperit, iar Eu, acum, din nor grăiesc, căci cu norii vin, precum M-am suit, precum au spus îngerii înălțării Mele că voi veni.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2005

***

Vreau să-l învăț pe om să iubească și să poarte cu el arma cea împotriva pierzării: frica de Dumnezeu, care îl învață pe om să iubească suferința cea sfântă, crucea, care îl așează pe om pe calea spre Dumnezeu. Amin.

Îți spuneam, poporul Meu, când începusem să ies cu tine în lume pildă de iubire a ta cu Dumnezeu, îți spuneam că **vreau să aduc cerul pe pământ, pe tot pământul, și apoi să Mă las descoperit, să-Mi las văzută slava și cerul în care stau și din care lucrez pentru tine, și cu care te port pe tine spre Tatăl.** Voiesc să te învăț să crezi taina cerului pe pământ cu tine, **taina Tatălui, Care este în ceruri lângă tine**, sfințindu-Și numele pe pământ și în cer, dar roagă-te să te facă Tatăl voie a Sa și împărăție a Sa prin voia Sa în tine mereu, prin ființa lui Dumnezeu în tine, ca să ai tu Tată slăvit, poporul Meu, și El să fie iertător ca și tine, și tu să fii iertător ca și El, și ca să te ferească El de tot răul din om, de cel dinăuntrul tău și de cel din afara ta, așa cum Eu i-am învățat pe ucenici să ceară la Tatăl și să se facă ei unii pentru alții cerurile Tatălui, Dumnezeu lângă om pe pământ, și omul lângă Dumnezeu, așa cum am fost Noi cu omul la început pe pământ. Amin.

… Acum, intru în mijlocul tău din nou, intru prin porți, poporul Meu, și să cauți să ai credință neclătinată pentru minunea venirii Mele la tine, că lumea nu crede că Eu mai vin pe pământ în vremea ei. Ea vorbește mereu despre vremi viitoare pentru venirea Mea, și face aceasta ca să nu Mă primească, să nu se sfințească, să nu se lase de deșertăciuni, să nu iubească frica de Dumnezeu, taina aceasta mare, prin care omul nu stă fără Dumnezeu pe pământ. Eu pe pământ l-am făcut pe om, iar Tatăl a fost lângă Mine pe pământ, căci **pământul este așternutul picioarelor Noastre precum și al omului este, căci omul stă cu picioarele pe pământ și cu trupul în cer ca și Dumnezeu, dar omul nu știe ce este cerul și pământul, și nu știe ce este trupul lui.**

Trupul omului este casă, poporul Meu. O, fiule învățat de Dumnezeu, nu uita că dacă Eu cu Duhul Meu nu aș fi locuit în ucenicii Mei acum două mii de ani, dacă Duhul Meu nu i-ar fi avut pe ei casă, Eu n-aș fi putut să Mă fac cunoscut oamenilor, n-ar fi aflat oamenii de Dumnezeu dacă Eu și cu Tatăl n-am fi găsit sălaș și cer în ucenicii Mei care sfințeau numele Tatălui și numele Meu; dacă ei n-ar fi făcut vie împărăția Mea în ei, căci ei s-au dat din ei și Mi-au lăsat Mie trupul lor ca sălaș, și am pus în ei pe Duhul Sfânt al Tatălui și al Meu, și am fost pe pământ cu oamenii, poporul Meu.

O, poporul Meu, încearcă mereu, mereu, și apoi să poți mereu, mereu **să fii mărturisitor al Meu dinăuntrul tău mai întâi, și apoi din afara ta între frate și frate, ca să te vadă Tatăl din ceruri, să vadă de lângă tine că tu sfințești numele Lui pe pământ ca și în cer, în trup și în duh**, poporul Meu, și să vadă El în mijlocul tău împărăție vie a Sa și sfatul voii Sale în tine. Lasă-te ușor și moale în mâna Mea, și apoi în inima Mea, ca să poți pricepe în toată vremea taina Domnului cu tine pe pământ, căci Eu și Tatăl pe pământ l-am făcut pe om, pe pământ și în cer, laolaltă acestea; și nu uita că frica de Dumnezeu este iubire și te ține în Tatăl, și nu uita că Domnul stă în ceruri și Se sfătuiește în ele și cu ele, și nu uita că Tatăl și Fiul și cerul suntem lângă tine și te ținem de mânuță, ca să aibă Domnul în tine cerul pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci din 27-09-2005

***

Darurile sfinților se poartă prin văzduh, de la pământ înspre cer, și dau sfinții să caute vrednicie în voi pentru daruri sfinte. **Lucrarea Mea cu tine, poporul Meu, trebuie să arate fața cerului pe pământ înaintea oamenilor, ca să poată omul vedea cerurile în care Tatăl locuiește cu Fiul Său și cu sfinții.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2005

***

Eu ți-am spus mereu că între sfinți e dor mare și tot mai mare pentru cuvântul Meu de pe masa ta, iar tu să prinzi fiori cerești când știi cu cine stai la masa cuvântului Meu, și să-ți fie precum în cer pe pământ, și să am putere de la tine prin harul Meu de peste tine, iar harul se dobândește în om prin credință neclătinată, poporul Meu. **Toți cei care sunt acum cu cerul, prin credința lor cea fără de clătinare au ajuns sfinți pe pământ și cu puterea Mea în ei, după ce Îmi dădeau Mie locaș în ei,** dar prea puțin a fost numărul lor față de multul neam omenesc. Prea puțini M-au pus la încercare ca apoi să Mă descopăr în ei înaintea oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-2005

***

Poporul Meu, nu știe omul cel bogat pământește, nu știe, săracul, cum să-și strângă în cer când el caută să-și strângă așa. El nu știe pe ce cale ajung la Domnul faptele bunătății lui. El nu știe de cei prea mici ai Mei de pe pământ. **Cei ce sunt ai Mei sunt cei ce-Mi slujesc Mie și nu loruși, sunt cei ce slujesc bogaților și înțelepților pământului pentru ca să vadă aceștia calea împărăției cerurilor, și pe Mine cu cei prea mici ai Mei pe pământ în mijlocul neamurilor de pe el, așteptându-i pe bogați să vină la masa Mea și să umble întru poruncile Mele ca să-i pot Eu pomeni pe ei între cei de-a dreapta Mea în împărăția Mea.** Dar Eu îi strig acum, și iarăși le spun lor despre înfricoșata judecată.

O, fii ai oamenilor! Voi, bogați și înțelepți pământește! Numai cei ce știu să se facă din capre oi, numai aceia îi pot afla pe cei prea mici ai Mei, cercetându-i apoi pe ei în necazurile lor cele pentru Evanghelia Mea care este vestită prin ei de la margini la margini, ca apoi Eu să vin, și ca nimeni să nu poată spune că n-a știut că vin sau că n-am venit și n-am bătut peste tot să Mi se deschidă ca să intru și să cinez cu cei ce primesc darul credinței în venirea Fiului Omului întru slava Sa, și toți sfinții și îngerii cu El, șezând pe tronul slavei Sale și adunând înaintea Lui toate

neamurile; ca să nu zică nimeni că n-a știut venirea Mirelui la mireasă și masa nunții Lui la care au fost chemați toți, toate neamurile de pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 26-02-2006

***

… Credința ta, poporul Meu, aceasta să fie: precum în cer așa și pe pământ, așa cum am hărăzit Eu prin cuvântul Scripturii cea rostită pentru ucenicii Mei, căci pe pământ e numai lume peste tot, și e ca pe pământ, fiindcă **unde nu este voia Mea cu voia omului, nu este cerul pe pământ**. Iată, nici un fel de credință nu-ți trebuie ție decât să crezi Scriptura aceasta pe care am sortit-o Eu la cei ce se sfințesc pentru Dumnezeu, și prin care am zis: ***«Precum în cer așa și pe pământ»,*** iar tu să ai toată înțelepciunea acestei Scripturi care taie de la tine apăsarea grijilor vieții, dând Tatălui toată grija aceasta, **numai să porți tu pe pământ grija împărăției cerurilor în tine și în mijlocul tău, poporul Meu, și să lucrezi tu cerul pe pământ în orice faci**, în orice grăiești, în orice iubești, căci iubirea și viața ta Eu trebuie să fiu. Amin.

O, poporul Meu, nu poate fi o mai bună credință ca aceea care împlinește împărăția cerurilor pe pământ între oameni. Nu vă uitați afară, că afară sunt toți cei care iubesc minciuna și toate câte vin de la ea peste fiii oamenilor care au pierdut împărăția lui Dumnezeu după ce au dat-o de la ei ca să-și facă ei împărăție a lor pe pământ; afară sunt toți cei ce iubesc minciuna și faptele deșertăciunii și ale fărădelegilor ei.

Prindeți puteri pentru adevărul împărăției Mele cu voi. Din zi în zi tot mai desăvârșit îndemnați-vă unul pe altul pentru împlinirea adevărului împărăției Domnului cu voi, iar aceasta este ceea ce am spus Eu când am spus: ***«Precum în cer așa și pe pământ».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei din 12-03-2006

***

Te rog mereu să-ți amintești, poporul Meu, că tu trebuie să faci raiul pe pământ, și cu duh mângâietor să lucrezi ziua și noaptea această lucrare, și s-o păzești să fie, că de șapte mii de ani așteaptă omul această minune iarăși pe pământ.

O, nu e bine să cadă din rai omul. Nu e bine să iasă din rai omul, căci Adam a căzut, și a trăit apoi ca pe pământ, nu ca în rai. Această lucrare însă se face numai cu o unealtă, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, poporul Meu. Nu se face singur raiul odihnei Mele cu omul și a omului cu Mine. La început i-am făcut Eu omului tot ce avea să-i hrănească fericirea, dar acum nu va mai fi așa. Acum lucrez cu omul, și nu pot lucra nimic fără om, iar **omul trebuie să fie templu al Duhului Sfânt Mângâietorul**, și aceasta să lucreze el. Amin.

«Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit», Eu așa am spus. Nu e om pe pământ care nu ar veni dacă ar vedea cu ochii lui împărăția lui Dumnezeu pe pământ, îngrămădindu-se să apuce loc în ea fără să știe bietul de el pentru cine este ea, căci **ea este a celor ce o lucrează ca să fie ea apoi**. Iată, de aceea **am spus Eu că împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru,** copii ai nașterii de sus.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri din 07-04-2006

***

La praznic de înălțare a Mea în Tatăl, Mă cobor la tine cuvânt și Mă așez în carte, popor al venirii Mele pe pământ. Te trezesc cu cuvântul Meu, că Eu de cincizeci de ani dau prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt să-Mi țin treaz un popor, treaz în credință și în împlinirea Mea în el, **căci Eu va să Mă arăt în curând slăvit în om pe pământ,** și de aceea dau mereu să te țin treaz întru venirea Mea, poporul Meu.

Când M-am înălțat la Tatăl, îngerii suirii Mele și ai coborârii Mele le-au spus ucenicilor Mei și la cei ce credeau în venirea Mea că Eu voi veni iarăși precum M-am și suit. Tot ceea ce am spus Eu și tot ceea ce am lucrat, omul trebuie să creadă, iar credința are vederea ei și nu ia vederea trupului omului atunci când ea crede în om. Eu am pus credință în om prin tot ceea ce am spus și am lucrat peste oameni, dar nemângâierea Mea nu se va sfârși decât atunci când omul va putea să Mă mângâie pe deplin **dându-se locaș slavei Mele, împlinirii împărăției Mele în el, căci Eu am spus că împărăția Mea și locul ei este în om.** Amin.

Te-am povățuit să ai credință, poporul Meu, dar credință cum nu s-a mai pomenit prin veacuri, și dau cu multul să te deprind cu tainele cele de nepătruns de om și nu pot să vin pe altă cărare la tine decât prin locaș al împărăției Mele în om, căci Eu Mă așez față în față cu tine când dau să cuvintez din Mine peste tine, și te-am rugat pentru aceasta să ai credință cum nu s-a mai auzit printre oameni și să poți aceasta, căci Eu numai așa pot peste pământ și peste om. Iată, vom ridica între pământ și cer cartea Mea cu tine, cincizeci de ani de carte din cer pe pământ. Omul învață zece, douăzeci de ani pe pământ ca să știe apoi să stea mare peste om, iar Eu te-am învățat cincizeci de ani de carte, și te rog acum, mângâie-Mă tu cu fructul învățăturii Mele, poporul Meu. **Ia cartea și deschide și vezi din ea împărăția Mea în om, căci am zis celor prin care Eu dau să te călăuzesc din grădină, să-ți dea de învățat și să se uite apoi cu Mine la tine cum înveți și cum știi să lucrezi lucrul Meu în tine, căci Eu voiesc să Mă slăvesc în tine peste pământ cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, poporul Meu, dar pentru această slavă am nevoie de om, nu pentru că sunt un Dumnezeu neputincios, ci pentru că Eu l-am făcut pe om pentru slava Mea,** și nu-și va găsi omul mângâierea și odihna până ce Eu, Domnul, nu Mi-o voi găsi în el, ca să fim drepți unul pentru altul: omul să fie drept cu Mine, iar Eu, drept cu omul, și nu este altă cale între Dumnezeu și om, între om și Dumnezeu, nu este, oricât ar da omul să caute cale fără Dumnezeu pe ea așa cum el s-a învățat timp de șapte mii de ani neînțelegând lucrarea credinței și vederea ei, care nu este vederea trupului, ci este vederea credinței. Amin.

O, popor al venirii Mele cuvânt pe pământ, îți dau și iarăși îți dau darul credinței și puterea ei cea din Mine**. Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit, căci ea este omul pe care îl are Dumnezeu, nu omul care Îl are pe Dumnezeu pentru folosul omului și nu pentru folosul Meu de la om.** O, nu omul este Dumnezeu, ci Eu sunt Dumnezeu. Precum M-am suit la cer, tot așa și vin, și tainic vin, căci omul este nedrept cu Mine și de aceea stau tainic înaintea lui și îi dau cuvântul Meu care îl ajută să creadă și să se deschidă pentru împărăția Mea în el, împărăție lucrată de Mine și nu de om. Amin.

Voiesc să fie frumos și sfânt pământul, dar fără de credință sfântă în om Eu nu pot aceasta, căci **nu împărăția omului, ci împărăția Mea voiesc s-o așez în om și pe pământ apoi,** și iată, de aceea am venit cu acest cuvânt peste pământ și peste om, dar omul este slab cu credința și își voiește binele lui când citește în Scripturi despre împărăția Mea. Poporul Israel Mă întreba despre

așezarea împărăției lui, Mă întreba dacă a venit vremea lui, dar Eu nu i-am răspuns. O, nu împărăția omului trebuie să fie peste om și peste pământ, ci împărăția Mea, cea așteptată de părinți și de sfinți și de toți îngerii slavei Mele, ba și de îngerii care au pierdut slava Mea prin semeția omului lucrat de mâna Mea din pământ și din Duhul Meu.

O, poporul Meu, o, fiule așteptat de veacurile toate! **Să știi că împărăția omului se destramă de-acum, și vine în locul ei împărăția lui Dumnezeu, chiar dacă voiește, chiar dacă nu voiește omul.** O, poporul Meu, învață-te să Mă ai de învățătură peste tine, căci Eu știu să Mă dau ție înțelepciune a împărăției Mele, numai să știi tu să Mă aștepți și să Mă iei, că Eu Mă aduc ție la dorința ta și cobor pe cărare cu tot ce trebuie să faci și să crezi și să ai și cu tot ce pot Eu să fiu înăuntrul tău, și apoi din tine în tot jurul tău, căci împărăția Mea e tot ce voiesc să-ți dau, și apoi Eu să te am locaș slăvit al Meu înaintea oamenilor, că te-am pus la scumpit și la strălucit ca să te vadă popoarele și să ia din slava Mea și să vină spre ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 01-06-2006

***

O, poporul Meu, semnele venirii Mele a doua oară așa cum M-am și suit la Tatăl după învierea Mea, erau scrise în Scripturi, și nu poate omul necredincios venirii Mele, nu poate să spună că Eu n-am spus că voi veni și când voi veni și cum voi veni. O, poporul Meu**, am spus că împărăția Mea nu vine în chip văzut, ci vine în om dacă ea vine, și în om trebuie să se vadă ea**. O, poporul Meu, te-am zidit pe pământ prin cuvânt și **te-am așezat între oameni semn și locaș al împărăției Mele, ca să-L vadă tot omul pe Dumnezeu cu tine,** și ți-am pus nume nou pe pământ, precum este scris în Scripturi de această taină, iar tu trebuie să-Mi arăți împlinirea Mea în tine, că tot omul se arată pe el împlinit în el, iar tu trebuie să Mă arăți pe Mine împlinit în tine, căci cei ce Mă văd așa, aceia sunt cei în care Eu sunt împlinit ca un Dumnezeu adevărat ce sunt. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților din 18-06-2006

***

M-am apropiat în porți și am intrat cu praznic de naștere. Acum două mii de ani i-am arătat omului taina nașterii omului, Eu Însumi i-am arătat, căci omul nu știe ce înseamnă taină, căci pe cât de mare este slava lui Dumnezeu, pe atât este de tainică ea între oameni, poporul Meu. (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului", - și pe jumpshare; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Așa a fost și nașterea Mea pe pământ, și grăiesc cu tine și îți arăt aceasta prin felul Meu de grăire cu tine, și te rog, poporul Meu, să te lași tu tot mai pătruns de taina aceasta, că tu trebuie să înțelegi bine și tot mai bine lucrul Meu cel tainic în mijlocul tău. Vreau tot mai mult să te privesc, și să te văd că știi taina nașterii, taina cuvântului Meu de peste tine, și care mereu, mereu se naște din Mine în mijlocul tău, ca să te naști tu din el și să te păstrezi în el și să-l păstrezi în tine, poporul Meu. Te chem spre mare înțelepciune când Mă fac cuvânt peste tine, iar tu să vii când te chem, că mereu te chem, și mereu te numesc al Meu când te chem, și te voiesc pătruns de taina cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu. O, te voiesc dulce împărăție a Mea, și voiesc să văd că știi tu bine taina împărăției cerurilor, că n-am cu cine să împart pe pământ această dulce taină, poporul Meu. **Cine-și închipuie în afara lui împărăția cerurilor, acela nu poate pătrunde taina și lucrarea ei și locul ei între pământ și cer, iar închipuirile unui așa om sunt născociri ale lui și nu sunt adevărul. O, Eu M-am născut pentru inima omului, ca**

să-Mi fie ea tron al împărăției Mele în trupul omului. Trupul omului și scaunul Meu de domnie în inima lui, acesta este raiul pe care Eu, Domnul, îl aștept pentru Mine pe pământ pentru odihna Mea și a Tatălui Meu, poporul Meu. Eu M-am născut umilit acum două mii de ani, și Mi-am găsit primul popas în ieslea boilor, dar mai întâi M-am așezat în inima mamei Mele și a lui Iosif, și, apoi, aproape de ziua nașterii Mele M-am așezat în inima păstorilor de la oi, cărora îngerii le-au vestit venirea Mea, și M-am așezat în inima celor trei magi, care au mărturisit lumii despre nașterea Mea, după ce ei M-au aflat și M-au văzut născut. **Iată, împărăția lui Dumnezeu este altfel decât caută omul s-o înțeleagă pentru el, și din această pricină Eu n-am rai pe pământ, n-am stat și loc slăvit pe pământ, poporul Meu.** Eu când l-am făcut pe om i-am făcut grădină de rai ca să Mă asculte pe Mine în ea, ca să fie omul raiul Meu, căci Mie mai mult decât omului Îmi trebuie rai, dar iată, omul nu stă din mersul lui ca să înțeleagă facerea Mea și lucrarea ei, rostul Meu și rostul omului între cer și pământ, **taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ**, poporul Meu.

În zi de praznic de naștere Mă mistui de dorul omului, de dorul Meu în om. Mi-e dor de sălaș pe pământ, dar omul își închipuie în afara lui împărăția cerurilor și frumusețea ei. **Omul voiește altfel să fie împărăția Mea pentru el și cu el, și de aceea nu pot oamenii să pătrundă cu mintea lor taina sfinților Mei, care s-au făcut și se fac pe pământ locaș al Meu, împărăție a cerurilor pe pământ. Locul împărăției cerurilor și slava ei este în om, și iarăși spun: locul împărăției cerurilor este în om, și pentru această slavă am zidit Eu omul.** O, de șapte mii de ani omul îl urmează pe omul cel zidit de mâna Mea, pe cel care s-a smuls din cer pentru ca să Mă dea pe Mine afară din el și să nu mai am Eu casă, și să nu-Mi mai aflu odihnă. Odihna Mea o așezasem să fie în om, și am numit ziua a șaptea odihna Mea. Și dacă am văzut că omul nu a rămas ziua Mea de odihnă, am venit și am luat de la capăt lucrarea Mea cea de la Tatăl și am făcut iarăși omul. Am venit și M-am făcut pe Mine Însumi Om, și după ce M-am întocmit în pântece feciorесc, M-am născut Prunc ca omul, și am fost Eu odihna lui Dumnezeu, odihna Tatălui Meu, din Care Eu sunt mai înainte de vecii, și, atunci, la nașterea Mea, am arătat Eu iarăși taina omului, căci M-am făcut pe pământ locaș al împărăției lui Dumnezeu, și Tatăl era în Mine, iar Eu în El eram, și am deslușit ucenicilor Mei taina aceasta când ei Mi-au spus să le arăt lor pe Tatăl și când Eu, în chip minunat, mereu, mereu le arătam că Eu și cu Tatăl una suntem, și lucrând văzut le arătam lor, căci lucrarea Tatălui Meu în Mine se făcea mereu slavă înaintea oamenilor.

O, dacă ar vrea omul să se oprească din calea lui și să caute să priceapă înțelepciunea împărăției cerurilor, Eu, Domnul, M-aș așeza la sfat cu omul și i-aș da lui înțelepciunea aceasta. Aș fi putut să Mă arăt omului așa cum din vecii sunt din Tatăl, dar M-am umilit atât de mult și M-am coborât atât de jos, până ce M-am născut din om, Prunc ca și omul care se naște din om, atât de mult M-am umilit când a fost să Mă arăt omului și să Mă dovedesc supusul Tatălui, împărăția minunilor lui Dumnezeu în trupul Meu întocmit în chip de om, și apoi născut ca să cresc după asemănarea cu omul și să sufăr pentru om, și apoi să Mă slăvesc cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de vecii.

Vreau, omule, să te mângâi cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul. Vreau, omule, să te învăț și să te ajut să înțelegi taina și locul împărăției cerurilor pe pământ. **O, omule, nu mai aștepta această împărăție să vină la tine sau să vii la ea, căci tu, tu trebuie să fii locașul ei cel luminător în jurul tău, omule născut din om.** Eu Însumi M-am arătat acum două mii de ani, și așa l-am învățat pe om ce este împărăția cerurilor și ce lucrare are ea. **O, nu se poate pe pământ jos și în cer sus împărăția cerurilor, nu se poate decât în duhul, în sufletul și în trupul omului cu toată fața și lucrarea și locul ei.** Aceasta este înțelepciunea, omule, și nu este de pe pământ

înțelepciunea, iar din pricina înțelepciunii omului care trăiește fără cer pe pământ și în el, se stinge taina lui Dumnezeu cu omul, se șterge urma Mea de pe pământ și din om.

Vin cu taină dulce, vin cu învățătură de taină ca să ia omul naștere de sus, poporul Meu, dar vreau să stai tu înaintea Mea împărăție a cerurilor, și vreau așa să fii tu cale a omului spre această taină a nașterii de sus, că mare este taina nașterii de sus, poporul Meu. Din nou grăiesc și spun: **vai omului care așteaptă închipuindu-și în afara lui împărăția cerurilor pe pământ și în cer!** Eu M-am născut pentru inima omului, ca să Mi-o fac tron al împărăției Mele în om, și așa să înțeleagă omul taina împărăției cerurilor, și așa să lucreze omul, căci Eu Însumi i-am arătat omului lucrarea pe care o are el de lucrat după ce ia el din Mine naștere de sus și viață și înțelepciune pentru ea. Când l-am făcut pe om, l-am făcut împlinit deodată, dar Eu când am luat chipul omului, M-am umilit mult de tot, și M-am arătat apoi Prunc mic, născut din trup de mamă Fecioară, așa cum tot omul ar fi fost să fie dacă n-ar fi călcat ascultarea de Dumnezeu și iubirea cea pentru ascultare. O, fă-te și tu mic, omule. Umilește-te, căci Eu, Domnul, M-am umilit, și mult M-am umilit, și M-a umilit apoi omul, iar umilința cea de la om Mă așeza în umilință, și ea era Duhul Meu înaintea omului și înaintea Tatălui. Îmbracă-ți și tu inima în acest duh și fă-te după chipul și asemănarea Mea, ca să ne vedem unul pe altul prin asemănare, omule, **căci numai când ne vom asemăna ne vom vedea, și altfel nu, omule.** Voiesc să înțelegi mai înainte de ziua slavei Mele împărăția Mea și locul ei din tine, căci ea își are hărăzit locul ei în om, iar minunile ei sunt minunate în om, și apoi în afara lui spre vederea cea bună a multora apoi, și vei fi atunci asemenea Mie, omule. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2007

***

Mi-e inima arsă de dorul împărăției Mele în om. Dau să așez învățătură de naștere de sus peste om. Vreau să-l învăț și să-l rog pe om să caute împărăția lui Dumnezeu în el, să caute la inima lui și să Mi-o dea Mie ca să-Mi fac în ea împărăție și să stau în ea așa cum sunt Eu, iar Eu să-i adaug lui pe toate cele de trebuință lui, și pentru care omul trudește și nu-și mai află capăt trudei lui.

O, poporul Meu, ferice celui ce este de sus, așa precum Eu sunt, căci Eu am venit pe pământ pentru inima omului, ca s-o iau în Mine și să-l nasc de sus pe om și să fie omul locașul împărăției cerurilor pe pământ, împărăție care nu piere, căci ea este de sus, și nu de jos. Cel ce poate să creadă în venirea Mea cea de acum două mii de ani și cea de azi când iarăși îl învăț pe om, acela trebuie să stea la învățat pentru întărirea credinței lui, pentru nedumerirea lui, căci fără învățător pentru credință nu poate omul să se dea, și apoi să stea locaș al împărăției Mele în el. Taina nașterii de sus nu este de pe pământ, și n-a avut putere să înțeleagă cel ce s-a alăturat glasului Meu care cuvintează din cer acum pe pământ, și Mi-a făcut și Îmi face dureri cel ce nu le pricepe de la Dumnezeu pe cele ce trebuie crezute cu duhul și nu cu ochiul și nu cu mintea omenească. Cel ce se naște de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce crede în lucrările Mele așa cum a crezut cel fără de vicleșug în vremea trupului Meu și căruia Eu i-am deslușit taina nașterii de sus când i-am spus: ***«Trebuie să vă nașteți de sus».***

Omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci și acum, poporul Meu. Omul este născut din om, iar **Eu vin din cer și-i spun omului că trebuie să se nască din Dumnezeu și să caute împărăția cerurilor și s-o ia înăuntrul lui și să**

se nască pentru ea, ca să fie al ei apoi, și numai așa poate omul să fie al lui Dumnezeu, iar altfel nu, poporul Meu.

… O, măi, popor de demult, umilește-te și ascultă glasul Meu. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu ştii de unde vine şi unde se duce. Eu, Domnul, iarăşi îți deslușesc ție taina naşterii de sus a omului. Cel ce se naşte de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce fără de vicleşug crede în lucrările Mele și în tainica împlinire a Scripturilor Mele, așa cum a crezut cel fără de vicleşug în vremea trupului Meu, când Eu i-am deslușit lui taina nașterii de sus, și căruia i-am spus: ***«Trebuie să vă nașteți de sus»,*** căci omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci trup, și acum cuvânt, poporul Meu de demult. **O, veni-va vremea, și a și venit, să se vadă bine fiii împărăției cerurilor pe pământ, poporul Meu de demult, iar Eu suspin după tine ca și trâmbița Mea Verginica, și Mi-e dor de împărăția Mea și de fața ei în cel ce a auzit suflarea vântului ceresc care vine pe vânt până pe pământ ca să-l nască de sus pe om.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol, întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2007

***

O, poporul Meu, Mi-am deschis glasul peste fiii oamenilor ca să ia din el și să se mângâie, și apoi să voiască ei după voile Mele pe pământ. Eu, Domnul, sunt cu mila după om. Voiesc să-l ajut pe om să vină din întuneric la lumină, căci veacul acesta trece, dar Eu voiesc să vină omul la Mine și să sfârșesc apoi cu acest veac care ține închisă în el făptura, **și apoi să-l așez pe om în împărăția Mea pe pământ curat și sfânt. Amin**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2007

***

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și sub acest nume vin iarăşi cuvânt pe pământ, căci acum două mii de ani am venit din cer și M-am lăsat răstignit pentru om și am înviat apoi, după cum era scris să fie cu Mine, și M-am suit iarăşi la Tatăl, și iată, vin iarăşi, vin cuvânt pe pământ, căci sunt fără de început şi fără de sfârşit, ca şi Tatăl, **iar Duhul Sfânt, Făcătorul vieții, Cel Care a grăit prin prooroci, Mă desăvârşeşte acum cu împărăția Mea cea fără de sfârşit pe pământ peste oameni, căci cei ce au fost, iarăşi vor fi și vor învia, iar cei vii care vor fi ca sfinții, se vor desăvârşi prin duhul vieții ce va să fie în veac, căci împărăția Mea nu va avea sfârşit.** Amin.

… O, poporul Meu pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să-Mi lucrez lucrarea venirii Mele acum! O, caută, tată, să te asemeni cu Mine, căci am venit să zidesc iarăşi omul, și în om să-l zidesc am venit, și de aceea îți cuvintez ție atât de mult, de se miră fiii oamenilor pentru cele ce Eu lucrez azi cu tine, căci fiii necredinței sunt azi tot ca și cei din vremea lui Noe, care nu auzeau și nu credeau că Eu vin să spăl pământul de necredință și de omul care M-a dat de peste el cu chipul și cu asemănarea Mea în om. (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe" - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) O, popor hrănit din cer, tu prin credință ești popor al Meu, iar Eu te îmbucăturesc mereu cu duhul vieții, care-ți dă ție putere să Mă împlinești în tine cu voia Mea, căci voia Tatălui și a Mea este sfințirea ta, fiule. Ea are mare, mare lucrare în om, iar cuvântul Meu de peste tine te pecetluiește mereu, mereu, ca să vadă duhul rău mereu proaspătă pecetea Mea deasupra ta și să slăbească în putere duhul rău, și va slăbi, amin, și apoi **oamenii se vor căuta unii pe alții ca să se îndemne spre izvorul acesta și vor lua din el putere de viață, duh dătător de viață, duhul pe care Eu, Domnul, îl pun în**

cuvântul Meu când grăiesc cu el peste pământ. Fiii lui Dumnezeu sunt cei hrăniți cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, și așa se fac ei cunoscuți diavolilor că sunt fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor, iar fiii oamenilor vor alerga după fiii lui Dumnezeu și le vor cere vas cu untdelemn, care luminează arzând cu feștilă ca să vadă și ei calea și să se trezească la viața cea pe care Eu, Domnul, o cer omului pentru ca să poată sta el înaintea Mea la venirea Mea cu viața veacului ce va să fie, **căci pământul cel nou, pe care Eu Mi-am așezat aici acum împărăție cu tine, poporul Meu, se va întinde în lung și în lat și va crește, precum este scris, și nu te întreba cum va fi aceasta, căci toate cele ce sunt scrise despre slava Mea de nou Ierusalim peste pământ, toate, toate se vor împlini la credința ta cea neîndoielnică, cea plină de răbdare și de iubire, poporul Meu,** dar fii unealta slavei Mele, tată, și cu care Eu să ar și să semăn și să îngrijesc lumea ce va să fie, căci așa este credința cea roditoare din lucrarea ei, poporul Meu. O, nu e chip mai frumos pe pământ ca și chipul omului care se face templu al lui Dumnezeu, locaș al Duhului Sfânt între oameni! Așa să luminezi tu între fiii oamenilor, așa să-L vestești tu pe Iisus Hristos venit în trup, venit în tine cu ființa Lui, cu viața Lui, cu iubirea Lui, cu lucrarea Lui care lucrează departe și de departe, fiule hrănit cu Duhul Cel dătător de viață și Care din Dumnezeu purcede. E zi de sărbătoare de îngeri, fiule, iar îngerii te cuprind în slava lor cea de la Mine peste ei și-ți lucrează puteri cerești, și iată ce slavă aici acum! **Iar cele nevăzute ale slavei Mele te cuprind în ele, și curând, curând ți se vor deschide ochii pe ele, și ele vor dărui veșmântul nestricăciunii, căci Eu și cu tine la această slavă lucrăm, și ea se va dărui în ziua ei de slavă văzută față în față cu omul credincios și cu omul necredincios, pentru unii spre viață veșnică, iar pentru alții spre durere veșnică, după cum este scris, poporul Meu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2007

***

Am coborât la tine cu praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, Ierusalime, noul Meu popor, și te învăț prin el duhul ascultării, care se naște din iubire de Dumnezeu în om, tată, și care se face copil în om, ca să-l învețe pe om duhul cel dulce de copil. Adevăr adevărat am spus Eu că pruncii vor moșteni împărăția lui Dumnezeu și că cine nu se face copil nu o moștenește pe ea. Am venit la tine cu mama Mea Fecioara, cu mama Mea copilă, poporul Meu, **ca să ți-o dau pildă de viață și ca să am Eu în tine împărăție, tată, și ca să petrec în ea cu slujire de îngeri, și nici un vrăjmaș al împărăției Mele să nu poată să strice ceva în ființa ta, în locașul Meu de slavă de Duh Sfânt.**

… O, poporul Meu, ferește-te de șoapta lui Iuda, ferește-te, tată, căci ea vrea să te murdărească cu păcatul lui Iuda, tată. Stai, fiule, cu veghe, căci cine nu stă sub veghe și sub iubirea care îl crește pe el, acela pățește ce-a pățit Iuda, care a trădat, ducând la cumpărători Duhul Meu și lucrarea Lui între ucenicii Mei. E mare, mare durere în cer de la cel trădător, care vine și ia din mijlocul tău ca să umple apoi omul de necredință, ca să-i facă rău vieții omului, dar lumea parcă nu mai merită decât necredință, tată, căci nu se lasă de deșertăciune lumea și cade în păcatul necredinței după ce M-a auzit strigând la ea din mijlocul tău. **Stai sub călăuză, poporul Meu, stai sub Duhul lui Dumnezeu, tată, căci Eu te călăuzesc spre sfințenie, și cu ea Îl știi și Îl vezi pe Domnul în tine, și nu altfel, tată, căci Duhul lui Hristos este Duhul Care-L mărturisește pe Hristos venit în trupul omului, împărățind în om cu toate ale Lui, așa cum Eu am spus la oameni: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru dacă ajungeți să fiți ai ei».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2007

***

… – O, trâmbiță deșteptătoare, o, Verginica Mea, frumoasă își este iubirea, tată! Mila ta de ai tăi s-a făcut acum rugăciune spre ei pentru sfințirea lor, tată. Iubirea ta pentru poporul Meu s-a făcut în ziua aceasta de slavă duhul învățăturii și al înțelepciunii pentru darul umilinței de duh, care îi animă pe cei purtători de Dumnezeu. Ai acum între fiii poporului tău rod viguros, care stă drept pentru împlinirea poporului tău întru legile cele sfinte, așa cum a fost proorocit în acest cuvânt la începutul Meu cu tine, tată, când Eu prooroceam facerea şi vederea Noului Ierusalim şi închinarea înaintea Mea a poporului Meu prin viața lui cea plăcută Mie, depărtată de păcat și de duhul lumii, tată. Iată, căminul tău primește acum peste el taina de nou Ierusalim, și Eu cobor peste el ordinea cerească. Toate să fie noi în el, precum scrie în Scripturi că va fi. Toate să fie păstrate curate și toate să-și aibă locul lor cu rost folositor pentru Dumnezeu. Așa cum la Sfânta Liturghie se lucrează sfânt și curat toată jertfa cea pentru Mine și pentru poporul Meu spre hrană veşnică, tot așa să se lucreze orice lucrare sub acest acoperământ. Să se lucreze lucrare cu ordine, să nu stea lucruri înșirate în vremea oricărei lucrări, și așa să se înceapă și să se termine orice lucrare. Să nu fie strânse aici lucruri în afară de lucrurile de folos pentru cele ce servesc aici odihnei Domnului și lucrării Lui în cei ce îngrijesc aici și în cei ce vor veni și se vor închina cu viața lor cea trăită și înfățișată Domnului. Cei ce iubesc duhul cărnii, duhul trupului și al lumii, să aibă grijă dacă vor da să vină spre închinare aici, să nu atingă aici cu aceste duhuri vrăjmașe lui Dumnezeu. Să nu rămână singur duhul acestui cămin, ci să aibă în el mereu om plăcut lui Dumnezeu și Duhului lui Dumnezeu. Să se grăiască aici numai cuvinte duhovnicești, numai vorbiri cerești, iar cântarea cea de slavă și de rugăciune să se apropie și să-L mângâie pe Domnul. Să vină poporul Meu să cânte și să-L slăvească pe Dumnezeu în sărbători și să dea acestui cămin duh de viață, duh din duhul tău cel iubitor de viață, poporul Meu. Să se păstreze și să se lucreze aici rugăciune de dimineață, rugăciune în vremea serii și cea din vremea miezului nopții, iar apa sfințită și tămâia să fie în fiecare zi așezate cu lucrarea lor peste acest înnoit așezământ. **Cei ce dau să vină să treacă pe aici, să nu vină ca să vadă, ci să vină să-i vadă Domnul pe ei, să le vadă trăirea și pocăința și viața lor cea sfântă și închinată Domnului după voia Sa cea de azi, căci Domnul împărățește aici, și se închină îngerii și sfinții în acest așezământ înnoit de cuvântul Său, și toiagul puterii Sale îl așează El aici acum, ca să stăpânească El în mijlocul vrăjmașilor Lui, precum este scris.** Amin. Din timp în timp, la timp potrivit voi, unșii Mei de la iesle, veniți și slujiți în acest cămin apă sfințită, tată, și cu ea să fie stropit acest așezământ. Atunci Eu, Domnul, voi binecuvânta proaspăt și voi întări acest cămin, iar sfinții și îngerii vor avea bucuria lor împreună cu voi aici. Cei ce vor locui și vor îngriji acest cămin, să nu strângă ale lor aici, ci numai ce este de folos pentru acest așternut sfânt, că Eu, Domnul, plâng, tată, plâng că nu mai pot să intru în casa creștinului de lucruri și de culori multe și obositoare ochiului Meu cel smerit și Duhului Meu Cel umilit, și îl plâng pe creştin, tată, căci a fost hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și a rămas lume creştinul care nu M-a ascultat și nu M-a iubit așa smerit cum sunt Eu de la nașterea Mea pe pământ și până azi, și nu-i este milă creștinului de umilința Mea care nu se împacă cu adunătura lui în care Eu nu Mă pot odihni. Cei ce vin să se închine în acest cămin, să nu sară peste porți, tată, să nu sară peste așezarea Mea cea de peste poporul Meu cel cârmuit și călăuzit după așezarea Mea de peste el. Să dea de veste cei ce vin, ca să fie însoțiți, ca să fie cârmuiți cum se cuvine, căci ordinea sfântă trebuie să lucreze aici spre odihna Mea și a sfinților Mei, nu cum se intră fără rânduială și fără curățire și fără viață în Domnul în casele numite pentru închinare, ci așa cum se vine în casa Domnului, așa trebuie să intre aici cei ce vin să se atingă cu cele ale Domnului, iar când vin, să fie stropiți cu apă sfințită și curățiți prin ea și așa să intre ei în acest așternut ceresc, căci nu e pământesc acest așternut. **Duhul cărnii, duhul lumesc, duhul de sine al omului să nu vină să se atingă aici. Cincizeci de**

ani te-am povățuit, poporul Meu, să nu mănânci carne, să nu bei băutură străină de binecuvântarea Mea și să lepezi păcatul trupesc, și iată, acum se cer la tine acestea ca să poți să te atingi de cele puse de Mine spre sfințenie. O, atâta vreme ți-am cerut să rupi de la inima ta pe cel ce nu împlinește și să ai de tată și de mamă și de frate și de copil pe cel ce face voia Mea pe pământ, așa cum Eu am lăsat cuvânt prin Evanghelia Mea acum două mii de ani și pe care omul creștin, măcar el ar fi trebuit să-l împlinească așa.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată», Eu așa am spus prin Evanghelia Mea, și voi veni, poporul Meu, ca să-ți vorbesc ție despre acest cuvânt al Meu, pe care n-a putut omul să-l împlinească, și pe care Eu l-am rostit în zadar, căci Eu am murit pentru om ca să nu mai moară omul apoi, dar n-a fost om să împlinească până acum acest cuvânt al Meu, decât cei ce s-au făcut sfinții Mei pe pământ. Voi veni, poporul Meu, cu această taină de cuvânt și Mă voi așeza cu ea deslușit înaintea ta. Amin.

… O, fiule Emilian de la templul coborârii Mele prin trâmbița Mea Verginica! Te-am luat din casa părinților tăi și te-am adus aici lângă Verginica, tată, ca să mângâi suferința ei și să ai grijă pe mai departe de greul Meu din acest cămin după ce Mi-a plecat însoțitorul lui Verginica de lângă ea, smuls de puterea care se luptă cu Mine, tată. Te-am adus prin însoțire de rudenie cu neamul lui Verginica, însoțire curată, tată, dar fiica aceea n-a ascultat de sfințenia acestei case și Mi-a adus lume în casa aceasta după ce Mi-am luat la cer trâmbița. Și dacă se suia la Mine durere fără hotar pentru călcare peste cele sfințite de Mine ca să fie ale Mele, Eu, Domnul, am luat-o din trup pe această fiică, și iată, acum am putut Eu să înnoiesc cum se cuvine acest așternut sfânt. Curat și primenit frumos și sfânt să petreci în el cu mișcarea și cu purtarea pentru ordinea cea de aici, tată, iar cei ce vin să ia de aici mângâiere, să se anunțe la porți, după cum este orânduiala Mea de nou Ierusalim, și pentru care am Eu duhul călăuzirii, tată. Oricine va fi să treacă pe aici, să fie însoțit de cei ce știu să le grăiască de la Mine și ca Mine, ca să le fie lor intrarea și ieșirea cu folos ceresc și cu binecuvântare, tată. Hulitorii să stea departe, că mai bine le va fi lor. Cei ce nu știu să se curățească de păcatele cele asupra vieții lor cu Mine și cele asupra lucrării Mele de nou Ierusalim, care se împlinește și se întinde în părți spre mărirea slavei Mele, aceia să stea departe de cele sfințite de Mine pentru popor împlinitor de Dumnezeu, căci fiecare stăpân își rânduiește casa sa după a sa orânduială. Pace ție și duh de veghe sfântă cobor peste tine, pentru tine și pentru Mine și pentru lucrul Meu! Pace vouă, celor ce slujiți în acest așternut ca să fie el curat în toată vremea! Pace Duhului Meu cel obosit de așteptare pentru ca să văd acum odihna Lui în acest cămin, după alegerea Mea! Amin.

Pace vouă, oștirilor Mele de sfinți și de îngeri! Odihniți-vă, tată, aici, că aici e casa Domnului, casă pentru ai Mei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului, din 14-12-2007

***

O, poporul Meu, dacă ai venit la scăldătoare te-am povățuit, tată. **Ai grijă că împărăția Mea în tine nu stă în cuvânt, ci în puterea împlinirii lui, ca să biruim moartea**, tată, moartea și boldul ei. Ai grijă să stai cu sfinții și nu cu păcătoșii, căci păcătoșii sunt dușmani, sunt geloși, sunt semeți pentru mintea lor, și apoi sunt trădători pentru tine, și ferice ție dacă lumea te va vrăjmăși fiindcă nu semeni cu ea, căci aceasta este semn că tu Mă iubești și că Eu te iubesc. Amin. O, poporul Meu, să fii neam sfânt, precum este scris, și să fii preoție împărătească, nu lumească, tată,

căci tu ești popor agonisit de Dumnezeu, fiule. Ia de la Mine și învață ce înseamnă Dumnezeu în om și prin om, poporul Meu. Amin.

O, străjeri ai venirii Mele cuvânt la poporul Meu și la tot omul care ia învățătura vieții de pe masa aceasta! V-ați îngrijit în ziua aceasta de lucrarea darului umilinței sfinte peste poporul Meu care a venit la scăldătoare, la Mine și la voi pentru viața Mea în el, tată. L-am cuprins pe el în cuvânt la începutul și la sfârșitul zilei de învățătură. Tot mai viu, tot mai frumos să fiu Eu, Domnul, în cel ce se curățește pentru Mine, fiilor, **pentru împărăția Mea înăuntrul lui, pentru viața în Mine trăită a poporului Meu, poporul Noului Israel, precum este scris.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2007

***

În a doua zi de sărbătoare de naștere, Eu, Domnul, Mă așez iarăși cuvânt în carte și-Mi las pe masa ta hrană din Mine, cuvânt din gura Mea ieșit pentru viața ta și pentru înnoirea ei, și așa te hrănesc Eu pe tine, ca mama care mestecă îmbucătura în gura ei și apoi o scoate și o dă fiului ei, ca să crească el din gura ei hrănit, popor născut din multul Meu cuvânt în zilele acestea ale Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii, precum este scris. Hai, fiule, hai, poporul Meu, să stăm la masă cu înțelepciunea, Care S-a născut mai înainte de luceafăr, și Care S-a făcut trup, din Fecioară născut, pentru ca să crească bărbat desăvârșit și ca să Se arate apoi Dumnezeu desăvârșit pe pământ cu oamenii, plin de har și de adevăr, cuvânt din cuvântul Tatălui. Hai, poporul Meu, să înveți să te faci cuvântul Meu cel împlinit, așa cum Eu mereu te învăț și te îndemn, căci Eu pot să te fac, de vreme ce pot să cuvintez peste tine cuvânt de facere. **Mintea ta este locașul care Mă poate primi sau nu Mă poate primi înăuntrul tău,** dar Dumnezeu suflă pe pământ încă de la început un vânt răcoritor de sufletul din om, și omul poate lua din el, din vântul cel tainic duhul credinței și apoi duhul cunoștinței lui Dumnezeu și apoi duhul temerii de Dumnezeu, și iată, așa se naște omul din Dumnezeu pe pământ, și apoi el se închină Mie ca Avraam, căci așa a fost nașterea din Mine a lui Avraam, și apoi el a crezut ca Dumnezeu, și apoi Dumnezeu S-a dat lui prin taina cea mai presus de fire a lucrărilor lui Dumnezeu între Dumnezeu și om, mai întâi prin credință și apoi prin vedere și apoi cuvântul împlinit, **căci s-a făcut Avraam apoi sânul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu S-a făcut sânul lui Avraam,** și cine poate să pipăie cu ochiul sau cu mâna această taină mai presus de fire a credinței sfinte, credință care nu iscodește, ci se înfăptuiește dincolo de cunoașterea și de vederea omului cel trecător? **O, așa a rămas Avraam omul cel netrecător, omul cel născut din Dumnezeu, și în grădina căruia odihnesc acum cei credincioși ca Avraam, de la el și până azi, poporul Meu.**

O, nu sunt ca pe pământ împlinirile cuvântului lui Dumnezeu. Un om născut din Dumnezeu ca Avraam nu se uită pe pământ ca să vadă cuvântul cel împlinit, rostit de Dumnezeu, ci se uită în Dumnezeu și în locașurile Lui, căci **Eu cu oamenii nu locuiesc în locașurile lor, în cele făcute de mâna lor în vreme, ci locuiesc cu împlinirile tainelor Mele în locașurile Mele, în timpul Meu cu omul**, nu în timpul omului, căci Eu pe vremea lui Avraam eram pe pământ între oameni și între împărați, **și eram prin Avraam, și eram prin Melchisedec**, și eram mai mare decât toți cei ce cârmuiesc peste neamuri, și tainic Mă odihneam cu împlinirea tainelor Mele prin cei credincioși, care erau poporul Meu pe pământ, patria Mea și a lor în mijlocul neamurilor de pe pământ și a împăraților de peste ele, căci **cuvântul Meu cel împlinit este împărăția Mea peste pământ, iar împărăția Mea nu are nimic, nimic în lumea aceasta**, ci are în patria Mea de pe pământ, patria celor ce cred ca Avraam și văd ca Avraam și împlinesc ca el fără ca lumea să aibă parte la

cele ale lui Dumnezeu, care nu sunt din lumea aceasta, așa cum nici Avraam nu era din lumea aceasta când el s-a sculat cu ai săi și a biruit pe împărați și armele lor și armata lor de oameni pământești, de oameni care nu sunt născuți din Dumnezeu, căci din Dumnezeu se nasc prin cuvântul lui Dumnezeu oamenii, se nasc din cuvânt și sunt și tainic rămân între oameni cei ce se nasc din Dumnezeu și sunt, dar sunt de la Dumnezeu și nu de la oameni, și așa stau ei pe pământ în împărăția lui Dumnezeu și nu în împărăția oamenilor, care nu este de la Dumnezeu, căci Eu pe Irod l-am biruit în vremea pruncіei Mele, că eram Împăratul Cel de la Tatăl venit cu împărăție care nu cade așa cum a căzut împărăția lui Irod, care s-a luptat cu împărăția Mea crezând că Mi-o cade dinaintea lui, dar n-a fost așa, căci cel ce ridică piatra primește înapoi piatra peste capul lui, și altfel nu biruiește cel ce ridică piatra. Amin.

O, ce frumos am venit Eu pe pământ ca să fiu Eu Împăratul împăraților și Domnul domnilor! Ce tainic a fost această frumusețe, venirea Mea între oameni în mare taină, sub slava cea neînțeleasă de oameni a fi slavă mai presus de slava cea înțeleasă a fi așa! **Mama Mea Fecioara era din neam împărătesc, și era cea mai mare de pe pământ după taina lui Dumnezeu, dar cine știe aceasta ca să și slăvească cu slavă această măreție a Fecioarei împărăteasă, mama Mea?!** Regii neamurilor domnesc peste ele, iar cei ai lui Dumnezeu domnesc peste făpturi, și făpturile Îi slujesc în taină, și iată, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, ci, din contra, lumea aceasta este cuprinsă în împărăția lui Dumnezeu, pe care regii neamurilor n-o pricep și n-o văd și n-o slăvesc, precum n-au putut să Mă slăvească pe Mine cei ce au avut prilejul să Mă vadă cât am stat pe pământ descoperit, dar M-au văzut și M-au cunoscut și M-au mărturisit și M-au vestit cei cărora le-a fost dat de la Tatăl să Mă cunoască a fi de la El Stăpân peste făpturi, Stăpân al făpturii, Stăpân tainic, împărățind peste cei credincioși și în ei petrecând și făptuind prin ei, așa cum prin mama Mea Fecioara am împlinit venirea Fiului lui Dumnezeu de la Tatăl pe pământ la oameni, și **așa cum și azi Mă împlinesc prin venirea Mea iarăși de la Tatăl la om, înveșmântat în mantia cuvântului și grăind de sub ea**, veșmânt pe care omul nu-l înțelege când îl vede scris în carte și așezându-se el așa față în față cu omul.

… – O, mamă născătoare a Mea și pururea fecioară cu trupul! Eu plâng ca tine, și în tine plâng cu tine după înfeciorirea sufletului și a inimii omului, mamă. Pilda cu fecioarele cele înțelepte și cele nebune arată omului că fecioria trupului nu-l ajută pe om să dobândească împărăția cerurilor și intrarea la masa cea veșnică a nunții Mele, a venirii Mele cu veșnicia, mamă. Iată, trupul nu folosește la nimic, mama Mea, căci duhul este cel ce dă viață și mântuire, și el este cel feciorеsc, omul cel feciorеsc care-L poartă pe Dumnezeu în el, nestricând Duhul lui Dumnezeu înăuntrul lui, căci Duhul lui Dumnezeu este Cel ce-l înfeciorește pe om înăuntrul lui și apoi în afara lui, în afara trupului omului cel văzut de oameni. Omul cel duhovnicesc este cel ce lucrează ca Dumnezeu și nu ca omul care lucrează în numele Duhului lui Dumnezeu, căci Duhul lui Dumnezeu în om nu stă în cuvânt, ci stă în putere, stă prin faptele duhului, care lucrează prin împlinirea lor semnele lui Dumnezeu pe pământ, precum este scris. Amin.

… Duhul proorociei să nu-l disprețuiți, fiilor. Învățați să-L primiți pe Dumnezeu Stăpân peste voi în toată clipa și mișcarea voastră, și veți fi cei mici, cei smeriți ca Dumnezeu, cei născuți din Dumnezeu, cei învățați de Dumnezeu. Învățați taina înfecioririi, căci mama Mea Fecioara M-a purtat în ea, și a avut trupul feciorеsc. Amin. Cel ce Mă poartă în el ca mama Mea Fecioara, acela este cel înfeciorit de trupul și de cuvântul lui Dumnezeu, Care intră și iese apoi și Se slăvește cu lucrarea Lui, **făcându-l pe om slava lui Dumnezeu, slavă care nu tânjește după slavă, ci după Dumnezeu,** și așa fii voiesc Eu să nasc pe pământ din cuvântul facerii Mele prin duhul proorociei,

care cârmuieşte de la Mine, și **așa împărăție voiesc Eu să așez înaintea Mea când vin, ca să vin apoi, poporul Meu, să vin și să fiu asemenea cu fiii care sunt asemenea Mie, și atunci ei Mă vor vedea așa cum sunt, după cum este scris**. Amin.

O, poporul Meu, când Eu Mă voi vedea în tine aşa cum sunt Eu, atunci Eu vin văzut, dar nu să doreşti aceasta, ci să lucrezi aceasta, căci toată întreaga Mea venire după faţa ta aşteaptă, nu după Mine, nu după venirea Mea, şi scris este: ***«Făptura toată așteaptă cu suspin descoperirea fiilor lui Dumnezeu, a celor asemenea Lui și care Îl vor vedea pe El, când unii pe alții, Dumnezeu pe ei, și ei pe Dumnezeu, se vor vedea, se vor putea vedea»,*** căci aşa este scris şi aşa trebuie împlinit ceea ce este scris, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului, din 08-01-2008

***

O, fiule care crezi, o, poporul Meu, și tu, omule care vrei să crezi și tu! O, să nu crezi în Mine pământește, tată, că Eu te-am învățat că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, nu, tată, nu. În lumea aceasta este numai păcat, numai foc, tată, foc al fărădelegii, în care se mistuie viața fiilor oamenilor și a urmașilor lor, tată. În lume este Sodomă și Gomoră, din care Eu Mi-i scot pe cei ce sunt ai Mei, iar **ai Mei sunt cei ce Mă iubesc crezând în făgăduințele Mele de cer nou și de pământ nou,** și cu care Eu pot să lucrez acestea și să dau chip pământului, care arde acum de nouă stânjeni și care este plin de sânge, peste tot sânge, tată, căci lumea nu ştie să facă nimic bun, nimic decât păcat și sânge, de nu mai are Domnul loc pe pământ să-Și odihnească pasul pe loc curat, iar omul sfânt și iubitor de Dumnezeu trebuie să-și facă pârtie când merge pe pământ, trebuie să-și stropească pașii și cărăruța sa cu apă sfințită cu putere de cuvânt și să-și facă vad ca să mai poată merge, căci chipul Meu în om se pierde prin ape tulburi, așa cum omul care-și vede chipul în apă curată nu și-l mai poate vedea dacă apa se tulbură din pricini fel de fel, și așa este pe pământ, numai ape tulburi sunt pe pământ, numai pustiu de Dumnezeu peste tot, iar Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra și scoate la priveală pe cel curat cu credința și cu fapta și-i dă lui putere să se facă fiu al Său, **născut de la Dumnezeu pe pământ,** și aceasta lucrez Eu, Domnul, cu harul cuvântului Meu din vremea aceasta: **cer nou, pământ nou și om nou, și apoi Ierusalim nou din loc în loc, patrie a Mea pe pământ,** a Mea și a celor ce iubesc patria Mea, ieșind din lume pentru ca să-L primească pe Domnul ființă a lor, Făcător al lor, căci veacul acesta trece, și rămâne Domnul și fiii Săi. Amin.

O, popor credincios, să nu crezi în Mine pământește, tată, că **Eu ți-am spus că locul împărăției Mele este înăuntrul tău, iar dacă tu n-o porți înăuntrul tău cu toate podoabele ei, ci o aștepți pe ea în lumea aceasta netocmită și fără chip, dacă tu crezi pământește în Mine, umblând să Mă înțelegi așa, atunci diavolul, stăpânitorul lumii, îți scrie necredință în Dumnezeu, tată.** O, să nu crezi pământește în făgăduințele Mele cele pentru tine, că nu pentru lume le-am rostit, ci pentru tine, tată, iar tu trebuie să lucrezi la împlinirea lor, căci Eu te-am scos din lume ca să nu fii ca ea, ca să nu fii din ea și ca să nu guști din vinul ei, tată, să nu guști din ea nici cu duhul, nici cu trupul, nici cu sufletul, fiule. O, uită-te la ucenicii Mei cei de acum două mii de ani cum se clătinau, căci nici ei nu credeau altfel în Mine, ci credeau tot pământește, și așteptau să fiu Eu Împărat peste neamuri, iar ei să fie lângă Mine dacă Eu voi împărăți cu puterea pe care ei au văzut-o în faptele Mele mari, în semnele vindecării oamenilor și ale învierii morţilor, tată. Iuda nici când s-a sculat în ziua vânzării Mele n-a crezut că face rău, căci el credea în Mine pământește, ca într-un om cu putere, ca într-un Dumnezeu pământesc, dar Eu n-aveam nimic, nimic în lumea aceasta, **decât pe mama Mea și pe ei, pe ucenicii Mei, și aceia erau împărăția lui Dumnezeu**

pe pământ. Acolo unde sunt Eu cu ai Mei, acolo este împărăția Mea pe pământ, și iată, ea nu este din lumea aceasta, poporul Meu.

Cu duh de Bobotează te-am înfăşurat azi, poporul Meu cel învăţat de Dumnezeu. O, fă-te, tată, pildă de împărăţie a cerurilor înaintea oamenilor! Arată-le oamenilor păcatele ca să ştie ei că sunt păcate, că n-au oamenii învăţători pentru împărăția Mea în om, împărăţie care n-are nimic în lumea aceasta precum nici Eu nu am. Te-am învăţat, tată, ca să audă şi omul de pe pământ hrana de viață făcătoare în om de pe masa ta dacă omul ia ca s-o pună pe masa sa de hrană. O, să nu crezi în Mine pământeşte, şi aşa să-l înveţi pe tot omul care vine la tine după Mine, tată. Tu să fii învăţător de viaţă veşnică în om, precum Eu sunt, poporul Meu, **şi să fii asemenea Mie, şi Mă vei vedea cum sunt, iar Eu voi fi asemenea ţie apoi, şi lumea va vedea această minune, venirea Mea la tine, căci tu ai venit la Mine şi eşti, iar Eu am venit la tine pe pământ şi sunt Cel ce sunt, şi iată, de pe masa ta Mă dau cuvânt de Duh Sfânt peste oameni, şi-i chem la Mine pe cei ce vor să fie asemenea Mie şi locaş al împărăţiei Mele în ei apoi**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2008

***

O, poporul Meu, tu eşti casa Mea şi în tine Îmi plec Eu capul când vin, şi cu tine ies când Mă arăt cu slava Mea peste pământ. **Binecuvântată şi împlinită să fie voia Mea în mijlocul tău, căci aceasta face împlinită în tine împărăţia Mea pe pământ, şi de la ea vine apoi şi pâinea ta şi iertarea ta şi iubirea ta şi ocrotirea ta şi izbăvirea ta**, aşa cum Eu, Domnul, i-am învăţat pe ucenici să-Mi ceară când ei aşează înaintea Mea rugăciunea lor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2008

***

O, mare este taina dorului de Dumnezeu în om! Acolo unde este ea, acolo este şi împărăţia Mea, acolo este şi odihna Mea, şi altfel ea nu este în om. Dorul Meu după om însă nu mai este taină, şi este cuvânt mult, şi cuvântul Meu se face râu peste pământ, ca să-l înveţe pe om taina dorului şi măreaţa lui lucrare în om înaintea Mea, lucrare care aşează pe pământ împărăţia cerurilor, biserica lui Hristos, lucrătoare prin toate mădularele ei în toată frumuseţea Duhului Sfânt, care se ridică din ea spre Domnul Dumnezeul ei şi care face fii pentru ea, aşa lucrându-şi ea coroana, căci mireasa lui Hristos are coroană de slavă, şi sub ea îşi arată ea faţa ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor, din 24-02-2008

***

Deschideţi-vă înţelegerea, voi, cei ce v-aţi adunat la izvorul Meu de cuvânt! În chip tainic stau în ziua aceasta între voi şi Mă dau vouă cuvânt tainic, şi am martori ai tainelor Mele, care nu se văd cu ochii trupului, dar pe cel ce Eu l-am făcut cu puterea Mea să treacă din trup în duh, acela vede lucrarea tainelor Mele şi pe cele ce Eu, Domnul, le descopăr spre vedere şi spre ştire, căci aceasta este taina trecerii din trup în duh când Eu cer aceasta omului. **Deschideţi-vă inima şi primiţi pe Dumnezeu, Care apropie de voi împărăţia cea de sus şi care nu are nimic în lumea aceasta, căci ea este de sus.** Izvorul gurii Mele vă dă vouă în dar taina iubirii şi lucrarea ei pentru cele de sus, pentru cele tainice ale Mele, căci iubirea pentru cele de jos în om nu-l lasă pe el să guste cu duhul şi cu fapta apoi pe cele ce nu se strică şi care nu-l strică pe om, ci îl zidesc pe el împărăţie a Mea, iar înţelepciunea aceasta în om nu este de jos, nu este din om, ci este de sus, este din Tatăl şi din Fiul şi din Duhul Sfânt, şi Eu vă grăiesc despre ea în limba Duhului Sfânt, căci aşa este limba pentru cele ce nu se văd ale împărăţiei Mele cu omul. **O, înfricoşaţi-vă de voi dacă nu**

înțelegeți limba Duhului Sfânt! Împărăția Mea nu este din lumea aceasta, dar de va vrea cineva să facă voia Mea, va pricepe și va avea acela pe cele ale împărăției Mele în el, precum Eu le-am avut în vremea statului Meu între oameni și am fost pildă de urmat a împărăției Mele în om. Grăirea cea cu amănuntul pentru frumosul Meu în cel ce voiește să facă voia Mea cu duhul și cu fapta trupului său, găsiți aceasta în cartea Mea de azi, cartea cuvântului Meu din vremea aceasta, prin care vin și Mă așez ca să călăuzesc pașii omului spre împărăția Duhului Sfânt în omul care se lasă sălaș al lucrărilor de sus, prunc nou, născut din cuvântul Meu de azi, care naște, și care apoi se face hrană și lumină și putere și cale a omului spre Mine, a celui ce iubește pe pământ să se facă împărăție a Mea.

Luați, mâncați! Acesta este cuvântul Meu care se slăvește peste voi spre creșterea voastră cea de sus, și apoi spre unirea între voi și Dumnezeu pentru iertarea păcatelor voastre, că multe, multe păcate are omul, fiindcă le face ca să le aibă apoi, și nu va putea scăpa de sub ele până ce nu va ajunge să și le vadă și să-i pară rău că le-a făcut, să-i pară cu pocăință rău, iar pocăința înseamnă să nu mai fie apoi făcut păcatul, iar dacă nu se întâmplă aceasta, din pricina lipsei de pocăință nu se poate așa.

Voi, cei care sunteți veniți la izvor, grăiesc vouă de cele de sus, nu de cele de jos. **Nimeni să nu vină spre Mine cu cele de jos și pentru cele de jos ale lui, căci Eu nu sunt din lumea aceasta și n-am nimic în ea decât pe poporul cuvântului Meu, cel care se face voie a Mea pentru că Mă iubește. O, nu căutați să faceți voia Mea pentru voi, căci aceasta nu înseamnă iubire pentru Mine, ci înseamnă pentru voi, ci căutați să faceți voia Mea pentru Mine, și atunci aveți în voi iubirea cea pentru Dumnezeu, credința pentru cele ce nu se văd cu ochii trupului, cu ochii celui ce Mă iubește pentru sine și nu pentru Mine**, căci vai celui care vede pe Dumnezeu cu ochii trupului lui, căci aceia nu văd pe Dumnezeu, ci văd pe cele ce trec, și care nu-l țin pe om în Dumnezeu și în credință și în credincioșie apoi! O, dacă vă iubiți pe voi, dacă vă măriți pe voi când dați să iubiți pe Dumnezeu, voi nu aveți credincioșie pentru Mine dacă lucrați așa. Iată ce tainic vă învăț viața și bunurile ei, căci vreau să fiți și voi asemenea Mie pentru tainele cele de sus, tainele Tatălui și ale Fiului și ale Duhului Sfânt, Care Se slăvește slăvindu-Se și descoperind omului lucrările lui Dumnezeu.

… Grăiesc peste voi în limba Duhului Sfânt, care prinde sub ea lucrarea diavolului. Veniți la izvor, voi, cei ce v-ați adunat ca să învățați de la Dumnezeu paza vieții, căci viața trebuie păzită în voi, și apoi dată Domnului spre înveșmântare, tată. Veniți la pășunea cea de sus, căci jos pe pământ arde focul de nouă stânjeni și voi nu-l vedeți, și în el arde duhul rău, și se întărește peste voi ca să ardeți și voi ca el. Veniți, tată, și ascultați de la Dumnezeu, Care are în El viață, dându-vă din ea! E praznic de Duh Sfânt, iar voi ați venit la izvor. Din firești faceți-vă duhovnicești și apoi cerești, căci cine bea de la Mine nu mai însetează după izvorul cel otrăvit, care se îndulcește ca să beți din el și să însetați după el mereu. O, e Domnul cuvânt pe pământ! **Împărăția Lui e în cuvântul Lui de peste voi**. Faceți-vă fii ai vieții, căci putere vă dau să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, precum poporul cuvântului Meu se face fiu al Meu cu viața lui dată Mie în fiecare zi. Am grăit vouă. M-am dat vouă de hrană. Am grijă să ajungă peste tot hrana Mea, și șarpele cel de demult vede. El trebuie să-și slăbească puterea, iar Eu, Domnul, trebuie să cresc, și îl voi umili pe el sub toiagul puterii Mele, că **M-am sculat să păstoresc peste pământ cu toiag de fier și să culc la pământ semeția omului**, căci aceasta îi face loc în om șarpelui cel de demult, cel cu multe capete, și a cărui coadă dă să tragă la pământ pe cei ce aud de la Dumnezeu și se fac fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Grăiesc vouă cu duioșie și vă povățuiesc ca un bun: treceți din trup în duh, căci cu

duhul se înțeleg tainele lui Dumnezeu. **Eu stau acoperit în nori pe heruvimi**. Așa am stat Eu în ziua aceasta cu voi, și am grăit prin porți, și ele Îmi acoperă ființa Mea cea tainică. Păstorul cel adevărat este cel ce intră prin porți, și nu altfel păstorește el, și vă voi hrăni pe voi cu toată taina zilei și vă voi trimite vouă. Amin.

Luați Duh Sfânt! Cine nu ia, acela este cel ce nu înțelege ca Dumnezeu, ci înțelege ca omul, și tot așa și lucrează.

Pace vouă! Cine nu are pacea Mea, acela nu cunoaște ca Dumnezeu, ci cunoaște ca omul, și tot așa și lucrează.

Iubire vouă! Cine nu are în el iubirea Mea, acela nu iubește ca Dumnezeu, ci iubește ca omul, și tot așa și lucrează.

Amin, amin zic vouă: cel ce face voia Mea va cunoaște că Eu sunt acest cuvânt și că vă păstoresc cu el spre Tatăl. Amin.

… Duhul Sfânt al înțelepciunii și al înțelegerii lui să te înfășoare pe tine în fașa lui, poporul Meu, iar tu să stai înfășat în el ca un prunc supus sub fașa aceasta, căci cine nu este prunc așa, acela nu ajunge să cunoască împărăția cerurilor în el ca să fie el fiu al ei, oștean al ei. Toate darurile cuvântului Meu trebuie să știi să le iei pe tine, poporul Meu, căci Eu cu glasul cuvântului Meu te dăruiesc cu daruri, numai tu să știi să iei ceea ce Eu, Domnul Dumnezeul tău, îți dăruiesc când îți grăiesc dăruind. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 15-06-2008

***

Mi-e duhul duios după tine, poporul Meu de azi, popor luat din români ca să fii popor al cuvântului lui Dumnezeu. **Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, și sunt Domnul Dumnezeul tău** și grăiesc peste pământul român de mai bine de cincizeci de ani ca să-Mi fac pe el un popor din neamul român și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu taina întoarcerii Mele iarăși de la Tatăl la om și **să Mă vestesc cu țara strălucirii, despre care scrie în Scripturi**. Taina ei a fost și este pământul neamului român, iar acum am descoperit-o pe ea celor credincioși cuvântului Meu din vremea aceasta, și în mijlocul cărora **Eu M-am descoperit cu numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.**

Mă însoțesc oștiri de sfinți când vin și Mă fac cuvânt al venirii Mele pe pământ, și mare este plata celor credincioși, care Îmi fac și Îmi cunosc venirea și care Mă dau oamenilor spre tămăduirea lor. În sulul Scripturii este scris de Mine ca să împlinesc așa, și nimic nu împlinesc decât cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi.

O, țara Mea de azi, o, neamul Meu de azi, neam român! Mă ai în tine tămăduitor venit de la Tatăl pentru învierea ta, căci cel ce nu umblă după Mine cu crucea sa, acela este mort, nu este viu. O, fericit este bărbatul care se teme de Domnul și care întru poruncile Lui voiește foarte, după cum este scris, dar ție ți-a pierit frica de Dumnezeu, neam român. **Nu este înțelepciune pe pământ decât de la Dumnezeu**, căci cea de la om îl îngâmfă pe om, iar îngâmfarea este păcatul prin care omul cel zidit de mâna Mea din pământ și din duh de viață a pierdut raiul și a căzut pe pământ. **Înțelepciunea Mea începe în om odată cu frica lui de Dumnezeu**, care îi păzește și îi luminează

omului calea ca să nu cadă el în întunericul cel fără de Dumnezeu pe cale. Voiesc iarăși și iarăși să-ți fac trezirea, țara Mea de azi, căci tu prin depărtarea ta de calea dreptății îți atragi numai și numai durere. **Grăiește Dumnezeu cu tine și te strigă sub lumina cuvântului Său cel dătător de viață, căci tu te clatini de pe un picior pe altul și nu mai ai stat în picioare înaintea Mea. O, Mi-e milă de tine, dacă ești a Mea. Ți-am spus că Mi te-a dat Tatăl de țară a întoarcerii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp și că porți de la începutul cel dintâi taina aceasta pe vatra ta.** Ți-am spus, că vin cu oștiri de sfinți și cu masă de cuvânt la tine, și te-am chemat la masa Mea desfăcându-Mă cu ea în mijlocul tău și punând înaintea ta cuvântul Meu, cuvântul nașterii din nou a lumii, țara Mea de azi. Certarea Mea de peste tine este iubire, este trezire, căci singură îți atragi ceea ce te lovește spre înțelepțirea ta. Tu ești ceea ce atragi stihiile ca să te bată spre mustrare și spre îndreptare pe calea ta cu Dumnezeu. **Glasul Meu din mijlocul tău, care te cheamă spre Tatăl, este darul dat ție de El pentru învierea ta și apoi pentru slava ta peste pământ, este Fiul lui Dumnezeu, Care grăiește cu tine, căci ești sortită de Tatăl să fii slava popoarelor și mândria veacurilor acum, la sfârșit de timp, precum ai fost la început când Tatăl te-a scos întâia din ape la facerea cerului și a pământului.** O, vin zorii zilei Mele și se apropie, căci Eu Mă slăvesc și Mă voi slăvi cu multul de pe **pământul tău, care este muntele Meu cel sfânt pentru vremea venirii Mele la sfârșit de timp.** Scoală-te în zori și arată-ți fața și apoi spală-te în râul acesta ca să vezi, căci dacă nu-L cunoști pe Dumnezeu și glasul Lui în tine, atunci tu ești nevăzătoare, țara Mea, și trebuiești vindecată. O, vino spre șoapta Mea, care suspină după tine de pe vatra ta, căci ți-am pus cunună de slavă pe creștet, și este scris pe ea cuvântul lui Dumnezeu spre tămăduirea ta, ca să vadă apoi ochii duhului tău și să umbli în lumină, căci Eu sunt lumina lumii în mijlocul tău. Este scris în Scripturi să fac din tine mândria veacurilor, dar fii înțeleaptă, că împărăția Mea cu tine nu este din lumea aceasta, nu este de pe pământ, ci ea este cea alungată dintre oameni, căci Eu ucenicilor Mei, cărora le dădusem împărăția Mea, le-am spus că vor fi alungați dintre oameni și că vor fi urâți de toți pentru numele Meu și că cel ce va răbda până la sfârșit, acela va fi cel care va lua cununa împărăției Mele.

Eram pe pământ aproape de vremea pătimirii Mele, iar poporul Israel vorbea despre vremea lui Mesia, Care va veni ca un Împărat ca să-l izbăvească pe el de sub stăpânirea romanilor și nu de sub păcat, precum este scris să lucreze Dumnezeu, iar când M-am descoperit atât de slăvit în mijlocul poporului Meu cel de atunci, gata a fost și stârpirea Mea, căci este scris că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Și iată lucrarea cuvântului Meu, care înviază omul spre viața veacului ce va să fie, această lucrare este izbăvitoare și este între oameni și este din cer, nu din lumea aceasta, iar **oamenii Îl așteaptă pe Dumnezeu să-i dezrobească de lipsuri și de necazuri, nu de păcate, și iată iarăși este ceea ce a mai fost, și taina ușii deschise n-o pricepe omul ca să-Mi deschidă când bat ca să-l fac pe el împărăție a Mea pe pământ între oameni.**

Eram pe pământ acum două mii de ani și petreceam cu săracii și cu păcătoșii, cu bolnavii și cu îndrăciții și-i vindecam pe toți cu milă și cu slavă, în timp ce **Israel aștepta să vin și să-i dezrobesc de sub romani și să cucerească el lumea apoi**, căci el n-a înțeles că împărăția lui Mesia nu are nimic în lumea aceasta și nu este din ea, iar când mai-marii lui Israel au văzut umilința Mea și puterea Mea cea prin ea peste toți cei neputincioși cu duhul și cu trupul, căutau să Mă prindă în cuvânt, pentru că Mă urau și nu credeau în Mine și voiau să Mă piardă, dar n-au putut aceasta ce au vrut ei, fiindcă Eu am înviat prin cruce și M-am făcut Împărat mare, cu împărăție care nu cade, căci ea este vie precum Eu sunt. Amin.

O, vino să fii împărăție a Mea, țara Mea de azi! Am spus prin acest cuvânt de sfârșit și de început nou, am spus că vor veni spre tine popoare pentru cuvântul Meu cel în mijlocul tău așezat pentru viața ta și pentru slava Mea și pentru duhul învățăturii Mele peste popoare ca să învețe ele de la Mine legea vieții, după ce moarte nu va mai fi, căci toate cele vechi trec cu trosnet și vin cele noi în locul lor, după cum este scris în Scripturi, iar lucrarea Mea peste pământ lucrează din mijlocul tău, neam român, **și numele tău va fi purtat de neamurile care vor veni să se boteze în cuvântul Meu din mijlocul tău și să se numească ele cu numele Meu și cu numele tău, fiindcă tu ești a Mea de la Tatăl**. O, teme-te de Dumnezeu, țara Mea de azi, și vezi cum faci ca să te scoli întru întâmpinarea Mea, căci **a ajuns la tine împărăția lui Dumnezeu, și ea este în mijlocul tău** și așteaptă după tine ca să fii, căci Eu sunt Cel ce sunt, și sunt în mijlocul tău cuvânt de naștere din nou a lumii, iar cei ce cred aceasta vor fi ca stelele în vecii vecilor, precum este scris în Scripturi să fie. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2008

***

Vin cu sărbătoare cerească și dumnezeiască în mijlocul tău, poporul Meu de azi, căci te-am născut din cuvântul Meu de peste tine ca să-Mi fii popor și ca să auzi tu glasul lui Dumnezeu și ca **să Mă mărturisești Dumnezeu al tău și ca să Mă împlinești întru tine, fiule, că nu altceva înseamnă împărăția Mea cu omul.** Vin la tine cu sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, căci heruvimii și serafimii și toți îngerii și toate oștirile cerești o măresc pe ea între sfinți în ziua aceasta de pomenire a nașterii ei pe pământ între oameni, naștere hărăzită de Dumnezeu, pentru ca să fie locaș al lui Dumnezeu această Fecioară, locaș al împărăției lui Dumnezeu în om.

O, mamă slăvită de Dumnezeu, mama Mea, mamă născătoare de Dumnezeu! Am pus puțin din puterea Mea în porți pentru ca să Mă așez în cartea Mea de azi în ziua aceasta cu sărbătoarea cea pentru tine între sfinți, mamă. **Împărăția lui Dumnezeu pe pământ e taină neînțeleasă de om,** mamă, iar tu ai fost locașul ei între oameni. Îți slobozește, dar, graiul și așează-te lângă Mine cuvânt ca să dăm glas învățăturii cea din vecii, și pe care n-are omul de unde s-o audă, mamă, căci pe pământ e omul cu înțelepciunea lui cea din părinți, prin care el se desparte de Dumnezeu încă de la începutul lui, mamă. **Împărăția lui Dumnezeu a căzut din om încă de la începutul omului**, căci omul și-a dorit fericire mare după ce Eu l-am zidit, sfat făcut între Tatăl și Mine ca să-l zidim și ca **să facem din el împărăție a Noastră, împărăția lui Dumnezeu**, mamă.

O, nu este fericire pe pământ dacă omul nu este împărăția lui Dumnezeu pe pământ, mamă. Trebuie să înțeleagă omul de ce nu este fericire pe pământ, mamă. Păcatul nu este fericire, și zadarnic își face omul fericire din păcat, căci pentru păcat s-a smuls omul din Dumnezeu, nu pentru fericire, mamă. O, putea-va omul să-și trezească în el înțelepciunea lui Dumnezeu ca să priceapă cu ea ce să facă el pe pământ? O, să-l învățăm pe om, mamă. Amin, amin, amin.

– Să-l învățăm, Doamne Învățător, să-l învățăm pe om, că pe pământ e lipsă de înțelepciune, e lipsă de învățătură, Fiule scump al Tatălui și al meu. Tu ești Mieluțul Cel jertfit și Cel jertfitor, căci ești Cuvântul lui Dumnezeu, și mereu Te apleci spre om, mereu, mereu Îți storci iubirea ca să-i dai omului învățătură de iubire, și ești Cel ce aștepți și tot aștepți după om, și s-a făcut rană dureroasă în Duhul Tău așteptarea aceasta. Omul nu-și jertfește pentru om nici măcar răbdarea, nici măcar iertarea pentru cel greșit lui când acela i-ar cere lui iertare. O, dacă omul

nu este umilit între el și om, îl părăsește pe el harul lui Dumnezeu și se leapădă omul de Dumnezeu și de fața lui Dumnezeu, pe care trebuie s-o poarte peste viața și peste fapta sa. O, iată de ce nu are omul în el împărăția lui Dumnezeu, fața Ta în el, Fiule Doamne! Omul care Te cunoaște își pierde mereu harul pe care i l-ai dat să-l poarte când Te-ai făcut cunoscut lui, căci de la începutul lui i-ai arătat omului lucrarea harului, lucrare care poate prin ascultarea omului, prin iubirea Ta din el, căci iubirea omului îl desparte pe el de Dumnezeu, și iată, omul trebuie învățat iară și iară, căci el a pierdut înțelepciunea, a pierdut învățătura, și Tu vii iarăși pe pământ să-l înveți pe el.

O, fii ai oamenilor, căutați împărăția lui Dumnezeu, și toate cele ce vă trebuie vouă se vor adăuga vouă și ei, căci împărăția lui Dumnezeu nu este de pe pământ, dar se apleacă pentru ea cele de pe pământ așa cum s-au aplecat când Dumnezeu S-a făcut Fiul meu și Izbăvitorul oamenilor acum două mii de ani. Neamul creștinesc care este pe pământ trebuie să fie ca o casă de oaspeți pentru cei bolnavi, ca un spital în care ei să fie vindecați, îngrijiți și vindecați de păcatele lor, ca să se facă ei apoi împărăție nouă, împărăția lui Dumnezeu în om, adevărata fericire a lui Dumnezeu, căci dacă Domnul nu este fericit în om nici omul nu este fericit.

... – O, mamă învățătoare peste om ca și Fiul tău! **Aceasta este mărirea Mea pe pământ: omul îndumnezeit, care poartă în el lucrarea tainelor lui Dumnezeu, mamă. Tot ce am proorocit Eu prin acest cuvânt, timp de cincizeci de ani grăit, se împlinește împlinind în om împărăția Mea, care împărățește peste cei ce se fac împărăția Mea. Amin.** Cei ce n-au înțeles pentru ce am venit Eu cu această lucrare pe pământ acum ca să-l îndumnezeiesc pe om, aceia vin și se uită și stau nelucrători și apoi se duc spre îndoială și spre necredință, căci cine caută pe pământ împărăția lui Dumnezeu și împlinirea cuvântului Meu ca pe pământ, aceia nu s-au uitat bine în Scripturi și în împlinirile lor cele tainice pe pământ, căci Eu n-am venit pe pământ pentru lume, ci am venit pentru cei ce ies din lume ca să stea lângă Mine și cu împărăția Mea în ei, și cu care Eu voi birui peste cei necredincioși de pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-2008

***

Am așezat în mijlocul tău rânduială de la Mine, jertfă de fiecare zi pentru împlinirea Scripturii învierii morților, o, și cât de tainic lucrez, poporul Meu! Pe vremea venirii Mele pe pământ prin nașterea Mea din mamă Fecioară am împlinit atunci Scripturile rostite prin proororoci despre venirea lui Mesia și despre împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu omul, și toate împlinirile rămâneau tainice, căci tainic se împlineau pentru cei ce credeau în ele. **Cei care nădăjduiau în împliniri pământești pentru împărăția Mea cu omul, aceia n-au înțeles și apoi n-au crezut venirea Mea, iar Eu le spuneam lor că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta și că ea este înăuntrul celor ce o iubesc pe ea în ei, iar pe Mine Stăpân al lor, Stăpân al vieții lor și iubire a lor pe pământ. O, așa este și azi. Eu, Domnul, împlinesc tainic tot ceea ce rostesc, căci nu peste fiii oamenilor așez Eu împlinirile, ci numai peste cei ce sunt și se fac fii ai lui Dumnezeu între oameni, și ale acelora sunt făgăduințele Mele toate, numai să știe ei să le priceapă și să le poarte în ei și peste ei, căci împărăția Mea cu ei nu este din lumea aceasta, ci este din cer și este cu cerul în mijlocul celor credincioși, iar cerul acesta este scaunul Meu de domnie, al cărui așternut este pământul, precum este scris.**

O, nu înțelege omul tainele Mele și vorbirea Mea despre ele. Nu înțelege omul tainele bisericii. Biserica este taină mare, căci ea este împărăția Mea, care n-are nimic în lumea aceasta prin care ea trece și se slăvește slăvind pe Dumnezeu prin credința ei în El. Ea crede în Tatăl, în

Fiul și în Duhul Sfânt, mărturisind botezul cel pentru iertarea păcatelor și așteptând Scriptura învierii morţilor și viaţa veacului ce va să fie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului 14-10-2008

***

Omul este din lut, și tot așa este și iubirea lui. O, dacă s-ar lăsa făcut de mâna Mea omul, numai așa ar avea el parte de credință sfântă în lucrările lui Dumnezeu, și iată, și cei luminați odată prin darul credinței în lucrările lui Dumnezeu, și aceia se încearcă cu necredința, dar nu e necredință, ci e altceva. Când omul alunecă spre rele după ce umblă pe cale cu Mine, el dă atunci să se acopere cum că nu ar fi Dumnezeu pe cale cu el, și cu aceasta își acoperă el alunecarea lui, și mai este și netemerea de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, celui alunecos de pe cale îi iau darurile Mele și-l las în banii lui.

O, ce mari semne cerești au lucrat prin credința lor sfinții Mei mărturisitori și lucrători de minuni peste cei necredincioși și îndărătnici pentru credință! Ce au înțeles cei ce au văzut în vremea mărturisirii făcută pentru Dumnezeu de către arhiereul Meu Spiridon? Dacă omul nu vrea să creadă, să nu mai grăiesc Eu peste el cum că nu se împlinește cum ar vrea el să vadă împlinirile cuvântului Meu? **Dar n-am spus Eu că nu-i din lumea aceasta împărăția Mea și că ea este în om dacă este? Și dacă n-o aveți în voi, ce voiți să vedeți, voi, fii necredincioși prin îndărătnicia de a nu crede cuvântul cel semănat peste voi din gura semănătorului, care iese mereu și seamănă sămânța sa?** Vine la gura inimii voastre satana și vă smulge cuvântul cel semănat de Mine în voi, sau și dacă vă bucurați de el degrabă, voi fără de rădăcină fiind, pe loc pietros dacă stați, sunteți până la o vreme, iar când vine strâmtorare vă smintiți, iar dacă sunteți semănați între spini vă înghit grijile și devine neroditoare sămânța Mea semănată peste voi, și iată, nu e necredință, ci este altceva, este ceea ce este scris în pilda semănătorului care vine să semene sămânța sa, și numai cei semănați pe pământ bun sunt cei ce ascultă cuvântul și îl împlinesc și rodesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2008

***

O, poporul Meu, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, și zadarnic o așteaptă omul să vină, căci ea vine, dar omul nu știe nimic, nimic despre ea, iar când Eu îi spun lui că ea vine, și el nu vede venirea ei așa cum Eu îi spun lui, atunci el se scoală și Mă face mincinos și Mă defaimă cu mintea lui, așa cum M-au defăimat cei ce au râs de Mine acum două mii de ani, de M-au numit smintitor. Mi-a spus atunci poporul iudeu că am demon, și tot așa Îmi spune și azi. Mi-a spus că petrec cu păcat și cu păcătoșii pe pământ, și tot așa Îmi spune și azi. Era scris de Mine în Scripturile cele de demult că voi veni prin mamă Fecioară născut pe pământ și că voi fi Împăratul făpturii, însoțit de împărăția Mea, iar poporul iudeu s-a speriat și M-a strivit ca să nu mai fiu, și a scos de minciună tot ce am vestit Eu în vremea Mea cu el pe pământ, dar **Eu am fost și sunt Împăratul făpturii, și sunt cu împărăția Mea în cei credincioși, iar cei credincioși Mie nu sunt din lumea aceasta**, precum și cei necredincioși Mie nu sunt din împărăția Mea.

O, nu sunt mincinos, omule, prin ceea ce Eu am spus și spun pe pământ, dar ești tu neputincios cu mintea, și mai neputincios cu inima și cu credința ca să știi tu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ cu omul. Cel ce nu se naște de sus, acela este de jos, și nu știe unul ca acela să vadă și

să înțeleagă. Nu înseamnă că Eu dacă nu M-am așezat văzut să cârmuiesc pe pământ cu toiag de fier noroadele, nu înseamnă aceasta că Scripturile au mințit. Am cârmuit noroadele și până să vin născut pe pământ, și am făcut aceasta și după ce am înviat din moartea pe care Mi-a dat-o poporul Israel, și nu sunt mincinos, ci omul este mincinos, pentru că este necredincios, pentru că nu-L iubește pe Dumnezeu. Cel necredincios este așa pentru că nu-L iubește pe Dumnezeu, căci Dumnezeu nu-i poate da omului așa cum știe omul să primească și să aibă. **Eu caut să Mă dau Eu omului, nu să-i dau lui altceva să aibă. Eu pe Mine voiesc să Mă aibă omul, și nimic altceva să nu aibă el, dar iată, Eu nu sunt din lumea aceasta, iar omul iubește ca pe pământ, îi iubește pe ai lui, nu pe Mine.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2009

***

Glasul Domnului este cel ce grăiește și se face râu de cuvânt peste pământ. **Râul vieții se numește cuvântul Meu, care curge din gura Mea în zilele acestea**, iar cel ce bea din el nu mai însetează după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. **Intru în carte cuvânt, și prin el Mă așez pe tron și împărățesc, căci tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este inima omului credincios, care împlinește porunca iubirii de Dumnezeu. Eu așa am fost Împărat, și tot așa sunt și azi, căci împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, și este precum în cer așa și pe pământ.** Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi așezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăiește se deschid urechile voastre și așa intru Eu în carte, și **ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag**, și cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează și pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci **cuvântul Meu este toiagul de păstorire**, și cu el curăț inima omului și Mă dau lui Împărat și Mă așez pe tron și împărățesc, și așa am Eu împărăție pe pământ, și sunt Împăratul celor ce Mă iubesc și se dau Mie împărăție, și sunt Împăratul Păstor.

… O, luați aminte, luați aminte voi, cei care înțelegeți prin darul Meu de peste om, și voi, cei care nu înțelegeți statul lui Dumnezeu cu omul, împărăția Mea cu cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu! **Luați aminte și strigați la Dumnezeu să vă desfacă urechile și apoi mintea ca să-L pricepeți pe Dumnezeu pe pământ ca și în cer cu împărăția Sa și cu voia Sa**, căci Eu acum două mii de ani Mi-am învățat ucenicii să ceară la Dumnezeu să fie pe pământ ca și în cer împărăția Mea și voia Mea.

Luați, luați aminte voi, cei credincioși, și voi, cei necredincioși cuvântului Meu de azi! Cei ce iau aminte la cuvântul Meu cel de la început, vestit prin prooroci, și cel de acum două mii de ani, acela este cel ce ia aminte și la cuvântul Meu cel de azi, căci el este numai pentru cei credincioși, iar cei necredincioși să se aplece și să Mă strige să vin spre ei și să Mă descopăr lor și să-Mi spună să Mă duc la Tatăl ca să mijlocesc pentru ei și ca să le trimită Tatăl izbăvirea din necredință, căci păcatul acesta îl duce pe om la neveghe, îl duce la întuneric. O, învățați de la Mine, învățați ce înseamnă cuvântul biserică. Dacă învățătorii care stau peste voi nu vă învață aceasta, apropiați-vă să vă învăț Eu. Sunt Domnul Iisus Hristos, Învățătorul oamenilor! **Apropiați-vă și lăsați-vă biserică a Mea să fiți, căci omul îi este biserică ori lui Dumnezeu, ori lui satana; ori slujbei Domnului, ori slujbei satanei, iar satana curând, curând nu va mai fi, și va fi suferință mare, chin și suspin în cei ce i-au dat lui slujire în ei.** (*Vezi selecția tematică: „Necazul cel mare”, - și*

pe jumpshare; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; n.r.) Este scris în Scripturi că voi sălăşlui cu oamenii, și ei vor fi poporul Meu și Însuși Domnul va fi cu ei și le va şterge lacrima, și moarte nu va mai fi, și nici durere, căci cele dintâi trec, și Eu Mă aşez pe tron şi grăiesc şi spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, şi apoi spun să se scrie, căci este credincios şi adevărat cuvântul Meu, şi apoi împlinesc, şi apoi spun: ***«Făcutu-s-a!»***, şi apoi iarăşi spun: ***«Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții, iar cel ce biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, iar el Mie fiu»***. Amin. **O, așa este biserica Mea pe pământ, și Eu șed pe tron și cuvintez cuvânt de facere, căci fac din cel credincios împărăție a Mea, iar tronul Meu este inima lui credincioasă, și ca pe tron stau în ea și Îmi aduce Mie slujire cel credincios**, și prin cei credincioși Mă sălășluiesc între oameni și-Mi fac popor și împărăție, și cu omul Îmi fac, căci cu el lucrez, și spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, precum este scris, și singur nu lucrez, căci este scris să lucrez cu omul toate cele ce sunt scrise în Scripturi să se împlinească, și așa este omul biserică a Mea pe pământ. Amin.

… Te cuprind în duh de Bobotează, poporul Meu. Sfințește-te în cuvântul Meu, și cuvântul Meu să se sfințească în tine, fiule! **O, să se sfințească numele Meu pe pământ ca și în cer, căci tronul Meu de Împărat este inima celor în care Eu viețuiesc pe pământ cu împărăție care nu cade!** Cei ce sunt preoți și împărați în numele Meu pe pământ între oameni și pentru oameni, aceia tot ca Mine împărățesc, și în inima celor ce-i iubesc pe ei împărățesc ei, și prin aceștia sunt ei împărați, și pentru ei sunt. Amin.

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Ea își are tărâmul și tronul în cei ce sunt biserica Mea, țara Mea de pe pământ, țară fără de hotare, și care se întinde de la margini la margini prin cei ce Mă iubesc, avându-Mă în ei Împărat, după cum este scris despre cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și Se va sălășlui cu ei Domnul, și ei vor fi noroade ale Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor, iar celor necredincioși, partea lor este în iezerul care arde cu foc și cu pucioasă și care este moartea cea de-a doua, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

O, iată cât de mult dăunează împietrirea inimii, fiilor! O, câte minuni, câte izbăviri am făcut Eu acestui popor și acestei lucrări! O, câte semne mari, câți dușmani am culcat ca să ocrotesc calea Mea cu tine, poporul Meu, și am în tine fii împietriți la inimă. Am putut în mijlocul tău ceea ce tu nu puteai, și am încă inimi împietrite în tine, care se îndoiesc de Mine și de lucrul Meu cel atât de tainic și atât de minunat și de lucrător în mijlocul tău! Amintesc celor împietriți la credință și la inimă că **Eu am spus acum două mii de ani că împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit și că ea se așează în om când vine, și aceasta trebuie să împlinească cel ce vine să fie cu această lucrare: credință să împlinească și multă iubire de Dumnezeu și mereu statornicie și credincioșie pentru tot mersul Meu cu tine pe pământ, poporul Meu.** Împlinirile pe care le așteaptă cei ce se satură de așteptat, Eu, Domnul, trebuie să le împlinesc cu poporul Meu, nu singur, o, nu singur, ci trebuie să fiu ajutat până la sfârșit de poporul Meu. Eu niciodată n-am împlinit singur ceva pe pământ din făgăduințele Mele pentru om, ci cu omul credincios și statornic am putut să împlinesc, iar de la cei îndoielnici Mi-a tot secat mersul. O, măcar să nu Mă judece cei ce n-au stat sub greul venirii Mele. Să nu facă și aceștia cum au dat să facă ucenicii Mei acum două mii de ani când dădeau să aștepte o împărăție a lui Israel peste neamuri și o mărire a lor înaintea neamurilor, iar pe Mine un făcător de minuni până la sfârșitul timpului. **Eu însă spun față de orice om că minunile sunt numai pentru oamenii necredincioși și care tot caută ca să poată să creadă, iar**

proorociile sunt pentru cei credincioși, care știu ce înseamnă Dumnezeu pe pământ și ce înseamnă omul, iar aceștia rămân în credință și în taina împărăției lui Dumnezeu în ei până la sfârșit cu răbdare pentru mântuirea lor cea de la Mine, și cu unii ca aceștia pot Eu să împlinesc pe pământ lucrarea Mea și toate făgăduințele cele din Scripturi pentru veacul ce va să fie. Amin. Cei ce cad din credință cad din pricina nemulțumirii și cad prin ascundere, iar cei ce rămân credincioși sunt cei mulțumiți cu Mine și stau prin lumină și stau și Mă ajută pe calea Mea cea grea spre om. O, stai cu Mine și ajută-Mă, poporul Meu, căci vin turme la izvor, turme noi, fiule, și tu trebuie să le dai de la Mine și să le povățuiești pe cărarea Mea, căci asta este datoria ta înaintea Mea, și Eu îți voi răsplăti credința și iubirea și credincioșia ta, dar să nu cauți ale tale, să nu cauți așa, ci să cauți numai pentru Mine cu lucrarea ta, fiule, căci Eu prin Evanghelia Mea cu tine am grijă de tine dacă tu ai grijă de Mine, și unii altora slujim cu credincioșie, Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și nu te teme de furtuni, căci Eu sunt Cel adevărat cu tine și stau cu tine în bărcuță și te călăuzesc prin valuri, căci valurile sunt mari și tulburi, și Eu pot împotriva lor pentru ocrotirea ta, iar tu să fii mic ca să pot Eu, fiule, să te ocrotesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2009

***

O, să nu se teamă de voi mai-marii bisericii, căci voi sunteți harnici și cuminți și frumoși și curați, fiindcă Eu, Domnul, vă păstoresc din cer cu proaspăt cuvânt mai mult decât i-am păstorit acum două mii de ani pe ucenici. O, să nu se smintească întru lucrarea Mea cu voi slujitorii bisericii cum că nu este Evanghelie a Mea cuvântul Meu de azi, cu care vă păstoresc pe voi și pe ei chiar împotriva voinței lor, ci **să citească deslușit în Scripturile care Mă vestesc că voi veni la sfârșit de timp și că tainic voi lucra și voi păstori neamurile cu toiag de fier, cu cuvântul Meu de Păstor al păstorilor și al oilor și că numele Meu este minunat la sfârșit de timp și se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. O, să nu Mă aștepte omul cu împărăția Mea pe pământ așa cum crede el că va veni ea, căci împărăția Mea când este, ea în om este și este frumoasă și luminează acolo unde ea își face locaș sfânt, căci scris este în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și care spune că: *«Cel ce crede în Mine, voi veni la el și Îmi voi face locaș la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*, și acesta este cuvânt adevărat. Amin.**

O, să nu se teamă de voi mai-marii bisericii, să nu vă urască, să nu vă dușmănească, să nu vă vorbească de rău, să nu vă hulească pe voi nimeni între ei, ci să creadă că de la Mine ați răsărit și din cuvântul Meu cel de sus v-ați născut și sunteți, și numai bucurii presar prin voi peste pământ și numai cuvânt de facere dau tuturor, și nu cuvânt de pedeapsă dau, ci dau putere de credință și dau iubire omului și dau din ale Mele. Graiul Meu dulce de Păstor înviază din moarte și scoală din suferință pe om, căci sunt Păstorul Cel bun și blând și Îmi pun sufletul pentru oi, și sunt Cel ce le adun sub staul sfânt și nu le risipesc, ci le întăresc pașii și le îmbrac întru slava Mea cea de apoi, și pe care de la întemeierea lumii o am de la Tatăl pentru sfârșit de timp. **Eu prin voi iubesc pe cei ce vă iubesc pe voi pentru numele Meu și le dau har sfânt și slăvit celor ce vă iubesc binecuvântându-vă pe voi când Eu Mă arăt cu voi din timp în timp ca să stau prin voi față în față cu cei ce nu știu ce este și cum este împărăția Mea în om, împărăția cea fără de sfârșit, precum Eu sunt.**

Eu sunt Cel ce sunt, și am stat cu voi în mijlocul oamenilor, și numele Meu de peste voi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, numele lui Iisus Hristos la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-2009

***

Iată, găsiți aici, la izvorul Meu între pământ și cer toate bunurile vieții, căci Eu atât de mult iubesc omul până ce, iată, Mă fac cuvânt nou între pământ și cer, și Îmi fac venirea la el ca să-l gătesc părintește și ca să-l deprind apoi să se facă prunc pentru ascultare ca să-i dau lui împărăția Mea și să Mă zidesc în el și **să-Mi fac în om cerul Meu, scaun de domnie să-Mi fac în el, Împărat al vieții omului să fiu prin viața lui cea vie, viața împărăției Mele în el**. O, aveți grijă, tată, să fiu Eu Împărat în voi, iar voi împărăție a Mea să fiți, și nu uitați că nu puteți să slujiți la doi domni și să mai fiți și cu inima curată. O, nu se poate așa. Gustul trupului, gustul lumii vă șoptește că se poate așa. O, nu! Ce curățenie de inimă mai poate dovedi cel ce slujește la doi stăpâni?

O, din zi în zi mai mult și mai îndurerat voi striga la om ca să-i spun că este vierme neadormit în el păcatul și nu-l lasă să doarmă, ci îl scoală pentru păcat. Veni-va ziua să biruiesc moartea, să biruiesc Eu păcatul din om, și omul își va vedea atunci față în față cu el păcătoșenia lui, moartea, pe care și-a iubit-o și și-a înviat-o mereu, mereu în el, și atunci Eu voi fi biruitorul omului păcătos, biruitorul morții lui, căci moartea în om și-a făcut culcușul ei și a sluțit viața omului și fața lui, cea de la Mine hărăzită lui prin facerea cea de la început a sa.

O, trebuie să se pocăiască omul și trebuie să părăsească păcatul și toată urma păcatului în el. Pot Eu să fac aceasta dacă omul nu vrea să asculte de porunca Mea pentru împărăția Mea în el. **Împărăția Mea în om nu are nimic, nimic din lumea aceasta, și așa voiesc Eu să-l fac pe om, făptură nouă, după chipul și asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiu al omului și Care S-a numărat cu păcătoșii ca pe toți să-i atragă de pe pământ spre cer, de la stăpânitorul întunericului la Tatăl Savaot, Tatăl Meu, Cel fără de început și fără de sfârșit ca și Fiul Său. Amin.**

Eu, Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu Cuvântul, am grăit acestea în zile de serbare îngerească în cer și pe pământ, spre bucuria și spre mângâierea îngerilor și a sfinților și a celor credincioși pe pământ, credincioși și adevărați, așa cum sunt Eu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2009

***

O, ucenici iubiți, să-l învățăm pe poporul cel credincios venirii Mele de azi să fie tare el în fața valurilor de necredință care bat peste oameni de la cei ce au învățat carte ca să-L omoare pe Dumnezeu de pe pământ și din oameni și din Scripturi, căci **omul care a citit Scripturile și s-a așezat mare în numele Meu slujitor peste oameni, acela alege să rămână cu minte scurtă, cu vedere scurtă, cu credință ciuntită, ca și cei din vremea Mea mari în ranguri și care vă numeau pe voi, ucenicii Mei, secta Nazarineanului,** căci ei n-aveau în gând și în faptă să-L urmeze pe Dumnezeu, ci să-L stârpească pe El pentru voile lor, **așa cum și astăzi se lucrează pe pământ** în mijlocul celor slabi cu sufletul și cu nădejdea în viața veacului ce va să fie pe pământ curând, și pentru care ei nu știu să se pregătească, nu știu să caute și să găsească drumul.

Vin cu voi pe pământ, ucenici iubiți, venim cu tot cerul, care este locașul sfinților Mei și al celor credincioși, și **grăim între Noi înaintea poporului care Ne ascultă cuvântul, și din**

care mulți pe pământ se hrănesc și cresc pentru împărăția Mea în ei, învățând ei din cartea Mea să nu doarmă pentru venirea Mea, ci să vegheze ca să vină ea. O, mare lucrare am Eu prin ucenici, căci M-am dus la Tatăl, dar lucrul Meu cel pentru mântuirea oamenilor l-am lăsat ucenicilor Mei până la sfârșitul timpului, căci unii din alții l-au lăsat, în afară de cei ce și-au luat singuri și și-au zis singuri ucenici, **dar ai Mei se cunosc dintr-o mie, se cunosc prin viață și prin fața Mea în ei, și aceia au cheile împărăției cerurilor, și nu oricine le are pe ele,** o, nu, și ele nu închid și nu deschid pe dinafară, ci numai pe dinăuntru, căci este scris în Scripturi deslușită pilda fecioarelor neînțelepte, care au dormit pentru venirea Mirelui, iar când s-au trezit la zarva venirii Lui, n-au avut intrare, și au dat să-și facă rost de intrare, dar ușa s-a închis pe dinăuntru până să vină ele, și zadarnic au bătut ele pe dinafară, căci cheia nu este pe dinafară, **ci ea închide și deschide numai pe dinăuntru, numai prin cei ce trăiesc în Mine și nu în ei** și nu în lumea aceasta, ci în cer trăiesc ei pe pământ. Amin.

… — O, poporul Meu, **cartea Mea din ziua aceasta cu ucenicii Mei va fi o mărturie pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși, care nu pun preț pe sufletele lor, pe ceea ce va rămâne din ei.** O, mulți dintre cei ce slujesc cu numele Meu peste oameni cred ei că au cheile împărăției cerurilor, căci tălmăcesc Scripturile după mintea lor, nu după puterea cuvântului cel din Scripturi. **O, cheile împărăției cerurilor nu sunt ceea ce înțeleg ei că înseamnă aceasta, pentru că ei rătăcesc ca și iudeii din vremea trupului Meu, care nu știau și nu înțelegeau Scripturile de până atunci. Omul se crede mare în numele lui Dumnezeu, dar numai numele Mi-l folosește, iar viața Mea nu, și de aceea e fără putere slujitorul care se așează de la el dorire peste oameni în numele Meu.** Cu mare alegere ar fi fost să fie aleși cei care să slujească în numele Meu oamenilor, dar nu alegere cum se face de către oameni, de părerea oamenilor care lucrează după ochi sau după bani. O, nu așa alege Dumnezeu pe slujitorii Lui, care nu mai sunt apoi din lumea aceasta dacă ei se fac slujitorii lui Dumnezeu. **Iată, aceștia te numesc pe tine sectă, poporul Meu**, că atât știu ei să zică și să înțeleagă, așa cum și cei din vremea Mea făceau. **Tu însă ești cules de Mine dintre spini și dintre ciulini și ți-am dat față și ți-am dat viață zi de zi să ai din Mine, și așa ești tu un trup cu Mine și un duh cu Mine și ești templul Meu și ești casa Mea de oaspeți, și Eu vin cu sfinții la tine oaspeți și te așez înaintea lor, iar pe ei înaintea ta,** și vom grăi unii cu alții în ziua aceasta și vom iubi această zi, mărturisitoare zi, și o vom umple de iubirea cuvântului Meu cel pentru om, căci omul nu mai are de unde să ia și să cunoască și să înțeleagă din Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2010

***

Acum două mii de ani am așezat cu o mânuță de ucenici noua împărăție pe pământ și a dăinuit ea prin vremi prin cei credincioși, care au fost și sunt împărăția lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor, și **tot așa lucrez și azi, și sunt pe pământ cu împărăția Mea în cei credincioși și prin ei și lucrez cuvântul Meu în mijlocul lor**, și cuvântându-l îl împlinesc apoi, și așa Mă dovedesc Eu Dumnezeu adevărat și îi arăt omului ce înseamnă adevărul, căci omul nu poate să se dovedească om adevărat, fiindcă trupul îl biruiește mereu, mereu pe el, și se mărește omul pe sine prin aceasta apoi, chiar dacă nu găsește de la om mărire pentru el.

Ca în toate ajunurile sărbătorilor mari, cu popor mult adunat la izvor, dau puteri poporului Meu cel de lângă izvor să-Mi gătească cu pace și cu dulce sărbătoarea și pe ei înșiși să se gătească,

plini de pace și plini de dulce între Mine și ei, între ei și ei, căci puterea vine de la Mine și să voiască, și să poată ei, așa cum strălucirea slavei Mele de pe munte a venit de la Tatăl și s-a arătat, și nu de la Mine a venit. O, e vremea să lucreze cu duh de multă unire în rugăciune poporul Meu, cu cerere îndurerată la Tatăl, căci el este unealta Mea din zilele acestea, iar duhul pierzător al acestui veac își ascute colții și scoate coarne proaspete și capete multe unul după altul ca să-și mai încerce puterea și punerea la cale pentru nimicirea lui Dumnezeu de pe pământ, **dar Eu, Domnul, am pus la însămânțat și la udat și la plivit și la îngrijit și la crescut țarină nouă, rodul împărăției celei noi, nașterea din nou a lumii, și Eu sunt Cel ce fac să crească acest aluat,** și lucrez odată cu ticluirea cea ascunsă a omului întunericului, care zice că stăpânește lumea cu lucrarea sa, dar Eu, și nu el, o, nu el va fi biruitor, **căci este scris în Scripturi să biruiască Mielul lui Dumnezeu pe balaurul cel cu șapte capete,** și cu El împreună să biruiască și cei credincioși Lui, care-și spală veșmântul și care prin sângele Mielului biruiesc împreună cu Mielul, și au pe ei pecetea Viului Dumnezeu, și diavolul se tânguiește și se va tângui atunci, precum se tânguiește și acum și nu știe ce să mai facă pentru ca să nu piardă biruința, și nu mai doarme și măsoară mereu, că mereu, mereu i se strică socotelile, și iar și iar se socotește apoi. **Eu însă nu mai socotesc, și pregătesc în cer și pe pământ stârpirea lui, căci Îmi stă în cale.**

Sfârșesc cuvântul Meu cel de azi și îl pecetluiesc cu numele Meu cel nou: **Cuvântul lui Dumnezeu, Iisus Hristos**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2010

***

Pace vouă! Pace ție, poporul Meu de nou Ierusalim! Deschide, tată, celor ce vin și te întreabă de Mine și dă-le lor de la Mine, nu de la tine, tată, căci tu nu ai dacă Eu nu pun să ai și să dai! O, îmbracă-te în Duhul Meu și așa să stai înaintea celor ce vin la tine și te întreabă de Mine și de tine, și spune-le lor că **fericiți vor fi cei ce vor asculta de acest cuvânt al Meu din mijlocul tău și îl vor împlini pe el spre bucuria Mea în ei și spre moștenirea ce va să vină cu Mine pentru cei ce cred, căci prin credința celor credincioși venirii Mele celei de azi Eu, Domnul, voi întocmi văzut pe pământ veacul ce va să fie, împărăția Mea cea fără de sfârșit cu cei credincioși ai Mei.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2011

***

Vreau să-ți dăruiesc iertarea păcatelor tale, omule. Aceasta înseamnă împărăția cerurilor înăuntrul tău. Cum să fac să Mă înțelegi ce bine dau să-ți fac Eu ție? Păcatele tale sunt dușmanii vieții tale și ai vieții Mele în tine. Ce faci cu acești dușmani, care nu lasă împărăția cerurilor să intre înăuntrul tău spre pacea ta, spre salvarea ta? În fiecare zi îți adaugi păcate peste păcate și nu mai ai putere să înțelegi această moarte din tine. Plângând îți grăiesc. Aș vrea să-ți aduci aminte de Mine și de Ioan Botezătorul, care striga la oameni pe pământ: ***«Pocăiți-vă!»***. Le cerea Ioan oamenilor să se vindece de păcat și să-l curețe de pe ei prin pocăință și prin credință în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce vine să așeze în om împărăția cerurilor, adevărata împărăție între pământ și cer, căci alta nu este. A ajuns păcatul să fie fericirea omului pe pământ și nu poate omul să-și mai aleagă viața în locul păcatului, dar Eu nu pot să stau în cer, și vin pe pământ să-ți spun, omule, că păcatul este moarte, tată. Dacă Eu nu-ți spun adevărul, dovedește-Mi! N-ai cum să-Mi dovedești, dar poți să asculți de glasul Meu, care te cheamă la spălare și la vindecare de păcat. Nu mai păcătui, că te roagă Dumnezeu aceasta! **Ascultă-Mă, că din iubire vin spre tine și te povățuiesc spre**

iertarea păcatelor tale, iar aceasta înseamnă să mergi spre sfințenie apoi și să lași în urmă fața și puterea păcatului și să-Mi dai inima ta să stau Eu în ea și să fac din ea palat ceresc și oaspeți cerești cu Mine în ea și viață veșnică să-ți dau, iar Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să-ți fie ție Dumnezeu, acum și pe vecii. Aceasta voiesc să-ți dăruiesc prin glasul Meu de peste tine în zilele acestea, omule fără de salvare. Eu sunt Salvatorul tău dacă Mă voiești și dacă vrei să Mă asculți, aruncând de la tine nepăsarea cea pentru viața ta. **Dacă voiești fă-te vestitorul Meu peste cei străini de Dumnezeu,** și vei vedea ce putere îți va da aceasta și vei vedea cum va învia în tine dorul de cer, dorul de Mine, că Mie Îmi este tare, tare dor de om și voiesc să Mă aline omul, că de la el am supărare fără de margini și aș vrea să Mă vindec de ea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2011

***

Mă aud sfinții și îngerii și toate puterile cerești acum, aici, că-Mi sunt însoțitori, și se cutremură cu fior sfânt oştirile cerești în mijlocul tainei Mele de aici și petrec aici cerul și tainele lui și n-are lumea habar sau minte sau ochi ca să afle și să priceapă și să vadă, și este venirea Mea acum cuvânt pe pământ ca și acum două mii de ani când am venit, și n-avea lumea habar ca să înțeleagă ceva și să se plece la vestirea vestitorilor de atunci, care au vestit de aproape și de departe taina nașterii Mele din Fecioară și creșterea Mea apoi și apostolia Mea apoi și jertfa Mea cea sângeroasă pentru mântuirea lumii, care n-a voit și nu vrea să stea cu cerul pe pământ, căci ea vrea altfel, vrea să aibă ea viață pe pământ și nu împărăția cerurilor, pentru care lumea nu se mai roagă după adevăr, chiar dacă s-a învățat și ea să spună lui Dumnezeu rugăciunea cea pentru fiii cei ascultători și ucenici Mie prin lucrarea lor și pe care Eu i-am învățat să se roage ca și Mine și să zică Tatălui Savaot: ***«Să fie, Tată, voia Ta și împărăția Ta precum în cer așa și pe pământ!»***. **O, are Tatăl pe pământ împărăție**, dar ea nu are nimic cu lumea, nimic în lumea aceasta, căci ea nu este din lumea aceasta și este departe de ea și puțini tânjesc după ea și o doresc a lor, iar Eu, Domnul, am bucuria cea tainică și Mă mângâi cu ea, că am putut să-Mi pun deoparte de lume această împărăție cât un sâmburel în ochii oamenilor, dar mare pentru cer, căci Domnul este mare întru sfinții Săi în cer și pe pământ și Își lucrează lucrarea Sa. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat, din 13-12-2012

***

O, mamă Fecioară, am grăit cuvântul Meu peste popoare, mamă. Împuternicesc așezarea ta la veghe sfântă în toată clipa deasupra pământului român, mama Mea. Împuternicesc sfinți la hotarele știute de Mine și vai celor ce au mușcat din trupul acestei minuni, țara Mea cea de azi. **Fiva să avem pe această vatră biserică slăvită, căci toate se vor sfârși, și vor veni în locul lor cele noi**, care au acum muguri, și se vor desface acești muguri curând, curând, căci așa este scris pentru înnoirea lumii, iar **Eu Îmi încep împărăția cea văzută, o încep de pe vatra neamului român**, mamă, iar tu, în ziua ta de praznic, binecuvintează de lângă Mine taina Mea, țara Mea și lucrarea Mea din ea, iar cartea Mea din ea Ne va cuprinde în ea în această zi, mamă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2016.

***

— O, binecuvântat să fie în ziua aceasta cuvântul tău de iubire și de căință și de slavă, iar Eu, Domnul, întăresc îndemnul la sfințenie pentru cei ce cred și împlinesc în ei venirea Mea cuvânt

pe pământ și împărăția Mea în ei și cu ei. Sunt peste tot, sunt pe munți, pe văi, pe câmpii, pe maluri de ape, sunt peste tot cu cei ce viețuiesc viață cu credință și cu sfințenie în ei și în jurul lor. **Peste tot fac biserică de sfinți slujitori din cer și de pe pământ, căci adevărații închinători sunt cei ce se închină cu viața lor lui Dumnezeu, cu trăirea lor cea sfântă înaintea Mea**, iar bisericile și locașurile de închinare știute de oamenii lumii, acelea sunt pentru oameni, nu pentru Dumnezeu, căci **biserica Mea este acolo unde sunt sfinți de pe pământ și din cer slujitori sfințeniei cu viața lor**, așa cum Eu am făgăduit acum două mii de ani pentru închinătorii cei adevărați.

O, pace vouă, fiilor de la izvor! Luați aminte la Mine și la sfinți, fiilor. Dați mai departe spre cei credincioși ca și voi, **dați cuvântul Meu și al sfinților Mei ca să fie el împlinit de cei credincioși și închinători după adevăr**.

O, pace vouă, fiilor! Stați și luați bine aminte și grăiți între voi cu duhul sfințeniei și pentru el ziditori între voi. Dați de la voi orice gând călător care v-ar atrage duhul spre ceea ce nu iubește Domnul și nu așteaptă de la voi. **O, fiți sfinți! Împărăția cerurilor este a sfinților, a celor ce se sfințesc pentru Dumnezeu**. Așadar spuneți unul altuia despre sfințenie și despre lucrarea ei și despre paza cea pentru ea. Ea este pământul cel bun, în care sământța cuvântului Meu răsare și rodește înmiit. Eu, Domnul, sunt cu voi. Eu sunt cu cei ce Mă iubesc urmând sfințenia și statul Meu în ei și cu ei.

Eu sunt cu voi. O, aveți grijă și voi, mereu, mereu aveți grijă să fiți cu Mine, mereu cu Mine, mereu, mereu, fiilor, mereu cu Dumnezeu. **Împărăția Mea este fără de sfârșit**. Așa să fiți și voi, fără de sfârșit să fiți, fără de păcat, ca Mine să fiți și voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca, din 02-04-2017

***

… — O, adevăr adevărat a fost să întărești tu acum cuvântul Nostru pentru omul care se alege ori pentru sfințenie, ori pentru păcat, că **nu este cale de mijloc**, o, ucenicule al Meu. Ești calea Mea spre oameni ca și atunci. **Împărăția cerurilor este în viața de zi cu zi trăită de om ca și în cer pe pământ, și așa se sălășluiește ea cu oamenii**, și este ea deasupra oricărei împărății și nu-i trebuie țară cu hotare și nu-i trebuie bunuri pământești și omenești. **Ea este împărăția care face rai din om, și om de rai face ea, și este ea peste tot pe unde omul are înăuntrul și în jurul său pe Domnul Împărat.**

O, de dorul ce l-am avut de la cea din urmă așezare a Mea în carte cuvânt am grăit mult în ziua aceasta și am învățat mult, ca să iei tu și să pui peste tine și să păstrezi ce-ți dau, fiule al poporului Meu, dar **trebuie să știi bine de tot cum poți să-Mi fii fiu, iar după ce știi bine, să te faci fiu al Meu cu viața ta de zi cu zi**, căci Eu sunt fără de început și fără de sfârșit, și de aceea sunt și Mă numesc: „Eu sunt Cel ce sunt”, și după adevăr sunt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2017.

***

… Mă întorc acum aici, la masă de taină cu voi, cei adunați la izvor în ziua aceasta sfântă, și grăiesc vouă taina cinei celei de taină, fiilor, iar oștirile cerești iau de deasupra grăirea Mea cea de azi și se hrănesc cu ea. E tot o taină cina Mea cu voi pe pământ. În seara cinei celei de taină

acum două mii de ani le-am spus ucenicilor Mei: ***«Luați, mâncați, căci cu dor am dorit să mănânc acest Paști cu voi, și nu-l voi mai lua cu voi până ce nu-l voi lua nou întru împărăția lui Dumnezeu».***

O, priviți acum din slavă deslușirea cea de atunci a cuvintelor Mele de atunci, cina cea de taină a Mea cu voi atunci, o, ucenici, iubiții Mei de atunci, **și iată, cina Mea așezată aici zi de zi acum, și la care toți sfinții vin cu voi din cer, și aceasta este taina cea atunci rostită, împărăția cerurilor petrecând cu cina ei pe pământ, căci unde este Dumnezeu acolo este și raiul, acolo este împărăția lui Dumnezeu**, și noi le facem pe toate, precum este scris, căci Dumnezeu pe toate le lucrează cu oameni, cu ai Săi cei dintre oameni.

O, fiilor adunați la izvor cu sărbătoare măreață, o, este nevoie de purtători de Dumnezeu ca să poată fi Domnul pe pământ cu împărăția Sa purtată. Nu știe omul ce fel de locaș ar fi să vrea el să fie. El însă și-a vândut viața și locul Meu din el, **locul unde ar fi să stea Dumnezeu cu omul pe pământ între oameni.**

O, iată ce face omul, și de șapte mii de ani face! Și-a dat omul inima cu împrumut. Bagă omul în inima lui pe cineva de care se leagă cu inima și îl ține în inimă și în gând, și e tot o neliniște, tot o căutare și tot un dor după cel purtat în inimă, o, și nu mai este loc pentru Dumnezeu în inima omului care caută după om, și nu mai poate altfel să facă omul cu inima lui. O dragoste tot așa de mare pentru Dumnezeu, mare cât inima omului pentru inima Domnului, nu mai este loc pentru ea în om!

O, fiilor hrăniți de sus, din cer, o, cine se mai poate gândi la cina cea de taină, la statul Meu cu omul la masă, la inima omului, cea pentru Dumnezeu întru el?

O, fiilor, atâtea păcate are omul de curățat de pe el, de pe inima și mintea lui, și **nu se poate curăța de ele, decât cu trupul și sângele Meu, Eu așa am spus**. O, numai așa își poate cere omul să nu mai păcătuiască apoi, iar dacă nu-și cere, el păcătuiește, el se întinează pe mai departe, și nu mai scapă de robia aceasta, de păcat, fiilor.

Pe vremea lui Israel a fost rânduită jertfa cea pentru păcat, și aducea cel păcătos o vietate, un animal, o pasăre să fie jertfită pentru iertarea păcatelor omului. Dar când Eu Însumi a fost să Mă dau jertfă pentru iertarea omului, s-au clătinat atunci cei ce au auzit să facă aceasta, și s-au mirat și s-au cutremurat atunci mulți, și au plecat mulți, părăsindu-Mă. O, ce ușor le-ar fi fost să înțeleagă, mai ales după ce Eu, Domnul, chiar așa am făcut. Mi-am lăsat trupul și sângele pe cruce ca jertfă pentru păcat și am spus la ucenici: ***«Faceți aceasta spre pomenirea Mea, și ori de câte ori veți face aceasta în amintirea Mea cu voi, Eu Mă voi da vouă de viață și de hrană și voi fi cu voi, până la sfârșitul timpului voi fi cu voi»***.

O, fiilor, o, fiilor, luați și învățați! Învățați-vă cu Domnul între voi și în voi, căci am spus: ***«Tatăl este în Mine, iar Eu întru El sunt, și cine vede pe Fiul vede pe Tatăl»***, și am spus: ***«Eu în voi, și voi în Mine»***, și **aceasta este taina raiului, taina vieții Mele în om, aceasta, fiilor, este ceea ce îl îndumnezeiește pe om**, și nu mai poate fi el om și atât, că trece omul din trup în duh și se face dumnezeu prin har și își cere răspundere pentru aceasta apoi, căci **mielul de carne mâncat de cei de atunci în zi de Paști s-a făcut Mielul de pâine și de vin**, și are cerul grijă de sufletul

omului unit cu sufletul Meu, sângele Meu unit cu sângele lui, Dumnezeu una cu omul, Eu în el, și el în Mine, precum este scris.

Când sângele nu mai are în el sufletul celui cu suflet în el, atunci inima nu mai are de lucru, şi trece omul în nefiinţă, şi aşa şi animalul. O, şi s-a spus prin Moise că animalul cu sângele nevărsat nu este voie să fie mâncat, căci sufletul stă în sânge, şi e taină mare această taină, e locul sufletului în om, şi n-are omul cum să înțeleagă singur din mintea lui aceasta. Sufletul este de la Dumnezeu, şi tot la Dumnezeu trebuie să meargă atunci când iese din trupul care l-a purtat, o, şi trebuie bine despicată şi bine înţeleasă taina sufletului şi locul lui în om, fiilor.

Stau uimiţi ucenicii şi uceniţele învierii Mele, căci Eu, Domnul, grăiesc taine greu de pătruns de mintea omului creştin, şi iau ei de pe masa învăţăturii şi stau uimiţi.

O, iubiţilor, tot aşa grăiam şi cu voi atunci, dar atunci nu era vremea cea de acum. Şi voi, o, şi voi aţi dat cu anevoie să înţelegeţi aceste taine mari, pe care vi le spuneam atunci, că vă spuneam vouă: ***«Eu în voi, şi voi în Mine, precum Tatăl în Mine, şi Eu în Tatăl»***, **şi aşa se uneşte cerul cu pământul, şi Dumnezeu cu omul.** O, şi ce puţini au înţeles atunci pe pământ taina aceasta, ce puţini şi atunci!

Eu, Domnul, vă dau vouă grăire lângă Mine în ziua voastră de serbare. Sunteţi martorii învierii Mele. Aţi rămas cu Mine, după ce toţi M-au părăsit, neaşteptând ei să înţeleagă şi neînţelegând.

O, pace vouă! Pace vouă cu cei de aici adunaţi la masă de Paşti, la cină de cuvânt aici, în grădinile Mele de pe plaiul românesc, şi în care Eu Îmi găsesc plăcerea acum când vin!

— O, Mieluţule Iisus, Învăţătorule iubit şi scump, dorul Tău cel mult şi mare se împlineşte acum prin taina împărăţiei Tale cu ucenici din cer şi de pe pământ laolaltă la masa cinei celei de taină, o, Doamne Mieluţ.

Pregătisem Paştile ca orice iudeu în anul acela şi noi, aşa cum Tu ne-ai trimis să lucrăm înaintea Ta, dar până să fie aceasta cu mielul cel de Paşti, Tu ai frânt pâinea şi ai spus, dându-Te nouă în chipul pâinii: ***«Acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi»****, şi ai spus peste paharul cu vin:* ***«Acesta este sângele Meu care se varsă pentru voi».***

O, ce mare Dumnezeu eşti Tu, Doamne, Făcătorule a toate! Ai făcut din lut pe om şi ai suflat peste el duh de viaţă. Şi ai făcut din pâine şi din vin pe Dumnezeu, şi ai pus peste acestea cuvânt şi duh dătător de viaţă şi Te-ai ascuns în taina aceasta Tu Însuţi, Doamne, că Tu pe toate le poţi face doar prin cuvânt şi prin lucrarea mâinilor Tale, care ne-au dat pâinea şi vinul, cina cea de taină, trupul şi sângele Tău, şi ai rămas cu noi.

Voi, cei adunaţi aici în ziua aceasta măreaţă în cer şi pe pământ, o, nu uitaţi: fiecare zi începe cu Dumnezeu, cu statul de vorbă cu Domnul prin rugăciune, prin citiri sfinte, prin cântări de slavă, iar apoi această sete să vină iarăşi în vremea zilei, şi în vremea nopţii apoi, şi nimic fără Dumnezeu să nu facă omul creştin, ci în toate şi mereu numai cu Domnul să lucreze, şi cu rugăciune şi cu întrebare, şi cu neuitarea poveţelor Domnului, adică în toate cu cârmuirea Lui. O, dacă nu vă socotiţi viaţa pentru zi de zi cu Domnul, nu puteţi merge după hartă, şi mergeţi cum o

fi, dar acest fel de „cum o fi", o, nu este mers, iar timpul trece nerăscumpărat, și vine întrebare pentru fiecare clipă, pentru cum a fost folosit timpul și viața.

O, nu-i trebuie omului atâta mâncare cât mănâncă el, dar îi trebuie mult pe Dumnezeu, îi trebuie iubirea lui Dumnezeu în el, că e locul de odihnă a Domnului omul și trupul lui, e templul Domnului omul, o, fiilor și frați iubiți, dar iată ce a ajuns omul și trupul său: mâncare viermilor, viermi nevăzuți, dar care cresc mereu, cresc ușor cu ușor în trupul omului, și omul mănâncă mult și-și îmbolnăvește mult, mult trupul său cel neodihnit, căci mâncarea multă îi biciuie trupul și îl îngreuiază, de nu mai poate în om Dumnezeu.

O, cum să facă Dumnezeu cu tine, omule, ca să crezi că nu numai cu pâine poți trăi? O, încearcă și vezi, că altfel n-ai să crezi. Iată-i pe Moise, pe Ilie, pe Ioan, pe mulți, mulți trăitori iubitori de Dumnezeu, și pe care nu-i ajungeau atât de multe neputințe, chiar dacă nu mâncau atâta pâine, chiar dacă atât de puțin mâncau, dar iubirea poate totul, totul, și putea ea întru ei, și iată de unde vine puterea să puteți și voi, fii iubiți ai Domnului nostru și al vostru.

Te mărturisim, Doamne, cu dor, și cu drag le grăim lor de viața Ta întru ei, de iubirea Ta, Doamne scump. Ne-ai iertat pe noi de toate neajunsurile de la noi purtate de Tine. Cu iertarea multă ne vindecai, și vindecai pe mulți, numai să poarte ei în ei iubirea de Tine, și prin ea, credința, Doamne. O, de la credință vine iubirea tot mai mare, când ea este în firea omului bun cu sufletul din el, iar sufletul stă în sânge și pune sângele în lucru, și e viu omul când inima îi este în lucru. Când însă sufletul merge la Dumnezeu nu mai are omul viață în trup, nu mai are sângele lucrare. Iar Domnul, o, frați iubiți, ne învață tainele Sale, tainele vieții trupului, și tainele vieții veșnice ale sufletului, și avem un Dumnezeu așa de mare! Și Tu ești iubirea, Doamne, iar ea este viața cea din om și pe pământ, și în cer apoi.

— Iubiții Mei, o, ucenici iubiți, facem jumătatea, împărțim pe din două timpul și lucrul, și mergem să stăm cu poporul adunat, și le dăm apoi tot cuvântul lăsat, și vor fi hrăniți cu el de pe masa sărbătorii.

Da, fiilor, vă veți opri din lucrul cuvântului scris în întregimea lui, și veți merge la popor, și vom trimite lor apoi pe nori întreg cuvântul cum este. O, dați-le lor acum bun venit, și apoi pază din cer pentru întoarcerea acasă le dăm lor. Dați-le acum hrana cea de până aici, și faceți să ajungă timpul și vouă, și lor, căci Eu, Domnul, am grijă de toate, fiilor.

*

… O, Eu pentru tine, omule, **Mi-am vărsat pe cruce sângele și Mi-am dat sufletul odată cu el, căci sufletul locuiește în sânge** și pune inima în mișcare și merge încălzindu-se și încălzind trupul, dându-i viață și mișcare de viață. Când sângele Meu a curs pe cruce, și pe pământ apoi, Eu am rămas pe cruce cu trupul fără sufletul lui în el, dar a venit înapoi sufletul și a intrat în Mine când am înviat.

O, a venit sufletul iarăși înapoi în trupul Meu și l-a ridicat, ca atunci când intră suflet în cel ce se naște și capătă suflare de viață, căci ca din pântece am ieșit din pământ, ca Adam, care a fost

făcut din pământ, și a primit sufletul său din gura Mea suflat peste el, **și a primit Adam pe Dumnezeu în el. O, așa a făcut cu Mine Tatăl, a suflat El și am avut din nou sufletul, iar sângele rămas s-a încălzit și M-am ridicat.**

Toate s-au întâmplat așa, ca să dau atunci așezare cinei celei de taină, o, fiilor, ca să așez temelia bisericii Mele, măi fiilor, iar Eu să fiu piatra ei de temelie, precum este scris, și trebuie credință și ascultare pentru ca să fie Domnul pe pământ așa cum S-a așezat atunci cu cina Sa, cina cea de taină, o, și așa am rămas până la sfârșitul timpului, așa precum am făgăduit ucenicilor Mei. Dar n-am din cei ce Mă iubesc, n-am la cina Mea, iar cina Mi-a fost jefuită cu toată taina ei, și plânge Domnul pe altar, și plânge zdrobit și disprețuit de toți cei care nu iubesc pe Dumnezeu.

O, aş fi voit cu mare drag şi dor să se pregătească şi să rămână tot timpul pregătit creştinul care M-a cunoscut cu venirea Mea întru acest cuvânt. Ar fi fost să ia cina cu Mine, să fie cu Mine, iar Eu să fiu până la sfârșit cu tot fiul care M-a cunoscut prin acest cuvânt, și cu care am grăit prin venirea Mea cea de azi tainele cele de sus ale împărăției Mele cu omul. Fiind în lume, ar fi fost să nu mai fie din lume, să nu mai ia din lume creștinul, să nu mai împrumute din obiceiurile ei. **Cuib pentru creșterea fiilor lui Dumnezeu am voit să fie lucrarea cuvântului Meu pentru creștinii care au venit să audă glasul Meu.** Cuib cald pentru sămânța cea nouă, cuibul Meu cu pui, ca să-i cresc ca o mamă, ca să-i hrănesc ca pasărea care aduce cu ciocul ei hrana la puișorii ei, Eu asta am voit să fie poporul cuvântului Meu, pe care atâta vreme l-am hrănit din cer.

O, fiilor, ca să nu mai mănânce omul carne, Eu i-am dat pâine. I-am dat omului cuvânt în rai ce trebuie să mănânce, o, dar ce mănâncă omul? O, ce mănâncă animalele, păsările, că și lor le-am dat ce să mănânce?

Fiilor, fiilor, dacă nu s-ar fi făcut vărsare de sânge la început, nu mai era moarte, nu mai murea omul sau animalul. Am dat să-l fac pe Cain să se pocăiască. L-am sfătuit să facă bine, nu răul să-l facă el, așa i-am spus când am văzut că vrea să facă ucidere asupra fratelui său, când am văzut în mintea și inima lui aceasta. O, n-a primit povața Mea când l-am văzut posomorât. A făcut el apoi uciderea fratelui său, și iarăși i-am ieșit înainte întrebându-l de fapta lui. El însă și-a ascuns-o în el, și atunci i-am spus: ***«Glasul sângelui fratelui tău strigă către Mine din pământ: O, ce ai făcut?»***.

De atunci, fiilor, a tot mâncat carne omul, și spun acum cu mare grijă când spun, dar și cu mare durere spun, că **acum două mii de ani trupul Meu s-a făcut pâine și vin prin cuvântul Meu și prin numele și ființa Mea puse peste pâine și vin, iar mâncatul de trupuri purtătoare de suflet ar fi fost să ia sfârșit pe pământ, sau măcar în neamul creștinesc, neamul lui Hristos, omul cel unit cu trupul și sângele Meu, care s-au prefăcut în pâine și vin.** Apostolii Mei prindeau și mâncau pește, și le-am spus că nu pește trebuie să prindă ei, și i-am spus lui Petru: ***«Vino să te fac pescar de oameni!».*** Petru mânca pește, și dădea și la alții pește pe bani, de parcă era al lui peștele crescut de Dumnezeu, iar Eu îi învățam pe ei tainele lui Dumnezeu, și așteptam să le priceapă ei.

I-am dat poporului Israel carne, dacă asta a cerut când a început să cârtească și să nu-i ajungă numai mana venită de la Dumnezeu la ei, dar și-au luat răsplata pentru pofta lor, și toate poftele omului nu vor fi plătite altfel, și fiecare rău sau bine se plătește omului, iar pe Mine Mă doare de șapte mii de ani neînțelepciunea lui. Trupul și sângele Meu am dat omului

spre hrană, și mai ales spre iertarea păcatelor lui, și Mă doare când caută omul trupuri din carne, și nu Mă caută pe Mine de hrană, dar omului îi trebuie credință că Eu sunt pâinea și vinul, că trupul și sângele Meu înseamnă acestea.

O, fiilor, cine rămâne iudeu mănâncă trup de miel, mănâncă carne, dar cine vrea să fie Hristos mănâncă de la mama lui, de la Hristos, mănâncă cina Mea cea de taină și-și răscumpără sângele, sufletul, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor, din 12-05-2019

***

Între cei din cer este pregătire de sărbătoare de tămăduire, de duh de credință și de înviere pentru cei de pe pământ, căci lucrarea sfințeniei așteaptă la hotar ca să-i gătească pe toți, sau măcar pe mulți pentru slava împărăției cerurilor cu ei pe pământ, o, și **nu este ceva mai mângâietor și mai frumos între oameni ca și viața în sfințenie, măreața stare de rai**, cu toată bucuria și frumusețea ei, viață lucrată de fiecare după poruncile vieții, pe care Eu, Domnul, le-am coborât din cer între oameni ca să fie lucrate, și să aducă ele pe pământ pe Domnul cu oamenii, să poată Dumnezeu să fie cu oamenii și să le dea de la El, o, că nu oricum poate Domnul cu omul, nu cum a făcut Adam în rai, de n-a ascultat ca să nu piardă viața și raiul, o, nu oricum, ci după cum poate Domnul să stea cu omul, numai așa, iar cum poate omul și atât, nu-i de ajuns pentru statul lui Dumnezeu cu el, ci trebuie sfințenie. **Eu asta am cerut de la om acum două mii de ani, sfințenia lui**, și am zis: ***«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»***, și de aceea trebuie să fie sfânt omul, căci trebuie să semene el cu Domnul.

O, pace din cer peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, pace străjerilor ei, care au grijă să se așeze cuvântul gurii Mele în cartea Mea cea de azi!

Las peste cetate și peste țara română salutul învierii Mele dintre cei morți: Hristos a înviat! E zi de sărbătoare de tămăduire multă peste cei de pe pământ. Hristos a înviat! Sunt cu sfinții deasupra și sunt cu mama Mea Fecioara și cântăm de sus: Hristos a înviat!

Rostesc cu duhul mângâierii urarea sfântă a sărbătorilor de Paști peste cei care veneau an de an la izvorul sărbătorii de azi, la apa sfințită, cu tămăduire în ea, și le spun lor: Hristos a înviat! Și le spun că Mă duc cu servii Mei, Mă duc la ei și le vom împărți apă tămăduitoare și nu-i voi lăsa fără ea, iar ei să fie cuminți, și le spun lor: Bucurați-vă și vă veseliți când vedeți că se apropie vara, împărăția lui Dumnezeu pe pământ și izbăvirea celor ce așteaptă pe Domnul să Se arate și să aducă biruința credinței atâtora care au fost și care sunt în duhul credinței venirii Izbăvitorului lor, Iisus Hristos, Domnul învierii!

O, fiilor care veneați să luați apă de la izvorul de aici, (*Și care anul acesta nu au putut veni din cauza restricțiilor pandemiei de corona-virus, n.r.*) Eu, Domnul, vă trimit scrisoarea aceasta și vă scriu aici pe voi în ziua asta de sărbătoare, și vă promit că vin după voi ca să vă dau apă, fiilor. Pace vouă, și fiți mulțumiți, și fiți cuminți, iar duhul și lucrarea sfințeniei să le întețiți peste voi, că asta înseamnă biruința cea mare asupra diavolului, care trebuie să se tragă în lături și să aștepte plata lucrării lui ca fiecare, căci **scris este că faptele vin după fiecare**, după cum a lucrat fiecare lucrarea sa.

Și acum duh de credință așez mai întâi ca povață sfântă peste cei care iau din sărbătoarea cea de azi, căci căința aduce învierea, aduce vindecarea și început al lucrării omului nou, după chipul și asemănarea Mea, iar apoi să fie sfânt cel ce-și socotește păcatele, ca să înțeleagă el apoi că-i trebuie căință sfântă pentru îndepărtarea lor din dreptul celui ce alege să fie sfânt, după ce-și privește păcatele și curățirea de pe el a păcatelor lui, și statul înaintea Domnului întru sfințenie apoi, că **vine Domnul cu sfinții, și trebuie la sfinți să vină Domnul cu sfinții cei de sus**, și să înceapă pe pământ taina cerului nou și a pământului nou, după cum Scripturile anunță prin ele această taină lucrătoare la sfârșit de timp și la început de slavă a Domnului cu oamenii, cu cei ce se gătesc cu măreție de inimă pentru această slavă, căci vremea ei vine, vine și se așează și aduce bucurii mari în cer și pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii și a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, din 24-04-2020.

***

Cu duh blând și cu blând cuvânt Mă așez în ziua aceasta în cartea cuvântului Meu ca să-i păstoresc pe cei ce stau sub glasul Meu de Păstor din cer, că **de pe pământ nu-Mi mai păstorește nimeni turma Mea așa cum Eu Mi-o păstoresc și-i dau din cer**, și Mă fac carte de cuvânt sfânt ca să Mă aibă pe masa lor cei ce M-au aflat cuvânt pe pământ, o, și cu blândețe grăiesc, ca să-i învăț să lucreze ca Mine și cei ce iau cuvântul Meu de la izvorul Meu de aici, că **am cetatea Mea pe pământ, aici, și am tron de cuvânt în ea și păstoresc de pe el**, așa cum Tatăl Mă trimite să împlinesc voia Sa pe pământ, o, și nu stă Dumnezeu din lucrul Său nici o clipă, și este la veghe mereu, și este de grăit peste pământ în acest timp, când duhul de satană se crede biruitor și stăpânitor, și lucrează orbește ca să stăpânească el tot și peste tot.

O, dar nu uita, satano, nu uita că este Dumnezeu împotriva ta de șapte mii de ani, și că El biruiește, nu tu, iar tu îți vei primi partea cea scrisă de Dumnezeu în Scripturi prin servii Săi umbriți de Duhul Sfânt, și vei fi biruit prin Cuvântul lui Dumnezeu, că așa este scris, iar Eu, Domnul, repar în urma ta tot ce tu Mi-ai stricat cu răutatea ta de satană, că tu ești răutatea care urăște pe Dumnezeu și pe oameni, iar satana este numele răului, este răul care l-a îndemnat pe om să asculte de rău, ca să piardă omul binele său cel de la Dumnezeu. Dar vin Eu, și **am în lucrul Meu nașterea din nou a lumii, și totul va fi iar, și va fi nou**, iar tu te vei sfârși și nu vei mai fi, că nu va mai fi răul, ci numai binele lui Dumnezeu va fi și tot lucrul Său ceresc, toată slava Sa cea de la început și de la sfârșit de timp, și va rămâne numai începutul cel nou și bucuria lui și moștenitorii lui, care au biruit prin sângele Mielului, așa cum este scris.

Te păstoresc, popor hrănit din cer, prin glasul Meu de Păstor, și te îndemn să fii blând și smerit cu inima, cu purtarea și cu cuvântul inimii și al gurii tale, așa cum Eu sunt și lucrez între Mine și tine, căci satana îl îndeamnă pe tot omul să facă răul, să se poarte omul ca satana, iar Eu vin din cer pe pământ cuvânt blând ca să vadă omul cum lucrează Dumnezeu și să facă și el binele și pe Dumnezeu, căci cel ce face răul îl face pe satana, o, **și trebuie stricat de tot lucrul lui satana, și asta face Cuvântul lui Dumnezeu**, și așa să faci și tu prin cuvântul Meu de peste tine, măi poporul Meu, că iată ce parte mare ai tu de binele din cer, care vine cu Mine la tine cuvânt pe pământ ca **să înceapă înnoirea și împărăția lui Dumnezeu cu oamenii**, o, și lucrez dumnezeiește, lucrez binele lui Dumnezeu pe pământ, și am în slujire oștiri cerești, care împlinesc cuvântul Meu cu mare taină, până la descoperirea cea mare a slavei Domnului, care va cuprinde cerul și pământul, și totul va fi nou, căci așa este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam din Rai, din 14-03-2021.

***

Pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, pace vouă! Am sosit cu slavă de cuvânt și cu ucenicii Mei, că sunt ei în sărbătoare între sfinți în ziua aceasta și venim, fiilor, venim să petrecem cu voi serbarea lor și să așezăm cuvânt în carte și să fie de folos cuvântul, că fără această merinde cerească voi n-ați mai fi ai Mei, ci ați fi ai voștri, ca și cei mulți care se bizuie pe ei înșiși în mersul lor prin viață spre Dumnezeu, o, că nu știe omul creştin cât de greu este să poată el să fie al lui Dumnezeu sub acest nume: creştin, iar cei ce știu au cum mărturisi cum poate omul să fie al Domnului și câtă veghe trebuie să aibă să nu piardă într-o clipă statul cu Domnul și statul Domnului cu el, o, că este vorba de ceea ce porți în inimă, nu de ceea ce faci pe calea ta spre Domnul, iar Eu n-am avut parte să-i am și să rămână cei care au dat să Mă știe și să Mă creadă în acest cuvânt, și care n-au priceput că **nu începe cu fapta cea văzută viața de creștin, ci începe cu așezarea lui Dumnezeu în inimă, în locul de unde începe Dumnezeu să-l lucreze și să-l sfințească pe om ca locaș ceresc**, și numai apoi să fie vorba de formare și de naștere și de creșterea cea în Hristos[1]. Iar dacă n-au început așa cei care s-au așezat să fie cu Dumnezeu, aceia s-au luat tot după capul lor și pentru aceasta, o, și nu așa poate omul să se așeze lângă Dumnezeu, ci numai Eu, Domnul, numai Eu sunt Cel ce am făcut și fac omul.

… O, fiilor, o, fiilor, viața cu Domnul începe cu inima, nu cu fapta, și de aceea am spus Eu omului: ***«Omule, unde este inima ta, acolo este și comoara ta»***. O, cine-și face pe Dumnezeu comoară a inimii lui? Cel ce poate aceasta are inima lui la Domnul, la comoara lui. O, fiilor, poate omul să aleagă așa în chip întreg? O, numai cel ce alege viața, nu moartea, numai acela poate.

… Când într-o casă nu sunt toți la fel, toți cu Domnul, o, e greu de Duhul Domnului, și e greu de cei ce stau în Domnul alături de cei mai reci. **O, mai grea va fi clipa când se va împlini Scriptura aceea că unul va fi luat, iar altul lăsat, fiindcă în aceeași casă nu sunt toți cu Domnul, și de aceea trebuie să vină încă o clipă, clipa sortării**, clipă dureroasă și pentru cei ocrotiți, și pentru cei rămași fără ocrotire și care au știut, dar n-au iubit, căci au iubit slava trecătoare, și duhul lumii au iubit cei fără de iubire.

… Pace vouă, ucenici de pe pământ! Am locaș la voi, fiilor. Fiți primitori de Dumnezeu ca Avraam. Coboară Domnul la voi, iar voi Îi sunteți casă și masă și odihnă.

Mă umplu de mângâiere când vin și vă grăiesc, fiilor, și de aceea vin. Mi-e dor de mângâiere, fiilor, și de aceea vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2021

***

… O atâta de aprinși de duh v-ați așezat la lucrul cel pentru pregătire și pentru primire și pentru serbare cerească împreună cu Noi, cei din cer la voi acum! O, atâta ați uitat de voi, încât așa de măreț ați gătit voi aici ziua aceasta sfântă, fiilor, totul din dragoste pentru Noi, totul din supunere sfântă, măi fiilor! Binecuvântată să vă fie credința voastră în venirea Domnului acum, la

[1] Despre „micul ventricul, sediul vieții inimii”, vezi mai jos la „Pe aceeași temă din alte surse”, n.r.

sfârșit de timp, venirea Mea la voi cuvânt ca să Mă așezați pe cale să merg cu cuvântul și să însemnez pământul de la margini la margini cu pecetea gurii Mele ca la facerea lumii, cu cuvântul, măi fiilor!

O, dacă la venirea Mea de acum n-am găsit credință pe pământ, am găsit la voi credință în cuvântul Meu cel de azi, cu care Tatăl Mă trimite să-l vestesc peste tot, ca **să vină apoi împărăția cerurilor pe pământ și sfârșitul celor fără Dumnezeu și al fărădelegilor lor, precum este scris**. Spuneam cu jale acum două mii de ani: ***«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?».***

Am bătut la poarta celor știuți de oameni că sunt casa și masa lui Dumnezeu, (*La bisericile „creștine”, n.r.*) și am fost lăsat afară bătând și vorbind singur, căci urechi de auzit n-au avut cei ce stau mari peste biserică și peste oameni. Am bătut și am sunat îndelung să Mi se deschidă și să asculte ei ce spun, dar n-am găsit credință, ci lepădare de credință am găsit, că **am spus acum două mii de ani că mai înainte de venirea Mea pentru sfârșitul fărădelegii și al necredinței de pe pământ, va fi mai întâi lepădarea de credință, și iată împlinită această Scriptură**, dar Eu vin tot mai mult și mai mult, vin pentru cei ce au credință, vin pentru cei ce Mă așteaptă să vin, iar ca să Mă aștepte cineva este să facă acela voia Mea și gata pregătit să fie ca să vin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2021.

***

Oștirile cerești au rămas cu Mine aici, deasupra, și noapte de veghe și-au luat peste cetatea cuvântului Meu, ca să rămână și azi în cuvânt cu voi Domnul, ca să fiu cu voi și azi, fiilor din cetate, o, și aveți frățiori de departe oaspeți la masa cea sfântă, căci vin ei după hrană, vin după merindea cea care îl face fiu al lui Dumnezeu pe cel ce se unește cu ea, căci **Eu am așezat împărăția cerurilor la voi, și aveți pe masă hrană pe Domnul, o, fiilor.**

Acest popor micuț este așezat de Mine pe calea spre rai cu toate împlinirile pentru această treaptă, și pas cu pas am așezat întoarcerea înapoi a omului, o, și am lucrat cu așteptare, cu milă, căci omul este neputincios pentru viața lui Dumnezeu întru el, iar Eu, Domnul, am crescut cu greu în cei ce s-au dat Mie cu inima și cu credința, o, că îi este greu omului cu viața cea de cer pe pământ trăită, când toate pe pământ sunt plăcute inimii și trupului omului, și este omul atras, bietul de el, dar **când Eu și dragostea Mea luăm ființă întreagă în om, se face omul fiu al lui Dumnezeu**, căci așa am lucrat să-i dau omului putere să se facă fiu al lui Dumnezeu, ajutat el de iubirea Tatălui, Care M-a dat jertfă pentru răscumpărarea omului căzut din rai pe pământ, și să-l întorc pe el în cele din care a căzut când i s-a răcit iubirea, când a pierdut bucuria de a fi el cu Dumnezeu în rai, și nu singur, o, nu singuri cei doi, ci un singur trup, nu două, și acest trup să fie locașul de odihnă al lui Dumnezeu, Făcătorul omului.

Harul credinței, acest mare har voiesc să-l am Eu mereu pe creștetul acestui popor, iar când vreun fiu se clatină în furtuni, vine acest har în ajutor, vine credința cu puterea ei, vine ea în vreme de strâmtorare și te trece ea până dincolo de valul care izbește ca să facă neputință, ca să facă slăbire peste cei încercați de furtuni. O, dar trebuie și aceste furtuni să vină și să fie, căci **trebuie să am pentru ce să-i dau plată creștinului celui biruitor și să-i deschid ușa să intre întru ale Mele, întru cele pregătite pentru cei ce vin din necazul cel mare, din încercări fel de fel peste**

fiii credinței, și care nu-L pot uita pe Domnul, în Care ei cred pentru toate clipele pe calea lor cu Dumnezeu.

… Am lucrat un popor ca să-l am al Meu și ca să facă el voia Mea, numai voia Mea. Nu puteam să-l mai las pe mâna preoţilor care au femei la pat şi împart slujirea cea pentru Dumnezeu cu slujirea cea pentru femeie. O, nu puteam, nu mai puteam aşa să pot înainta, căci Eu aşteptam să împlinesc Scripturile sfinte, nu să Mă tot aplec cu lumea la un loc, cu amestecarea care face rău de tot, căci pătează tot ce este sfânt și curat pentru Dumnezeu.

O, nu puteam să nu pun deoparte pe Fecioara care avea să Mă nască pe pământ în loc curat de lume, în loc smerit, nu în mijlocul lumii păcătoase. O, nu puteam să ies la capăt cu lucrul și cu harul cuvântului Meu pentru pregătirea unui popor aparte, și care să umble cu Mine, nu cu lumea de pe pământ, nu cu amestecarea care strică legile raiului. Spuneam cu jale creştinilor de la începutul Meu cu Verginica, le spuneam să fie cuminți, să învețe să fie cuminți și sfinți din zi în zi mai mult și Mă uitam tot timpul la ei și le spuneam cu mare dor: «O, creştine tată, aş dori de la tine ascultare, aş dori să nu mai stai singur în casă cu femeia ta, să nu mai dai copiii afară la joacă și ca să stai cu femeia ta singur în casă».

O, mare și lungă Mi-a fost așteptarea pentru cel slab cu firea, cu iubirea, cu credința, cu împlinirea cea pentru sfințenie! Nu-i place omului să nască fii și atât, și să nu mai trăiască restul vremii întru desfrânare. **Nu pentru desfrânarea trupului a fost căsătoria, o, nu**, dar iată ce a făcut omul, cât s-a smuls din Dumnezeu și cât de mult s-a unit cu femeia ca și Adam în rai, și apoi pe pământ pe mai departe cu vremea vieții lor cei căzuți din rai.

O, are Domnul nevoie de creştini sfinți, de copii sfinți, și care să nu caute spre poftele trupului, că nu pentru ele l-a făcut Dumnezeu pe om, ci pentru odihna lui Dumnezeu mereu în om și cu omul, și de aceea să nu stea fără Domnul vreo clipă omul. Voiesc să fiu Eu bucuria omului, toată bucuria lui, toată iubirea lui. Știe el, oare, că Eu trebuie să fiu bucuria lui, căutarea lui, și nimic altceva să nu numească omul bucurie pentru el?

O, cum să-ți poți păstra cu tărie credința ta cea pentru Dumnezeu, măi creştine măi, dacă tu nu-L ai ca bucurie nesfârșită pe Domnul? Se clatină credința ta când dai de alte bucurii, de alte doruri, de alte lucrări și îndeletniciri, iar viața comodă a zilelor tale duce la păcat, la lene pentru trup și pentru suflet, iar trupul și sufletul trebuie să aibă viață și lucru în fiecare zi ca să nu moară, ca să nu piară veghea pentru viața lor.

… **O, măi creştine, măi, nu intră omul în rai când dă să facă milostenie cu mâna altuia**. Nu poate intra altul pentru tine în rai, nu poți intra prin altul, ci **munca ta cea pentru rai îți deschide ca să intri.**

O, învățați, fiilor, să vă faceți rost de asigurare pentru viața cea veșnică. Își plătește omul cu bani asigurarea pentru viață, bietul de el. O, ce prostie, ce mare prostie! Numai omul mic este în stare de aşa prostie. O, fugiți spre viață de fii născuți din Dumnezeu, ca să nu rămâneți oameni și atât, o, fii ai chemării de sus pentru viață adevărată pe pământ!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților voievozi mucenici Brâncoveni, din 29-08-2021.

***

… O, fiilor care Mă căutați, care Mă așteptați în acest cuvânt, o, dacă M-ați găsit, dacă M-ați cunoscut, țineți-vă din toate puterile voastre de această lumină de cuvânt și faceți-l faptă peste voi, că e grea iertarea celui ce lovește sau disprețuiește sau se îndoiește de acest cuvânt din cer coborât pentru voi, cei care vă hrăniți cu el cuminţenia vieții, credința în împărăția cerurilor, pe care Eu, Domnul, v-am dat-o s-o zidiți în voi și pentru voi prin împlinirea cuvântului Meu, care aduce pe pământ cerul, raiul, iertarea, iubirea, o, că vine Domnul pe pământ cuvânt, și e mare slavă această taină și lucrarea ei, fiilor.

… Plâng îngerii lui Dumnezeu, plâng și n-au putere peste oameni, căci oamenii stau cu spatele la Dumnezeu și cu fața la păcatele plăcute lui satana și la toate cele pieritoare pe pământ.

… Toți cei care caută ajutor la Dumnezeu, toți să învețe să facă binele ca să scape de dureri și să se bucure de Domnul și de ocrotirea Sa, căci Eu voiesc mângâiere peste om, și de aceea spun: Fericit este cel ce are de iubire a sa pe Dumnezeu!

Așadar, fiilor, purtați-Mă în trupul vostru, în purtarea voastră, în gândirea voastră, în grăirea și privirea voastră, în înfățișarea voastră văzută, în duhul iubirii din voi. Iar când dai să vorbești cu fratele tău grăiește-i, fiule, ca lui Dumnezeu, nu ca unui lucrător al celui rău, că altfel nu știi să te porți cu Dumnezeu ca și cu omul, și cu omul ca și cu Dumnezeu. Dar Eu sunt Învățătorul și așa de frumos te învăț, poporul Meu, și vreau să ai purtare frumoasă, la care să tragă îngerii lui Dumnezeu și să privească și să se adune în jurul tău spre bucuria lor, căci Eu, Domnul, voiesc mângâiere să fie și în cer și pe pământ, iar ea trebuie lucrată și împărțită apoi, o, și nu mai este nimic de făcut când fața Mea se așează pe fața și pe purtarea celor ce Îmi aud glasul și se așează să Mă lucreze, dar și așternut între ei să-Mi așeze, între cei ce stau pe pământ cu îngerii și cu sfinții.

… **O, oamenilor de pe tot pământul, vine Domnul! Îl veți crede că vine când Îl veți vedea**, și voiesc să vin cu bucuria cea împărțită la toți, dar toți să stea în așteptarea ei, căci Eu îl strig pe om să Mă aștepte și să nu vin pe neștire.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, pace vouă! Lucrați venirea Mea așa cum vin Eu, și așezați-Mă în calea tuturor ca să audă cum îi strig.

Pace vouă! Cereți, fiilor, ceea ce vă ține în lucrul Meu cu voi și vă voi da vouă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva, din 27-10-2021.

***

Fiilor, fiilor, fiți unii altora bucurie și vindecare și putere pe cale cu Domnul, și mai ales acestea pentru coborârea Mea la voi. Dați-vă unii altora mângâieri sfinte și veți fi mângâiați. Fiți plini de Hristos, că e greu fără Domnul, iar fiii lumii nu știu aceasta, dar să audă ei de la Mine că Eu vă spun vouă aceasta și să caute și ei să fie plini de Dumnezeu, că pe pământ stăpânește cu umbletul lui satana și rodul lui cel mult, iar oamenii nu mai văd cărarea spre viață, că e ascunsă și o tot ascunde satana de fața și de mintea oamenilor și le arată el calea spre iad.

O, fii ai oamenilor, feriți-vă de cele ieșite din iad! Dar feriți-vă voi, fii români! Ridicați-vă împotriva lui satana și dați cu el război, căci voi sunteți însemnați cu pecetea Sfintei Treimi Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, **iar împărăția lui Dumnezeu nu are nimic în lumea aceasta, ci numai în inima creștinilor care țin calea cea de la început a bisericii Mele fără să se schimbe ea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2022.

***

… Așadar, ca și acum două mii de ani, Eu, Fiul lui Dumnezeu, voi fi biruitor peste necredință **și-Mi voi ocroti sămânța cea nouă și va crește din ea împărăția cerurilor pe pământ, începând cu pământul și neamul român, o, și va fi biruit antichrist mai crunt decât acum două mii de ani, căci Eu, Iisus Hristos, grăiesc aceasta. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 16-04-2023.

***

(*Completarea cu extrase până la zi va fi făcută cât mai curând posibil, n.r.*)

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

(*Selecția textelor și sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

***

Alte teme:

Pe aceeași temă din alte surse:

… Ca urmare, Spiritul Meu vă va pătrunde mult mai adânc decât orice înțelegere iluminatoare rezultată din tot ce v-am spus Eu vreodată. Acum, în orice caz, nu pot să vă explic mai clar aceste afirmații.

Dacă totuși sunteți cu totul convinși să aflați despre "când" și "unde", atunci luați aminte: unde se află un cadavru, acolo vulturii se adună în stoluri! Acum priviți la fariseismul lipsit de credință și plin de indolență și veți vedea cadavrul.

Totuși, Eu și cei ce cred în Mine, **evreii sau păgânii sunt vulturii** care, în curând, vor mânca complet cadavrul. Astfel, **noaptea sufletului scufundat în păcate este cadavrul** în jurul căruia lumina vieții începe să se răspândească, distrugând cadavrul, așa cum dimineața anihilează noaptea cu toate iluziile și încețoșările ei. Aceasta se petrece acum sub ochii noștri, ai iudaismului trândav, lipsit de credință și adevăr, care s-a transformat într-un cadavru și care, în aproximativ cincizeci de ani pământești, se va sfârși. **Tot astfel va fi în vremurile din urmă cu biserica și cu învățăturile pe care acum le stabilesc și acestea vor deveni un cadavru, mai rău ca iudaismul acum**. De aceea, vulturii liberi ai luminii și vieții îl vor ataca din toate părțile și îl vor consuma ca pe un cadavru care poluează lumea, ca focul adevăratei iubiri și cu puterea adevărului și luminii ei.

Și aceasta se va petrece înainte de a trece două mii de ani, numărați din vremea Vieții Mele pe pământ, așa cum v-am mai precizat și cu alte ocazii.

Totuși, în acest timp, când sunt încă întrupat pe Pământ, mergând printre voi și învățându-vă, unii au început deja să meargă în numele Meu, să răspândească învățătura Mea despre propriul beneficiu material și au adăugat semințele lor impure din care vor răsări curând multe buruieni printre grâul slab. **Atunci, în vremurile din urmă, surprinzător de mulți profeți falși, așa-numiți învățători, se vor ridica în numele Meu, strigând mulțimii cuvinte mari și cu sabia în mână vor zice: "Priviți, aici este Hristosul!" sau "Iată-l, aici este!".** Dacă voi și, mai târziu, urmașii voștri veți auzi aceasta, să nu-i credeți pe acești vestitori! Căci după faptele lor vor fi ușor de recunoscut, precum copacii după fructele lor. Copacul cel bun face fructe bune, dar strugurii nu cresc în tufe cu țepi și nici în ciulini nu cresc smochine.

Totuși, v-am spus deja cum este alcătuită Împărăția lui Dumnezeu și unde și cum se desfășoară ea în interiorul omului. De aceea, cu siguranță veți înțelege că cei care vor striga: iată, aici și acolo! nu pot fi crezuți. Precum spiritul, se află în om întreaga viață și gândirea, simțirea, cunoaşterea și voința izvorăsc din el **tot astfel Împărăția lui Dumnezeu, adevăratul tărâm al spiritului este doar în om și nicăieri în afara sa.** Odată ce o persoană înțelege aceasta, în armonie cu tot adevărul acestei realități, niciodată nu va mai putea fi influențat de vreun fals profet. Dar oricine, în înțelegerea inimii sale, este ca o trestie în vânt, desigur cu greu va reuși să-și găsească pacea vieții, plină de lumina adevărului! De aceea, va trebui să fiți adevărate pietre ale vieții, care nu pot fi mișcate de furtuni sau valurile mării!

Împărăția lui Dumnezeu prin Mine a venit la voi și acum se află în mijlocul vostru, dar aceasta nu este suficient pentru a obține și a păstra viața eternă a sufletului, pentru că, deși Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi prin Mine, nu a pătruns încă în adâncul vostru.

Aceasta se va putea petrece doar când, fără a avea nici o admirație pentru această lume, voi veți primi Învățătura Mea și o veți pune complet în practică. Odată, când va fi cazul, nu veți mai spune: Hristos și, împreună cu El, Împărăția lui Dumnezeu a venit la noi și a rămas printre noi. Și veți spune: **Eu nu mai trăiesc acum, ci Hristos trăiește în mine**! Dacă veți fi în acest caz, **atunci veți înțelege complet și cu adevărat că Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu pompă în exteriorul omului, ci se dezvăluie doar în interiorul său, conducând sufletul către viața eternă".**

"**Cu privire la cuvintele Mele despre nivelul credinței umanității din viitorul îndepărtat, când Fiul Domnului va veni pe Pământ încă o dată, vă spun că va găsi chiar mai puţină credinţă vie decât acum.** Deoarece în acele vremuri oamenii, prin calculele și cercetările lor minuțioase, întreprinse sub ramurile noi ale pomului cunoașterii, vor face progrese însemnate prin multe științe și arte. Vor înfăptui miracole folosind forțe naturale ale Pământului! Acesta este Dumnezeu, nu există altul! Astfel, acești oameni nu vor mai avea deloc credință și când Mă voi întoarce pe Pământ, nu voi mai găsi credință nicăieri.

O altă parte însemnată a umanității se va afla într-o neagră superstiție, mult mai densă decât se află astăzi toți păgânii din lume. Aceștia, pentru mult timp, vor avea învățătorii lor protectori și reprezentanții în mai marii și puternicii acestui Pământ.

Dar copiii lumii, dotați cu toate științele și artele, vor înlătura neagra superstiție cu o mare forță, de aceea ei îi vor pune în dificultate pe conducătorii și mai marii acestei lumi. Ca mulțumire pentru știință și toate artele, oamenii, care pentru mult timp au fost ținuți forțat în întuneric, vor începe să realizeze că au fost prinși în sclavie, pentru a servi doar onorurile acestei lumi și opulența celor mari și puternici, care nici ei nu au credință.

Și când Voi veni, nu voi mai găsi credință nici printre acești oameni! Oricum, odată ce orbul a început să vadă lumina din pricina științei, un mare număr de oameni îi vor urma pe cei care îi vor scoate din robia grea a celor mari și puternici. Și dacă aș veni atunci și aș spune: Ascultați voi, națiuni ale lumii! Am venit la voi încă o dată și vă voi arăta din nou calea cea dreaptă ce duce la viața eternă a sufletului!”

Extras din Marea Evanghelie a lui Ioan - Isus vorbește discipolilor despre a doua venire

*

Împărăţia lui Dumnezeu în inima omului

1. Rafael: "Dar fiindcă văd că în nici un caz nu puteţi răspunde la întrebarea pe care v-am pus-o, vă voi da eu un răspuns pe măsura înţelegerii voastre. Iar voi va trebui să ţineţi minte acest răspuns al meu şi să-l înscrieţi adânc în inimile voastre, pentru că totul depinde de cât de bine cunoaşteţi voi condiţiile necesare pentru a ajunge să fiţi cu adevărat copii ai lui Dumnezeu, aşa cum prevede ordinea neclintită a Divinităţii.

2. Voi ştiţi că fiecare om trebuie, independent de atotputernicia voinţei dumnezeieşti, să se dezvolte şi să se formeze pe sine din sine după ordinea recunoscută a lui Dumnezeu, pentru a deveni astfel un copil liber al lui Dumnezeu.

3. Mijlocul cel mai recomandat, cel mai puternic şi, prin urmare cel mai eficient este iubirea pentru Dumnezeu şi, în aceeaşi măsură, iubirea pentru aproape, bărbat sau femeie, tânăr sau bătrân, asta nu contează.

4. Iar alături de iubire stau adevărata smerenie, blândeţea şi răbdarea, căci adevărata iubire nici nu poate exista fără acestea trei şi nici nu este iubire adevărată şi curată fără ele.

5. Dar cum poate afla omul în sine însuşi că se află în iubirea curată supusă ordinii divine?

6. Omul trebuie să se observe, să fie atent dacă vede un frate sărman sau o soră sărmană, ori dacă aceştia vin la el să-i ceară un ajutor, să se întrebe dacă simte în inima lui bucuria de a dărui fără limite şi fără să se gândească la el însuşi. Dacă simte astfel, foarte adevărat şi viu, atunci este deja copt ca adevărat copil al lui Dumnezeu şi promisiunile făcute, care se împlinesc în privinţa copiilor lui Dumnezeu, încep să devină realitate şi să se arate în toate minunăţiile lor în vorbe şi fapte; astfel veţi apărea pe drept ca învăţători în faţa ucenicilor voştri.

7. Acei ucenici însă, cărora nu li se revelează cele făgăduite, poartă singuri vina acestui fapt, căci aceasta înseamnă că încă nu şi-au deschis pe deplin inima faţă de semenii lor sărmani.

8. **Iubirea pentru Dumnezeu şi împlinirea de bunăvoie a voinţei Sale sunt adevăratele daruri cereşti ale inimii omului. Aceste daruri sunt cămara şi odaia de locuit ale Spiritului Divin în fiecare inimă omenească;** iar iubirea pentru aproape este poarta către această locuinţă sfântă.

9. Această poartă trebuie să fie complet deschisă pentru ca preaplinul de viaţă de la Dumnezeu să poată pătrunde, iar smerenia, blândeţea şi răbdarea sunt cele trei ferestre larg deschise prin care sfânta odaie a lui Dumnezeu din inima omenească este luminată de lumina din ceruri, mai puternică decât orice, şi încălzită de preaplinul de viaţă din ceruri.

10. Prin urmare, totul depinde de iubirea faţă de aproape, liberă şi dăruită cu bucurie, iar sacrificiul de sine este însăşi revelaţia făgăduinţelor. Acesta este răspunsul adevărat la cea mai importantă întrebare a vieţii. Cugetaţi asupra ei şi trăiţi după ea, şi în acest fel veţi sta drepţi în faţa voastră înşivă, în faţa fraţilor voştri şi în faţa lui Dumnezeu! Pentru că ceea ce face Dumnezeu însuşi vor trebui să facă şi oamenii ca să devină asemenea Lui şi, prin urmare, copiii Lui. Aţi înţeles toate acestea?"

(Extras din Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 3, Capitolul 241)

*

Capitolul 194

Întrebările fariseilor despre Împărăţia lui Dumnezeu

1. Atunci unul dintre cei doi a spus: „Ce absurdități blasfemiatoare! Oare nu suntem noi ziditorii chemaţi de Moise şi de Aaron pentru ridicarea Casei lui Dumnezeu pe pământ, după cum stă scris?”

2. Eu am spus: „Da, da, este adevărat că aşa stă scris; dar mai stă scris ceva, şi, fiindcă tot aţi amintit de ziditori, vreau să vă vorbesc despre aceasta. Iată ce stă scris, după cum ştiţi cu siguranţă şi voi: «***Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta şi este lucru minunat în ochii noştri!***» *(Matei: 21/42)* De aceea vă zic Eu vouă: Împărăţia lui Dumnezeu va fi luată de la voi şi le va fi dată păgânilor, şi prin ei ea va rodi.» *(Matei: 21/43)”*

3. Cei doi au spus: „Şi ce se va petrece cu piatra aceasta, care se pare că te consideri a fi chiar tu?”

4. Eu am spus: „Această piatră aruncată de voi şi care totuşi a ajuns în capul unghiului semnifică următoarele: cine va cădea pe piatra aceasta, precum voi acum, acela se va sfărâma; iar cel pe care ea va cădea va fi strivit - ceea ce vă aşteaptă pe voi! Aţi înţeles acum?” *(Matei: 21/44)*

5. La explicaţia aceasta a Mea, şi ceilalţi arhierei şi farisei prezenţi acolo au înţeles în sfârşit că ei sunt cei pe care îi va strivi piatra care va cădea pe ei. *(Matei: 21/45)* Şi atunci s-au înfuriat foarte tare şi au început să se sfătuiască între ei cum să Mă prindă şi să Mă ucidă. *(Matei: 21/46a)*

6. Însă cei mai moderaţi dintre ei i-au sfătuit să-şi schimbe părerea şi le-au atras atenţia că mulţimea din jur Mă considera un mare proroc *(Matei: 21/46b)* şi că Eu cu siguranţă de aceea îi explicasem îndelung poporului cum i-au tratat arhiereii şi fariseii dintotdeauna pe proroci. Astfel că ar fi fost mai indicat să Mă prindă mai întâi cu vorba, pentru ca să Mă demaşte cu temei deplin în faţa poporului drept un mincinos şi un şarlatan, şi abia după aceea să Mă prindă cu adevărat şi să Mă predea judecătorilor, fiindcă atunci poporul n-ar mai putea obiecta nimic. Căci atâta vreme cât ei nu puteau să Mă prindă prin cuvânt, ar fi fost prea riscant să pună mâna pe Mine, mai ales acum, când poporul era încă mult prea agitat din cauza semnelor care se arătaseră pe cer.

7. Arhiereii şi fariseii, înţelegând acestea, şi-au înghiţit mânia şi au decis să încerce în continuare să Mă prindă cu cuvinte viclene.

8. Şi luând ei hotărârea aceasta, Mi s-au adresat din nou, cu o simulată bunăvoinţă, fiindcă se temeau tare de popor, şi M-au întrebat (fariseii): „Învăţătorule, întrucât eşti atât de iniţiat în Scriptură, am dori să aflăm totuşi de la tine în ce ar consta Împărăţia lui Dumnezeu, care va fi luată de la noi şi le va fi dată păgânilor, unde ea va da roade. Ce este în definitiv Împărăţia lui Dumnezeu - ce înţelegi tu prin aceasta? Este ea Cerul în care toţi credincioşii speră să ajungă odată, după moartea trupului, sau ea există eventual chiar pe pământ, după cum pare să reiasă din vorbele tale, căci altminteri ea n-ar putea fi dată păgânilor, despre care nici nu poate fi vorba că vor intra în Cerul cel adevărat, spiritual, căci nu stă scris nicăieri că păgânii cei întunecaţi vor fi şi ei admişi în Cerul lui Dumnezeu. Cuvintele acestea, rostite de gura ta de proroc, ni s-au părut un pic enigmatice, motiv pentru care te rugăm să ni le explici mai îndeaproape!”

9. Şi ei deja jubilau în taină; căci erau de părere că vorbele acestea M-au luat prin surprindere şi că Eu nu voi şti să răspund la o întrebare atât de abil pusă. Chiar şi poporul manifesta un fel de îndoială şi aştepta cu încordare să vadă cum Mă voi descurca Eu în situaţia aceasta.

10. Dar Eu, ridicându-Mă liniştit şi cu un chip senin, pe care nu se citea niciun fel de stânjeneală, am început să le vorbesc din nou în parabole *(Matei: 22/1),* în felul următor: „Fiindcă sunteţi stăpâniţi doar de trândăvie, de senzualitate şi de trufie egoistă, nici nu vă este cu putinţă să înţelegeţi taina şi adevărul Împărăţiei lui Dumnezeu! Voi vă imaginaţi Cerul, în care speraţi să ajungeţi, ca pe un loc imens şi de o splendoare extraordinară situat undeva deasupra stelelor, în care sufletele virtuoase vor fi primite după moartea trupului lor sau - conform părerii şi mai prosteşti şi nesăbuite a unora dintre voi -, după mai multe mii de ani, în acea Zi de Apoi, pe care voi

nu aţi înţeles-o niciodată, şi unde ele se vor desfată apoi de-a pururi în cea mai mare fericire. Şi din Cerul acesta al vostru, care nu există nicăieri decât în fantezia voastră, trebuie să fie excluşi păgânii, potrivit credinţei voastre cât se poate de egoiste! Da, vă spun Eu vouă, din Cerul acesta al vostru ei chiar vor fi excluşi în vecii vecilor, căci este un lucru imposibil să fii primit într-un Cer care în realitate nu există nicăieri!

11. Dar pentru ca nimeni să nu poată pretexta vreodată că nu a ştiut, Eu vă voi arăta imediat, de dragul poporului, printr-o parabolă, în ce constă adevăratul Cer, care există pretutindeni la fel: în toată infinitatea, aici pe pământ, precum şi în şi pe toate stelele. Deci ascultaţi-Mă!”

Capitolul 195

Parabola despre împărat şi despre ospăţul său de nuntă

1. (Domnul nostru Iisus Hristos): „Împărăţia Cerurilor sau împărăţia lui Dumnezeu este asemenea unui împărat, care i-a făcut nuntă fiului său. *(Matei: 22/2)* El şi-a trimis slugile şi servitorii să cheme la această nuntă împărătească foarte mulţi oaspeţi distinşi. Dar cei invitaţi şi-au spus în sinea lor: «Ce ne trebuie nouă un ospăţ împărătesc! Doar avem de toate acasă, şi nici nu vom rămâne nimănui datori cu mulţumiri!» Astfel că niciunul dintre invitaţi n-a vrut să vină la nunta împărătească. *(Matei: 22/3)*

2. Şi când împăratul a primit vestea aceasta, că invitaţii săi nu vor să vină, el iarăşi a trimis alte slugi, zicând: «Spuneţi-le celor chemaţi: iată, am pregătit ospăţul meu! Mesele sunt pline cu bucate. Toate sunt gata; aşa că veniţi cu toţii la nuntă!» *(Matei: 22/4)*

3. Şi slugile s-au dus şi au transmis totul întocmai oaspeţilor chemaţi. Dar ei iarăşi nu au ţinut seama, ci au nesocotit invitaţia, şi s-au dus, unul la ţarina sa, şi altul la neguţătoria sa; iar alţii, punând mâna pe slugi, le-au batjocorit şi le-au ucis. *(Matei: 22/5-6)*

4. Şi auzind împăratul acestea, s-a umplut de o dreaptă mânie şi, trimiţând oştile sale, i-a nimicit pe toţi ucigaşii aceia şi a dat foc cetăţii lor, ca să ardă din temelii. *(Matei: 22/7)*

5. Şi atunci împăratul a grăit iarăşi către slugile sale: «Nunta este gata, dar cei poftiţi nu au fost vrednici de ea; mergeţi deci la răspântiile drumurilor, şi pe câţi îi veţi găsi, chemaţi-i la nuntă.» *(Matei: 22/8-9)*

6. Şi s-au dus slugile şi i-au adunat pe toţi câţi i-au găsit, şi răi şi buni. Şi de data aceasta, toate mesele au fost ocupate! *(Matei: 22/10)*

7. Şi când cei poftiţi stăteau astfel la mese, împăratul a intrat în sala cea mare să-i privească pe oaspeţi. Şi a văzut acolo unul care nu era îmbrăcat nici pe departe în haine de nuntă, în timp ce toţi ceilalţi, atunci când fuseseră chemaţi, dăduseră fuga acasă şi se gătiseră în grabă de nuntă, cum au putut ei mai bine. *(Matei: 22/11)*

8. Atunci împăratul şi-a întrebat slugile: «De ce omul acela nu s-a gătit de nuntă, spre bucuria ochilor mei şi pentru a nu-i supăra pe ceilalţi oaspeţi?»

9. Dar slugile au spus: «Mărite împărate, acesta este unul dintre cei dintâi poftiţi, care n-au vrut să vină la nuntă! La a treia ieşire a noastră, noi l-am găsit pe drum, l-am poftit încă o dată şi l-am îndemnat să se gătească cu o haină de nuntă. El însă a spus: 'Ei, asta-i! N-o să-mi dau atâta osteneală pentru această nuntă, ci voi veni aşa cum sunt!' Şi astfel a intrat aici, împreună cu ceilalţi oaspeţi, aşa cum l-am întâlnit pe drum, iar noi nu l-am împiedicat, căci nu aveam acest drept de la tine!»

10. Când a auzit împăratul acestea de la slugi, s-a dus la om şi i-a spus: «Prietene, cum ai intrat tu aici fără să te fi gătit cu o haină de nuntă? Uite, mesele sunt acum ocupate de sărmani, dintre care mulţi au fost răi, şi doar o mică parte buni; dar toţi s-au gătit în aşa fel, încât ochiul meu

să se bucure la vederea lor. Tu însă ai fost poftit de prima dată, şi nu ai voit să accepţi invitaţia, iar când s-a făcut a treia chemare, pentru toată lumea, atunci te-ai lăsat înduplecat să intri aici, dar fără nicio găteală de nuntă; şi doar ai destulă avere pentru aceasta! De ce mă faci astfel de ruşine?» *(Matei: 22/12).*

11. Foarte revoltat, acela nu a vrut nici măcar să se scuze şi nici să-i ceară împăratului iertare, ci a rămas mut, deşi împăratul i-a vorbit ca unui prieten. *(Matei: 22/13)*

12. Şi îndărătnicia aceasta l-a supărat într-atât pe împărat, încât el le-a spus slugilor: «Fiindcă omul acesta este atât de îndărătnic şi-mi răsplăteşte bunăvoinţa şi prietenia doar cu batjocură, mânie şi dispreţ, legaţi-i mâinile şi picioarele (iubirea şi înţelepciunea) şi aruncaţi-l în întunericul (raţiunea pur pământească) cel de afară (în materie)! Acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor (disputele pământeşti despre dreptate, adevăr şi viaţă).» *(Matei: 22/13)*

13. Eu vreau să vă spun prin aceasta că în adevărata Împărăţie a lui Dumnezeu mulţi dintre voi au fost chemaţi de către Domnul, prin slugile Sale deşteptate, însă puţini au fost aleşi *(Matei: 22/14)',* căci prima dată ei n-au vrut să dea curs invitaţiei, apoi i s-au împotrivit - cum se petrece chiar acum eu voi -, iar atunci când, a treia oară, au fost poftiţi la nuntă şi păgânii, care s-au gătit pentru aceasta şi au venit, primii poftiţi au apărut într-o ţinută ne-sărbătorească, ceea ce înseamnă îndărătnicia voastră, care vă va arunca în întunecimea şi în mizeria lumii. Şi de aceea, printre cei mulţi chemaţi de la început se vor afla doar puţini aleşi, şi adevărata Împărăţie a lui Dumnezeu va fi luată de la voi şi le va fi dată păgânilor; iar voi veţi căuta prin întunecimea cea mare, vă veţi certa şi vă veţi dezbina, şi nu veţi mai găsi, până la sfârşitul lumii, Împărăţia lui Dumnezeu pe care aţi pierdut-o pentru că acum aţi refuzat-o.

14. Căci adevărata Împărăţie vie a lui Dumnezeu nu se află în fastul exterior şi nu provine din el, ci ea se află în interiorul omului; căci dacă nu este în voi, ea nu există pentru voi nicăieri în întreaga infinitate.

15. Iar Împărăţia lui Dumnezeu din voi constă în a respecta poruncile lui Dumnezeu şi în a crede de acum încolo în Acela care M-a trimis la voi.

16. Adevărat vă zic vouă: cel care crede în Mine şi trăieşte potrivit Cuvântului Meu, acela are în sine Viaţa cea Veşnică şi, deci, Împărăţia lui Dumnezeu; căci Eu Însumi sunt Adevărul, Lumina, Calea şi Viaţa cea Veşnică!

17. Iar cel care, auzind acestea din gura Mea sau din gura acelora pe care Eu i-am trimis deja în lume ca soli adevăraţi ai Mei şi din care pe viitor voi trimite şi mai mulţi, nu crede că aşa este şi că nu va fi în veci altminteri, acela nu va ajunge în Împărăţia lui Dumnezeu, ci va rămâne în noaptea propriei sale judecăţi lumeşti. Şi acum, că Eu v-am spus acestea, ferice de cel care va ţine seama de vorbele Mele!”

Extras din Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 7.

*

Micul ventricul, sediul vieții inimii și al facultății care corespunde acesteia

Capitolul 56

Despre poziția privilegiată a Pământului, în raport cu Marele Om al Creației

1. Și tot mergând noi așa prin câmpurile și livezile din apropierea Betaniei, am ajuns la micul deal, care era locul de retragere favorit al lui Lazăr, și ne-am urcat pe el pentru a ne odihni puțin, căci, vizitând domeniul lui Lazăr, merseserăm deja mai mult de trei ore. Un roman a venit atunci la Mine și Mi-a spus: „Doamne și Învățătorule, până acum nu am făcut decât să ascult, fără

a rosti niciun cuvânt, dar acum vreau să mărturisesc că tot ce ne-ai spus și ne-ai explicat Tu și acest înger deosebit, precum și tot ceea ce noi am văzut dovedește fără putință de tăgadă perfecta divinitate a persoanei Tale. Atunci când ne-ai explicat cerul înstelat, ne-ai cufundat, prin bunătatea și atotputerea preasfintei Tale Voințe, într-o stare care ne-a permis să vedem celelalte corpuri cerești la fel de clar cum vedem acum câmpiile acestui pământ, și am văzut peste tot oameni și o mulțime de alte creaturi. Cu adevărat, noi chiar am văzut pe aceste planete ținuturi cu mult mai minunate, și oameni, și alte creaturi cu mult mai desăvârșite decât cele de pe acest pământ, și ale căror locuințe le depășeau infinit de mult pe ale noastre în frumusețe și armonie!

2. Și, cum reflectam eu în sinea mea la aceste aspecte, mi-a venit o întrebare: De ce tocmai pe acest pământ, sărac în toate privințele, ai vrut Tu să îmbraci un trup de carne, Tu, care aveai la dispoziție pentru aceasta miriade de alte lumi solare imense și splendide? Ai putea Tu să ne mai dai câteva explicații în această privință, care să fie pe înțelesul nostru, al romanilor?"

3. Eu am spus: „Bineînțeles - deși v-am atras deja atenția asupra motivelor întrupării Mele tocmai pe acest pământ și în aceste timpuri, atunci când v-am dezvăluit Creația materială, arătându-vă și explicându-vă în mod clar modul de aranjare a sorilor într-o teacă globală (sferă corticată), și când v-am vorbit despre Marele Om al Creației; dar, chiar dacă vă voi mai explica o dată, voi tot nu veți înțelege pe deplin motivul pentru care se petrec toate acestea atâta timp cât voi înșivă nu veți fi renăscut în Spirit. Totuși, pot să vă mai dau câteva indicații în această privință, pentru că prevăd că acest subiect va putea fi, și chiar va fi, un motiv de dispută cu totul aparte, ca importanță și seriozitate, pentru filozofi și teologi. Așa încât, ascultați-Mă din nou.

4. Adevăratul motiv ține bineînțeles în întregime de înțelepciunea și voința Mea. Știți fără îndoială că toți oamenii, ca și toate animalele cu sânge cald, au o inimă de care depinde viața trupului lor, dar nu știți cum este ea alcătuită. Dar Eu o știu, și știu așadar și ce o însuflețește.

5. Există în inimă două minuscule cavități, corespunzătoare celor două ventricule. Aceste două cavități ar fi, dacă le-ați putea vedea cu ochii voștri, ca niște mici puncte abia vizibile. Totuși, în ciuda dimensiunii lor minuscule, ele sunt în așa fel alcătuite încât condiționează ele singure viața inimii și, prin ea, pe cea a întregului trup, cu nenumăratele sale părți și organe.

6. Prima dintre aceste cavități, și deci cea mai importantă, corespunde aspectelor ce țin de Spirit, adică Vieții în adevăratul sens al cuvântului. O vom numi cavitatea «pozitivă», și deci adevărată. Cât despre cea de-a doua, care este într-un anumit fel mai puțin importantă, deși este și ea esențială pentru viața fizică, ea corespunde materiei, și o vom numi «negativă». Aceasta din urmă nu are o viață proprie și nu este decât un receptacul pentru viața pe care o primește de la cavitatea pozitivă cu fiecare nouă bătaie a inimii, pentru a o transmite după aceea, prin sânge, întregului trup[2].

7. Din această descriere, destul de ușor de înțeles, puteți vedea care este și trebuie să fie structura inimii pentru ca ea să dea viață întregului trup. Și este de la sine înțeles că această inimă trebuie să fie un mecanism organic foarte complex, pe cât de măiestrit, pe atât de înțelept conceput, pentru a propaga astfel viața care se naște din ea; căci atunci când vrei să transporți ceva la mare distanță, îți trebuie drumuri bune și mijloace de transport potrivite. Totuși, pentru a aduce mai multă lumină în problema care ne interesează acum, ne vom referi în special la aceste două mici cavități, iar dintre acestea două, în special la cea pozitivă."

---

[2] Lorber descrie aici aproximativ funcţionarea inimii cu sistemul său nervos autonom. A se nota faptul că limba germană foloseşte termeni uzuali acolo unde limba română are cuvinte savante: de exemplu - „ventricul" se spune Kammer („cameră"), cuvânt care desemnează de asemenea tot felul de spaţii închise. Putem deci doar să presupunem că cele două minuscule cavităţi (Kammerlein) despre care se vorbeşte aici desemnează cele doua „noduri" care determină contracţiile inimii. - n.t.

Capitolul 57

Despre corespondența dintre microcosmos și macrocosmos. Despre cauzele întrupării Domnului nostru Iisus Hristos

1. (Domnul nostru Iisus Hristos): „Vedeți voi, poate fi stabilită o anumită corespondență între modul în care, în mic, este conceput orice om, în vederea nevoilor scurtei încercări a vieții sale, și modul în care este organizat întregul Mare Om al Creației!

2. Gândiți-vă că teaca globală (sfera corticată) în care se află acest pământ împreună cu Luna, Soarele și un număr incalculabil de alți sori și planete ține de organizarea inimii marelui Om al Creației, că **tocmai acest soare, împreună cu planetele ce gravitează în jurul lui, reprezintă cavitatea vitală pozitivă a acestei inimi, iar în această cavitate sau centru vital, exact acest pământ este cel care, simbolic vorbind, reprezintă elementul vital-spiritual propriu-zis.** Din ce cauză este așa și nu altfel, niciun filozof al lumii nu va putea vreodată să înțeleagă sau să explice. Dar Eu, care sunt Creatorul infinitului, știu și pot să vă spun cum este cu adevărat.

3. Eu, care sunt din eternitate cauza întregii vieți și a întregii existențe, Eu sunt așadar centrul pozitiv primordial al vieții în inima vie a infinitului etern.

4. Și dacă Eu am hotărât, în Mine Însumi, conform iubirii, înțelepciunii și Ordinii Mele, să iau această haină umană, trupească, nu puteam să o fac, conform Ordinii eterne, decât în acel punct al Marelui Om al Creației, care, deși provenit din Mine Însumi, corespunde întru totul naturii Mele esențiale.

5. Aceasta cu siguranță nu înseamnă că numai acest pământ pe care ne găsim în prezent trebuia neapărat să fie acest punct pozitiv esențial. Putea fi un alt corp ceresc aparținând aceluiași sistem solar, și, de altfel, un altul fusese menit pentru aceasta; dar locuitorii săi s-au comportat într-un mod cu mult mai nedemn chiar decât locuitorii acestui pământ, și de aceea el a fost repudiat și distrus, împreună cu locuitorii săi.

6. Și, pentru că acest pământ a fost ales din vremea lui Adam pentru acest scop, iar Eu m-am întrupat aici, el va rămâne astfel până la sfârșitul timpului spiritelor judecate din întreaga materie, iar voi veți rămâne în Spiritul Meu purtătorii vieții primordiale în întreaga infinitate și pentru eternitate, și de aceea voi sunteți adevărații Mei copii.

7. Iată deci, expus cât se poate de concis și de clar, motivul pentru care, din iubire curată pentru copiii Mei, Eu am îmbrăcat un trup de carne pe acest pământ, și nu pe un altul, oricât de mare și de desăvârșit ar fi el!

8. În afara acestui motiv principal, mai există și alte cauze, care sunt conforme cu Ordinea eternă a Voinței Mele. Dar aceste motive suplimentare nu sunt decât efecte ale adevăratului motiv esențial, așa încât nu este necesar să le discutăm prea mult.

9. Unul dintre aceste motive este umilirea și înjosirea deplină, fără de care niciun spirit superior nu poate să se întrupeze pentru a da proba vieții dinaintea intrării sau a întoarcerii la adevărata viață liberă și independentă; iar acest pământ reprezintă un astfel de loc.

10. Raportată la părțile trupului, micuța cavitate vitală pozitivă a inimii este cu siguranță și unul dintre punctele cele mai puțin remarcabile ale întregului trup: obscură, niciodată luminată de razele soarelui, ea este ignorată și disprețuită chiar de către cei care îi datorează viața. Dacă niște filozofi ar vorbi despre ea, ei ar spune ridicând din umeri: «Cum ar putea puternica viață a omului să depindă în întregime doar de un mic punct abia vizibil?!» De aici rezultă în mod clar că nici măcar cei mai mari filozofi, ca să nu mai vorbim de oamenii obișnuiți, nu cunosc adevărata cauză a propriei lor vieți.

11. Și totuși, orice om care vrea cu adevărat să se cunoască pe sine însuși și pe Dumnezeu trebuie să se întoarcă, pe calea umilinței și a supunerii celei mai desăvârșite, în această micuță cavitate a inimii, care reprezintă tot ce poate fi mai modest, și să dea înapoi, într-un mod spiritual, viața pe care a primit-o de acolo! Atunci când un om face aceasta, el îi permite acestei mici cavități vitale să se expansioneze și să se lumineze din ce în ce mai mult, și atunci întreaga sa inimă va fi luminată, iar prin aceasta este luminat omul în întregime, care astfel se cunoaște în sfârșit pe el însuși și, prin aceasta, Îl cunoaște pe Dumnezeu, pentru că el vede în sfârșit viața divină revărsându-se și acumulându-se în această minusculă cavitate și transformându-se într-o viață liberă și autonomă.

12. Astfel, în această micuță cavitate sălășluiește de fapt adevăratul Spirit Divin, și atunci când sufletul omenesc pătrunde în ea, grație unei umilințe și supuneri veritabile și grație iubirii celui drept, întru iubirea eternă și necreată a lui Dumnezeu, sufletul se identifică cu Spiritul etern al lui Dumnezeu, care se unește El Însuși cu sufletul creat, și aceasta este ceea ce numim renașterea sufletului în Spiritul Divin.

13. Și ceea ce un om drept trebuie să facă în el însuși pentru a atinge deplina splendoare a vieții, am făcut Eu Însumi în Marele Om ai Creației, spre a fi pentru voi toți un adevărat model și o adevărată călăuză. Și am venit tocmai pe acest pământ, pentru că el, așa cum v-am arătat deja, corespunde acestei cavități pozitive a inimii, pentru a atinge prin aceasta cea mai mare glorie a Mea și a voastră și a avea astfel suprema putere în cer, pe acest pământ și pe toate celelalte.

14. Este adevărat că, în Mine Însumi, Eu Mă aflam deja din veșnicie în toată puterea și gloria Mea, dar totuși nu eram un Dumnezeu vizibil și perceptibil pentru nicio creatură, nici chiar pentru cei mai desăvârșiți îngeri. Când Eu vroiam ca un om să Mă poată contempla în vreun fel, așa cum au făcut-o Avraam, Isaac și Iacov, îl umpleam pe unul dintre îngeri cu spiritul Voinței Mele, astfel încât el să poată reprezenta persoana Mea în anumite momente. Dar Eu sunt de acum un Dumnezeu vizibil pentru toți oamenii și pentru toți îngerii, și am pus pentru ei bazele unei vieți eterne cu totul desăvârșite, absolut libere și autonome, deci perfect adevărate. Tocmai în aceasta constă marea Mea glorie și, deci, și a voastră.

15. Căci altfel cum ar putea chiar și îngerii cei mai desăvârșiți și oamenii cei mai pioși de pe acest pământ și de pe toate celelalte corpuri cerești să slăvească cu adevărat, cu o iubire vie, un Dumnezeu pe care ei nu L-au văzut niciodată și pe care așadar nu L-au înțeles vreodată pe deplin? Căci era scris din toate timpurile: «Nimeni nu poate să-L vadă pe Dumnezeu și să rămână în viață, căci pura divinitate este un foc etern care mistuie totul.» Dar acest foc este de acum acoperit și înăbușit în Mine prin acest trup al Meu, și nu se va mai putea spune: «Nimeni nu poate să-L vadă pe Dumnezeu și să trăiască», ci «De acum îngerii și oamenii vor putea să-L vadă pe Dumnezeu și să trăiască; iar cel care nu-L va vedea pe Dumnezeu va duce o viață searbădă și supusă judecății!»

16. Ceea ce tocmai v-am explicat este așadar, fără îndoială, un alt motiv important al întrupării Mele pe acest pământ.

17. Și dacă această explicație v-a făcut să înțelegeți într-un mod clar de ce tocmai pe acest pământ, și nu pe un altul, M-am îmbrăcat cu un trup de carne, veți înțelege la fel de clar și ceea ce va urma.

18. Ați văzut cum, în ciuda aparenței sale neînsemnate, micuța cavitate vitală a inimii, adevărat principiu fundamental al vieții omenești, este dotată, ea singură, cu inteligența cea mai lucidă și mai autentică, și este deci deja, prin ea însăși, Lumina, Adevărul și Viața. La fel este și pentru oamenii acestui pământ. Față de oamenii de pe alte corpuri cerești, ei sunt, la prima vedere, insignifianți, neatrăgători, întunecați, mici, slabi și neputincioși. Spiritele celorlalte corpuri celeste aproape îi ignoră, și, de fapt, nici măcar ei nu se cunosc pe ei înșiși; dar chiar în profunzimile ascunse ale vieții lor, Eu am făcut din ei punctul central al Marelui Om al Creației, și de aceea ei

pot să dezvolte; prin ei înșiși, capacități extraordinare, care nu se întâlnesc decât într-un mod incomplet și cu mult inferior la oamenii de pe celelalte planete.

19. Grație acestor capacități divine, din rândul cărora fac parte un limbaj exterior și interior bine articulat, arta scrisului, a matematicii și încă multe altele, oamenii acestui pământ sunt singurii capabili să primească din gura lui Dumnezeu Cuvântul revelat, mai întâi după sensul exterior, literal sau simbolic, apoi după adevăratul sens spiritual și, în fine, după sensul divin cel mai profund.

20. Și această capacitate este ceva excepțional, la fel cum viața și inteligența micii cavități pozitive a inimii este partea cea mai nobilă și întru totul desăvârșită din om. De aceea, vă spun încă o dată că, dintre toți oamenii de pe toate celelalte planete, Eu nu puteam veni decât la voi și numai la voi, oamenii acestui pământ.

21. Acesta este un alt motiv pentru care numai pe acest pământ Mă puteam întrupa. Acum cunoașteți, în mod aproximativ, cauzele esențiale ale venirii Mele în trup aici.

22. Meditați un pic și spuneți-Mi după aceea cum ați înțeles toate acestea."

[…]

Capitolul 60

Despre semnificația Pământului nostru

1. Romanul: „O, Doamne și Învățătorule, această nouă explicație face limpede ca lumina zilei o chestiune de cea mai mare importanță pentru mine și, cu siguranță, și pentru toți ceilalți! Noi, care pe acest pământ suntem legați de Tine prin legăturile cele mai strânse ale iubirii și înțelepciunii, din moment ce Tu ești atât de aproape de noi, noi suntem în mod necesar pentru întregul Mare Om infinit al Creației ceea ce este în inima noastră micuța cavitate pozitivă, iar celelalte planete, împreună cu locuitorii lor, tecile globale (sferele corticate) cu toate universurile lor solare și sorii lor centrali sunt în același raport cu noi ca și părțile trupului și sufletului nostru în raport cu această micuță cavitate vitală a inimii.

2. Căci în definitiv Tu ești acum aici cu noi în toată perfecțiunea și plenitudinea persoanei Tale divine, și, dacă Tu guvernezi infinitul întreg, aceasta nu s-ar putea face din alt loc decât din cel în care Te găsești prezent în întreaga Ta plenitudine - iar noi, oamenii acestui pământ, în special din acest loc, suntem - cu siguranță cei mai apropiați de tine, prin marea dragoste pe care Ți-o purtăm, cei mai vii, prin acceptarea învățăturii, a iubirii și a înțelepciunii Tale divine, cei mai puternici și mai activi, prin Voința Ta.

3. **Dacă este așa - și cum ar putea fi altfel? -, este clar că prin Voința Ta toată cunoașterea și învățătura primită va trebui să se răsfrângă, prin noi, asupra tuturor celorlalte nenumărate corpuri cerești și asupra locuitorilor lor, printr-un proces pe care noi nu îl cunoaștem**, la fel cum viața fundamentală și tot ceea ce constituie omul, de altfel, izvorăște din micuța cavitate a inimii și se răspândește în întregul om, într-un mod pe care nici această viață însăși nu îl cunoaște până la deplina sa renaștere!

4. Chiar așa este, nu mai există de-acum nicio îndoială în această privință; și puțin mai contează că noi, copiii imaturi ai iubirii și grației Tale, încă nu știm cum se petrece aceasta. Căci Tu, care cu siguranță o știi în mod perfect din veșnicie, ești cu noi și, în Spirit, vei rămâne cu noi nu numai până la sfârșitul timpurilor, dar, cred eu, chiar în eternitate! Și dacă Tu vei rămâne pentru totdeauna cu noi și printre noi, raporturile dintre elementele Creației din întreaga infinitate nu se vor modifica niciodată pentru că nici legătura actuală dintre Tine și noi nu se va putea modifica.

5. Căci micuța cavitate vitală a inimii nu se va muta niciodată în ochi, în urechi sau în nas, nici în stomac, rinichi sau splină și nici în brațe sau picioare, deși fiecare dintre aceste părți mai mari sau mai mici conține fără îndoială în ea însăși propriul său organ vital esențial, fără de care nu ar putea să primească viața care vine din centrul inimii și nici să o folosească pentru a-și îndeplini funcția.

6. Căci ochiul îi dă cu siguranță vieții care îi sosește de la inimă o cu totul altă întrebuințare decât urechea, și la fel este pentru toate nenumăratele părți ale trupului, care nu formează în cele din urmă decât un unic tot, în perfectă corespondență cu viața primară a inimii, unde ele se regăsesc ca la ele acasă; și chiar aceste regăsiri reprezintă ceea ce Tu numești atât de potrivit, o Doamne, renaștere în Spirit.

7. Și acum simt străfulgerarea unui gând grandios, mai luminos decât soarele din înaltul cerului! Pe lângă renașterea în Spirit a omului, pe acest pământ, despre care noi știm acum foarte clar în ce constă și cum să o atingem cu toată certitudinea, strălucește perspectiva unei alte mari renașteri, și anume, renașterea în Spirit a Marelui Om al Creației!

8. Eu nu aș fi putut cu siguranță niciodată să descopăr așa ceva prin mine însumi, în această viață, o Doamne, dacă Tu nu m-ai fi ajutat să înțeleg printr-un semn foarte clar; și acest semn pe care mi l-ai dat, ca o mică scânteie, a devenit în mine un soare mare și strălucitor!

9. În desăvârșita Ta clarviziune, ai spus că atunci când un om este plenar renăscut în Spirit, viața sa fundamentală impregnează toate nenumăratele sale părți, așa încât nu mai este de atunci înainte în întregul om decât o singură viață fundamentală, și că el poate, să gândească, să judece, să hotărască și să vorbească într-un mod inteligibil prin toate părțile sale, și devine așadar în întregime, ca și Tine, cuvânt viu!

10. Dar dacă, la un om care se află în întregime în Spiritul vieții fundamentale și este pătruns de acest Spirit, totul devine verb luminos și viu, va trebui în final să fie tot așa și pentru întregul Mare Om al Creației. Prin Tine, noi îl vom pătrunde în toate părțile sale, oricât de infinite ca număr; viața noastră va lucra în el, iar noi vom răspândi lumina noastră în tot cuprinsul său infinit, și astfel Marele Om al Creației va forma împreună cu noi și cu Tine, Doamne, un singur mare cuvânt viu!

11. Și mi se pare chiar că înțeleg deja un pic cum se vor petrece toate acestea; căci, după Ordinea Ta eternă, chiar plecând de la noi, oamenii acestui pământ, Marele Om al Creației se va impregna în toate părțile sale de conștiința și de cunoașterea noastră, și el va deveni în cele din urmă viu ca și noi.

12. Dar noi am mai primit, chiar din gura Ta, și o altă dovadă că așa este; căci, prin Grația Ta, eu am încă din copilărie o memorie extraordinar de bună și până acum fără nicio fisură, și de aceea am ținut minte fiecare cuvințel pe care l-ai rostit.

13. Însă, pe munte, pentru ca să ne faci să înțelegem mai bine măreția compasiunii Tale divine de Tată, ne-ai povestit pilda întoarcerii la tatăl său a unui fiu rătăcitor, dar, încă de pe atunci, m-am gândit că aceste cuvinte ale Tale înseamnă cu totul altceva decât au crezut mulți dintre cei a căror înțelegere și viziune sunt mai limitate, și aceste gânduri mi-au venit cu atât mai ușor cu cât mi-ai dat în această privință chiar Tu indicii importante.

14. Așa încât, mi se pare că acest fiu rătăcitor care revine înapoi la tatăl său desemnează mai întâi, bineînțeles la scară mică, renașterea (în Spirit) a omului terestru, așa cum îl cunoaștem în prezent, dar, în același timp, la o scară foarte mare, renașterea completă (în Spirit) a Marelui Om al Creației, care va avea loc într-o bună zi. Căci cuvintele Tale, Doamne, nu sunt cele ale unui om, ci ale lui Dumnezeu, și nu sunt valabile doar pentru noi, ci, prin noi, pentru întregul infinit material și spiritual. Toată Creația nu este ea oare din veșnicie gândirea Ta, Cuvântul Tău și Voința Ta?

15. Doamne și Învățătorule, am înțeles eu oare, în marea mea slăbiciune de om și de păgân, această măreață învățătură pe care tocmai mi-ai dat-o?”

(Etras din Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 8)

Dezvăluiri despre Împărăția lui Dumnezeu

1. Hangiul a spus, plin de smerenie: „O Doamne și Învățătorule, faptele Tale sunt preaminunate, însă vorbele Tale sunt cu adevărat Viață și Adevăr curat. Căci atunci când Tu făptuiești, și un orb poate să-și dea seama că în Voința Ta este mai mult decât o putere omenească; însă abia atunci când vorbești iese la iveală din plin că Tu ești Domnul Însuși! Căci înțelepciunea vorbelor Tale strălucește mai tare decât cea mai strălucitoare lumină a soarelui la amiază.

2. Dar acum trebuie să îndrăznesc să-Ți adresez Ție, Domnul și Învățătorul meu, o întrebare despre Împărăția lui Dumnezeu. Dacă bunăvoința Ta îmi permite, voi vorbi.“

3. Eu am spus: „Întreabă tot ce-ți dorește inima și Eu îți voi răspunde!“

4. Atunci hangiul a spus: „Doamne și Învățătorule, Tu le-ai vorbit acum cu dumnezeiască înțelepciune ucenicilor Tăi, și am auzit și eu cu sluga mea despre venirea Ta în glorie și venirea Împărăției lui Dumnezeu pe acest pământ. Mă muncește însă un gând despre acea împărăție care va să vină cândva, în vremurile de apoi.

5. Căci Tu ne-ai spus că **Împărăția lui Dumnezeu nu strălucește afară, printre oameni, și nu poate fi văzută cu ochii trupului, ci se află înăuntrul oamenilor,** care nu trebuie decât să o caute pentru a o găsi și a o face să crească în ei înșiși.

6. Pe de altă parte, noi toți ne aflăm acum în prezența Ta, pe care o putem vedea și care se află deci în afara noastră, și nu în noi, astfel că noi toți putem spune, fără urmă de îndoială: Iată, aici este Hristos, Domnul Cel Uns din veșnicie, și El Însuși este totul în toate, și prin urmare și veșnica Împărăție a lui Dumnezeu și Viața și Adevărul! Și cum Tu ești acum cu noi, nici Împărăția Ta nu este în noi, ci cu noi și în mijlocul nostru.

7. Așa va fi și în vremurile pe care ni le-ai prezis că vor veni, ori a doua Ta venire pe pământ va fi altfel decât cea de acum?“

8. Eu am spus: „Dragul Meu prieten, ai grăit într-adevăr bine, și Eu îți pot spune că nu carnea și sângele tău au întrebat acum, ci Spiritul tău; dar cu toate acestea, a doua venire a Fiului Omului pe pământ va fi așa cum v-am mai spus deja.

9. Tu ai dreptate când zici că prin Mine Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi și că se află acum cu voi și în mijlocul vostm; dar aceasta nu este suficient pentru dobândirea Vieții Veșnice a sufletului, pentru că, deși Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi prin Mine, ea nu a pătruns încă înăuntrul vostru, ceea ce se va putea petrece abia atunci când voi, lăsând cu totul la o parte cele lumești, veți îmbrățișa pe deplin învățătura Mea, cu toată voința voastră, și o veți pune în întregime în faptă. Când toate acestea se vor împlini, atunci nu veți mai spune: «Hristos și împreună cu El Împărăția lui Dumnezeu a venit la noi și sălășluiește acum cu noi și printre noi!», ci veți spune: ***«Acum nu mai sunt eu cel care trăiesc, ci Hristos trăiește prin mine!»*** Abia atunci când se va împlini aceasta, veți putea pricepe cu adevărat că Împărăția lui Dumnezeu nu vine la oameni cu un fast exterior, ci ea înflorește doar înăuntrul lor și înalță sufletul spre Viața cea Veșnică, îl întărește și îl întremează.

10. Însă mai întâi este nevoie ca din afară, prin Cuvântul lui Dumnezeu, să i se arate omului calea, și de aceea Cuvântul Domnului vine din Cer și îi vestește omului: ***«Pacea fie cu tine; căci***

Împărăția Domnului este aproape!» Dar aceasta nu înseamnă că omul este în Împărăția lui Dumnezeu și nici că Împărăția lui Dumnezeu este în el.

11. Însă dacă omul începe să creadă fără să se îndoiască și, prin faptele lui săvârșite în spiritul învățăturii, își ține trează și vie credința, abia atunci începe să înflorească Împărăția lui Dumnezeu în om, așa cum primăvara începe să înflorească viața dinăuntrul plantei, când aceasta, prin intermediul luminii și al căldurii soarelui, este împinsă către o activitate interioară.

12. Este adevărat că orice viață este într-un fel îmboldită și trezită din afară, dar apoi nașterea, dezvoltarea, creșterea, formarea și consolidarea se produc întotdeauna dinăuntru spre exterior.

13. La fel, și oamenii și animalele trebuie să-și ia mai întâi hrana din afară; dar ceea ce ei mănâncă și beau nu constituie încă nici pe departe adevărata hrană a trupului, căci aceasta merge mai întâi în stomac, de unde este repartizată apoi în toate părțile trupului. Însă așa cum stomacul este într-un fel inima hrănirii trupului, tot astfel și inima omului este stomacul hrănitor al sufletului spre trezirea Spiritului din Dumnezeu în el, iar învățătura Mea este adevărata hrană vie și adevăratul elixir viu pentru stomacul sufletului.

14. Și astfel, Eu sunt pentru oameni, prin învățătura Mea, o adevărată pâine cerească hrănitoare a vieții, iar faptele conforme cu învățătura Mea sunt un adevărat elixir al vieții, cel mai bun și mai întremător vin, care prin spiritul lui îl însuflețește pe om în întregime și îl iluminează cu totul, cu flacăra vie a focului iubirii sale. Cine mănâncă din această pâine și bea din acest vin, acela nu va mai vedea, gusta sau simți moartea în veci.

15. Dacă ați înțeles ceea ce v-am spus acum, făptuiți în consecință, și vorbele Mele vor deveni în voi adevăr întreg, viu și preacurat.”

Învățătura Domnului nostru Iisus Hristos despre ce înseamnă a mânca trupul Său și a bea sângele Său

1. Ucenicii au spus: „Domnul și Învățătorul nostru, am înțeles preabine învățătura de la Tine, însă odată, în Capernaum, când se adunase în jurul Tău o mulțime de popor din împrejurimile Ierusalimului, ne-ai dat o învățătură asemănătoare, să mâncăm din trupul Tău și să bem din sângele Tău, şi trebuie să recunoaștem că aceea a părut o lecție dură, mai ales pentru cei care nu au înțeles adevăratul sens al cuvintelor Tale simple și clare; din această cauză, mulți dintre ucenicii de atunci Te-au părăsit. Și nici noi înșine n-am înțeles la început, până când hangiul, care nici nu era propriu-zis un ucenic de-al Tău, ne-a explicat pe înțelesul nostru cele spuse de Tine. Iar dacă punem acea învățătură lângă cea de acum, ele exprimă amândouă aceeași idee, pe care Tu ne-ai lămurit-o astăzi cât nu se poate de limpede. Avem dreptate sau nu?“

2. Eu am spus: „Adevărat, căci pâinea și trupul sunt unul și același aspect, la fel ca și vinul și sângele; iar cine mănâncă pâinea Cerului din cuvintele Mele și, făptuind după ele, adică practicând adevărata și curata iubire față de Dumnezeu și față de aproapele său, bea din vinul vieții, acela mănâncă trupul Meu și Îmi bea sângele. Căci așa cum în trupul omului pâinea pe care o mănâncă se face came și vinul sânge, la fel și în sufletul omului pâinea Cuvântului Meu se va face came și vinul faptei din iubire se va face sânge.

3. Însă când Eu zic: «cel care Îmi va mânca trupul», Mă refer la cel care Mi-a înțeles Cuvântul nu doar cu mintea, ci și cu inima - care este, așa cum v-am arătat, stomacul sufletului -, și care a mâncat acel cuvânt împreună cu vinul faptelor din iubire, care astfel nu este numai vin, ci chiar sângele vieții; căci mintea omului se află față de inimă aproape în aceeași relație ca și gura față de stomac. Atâta vreme cât pâinea se află încă în gură, printre dinți, ea este încă pâine, și nu came; dar după ce este mestecată și înghițită în stomac, și apoi amestecată cu sucurile de acolo, ea

devine deja came, pentru că se aseamănă cărnii, judecând după elementele hrănitoare în care s-a transformat. Și la fel este și cu apa ori cu vinul, care are în el cu siguranță și substanța apei, căci fără apă, care se află în pământ pentru a hrăni toate plantele și animalele, vița-de-vie s-ar usca și ar muri. Atâta vreme cât ții vinul în gură, el nu se face sânge; însă în stomac el se va preface curând în sânge.

4. Prin urmare, cel care Îmi aude Cuvântul și îl păstrează în mintea lui ține pâinea în gura sufletului. Când începe să-și frământe gândurile și să cugete la Cuvântul Meu[3], el mestecă pâinea cu dinții sufletului; căci cugetul este, pentru suflet, ceea ce dinții din gură sunt pentru trupul omenesc.

5. Când pâinea Mea, deci învățătura Mea, este mestecată de cuget, adică este pătruns înțelesul ei și este acceptată ca un deplin adevăr, ea trebuie să fie primită ca un adevăr și de iubirea inimii și trebuie transpusă în faptă printr-o voință puternică. Dacă aceasta se petrece, Cuvântul se va preface în carnea sufletului, și, prin voință statornică, în sângele sufletului, care este Spiritul Meu din el și fără de care sufletul ar fi la fel de mort precum un trup fără sânge.

6. O voință statornică și puternică este asemenea unei bune puteri de digerare a stomacului din trup, datorită căreia întregul trup se păstrează sănătos; dacă însă puterea de digerare este slabă, atunci întregul trup se îmbolnăvește și devine slab, chiar fiind hrănit cu cele mai bune și mai curate bucate.

7. La fel îi merge și sufletului în a cărui inimă voința de a făptui după învățătură este slabă. El nu va ajunge niciodată să dobândească o adevărată forță spirituală și se va înclina când într-o parte, când în alta, căzând cu ușurință în tot felul de îndoieli și gustând ba dintr-un fel de bucate, ba dintr-altul, căutând să vadă dacă nu cumva vreunul din ele îi cade mai bine. Dar aceasta nu-i va ajuta niciodată unui astfel de suflet slăbit. «Bine», vă întrebați voi acum în sinea voastră, «dar un suflet slab nu mai poate fi nicicum ajutat?» «O, ba da.» vă spun Eu vouă. «însă cum?»“

Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 9, Cap. 72, 73.

*

Domnul nostru Iisus Hristos îl invită pe Rafael să explice natura tainică a Împărăției lui Dumnezeu

(*Extrase din Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 9, Capitolul 172*)

1. Medicul: „O Doamne și Învățătorule, totul este clar acum, iar noi Îți mulțumim, mai întâi, că ne-ai dezvăluit lumea spiritelor cu atâta claritate încât noi știm acum ce este și în ce constă, în mod necesar, în marea lume de dincolo, supraviețuirea sufletelor celor care iubesc prea mult lumea; și apoi, Îți mulțumim pentru această explicație asupra condiției spiritelor desăvârșite din Împărăția lui Dumnezeu.

---

[3] Pâinea și vinul:

Mai mult, în Ioan El spune:

«Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru hrana ce rămâne spre viața veșnică și pe care v-o va da vouă Fiul Omului». (Ioan: 6/27).

Hrana se referă aici la tot adevărul și binele doctrinei ce provine de la Cuvânt și, deci, de la Domnul. La același lucru se referă mana și pâinea ce coboară din cer, precum și următoarele cuvinte:

«Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi.». (Ioan: 6/53).

Carnea sau pâinea reprezintă binele iubirii provenind de la Cuvânt; sângele sau vinul reprezintă binele credinței provenind de la Cuvânt, iar ambele sunt de la Domnul, n.r.

2. Ne-ar plăcea desigur foarte mult să aruncăm o privire asupra realității Împărăției lui Dumnezeu și a locuitorilor săi preafericiți; însă grația și iubirea Ta ne-au reprezentat-o deja atât de clar în cuvinte, încât este ca și cum am fi putut să o contemplăm cu ochii noștri, și de aceea ar fi o îndrăzneală prea mare din partea mea să-Ți cer să ne mai arăți această preafericită lume de dincolo, încă o dată Te slăvim pentru imensa grație pe care ne-ai acordat-o cu atâta generozitate."

3. Eu am spus: „Ah, prietene, a vă arăta aievea această Împărăție a lui Dumnezeu, în care nenumăratele spirite preafericite se află deja de un timp de neconceput pentru voi, ar fi imposibil acum, atâta vreme cât Împărăția lui Dumnezeu nu va fi ajuns pe deplin întemeiată în voi și nu va fi devenit un adevăr luminos, pe care să-l puteți contempla în voi înșivă.

4. Însă atunci când Împărăția lui Dumnezeu va fi împlinită în voi și va lucra după Voința pe care Eu v-am revelat-o, atunci veți putea și voi să o contemplați și să resimțiți o foarte mare bucurie. Totuși voi ați îmbrățișat aici cu toții pe deplin Voința Mea - cu excepția unuia singur, pe care Eu adesea l-am îndemnat dar care nu a putut renunța încă la lăcomia sa. De aceea, Eu voi chema îndată un spirit îngeresc preafericit și de multă vreme desăvârșit, care vă va da și alte lămuriri despre natura Împărăției lui Dumnezeu."

5. Atunci, Eu am chemat cu voce tare: „Rafael, vino să Mă slujești pe Mine și pe frații tăi!"

6. De îndată ce Eu am rostit aceste cuvinte, Rafael s-a și aflat înaintea Mea, cu chipul său pătruns de o forță plină de blândețe, strălucind realmente de o frumusețe cerească, și Mi-a spus: „Domnul meu și Dumnezeul meu, Voința Ta este ființa mea, viața mea veșnică, înțelepciunea și puterea mea! Fă astfel încât acești frați să vadă în mine Voința Ta și Împărăția Ta!"

7. La vederea lui Rafael, romanii și mai ales grecii au rămas pur și simplu muți, fiind uluiți de extraordinara frumusețe a acestui înger; în plus, scurtele cuvinte pline de spirit, adevăr și viață pe care el Mi le-a adresat au lăsat asupra lor o impresie atât de profundă, încât le-a trebuit un timp pentru a putea să se gândească în ce fel trebuiau să se poarte în prezența acestui spirit desăvârșit.

8. Hangiul din Iesaira, care era încă acolo, luntrașul și conducătorul sătucului de pescari au fost și ei pe deplin surprinși de sosirea neașteptată a lui Rafael, și nici ei nu știau ce să creadă și ce să facă. Căci erau uluiți mai întâi de sosirea sa neașteptată, dar și de grația sa, care depășea infinit tot ceea ce ei putuseră vreodată să-și imagineze sau să gândească despre cea mai mare frumusețe posibilă a unei ființe umane.

9. Toți care erau acolo nu se mai săturau de această priveliște, iar medicul și-a spus în sinea lui: „Ah, nu, este cu adevărat prea mult! Este deja cu mult mai mult decât îți trebuie ca să fii preafericit în Împărăția lui Dumnezeu! Contemplând un chip de o frumusețe atât de perfectă, oricărui om i s-ar părea o mie de ani ca o clipă trecătoare!"

10. Și mulți alții gândeau la fel.

11. După ce a petrecut un timp destul de lung minunându-se astfel, medicul nostru a prins din nou curaj și Mi-a spus: „Doamne Iisuse, Învățătorule, ar fi bine să rămânem aici pentru totdeauna, iar pentru mine, nu aş cere niciodată o fericire mai mare în viață! Însă deoarece, prin grația Ta și prin iubirea Ta infinit de mare, Tu ai făcut să apară înaintea noastră acest spirit înflăcărat de iubire cu siguranță mai mult decât perfect în sine, aş vrea totuși, dacă aceasta este posibil, să discut cu el despre adevărata natură a Împărăției lui Dumnezeu."

12. Eu am spus: „Pentru aceasta l-am și chemat! Poți așadar să vorbești cu el ca și cum ai vorbi cu unul dintre tovarășii tăi. Mergi la el și vorbește-i!"

Capitolul 173

Despre natura cea reală a împărăției lui Dumnezeu

1. Atunci, înaintând cu grijă către Rafael, care, în timpul acesta, discuta cu Kisjonah şi cu Philopold despre unele aspecte referitoare la viitorul apropiat, medicul nostru i-a făcut o profundă reverență și i-a spus: „Nobile spirit venit din Ceruri, preafericit prieten al Celui care locuieşte în prezent printre noi ca un om cu trup din carne și sânge, mărturisind El Însuşi, prin cuvintele și faptele Sale, că Spiritul veşnic preaînțelept și atotputernic al Unicului Dumnezeu Adevărat sălăşluieşte în El, binevoieşte să-mi explici puțin, pe înțelesul omului încă imperfect care sunt, ce semnifică Împărăția lui Dumnezeu!"

2. Rafael: „Ah, prietene, nu fi atât de temător în fața mea, căci în felul acesta nu voi putea să te învăț prea multe despre realitatea Împărăției lui Dumnezeu; timiditatea nu este tocmai cea mai bună stare pentru ca un suflet să poată să primească adevărurile profunde și să le înțeleagă cu claritate, astfel ca Spiritul Divin să se reveleze în el. Așadar, prinde curaj, privește-mă ca pe un frate venit și el în această lume, și vom putea atunci să vorbim mult mai uşor împreună!"

3. Aceste câteva cuvinte i-au dat puțin curaj medicului, care i-a spus lui Rafael (medicul): „Ei bine, simt acum mai mult curaj decât adineauri, când neașteptata ta apariție la chemarea Domnului nostru Iisus m-a surprins atât de puternic, și iată-mă pe deplin pregătit să primesc explicațiile tale despre natura Împărăției lui Dumnezeu; binevoieşte aşadar să mi le spui, o, preaslăvite mare spirit al Cerurilor lui Dumnezeu!"

4. Rafael a răspuns: „Ascultă-mă, dragă prietene și frate în numele Domnului Iisus și întru iubirea Sa! Tu, care ești medic în Melite și recent vindecat, ești de altfel un om foarte înțelept - căci atunci când, la rugămintea ta, Domnul nostru Iisus te-a vindecat imediat în lăcașul de îngrijire, tu ai fost primul care L-ai recunoscut drept singurul și Unicul Dumnezeu Adevărat, și tu ești în prezent atât de ferm în credința ta, care impregnează întreaga ta ființă, încât niciun eveniment din lume nu ar putea să te deturneze de la aceasta - ceea ce este o mare binecuvântare pentru sufletul tău și pentru inima ta; însă într-adevăr este puțin cam ciudat că tu, deși ai recunoscut atât de repede, în haosul vechiului tău păgânism, acest mare adevăr primordial al vieții, totuși nu percepi natura Împărăției lui Dumnezeu încă și mai repede și mai uşor decât L-ai recunoscut pe Domnul nostru Iisus, fără să-L fi văzut vreodată și fără să-I fi vorbit!

5. Căci, cu siguranță, nu pentru că ai auzit spunându-se că un om ieșit din comun venit din Nazaret se afla aici și putea să te vindece în mod miraculos, așa cum îi vindecase pe mulți alții, după câte se spunea, ai ajuns tu să te convingi că Însuşi Domnul Dumnezeu se afla în spatele Lui, ci Spiritul tău ți-a revelat acest mare și preasfânt adevăr.

6. Ce s-a petrecut așadar cu acest Spirit, care ar trebui acum să-ți spună: cum poți tu să întrebi ce este Împărăția lui Dumnezeu - cum se face că nu vezi pădurea din cauza copacilor? Realitatea Împărăției lui Dumnezeu nu se găsește ea mai întâi și înainte de toate, perfect tangibilă, acolo unde Însuși Domnul nostru Iisus este prezent în persoană și lucrează?

7. Când vei fi pe deplin în Voința Domnului nostru Iisus și vei fi umplut în întregime de Spiritul Său, vei putea contempla ca ziua în amiaza mare, în Împărăția lui Dumnezeu din tine, ceea ce acum tu nu vezi încă decât într-un mod confuz prin ochii trupului tău.

8. Vezi și înțelege acestea: tot ceea ce poți contempla în prezent în lume reprezintă realitatea esențială a Împărăției lui Dumnezeu! Să nu-ți imaginezi că Împărăția lui Dumnezeu se află într-un loc anume. Ea este pretutindeni în infinitul etern, iar omul care devine conştient prin Spiritul lui Dumnezeu are în el însuși Împărăția lui Dumnezeu, și, oriunde s-ar afla și orice ar face - fie că se mai află încă în trupul său, fie că este un om-spirit, aflat numai în sufletul său - el este pretutindeni în Împărăția lui Dumnezeu și în întreaga realitate a acesteia.

9. Tu, care ești încă în trupul tău, și eu, care sunt în ființa mea pur spirituală, ne aflăm amândoi pe deplin și la modul esențial în aceeași Împărăție a lui Dumnezeu. Singura mică diferență între noi este că eu sunt conştient în mine însumi de aceasta într-un mod perfect, extrem de clar și

pentru totdeauna, în timp ce tu nu eşti decât într-un mod imperfect, motiv pentru care tu nu-i poţi vedea decât într-un vis conştient pe fraţii şi surorile tale deveniţi de multă vreme spirite pure prea-fericite; însă când vei fi desăvârşit, ei nu vor mai fi ascunşi privirii tale.

10. Şi dacă poţi să mă vezi acum, aceasta se datorează faptului că Spiritul este deja suficient de înflorit în tine pentru a-L fi recunoscut de departe, în Omul-Dumnezeu Iisus din Nazaret, pe singurul şi unicul Spirit etern al adevăratului Dumnezeu; fără aceasta, n-ai fi putut să mă vezi, nici să-mi vorbeşti cu atâta uşurinţă! Înţelegi acum ce înseamnă Împărăţia lui Dumnezeu?"

11. Foarte uimit de înţelepciunea prealuminată a lui Rafael, medicul a spus: „O, glorios prieten şi frate nemuritor, tocmai mi-ai dezlegat de la ochi legătura cea groasă care mă orbea! Omul vede cel mai puţin tocmai ceea ce are sub ochii lui. Într-adevăr, am căutat ceea ce aveam deja în mână. Îţi mulţumesc că mi-ai redat lumina. Ah, lasă-mă doar să mai reflectez puţin la toate acestea, după care vom discuta mai în profunzime!"

12. Rafael: „Fă astfel, şi sufletul tău va vedea atunci clar şi pe deplin!"

Capitolul 174

Despre natura esenţiala lui Rafael

1. După cele petrecute, medicul nostru a mers la tovarăşii săi şi le-a relatat cu multă însufleţire ceea ce Rafael îi spusese despre natura esenţială a Împărăţiei lui Dumnezeu.

2. Iar Rafael a mai discutat cu Kisjonah şi cu Philopold despre ceea ce avea să devină Împărăţia lui Dumnezeu pe acest pământ şi despre motivul pentru care toate acestea erau îngăduite.

3. În acest timp, Eu Mă ocupam de roman, care, neputând să înţeleagă neaşteptata apariţie a lui Rafael, fusese cât pe ce să-l ia drept zeul păgân Apolo; însă Mie nu Mi-a trebuit mult timp ca să-i îndepărteze această credinţă nebunească.

4. După aceasta romanul a vrut şi el să vorbească cu Rafael; totuşi el nu dorea să deranjeze conversaţia acestuia cu cei doi prieteni deja menţionaţi.

5. Iar medicul nostru a terminat şi el de povestit tovarăşilor săi tot ceea ce Rafael îi spusese; şi, regăsindu-şi curajul, a revenit la Rafael şi i-a cerut să-i mai lumineze puţin sufletul.

6. Rafael i-a răspuns: „Ah, dragul meu prieten şi frate, nimeni nu poate să-ţi dea această lumină aşa cum ai lumina o cameră pe timp de noapte, aprinzând o lampă şi lăsând-o să strălucească pentru toţi cei care locuiesc acolo! Căci camera este fără îndoială luminată tot timpul cât lampa rămâne aprinsă; însă din momentul în care uleiul din lampă se termină se face din nou întuneric. Aşadar, dacă vrem să nu se mai facă niciodată întuneric în această cameră, ne trebuie puţin mai mult decât să aprindem o lampă la nimereală, în care am turnat puţin ulei.

7. În cazul unei camere, aceasta nu este desigur uşor; căci a trecut de mult timpul în care printre oameni existau anumiţi înţelepţi, care ştiau să aprindă un fel de lumină, ce nu se consuma niciodată, şi, în aceste timpuri, camerele nu pot fi luminate durabil noaptea decât dacă punem în ele lămpi pline cu destul ulei, astfel ca fiecare lampă să fie alimentată pe timpul întregii nopţi, ceea ce necesită o socoteală complicată, bazată pe experienţă. La fel, şi în aceste timpuri de întuneric adânc, un om lucid şi care se îngrijeşte de mântuirea sufletului său trebuie să se pregătească cu o foarte mare cantitate de ulei spiritual, pentru a avea destul în aşteptarea zilei spirituale interioare a adevăratei vieţi eterne; aceasta este vechea lumină eternă a omului, care nu se consumă niciodată, şi astfel el va avea întotdeauna suficientă lumină în acea cameră, care este viaţa sa în această lume.

8. Uleiul spiritual constă în primul rând în Cuvântul Domnului nostru Iisus şi în faptele bune îndeplinite după Cuvântul şi Voinţa Sa. Cine este din abundenţă înzestrat cu acest ulei se află

deja în realitatea Împărăției lui Dumnezeu, și nu va mai avea niciodată de suferit în sufletul său din cauza întunericului vieții.

9. Din punctul de vedere al vieții pământești, lumina unei lămpi a vieții bine umplute este credința vie și deplină, care luminează în întregime pentru această viață aspectele ce țin de Împărăția lui Dumnezeu. Cine rămâne în această lumină și nu se mai îngrijește de lucrurile acestei lumi care nu sunt necesare vieții trupului său descoperă foarte repede în lăuntrul său lumina eternă a vieții, și intră așadar, chiar din această lume, în realitatea vizibilă a împărăției lui Dumnezeu, împreună cu forța și puterea sa; căci cel care este una cu Voința lui Dumnezeu este de asemenea una cu înțelepciunea Sa, cu libertatea Sa, cu independența și cu puterea Sa, ce sunt desăvârșite, și este pentru totdeauna un adevărat copil al lui Dumnezeu.

10. Este ceea ce sunt și eu însumi; totuși, eu îmi pot asuma și un trup material.

11. Dacă îți este greu să mă crezi, atinge-mă, și, atâta timp cât voi dori eu, vei percepe în persoana mea un om în carne și oase; însă atunci când voi vrea să transform toate acestea în Spirit Pur, mă vei vedea încă așa cum mă vezi în prezent, însă nu cu ochii trupului, ci cu ochii sufletului tău, pe care pot să ți-i deschid când vreau și cât timp vreau. Așadar, apropie-te și atinge-mă; căci această experiență pe care o vei trăi astfel în legătură cu mine face parte și ea din explicația detaliată pe care ți-o dau despre esența Împărăției lui Dumnezeu."

Capitolul 175

Medicul nu-și poate explica natura lui Rafael

1. Atunci, venind foarte aproape de Rafael, medicul i-a atins mâinile. Apoi a spus: „Da, preaslăvite și preafericite prieten, într-adevăr, înfățișarea ta este în întregime spirituală, căci delicatețea și albeața indescriptibilă a pielii tale și aspectul eterat al pliurilor veșmântului tău spun destul de clar că nimic asemănător nu a existat și nici nu s-a văzut vreodată la un om. Totuși, fermitatea și soliditatea în sine a brațelor tale, pe care tocmai le-am atins, nu au deloc de-a face cu spiritualul, ci îți dau convingerea că ai putea, doar prin puterea naturală și soliditatea mușchilor tăi, făcând abstracție de forța și fermitatea Spiritului tău, să te măsori cu mulți luptători - și totuși, tu ești pe deplin Spirit Pur! Cum să înțelegem aceasta?"

2. Rafael: „Încă puțină răbdare, și vei înțelege cu claritate! Mai atinge-mă o dată, și vezi dacă a mai rămas în mine ceva trupesc, și judecă atunci cu lumina înțelegerii și cu puterea rațiunii tale!"

3. Atunci medicul a mai atins încă o dată mâinile lui Rafael. Însă, deoarece le-a luat între degetele sale cu o forță viguroasă, nu a mai simțit nimic decât aer, căci degetele sale au atins suprafața propriei sale mâini, fără să întâlnească nicio rezistență și fără să simtă niciun trup fizic, deși îl vedea pe Rafael în fața lui ca mai înainte, însă, bineînțeles, mai mult prin ochii sufletului decât prin cei ai trupului. Această experiență l-a lăsat stupefiat, și nu știa ce să mai spună.

4. Abia după un moment de profundă reflecție, a spus în sfârșit, nu atât pentru Rafael, cât mai mult pentru sine însuși (medicul): „Ah, este precum am trece din ființă în neant! Mai întâi un corp solid, și acum... aceeași formă, desigur, însă fără nici cea mai mică existență palpabilă! Cum să conceapă rațiunea umană așa ceva? Ce-ar putea spune despre aceasta chiar și judecata cea mai ascuțită? Mintea și rațiunea rămân încremenite! O, preaglorios și preafericit prieten, trebuie să-mi explici mai mult, căci altfel, nouă, grecilor, ne va fi chiar și mai dificil decât înainte să înțelegem cât de cât natura Împărăției lui Dumnezeu.

5. Tu ești aici, pentru că eu te văd și îți aud vocea ta limpede, și totuși, atunci când mâna mea te atinge, tu nu mai ești deloc! Chiar dacă acum te văd mai mult prin ochii sufletului decât

prin cei ai trupului meu, aceste mâini de carne ale mele te-au atins și de această dată, ca și mai înainte, când ți-am perceput trupul. Cum este cu putință așa ceva? Este oare posibil ca eu să te fi atins, ca prin vis, doar cu mâinile sufletului meu - ceea ce nu ar avea prea multă consistență pentru trupul fizic, așa cum nu are nici fizicul pentru spiritual? Însă, dacă așa a fost, rațiunii umane i-ar fi dificil să descopere o oarecare realitate, atât în lumea corpurilor materiale, cât și în cea a spiritelor; căci prima nu este, ca să zicem așa, nimic pentru cea de-a doua, și nici cea de-a doua pentru prima - și totuși, aceste două lumi opuse există, și una și cealaltă, pentru vedere și pentru auz!

6. Cum este posibil aceasta și cine poate să înțeleagă?! Tu ești ceva, și totuși, pentru simțul pipăitului meu, este ca și cum nu ai fi nimic; și trebuie că și eu sunt la fel pentru tine. Așadar, noi suntem amândoi vizibili și audibili - însă, din punctul de vedere al adevăratului sentiment al vieții, noi nu existăm unul pentru celălalt! Ce este deci aceasta - pe de o parte, o ființă fără existență, și, pe de altă parte, o neființă fără non-existență?! Prietene, nicio rațiune umană nu poate să conceapă așa ceva, și am putea înțelege aceasta doar prin comparație cu o coloană de aramă, peste care se dezlănțuie furtunile ani de-a rândul: ele o erodează atât de tare, încât, într-o bună zi, în ciuda durității sale, ea este redusă la neant!

7. Ce sunt așadar furtunile? Niciun ochi uman nu le-a văzut vreodată cu adevărat, și doar simțul atingerii percepe trecerea lor fugitivă. Coloana este puternică, ea există pentru toate simțurile umane. Cum pot atunci furtunile, care nu sunt nimic, să sfârșească prin a nimici coloana, și de ce nu sfârșește coloana, care există pentru toate simțurile vitale ale omului, prin a nimici furtunile? Ce înseamnă rațiunea omului, care a inventat coloanele și le-a ridicat pentru a sfida toate furtunile? Lucrările sale îi supraviețuiesc, și el, creatorul, moare, fără a fi putut vreodată să poruncească furtunilor iluzorii să cruțe operele sale cele mai solide.

8. O, prietene ceresc, experiența pe care tocmai am avut-o cu tine nu ne va ajuta cu adevărat prea mult să înțelegem ce este realitatea Împărăției lui Dumnezeu, decât dacă tu însuți ne vei explica puțin mai clar fenomenul! Căci altminteri, aș putea cugeta până la sfârșitul timpurilor - presupunând că aceasta este posibil fără să progresez vreun pic în înțelegerea mea! Ești tu ceva, sau nu ești nimic, și nu sunt nici eu însumi nimic, în ciuda sentimentului existenței mele, pe care îl am în prezent?”

Capitolul 176

Despre ființă și despre neființă

1. Rafael: „Eu am știut preabine că această experiență îți va nărui filozofia grecească la care tu ții încă atât de mult! Și tocmai de aceea este necesar să ți-o scoți pentru totdeauna din minte, dacă vrei să înțelegi cu adevărat, înainte de a părăsi această viață pământească, ce înseamnă Împărăția lui Dumnezeu.

2. De ce apar toate aceste aiureli despre ființă și despre neființă? Nu există în realitate decât ființa, iar neființa nu există deloc, în întregul spațiu infinit al Creației lui Dumnezeu. Este însă adevărat că existența materială vremelnică nu este altceva decât o existență de probă care, celor ce sunt pregătiți, le permite accesul la adevărata existență dumnezeiască, ce este eternă și absolut indestructibilă; totuși, ea este în sine pe deplin spirituală, pentru că nu există o altă existență reală și veritabilă în tot necuprinsul infinit, în afara celei spirituale.

3. Prietene, cu toată filozofia ta grecească, privește-L cu atenție pe Domnul nostru Iisus, care este în prezent printre noi! El este în Sine și pentru totdeauna Adevărata Existență, iar noi suntem doar ideile și gândurile Lui foarte clare, ce sunt concretizate, prin Voința Sa, de la cele mai mici gânduri la cele mai mari gânduri.

4. Şi, deoarece ideile şi gândurile Sale foarte clare, dat fiind faptul că sunt roadele iubirii Sale neîncetate şi nesfârşite, ce reprezintă Fiinţa şi existenţa Sa, sunt, asemenea Lui, permanente şi pentru totdeauna indestructibile, şi fiinţa noastră esenţială, nemuritoare este aşadar pentru totdeauna indestructibilă, datorită existenţei sale spirituale reale.

5. Şi, deoarece înţelepciunea Sa dumnezeiască, precum şi iubirea Sa, au creat din ideile şi din gândurile Sale imagini vii, ca să ne exprimăm pe înţelesul omenesc, a căror existenţă nu este doar pentru a fi contemplată de El, întocmai ca pentru plăcerea Sa trecătoare şi cumva de moment, ci ele este necesar să existe pentru totdeauna ca fiinţe libere şi autonome, întru totul manifestate după chipul şi asemănarea Sa - deoarece au fost născute din El -, toate aceste idei şi gânduri nu este niciodată necesar să fie comparate cu cele ce sunt create de imaginaţia unui om, ci ele sunt nişte realităţi tot atât de adevărate pe cât este El Însuşi, pentru totdeauna, singura şi Unica Realitate Adevărată.

6. Şi dacă El le-a conferit tuturor ideilor şi gândurilor Sale un fel de existenţă materială de probă, ce este necesară consolidării autonomiei lor, pentru aceasta a avut cu siguranţă, în nesfârşita Sa înţelepciune, cele mai bune motive; căci oare ce meşter autentic, ce doreşte să înalţe o mare lucrare, nu s-ar gândi mai întâi, în sinea sa şi cu toată luciditatea, la modul în care este necesar să o facă să şi dureze în forma în care în prealabil este necesar să fie, în conformitate cu planurile preaînţelepte ce au fost concepute de el?!

7. Este aşadar imposibil ca şi o singură parte din ceea ce există ca scânteie din Spiritul Suprem Dumnezeiesc să fie nimicită vreodată, pentru că tot ceea ce există ca scânteie din Spiritul Suprem Dumnezeiesc îşi trage realitatea sa indestructibilă din plenitudinea infinită a gândurilor şi ideilor Domnului Dumnezeu, care este Stăpânului nostru Etern. Dacă formele, fenomenele şi entităţile care se află în lumea materială sunt totuşi supuse schimbărilor şi unei aparente precarităţi, toate acestea sunt pentru că Dumnezeu a hotărât să fie astfel, întocmai precum ar face un meşter înţelept, care ar avea de construit o mare cetate. La începutul construcţiei respective, se pot vedea doar nişte grămezi de pietre brute, de cărămizi şi de grinzi, precum şi o mulţime de alte obiecte ce sunt necesare construcţiei; însă după aceea toate aceste obiecte ce sunt separate se înţelege de la sine că vor fi supuse unor mari transformări, necesare şi adecvate, ce sunt hotărâte de meşterul-şef, înainte ca ele să poată servi la construirea cetăţii. Şi, tot astfel sunt toate creaturile ce există în lumea materială, naturală, dintre care omul - ce este doar el înzestrat cu o scânteie din Spiritul Suprem Dumnezeiesc - reprezintă cheia de boltă în Creaţia şi Manifestarea Dumnezeiască, în această lume materială. Oamenii sunt un prim material de construcţie, dar nu singurul, din care va apărea apoi în mod necesar, în continuare, printr-o tainică interdependenţă şi corelaţie cu lumea de dincolo, o realitate indestructibilă ce se oglindeşte chiar şi în lumea spiritelor.

8. Crezi tu aşadar că Marele Meşter, Dumnezeu, care a creat cerul vizibil şi acest pământ cu tot şi toate cele pe care le poartă el şi care l-a făcut pe om din El Însuşi, prin iubirea şi înţelepciunea Sa eternă, a făcut să existe chiar şi cel mai umil fir de muşchi doar pentru a se delecta câteva clipe, El, Veşnicul Dumnezeu, înainte de a distruge această mică creatură şi de a o face să dispară din nou, şi aceasta pentru a reîncepe de îndată acelaşi joc plăcut în cadrul unei alte mici plante? O, prietene, un asemenea gând este fără doar şi poate van, inutil şi mărginit!

9. Vezi tu, dacă Dumnezeu ar putea distruge chiar şi cea mai mică dintre ideile şi gândurile Sale creatoare divine, ar pierde ceva din perfecţiunea Sa infinită - însă aceasta este absolut imposibil; căci, prin Spiritul Său veşnic, El este chiar această forţă care umple cu prezenţa Sa mereu în acţiune spaţiul cel infinit al Creaţiei! Unde ar putea El pune aşadar, în El Însuşi, pentru a o reduce la neant, o fiinţă născută din El, concretizată în El prin Voinţa Sa şi căreia El Însuşi i-a dat o existenţă autonomă?

10. Dacă ai înțeles bine toate acestea, vei putea să-ți corectezi vechea ta idee despre ființă și despre neființă și să vezi că nu există decât ființă, și în niciun caz neființă sau neant. Căci dacă ar exista un neant, el ar trebui să existe undeva, și dacă ar exista undeva, nu ar mai fi așadar neant, ci ceva care ar avea în final o existență, și, în ciuda întregii tale filozofii, nu vei mai regăsi neantul tău.

11. Vezi tu, deoarece ai vrut să-mi demonstrezi prin filozofia ta grecească ceva imposibil de demonstrat, m-am servit de aceeași armă pentru a te lumina. Dacă vei lăsa această lumină să crească în tine, ea va deveni o flacără a vieții foarte luminoasă, și vei înțelege atunci foarte limpede ce este în sine Împărăția lui Dumnezeu, atât în domeniul său pur spiritual, cât și, prin analogie și corespondențe profunde, pe acest pământ și pe nenumăratele alte corpuri cerești - dintre care stelele pe care le vezi pe bolta cerească nu reprezintă decât o foarte mică parte. Însă trebuie să renunți pe de-a-ntregul la vechea ta filozofie grecească. Căci vei afla cu siguranță o mai mare bucurie în acest adevăr tangibil decât într-o învățătură care spune că, la finele scurtei sale vieți pământești, omul trebuie să-și găsească fericirea în neantul absolut!"

Capitolul 177

Medicul pune noi întrebări cu miez

1. Tot mai uimit de înțelepciunea lui Rafael, medicul i-a spus atunci: „Preaslăvite prietene, tu mi-ai distrus acum aproape toate îndoielile mele vechi, iar sufletul meu începe să vadă mai limpede și să se simtă mai viu și mai plin de curaj, fapt pentru care îți mulțumesc din adâncul inimi și îți voi fi recunoscător întreaga mea viață; însă trebuie totuși să-ți pun încă o întrebare cu privire la. această non-existență a ființei, despre care tu mi-ai explicat că este imposibilă. Dacă vei putea răspunde la această chestiune într-un mod pe înțeles, aceasta ar însemna cu adevărat sfârșitul tuturor îndoielilor mele vechi legate de acest neant, pe care totuși, noi, oamenii cu vederea scurtă, îl putem concepe, în ciuda a tot.

2. Iată așadar întrebarea mea: unde se aflau și ce erau, înainte de a deveni ceea ce sunt prin Voința atotputernică a lui Dumnezeu, toate ființele care există în prezent? Unde am fost eu și ce am fost înainte de a fi creat și de a veni pe lume? Am fost deja altundeva, am fost ceva? De ce sufletul meu nu mai păstrează nicio amintire despre toate acestea?

3. În lipsa acestei amintiri, după înțelegerea mea, consider orice existență care ar urma, precum și orice experiență anterioară ca fiind o non-existență, prin comparație cu existența mea actuală, de care sunt pe deplin conștient; căci nu mai sunt ceea ce am fost, și, dacă într-o existență viitoare voi fi privat de orice amintire a vreunei existențe anterioare, atunci toate aceste existențe nu înseamnă nimic pentru mine.

4. Astfel, de exemplu, sufletul care ocupă în prezent trupul meu poate că - așa cum admit unii dintre numeroșii noștri antropologi - s-a aflat în trupul unui cerb sau al vreunui alt animal, aspecte de care eu nu-mi amintesc absolut deloc. Și, deoarece nu am în existența mea prezentă nici cea mai mică amintire a unei asemenea existențe anterioare, oricare ar fi fost ea, această posibilă existență anterioară este pentru mine un pur neant, sau, ca să mă exprim altfel și ca să fac un rezumat: acela care sunt în prezent nu a mai existat vreodată, așadar eu nu am existat.

5. Și dacă, într-o existență viitoare, voi deveni altceva decât sunt în prezent sau dacă orice amintire a acestei existențe îmi va fi luată, eu nu voi mai fi acela care sunt în prezent, așadar nu voi mai fi! Căci la ce i-ar servi unui lanț miile de inele, care sunt menite să se poată asambla, dacă este imposibil să faci astfel încât aceste inele să se prindă unele de altele într-un șir coerent?! Atâta timp cât nu vor fi fixate împreună, nu există nici vreun inel precedent și nici unul următor; și, în

acest caz, nici lanțul nu mai există, așa cum niciun inel nu mai există pentru un altul, de care nu este prins.

6. Preaslăvite prietene, această întrebare este de o foarte mare importanță pentru omul care trăieşte în suferință pe-acest pământ, având deplina conștiință a existenței sale, și care gândește adesea în mod lucid, fiind în plus chinuit de teama unei morți apropiate și întotdeauna dureroase. Și eu îți adresez această întrebare desigur nu cu intenția de a pune la încercare marea ta înțelepciune, ci doar pentru a vedea eu însumi mai limpede. Vorbește-mi așadar acum, preaslăvite prietene!"

Capitolul 178

De ce amintirea altor vieți anterioare este necesar să fie ocultată

1. Rafael: „Prietene, dacă ai fi fost cu adevărat atent atunci când ți-am dat exemplul construcției unei mari cetăți, nu ar fi fost deloc necesar să-mi mai pui o asemenea întrebare. Ce contează pentru cetatea încă neterminată materialele care desigur existau înaintea ei? Când construcția sa va fi gata, vechile materiale vor forma cu siguranță pentru ea un ansamblu perfect distinct!

2. Dacă ai fi pe deplin conștient de toate stările care au precedat condiția ta actuală și prin care sufletul tău a trecut pe-acest pământ într-un mod foarte fragmentat, ai fi atât de împărțit și de împrăștiat în gândurile, judecățile și dorințele tale, încât ți-ar fi imposibil să primești în sufletul tău, astfel încât acesta să se unifice în el și prin el, unitatea și forța morală a Spiritului iubirii divine, care este de-acum înainte singura viață autentică în tine.

3. Însă atunci când sufletul tău se va fi unit cu acest Spirit, îi va fi cu putință să se contemple el însuși foarte clar și își va regăsi toate amintirile cu o mare precizie, ceea ce îl va face să recunoască foarte limpede iubirea și înțelepciunea infinită a acestui Mare Constructor Unic, minunându-se în veșnicie, cuprins de o recunoștință extatică. Atunci, această capacitate de a privi înapoi, pe care tu ai vrea să o ai acum, îi va fi utilă sufletului pentru Viața cea Veșnică, pe când în prezent ea doar ți-ar dăuna.

4. Chiar și așa, deși poruncile divine prevăd ca amintirea stărilor anterioare ale sufletului să fie pe cât posibil ascunsă, oamenii tot recad prea uşor și prea adesea în lăcomia și în pasiunile animalice îngropate în sufletul lor, oricât de bine ascunse ar fi ele, și, dedându-se dorințelor lor, ei îl reneagă pe Dumnezeu și acționează ca niște animale; însă ce-ar fi fost dacă Dumnezeu, în prea marea Sa înțelepciune, nu ar fi ascuns pe cât posibil amintirea acestor stări?!

5. Fiii lui Israel, poporul ales al lui Dumnezeu, n-au început ei să se sfădească și să murmure atunci când, în deșert, și-au amintit cu regret de oalele cu carne pe care le avuseseră în Egipt? Mana cerească nu le-a plăcut copiilor lui Avraam, pe care şederea în Egipt îi făcuse asemenea animalelor, în timp ce consumul de pâine ar fi putut să le spiritualizeze trupurile și sufletele.

6. Dacă poporul lui Israel, eliberat de Moise din cruda sa robie în Egipt, și-ar mai fi păstrat pe deplin și amintirea stărilor succesive premergătoare formării sufletelor lor, eu îți spun: în lăcomia lor furioasă, acești oameni ar fi devenit mai răi decât animalele cele mai feroce și chiar decât porcii, care, atunci când sunt înfometați, nu-și cruță nici măcar puii!

7. Dacă oamenii ar fi fost astfel, am putea noi să ne imaginăm vreodată că sufletele lor, atât de sfâșiate și de divizate, vor putea să se dezvolte spiritual și apoi să se unească cu Spiritul Divin, așa cum au gândit, recunoscut și dorit ele însele?

8. După tot ceea ce ți-am explicat în tot adevărul și cât se poate de clar, trebuie să înțelegi că, atâta timp cât omul trebuie încă să lucreze pe-acest pământ pentru a se uni cu Spiritul Divin, conform Voinței revelate a lui Dumnezeu, dar și conform cu deplina libertate a propriei sale voințe

și cunoașteri, lui i-ar face mult rău să poată să-și amintească foarte clar toate stările anterioare în care s-a aflat sufletul său.

9. De aceea, începe tu să te unești cu Spiritul Divin din tine, după Voința lui Dumnezeu, pe care acum o cunoști bine, devino propriul tău constructor perfect după Voința lui Dumnezeu, și vei înțelege de îndată, cu cea mai mare claritate, de ce înțeleptul meșter al unei mari cetăți a organizat astfel, de la cele mai mari la cele mai mici, materialele sale de construcție, până atunci dispersate, și le-a asamblat apoi și le-a legat, pentru a crea un mare tot magnific, care va dura în veșnicie.

10. Însă, atâta timp cât tu însuți nu ești un cunoscător experimentat în această artă a construcției, nu-ți servește la nimic să te uiți la un mare șantier, oricât de pătrunzătoare ar fi privirea ta, și să tot critici una sau alta din el - dimpotrivă, te va induce chiar pe deplin în eroare.“

Capitolul 179

Despre înțelepciunea lui Dumnezeu

1. (Rafael): „Privind o construcție terminată, vei arăta de exemplu spre o piatră dintr-un perete sau spre vreo grindă care ar ieși din el, și vei spune: «Dar de ce constructorul a zidit această piatră chiar în acest perete, și de ce a lăsat să iasă această grindă acolo sus? Nu ar fi putut el folosi la fel de bine piatra aceasta pentru un alt perete, și să pună această grindă în altă parte?»

2. Iar meșterul îți va răspunde: „Prietene, tu judeci aici arta mea, pe care eu o cunosc foarte bine, precum un orb judecă culorile! Vezi tu, această piatră care te deranjează pe tine trebuie să fie zidită chiar în acel loc, pentru a încheia construcția și a o face trainică, tot astfel cum, pe capul tău, ochii sunt situați în locul cel mai potrivit pentru ei. Și la fel este și cu această grindă care iese în afară. Devino mai întâi tu însuți expert în arta de a construi, și abia apoi vei fi capabil să emiți o judecată corectă asupra unui edificiu și asupra diverselor sale elemente, de la început până la sfârșit și de la cele mici la cele mari!“

3. Iar eu îți răspund la obiecția ta asupra stărilor sufletului înainte de finalizarea construcției sale la fel cum constructorul cunoscător ar trebui să-ți răspundă la critica ta asupra edificiului pe care l-a construit.

4. Pentru a clarifica mai bine întrebarea ta, conform cu înțelepciunea grecească, tu ai vorbit despre un lanț ale cărui inele există separat, însă, deoarece nu sunt atașate împreună, niciunul dintre ele nu există deloc pentru celelalte, și nu pot așadar să aibă nicio relație între ele. Căci, după tine, dacă niciun inel nu poate fi cunoscut și observat de cel care îl urmează, întreg lanțul nu are nicio valoare și este ca și cum nu ar exista.

5. Însă eu îți spun: mergi la un fierar bun și privește cum fabrică el un lanț. Începe prin a face toate inelele separat; odată ce are un număr suficient de inele, le asamblează prin inele intermediare, după metoda tradițională - cu alte cuvinte astfel încât să formeze, într-o primă etapă, bucăți de lanț cu numai trei inele. Odată această muncă terminată, el atașează fiecare bucată de lanț cu trei inele de o alta, printr-un al șaptelea inel intermediar, apoi, bucățile noi de șapte elemente obținute, printr-un nou inel intermediar, și tot așa, până când este terminat tot lanțul.

6. Când acest lanț lung va fi asamblat de la primul până la ultimul inel, în conformitate cu această artă străveche, vei merge să-l mai întrebi pe acest fierar expert în arta sa de ce, pentru a realiza acest lanț, a început prin a fabrica doar inele separate și independente? Nu vei gândi mai degrabă: «Acest meșter făurar a avut dreptate să lucreze astfel, căci asta i-a permis să-și dea seama de rezistența fiecărui inel, și, dacă fiecare dintre inele este solid, întregul lanț va fi la fel, atunci când va fi gata, și aceasta pentru multă vreme!»

7. Chiar dacă diversele stări prealabile ale unui suflet apar separate înțelegerii tale, pentru marele meşter făurar este ca și cum ele sunt deja legate. Căci ce făurar din lume ar fi atât de prost, încât să fabrice continuu, pentru o plăcere extrem de monotonă, inele separate, fără să aibă vreodată ideea sau dorința de a le asambla, pentru a face un lanț mare și foarte folositor?

8. Și dacă nici măcar un făurar pământean, a cărui înțelegere este infimă în comparație cu înțelepciunea lui Dumnezeu, nu face aşa ceva, cum am putea să ne aşteptăm la aceasta din partea unui Dumnezeu plin de iubire și de o înțelepciune supremă? Cât despre un fierar prost și nebun, într-adevăr, el nu ar putea să fabrice nici măcar un inel prost, darămite un lanț întreg. Însă dacă un fierar, ajutându-se de rațiunea, abilitatea și forța sa, poate fabrica inele separate, el va ști tot atât de bine să făurească și un lanț complet, pentru că el a făurit inițial inelele numai pentru a face un lanț complet și folositor.

9. Astfel, din motive foarte întemeiate, Dumnezeu a făcut să existe mai întâi, și într-o oarecare măsură separat, stările prealabile ale sufletului uman, doar pentru a servi asamblării lor finale perfecte.

10. Dacă Dumnezeu nu ar fi fost înțelept, El nu ar fi putut să creeze nimic din Sine Însuși, pentru a-i conferi o existență aparent separată de El. Iar o forță și o putere supremă presupune în aceeași măsură și o iubire supremă, foarte pură și perfect dezinteresată, și cea mai vie lumină a unei înțelepciuni supreme, născută fiind din focul veşnic viu al acestei iubiri. Și nicio rațiune umană, oricât de puțin luminată ar fi ea, nu poate gândi că această iubire și această înțelepciune ar da viață, adesea pentru foarte scurt timp, la tot felul de ființe slabe și neputincioase, care să-i ofere doar o plăcere trecătoare, ca aceea pe care le-o oferă copiilor jucăriile lor; căci dacă ar fi aşa, ceea ce este însă absolut imposibil, Dumnezeu, în iubirea și înțelepciunea Sa, ar fi la fel de neputincios ca și oamenii, și nu ar putea niciodată să facă să existe nici măcar o singură ființă prin forța Voinței Sale.

11. Vei înțelege de aici mai întâi că nu poate să existe decât un singur și Unic Dumnezeu Adevărat, veşnic și în Sine imuabil, fără de care nicio altă existență nu ar fi de conceput, iar apoi că acest Unic Dumnezeu Adevărat trebuie să fie iubirea cea mai pură și înțelepciunea supremă, din care emană toate lucrările Sale nenumărate, că El trebuie să fie și atotputernic, căci altminteri nimic nu ar putea fi creat; și, în sfârșit, pentru că Dumnezeu, fiind în Sine Ordinea eternă, este imuabil, și creaturile Sale, după perioada prevăzută pentru desăvârşirea lor, care trebuie să fie precedată de niște transformări remarcabile, nu pot decât să rămână, precum El, veşnic imuabile.

12. Dacă nu-ți ajunge, poți să continui să cauți și alte dovezi, și mai convingătoare, însă nu le vei găsi niciodată! Ai înțeles cu adevărat ceea ce ți-am spus?“

(Extrase din Marea Evanghelie a lui Ioan Vol. 9)

*

Învățătura lui Rafael cu privire la hrana ce a fost oferită evreilor în pustiu

1. Rafael a răspuns: „Da, prietene, lucrurile s-au petrecut într-adevăr aşa, și pentru un motiv foarte înțelept; căci Dumnezeu a vrut să pregătească pentru o lumină superioară acest popor - care, în Egipt, căzuse cu totul în cea mai rea materialitate - și, după ce i-a dat poporului Legile Vieții, nu i-a mai rămas decât să-l facă să trăiască cât mai cumpătat posibil, timp de patruzeci de ani, într-un deșert gol și sterp, pentru a-l conduce astfel la lumină. În Egipt, acest popor se obișnuise, pe de-o parte din simț negustoresc, pe de altă parte din cauza multor feluri de privațiuni, să-și facă rezerve și să economisească prea mult, ceea ce l-a împins la o asemenea lăcomie și avariție, încât devenise foarte dificil să fie distruse în el aceste defecte și vicii. În ciuda tuturor avertismentelor

și a pedepselor, devenise o a doua natură pentru poporul așa-zis al lui Dumnezeu să înșele, să fure și chiar să ucidă, să mintă și să practice desfrâul și adulterul, cel puţin vizavi de egiptenii cei păgâni.

2. Sub domnia Faraonului, despre care se știe că oprima prea mult și prea crâncen acest popor de altfel foarte muncitor și îl persecuta în mii de felini, poporul lui Israel a început să asculte învățăturile divine și a renunţat în mare parte la numeroasele defecte și vicii, și atunci Dumnezeu l-a ridicat pe Moise pentru ca el să salveze acest popor în felul cunoscut din cărți.

3. Poporul a ajuns deci în acest deșert aspru, unde nu existau nici câmpii, nici livezi, nici pășuni, nici lapte, nici miere, nici carne, și, fiind deosebit de slăbit, a început să se vaiete și să crâcnească; căci rezervele pe care le aduseseră cu ei se terminaseră, iar peștii din Marea Roșie nu erau de-ajuns pentru a-i hrăni.

4. Atunci, Dumnezeu s-a milostivit de poporul Său și i-a trimis din Ceruri pâinea cea de toate zilele. Când poporul primea pâinea cerească din belșug, acest fapt trezea repede în el vechiul spirit rău al acumulării și al negustoriei; însă, prin Moise, Dumnezeu i-a transmis poporului porunci bune despre modul în care trebuie să culeagă și să folosească acest dar al Cerurilor, și cel care nu le respecta era de îndată pedepsit după aceleași porunci.

5. Și iată că toate acestea au înăbușit curând în popor spiritul lumesc cel rău, căci nu mai exista niciun avantaj în a acumula mană, și de aceea poporul a respectat de atunci înainte aceste porunci.

6. Dacă mana strânsă vinerea pentru sabat rămânea proaspătă până a doua zi, aceasta era de asemenea Voia Domnului, pentru a determina poporul, care uitase complet în Egipt de ziua de odihnă în Spiritul lui Dumnezeu și care nu se mai gândea la El, ci doar la a strânge, a munci, a vinde și a cumpăra, și aceasta zi de zi fără oprire, să se abțină cel puțin o zi pe săptămână de la orice muncă inutilă, pentru a se consacra lui Dumnezeu, Învățăturii Sale și Voinței Sale. Căci un popor care nu primește nicio instruire spirituală degenerează și recade curând într-o sălbăticie mult mai rea decât cea a animalelor, și din acel moment nu mai este deloc capabil să se ridice din nou, prin propria sa rațiune și voință, către o lumină superioară.

7. Dacă vei reflecta la toate acestea, chiar și numai cu rațiunea ta umană, vei vedea cu siguranță strălucind aici, în toată splendoarea lor, iubirea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

8. Însă, desigur, acest eveniment are de asemenea un sens profund spiritual și divin pentru poporul lui Israel.

9. Pâinea pe care Domnul Dumnezeu a făcut-o să coboare din ceruri pentru hrana materială a poporului lui Israel, în deșertul natural - care corespunde adevăratului deșert spiritual ce domnea în acest popor -, această pâine corespunde în prezent Însuși Domnului Iisus, coborât din Ceruri, pentru a fi pâinea adevărată a Vieții, în deșertul spiritual al oamenilor. Cuvântul Său, Învățătura Sa și faptele Sale de iubire sunt adevărata pâine a Vieții, venită din cel mai înalt Cer. Sufletul celui care va mânca această pâine, cu adevărat nu va mai muri niciodată, ci va avea Viața Veșnică.

10. Mulți dintre cei care au mâncat vechea mană au murit, nu doar cu trupul, ci, vai, și în sufletul lor, și încă nu au înviat până acum; însă cei care, în Spirit, au mâncat cu adevărat această mană vie, au înviat deja la Viața cea Veșnică. Și acesta este sensul spiritual al manei din vechime!

11. Iar faptul că israeliții nu trebuiau să acumuleze rezerve de mană naturală înseamnă de asemenea că oamenii nu trebuie să strângă bogății care pot fi distruse de rugină și de viermi, ci doar comorile sabatului, care sunt ale sufletului și ale Spiritului și care rămân pentru totdeauna. Înțelegi acum?“

12. Medicul, plin de recunoștință, a răspuns afirmativ, și cu toții s-au minunat de aceste cuvinte, căci nici chiar ucenicii Mei nu înțeleseseră toate acestea până atunci.

(Extras din Marea Evanghelie a lui Ioan Vol. 9, Cap. 191)

***

Împărăția lui Dumnezeu și renașterea spirituală

1. Mulți oameni își spun: „Nu e nimic rău în a căuta împărăția lui Dumnezeu, dar nu înțelegem de ce este atât de greu de găsit această împărăție și de ce nu există o singură biserică sau congregație creştină care să prezinte calea sigură de a ajunge la aceasta". Biserica romană susține: „Eu sunt singura cale!" La fel fac însă și celelalte biserici. **Din păcate, cine merge pe calea descrisă de aceste biserici descoperă de-a lungul ei tot ce își poate imagina vreodată, mai puțin promisa Împărăție a lui Dumnezeu.**

2. Iată care este răspunsul Meu la această dilemă: dacă cineva caută o vreme prea îndelungată un obiect prețios, el sfârșește mai devreme sau mai târziu prin a-și întrerupe căutarea. Dar a cui vină este? Eu vă spun: este vina celui care caută, de vreme ce caută împărăția lui Dumnezeu acolo unde nu poate fi găsită, și nu o caută acolo unde poate fi găsită. Scriptura afirmă cu claritate că **Împărăția lui Dumnezeu nu are nimic de-a face cu splendoarea exterioară, neputând fi găsită decât în inima omului. Piatra ei unghiulară este Hristos, unicul Dumnezeu și Domn al cerului, deopotrivă temporar și etern, în spațiu și în infinitate.** Inima omului trebuie să creadă în El și să-L iubească mai presus de orice, în plus, aspirantul la Împărăția lui Dumnezeu trebuie să-și iubească semenii la fel de mult ca pe el însuși.

3. Când omul respectă cu sfințenie această poruncă simplă în inima sa, se poate spune că el a descoperit deja Împărăția lui Dumnezeu. Odată atins acest nivel, el nu mai trebuie să se preocupe de lucrurile de care are nevoie, căci toate i se vor da de la sine. Dacă el are nevoie de înțelepciune, aceasta i se va da, exact în proporția de care are nevoie. Dacă el are nevoie de un ajutor din exterior pentru a-și continua viața pe pământ, el va primi ajutorul la momentul potrivit, în proporția cuvenită. Dacă are nevoie de anumite puteri speciale pentru o ocazie particulară, le va primi. Pe scurt, va fi tot timpul susținut și ocrotit. Dacă va avea nevoie să știe o limbă străină într-o anumită împrejurare, aceasta i se va revela instantaneu. Iar dacă va dori să vindece pe cineva drag, nu va avea nevoie decât de două lucruri: de invocarea Numelui Meu și de mâinile sale.

4. Atât timp cât se va afla în trup, nici un om de pe acest pământ nu va putea beneficia însă simultan și în orice moment de toate aceste avantaje, chiar dacă va fi renăscut întru spirit. Ele îi vor fi acordate numai atunci când îi vor fi cu adevărat necesare. La fel ca orice altă ființă umană, și un om renăscut spiritual va trebui să se îndrepte către Mine atunci când dorește să primească ceva, așa cum Eu însumi, pe vremea când eram întrupat, nu am putut face orice aș fi dorit, fiind nevoit să împlinesc misiunea pentru care M-a trimis Tatăl.

5. **Evident, Tatăl era în Mine, la fel cum Eu sunt în El. El era însă Spiritul lui Dumnezeu ca Părinte al Eternității, în timp ce Eu eram (așa cum sunt și astăzi) sufletul Lui.** Acest suflet posedă propria sa cunoaștere și propriile sale capacități, fiind Sufletul tuturor sufletelor, cel mai înalt și mai perfect între toate. Cu toate puterile sale, acestui suflet nu i s-a permis să facă orice dorea, fiind - așa cum spuneam - nevoit să împlinească misiunea pe care i-a trasat-o Cel din care s-a născut. De pildă, atunci când acest suflet și-a dorit să-i fie luată cupa amară de la gura lui, Cel care se afla în el l-a silit să bea cupa. Cât timp am fost întrupat, sufletul Meu nu a făcut altceva decât ceea ce i-a ordonat Cel care se afla în interiorul lui.

6. De aceea, nu trebuie să vă imaginați că un om renăscut întru spirit este un fel de făcător de miracole, care nu mai pridideşte cu minunile. La fel, nu trebuie să credeți că el are un halou auriu în jurul capului, așa cum sunt ilustrați sfinții în icoane. După moartea sa fizică, nu vor fi neapărat semne miraculoase, precum cele de care fac atâta caz preoții, în special cei din biserica romano-catolică, în legătură cu cei pe care i-au decretat chiar ei sfinți. Nici nu poate fi vorba de o prezervare a corpului lor, care va intra în putrefacție la fel ca trupul oricărui om obișnuit. De altfel,

orice om de bun simț se poate întreba la ce ar folosi acest miracol. Cu ce ar fi mai binecuvântat spiritul celui plecat dintre voi, fie el și renăscut a doua oară, dacă trupul rămas pe pământ ar fi înzestrat cu o asemenea însușire miraculoasă, dar lipsită de orice logică? Nu, oamenii care au descoperit Împărăția lui Dumnezeu nu au asemenea caracteristici. Pe de altă parte, grația Mea se revarsă prin intermediul lor ori de câte ori acest lucru se dovedește necesar.

7. La fel, nu trebuie să vă imaginați că un om născut a doua oară, care trăiește în Împărăția lui Dumnezeu, este un fel de călugăr, complet mort din perspectiva lumii exterioare (materialistă), fiind ocupat numai cu rozarii, slujbe, litanii, posturi, condamnarea celor păcătoși, sau care își contemplă viitorul mormânt cu amuzament și detașare. Toate acestea nu sunt semne ale renașterii interioare; dimpotrivă, ele sunt semne ale întunericului interior în care încă se mai zbate ființa. Lumina celui renăscut nu mai cunoaște partea întunecată a vieții, căci ziua este eternă în interiorul lui.

8. Mormântul și sicriul nu sunt în nici un caz semne ale celui renăscut, care trăiește în împărăția lui Dumnezeu, căci în această împărăție nu există morminte, nici sicrie, pentru simplul motiv că nu există morți. Acolo nu veți găsi decât învierea și viața eternă. Omul renăscut trăiește continuu în spiritul său și nu meditează asupra pierderii trupului său, la fel cum nu contemplă niciodată moartea, care nu înseamnă pentru el mai mult decât înseamnă pentru voi dezbrăcarea unei haine, seara. Așa se explică de ce moartea nu mai există pentru omul renăscut. Cu siguranță, această atitudine față de moarte este un semn minunat care indică renașterea spirituală, dar el nu este niciodată afișat în exterior și public, ci numai în interiorul omului.

9. La fel se petrec lucrurile și cu celelalte semne ale renașterii; ele nu pot fi recunoscute în exterior decât în anumite situații speciale, când este cazul. Astfel, cine are darul profeției va primi informații legate de viitor, dar numai atunci când este cazul și numai după ce Mi se va adresa Mie, căci Eu sunt singurul profet. Când Eu voi așeza cuvintele în inima și pe limba lui, el va rosti profeții; în caz contrar, el va vorbi la fel ca orice alt om. Exact la fel se petrec lucrurile și cu celelalte daruri excepționale cu care sunt înzestrați cei renăscuți întru spirit.

10. Oamenii care au trezit al doilea simț al văzului nu trebuie considerați ca făcând parte din categoria celor renăscuți întru spirit numai pentru că au această calitate, care nu este altceva decât o consecință a sensibilității lor nervoase. Prin intermediul corpului vital, sufletul lor transferă cu ușurință imagini din împărăția sufletului la nivelul corpului lor fizic. Cei care au un sistem nervos foarte puternic nu sunt de regulă capabili de așa ceva. Pe scurt, nu este vorba neapărat de ceva bun, după cum nu este vorba nici de ceva rău. Este mai degrabă un fel de boală trupească ce se declanșează în urma unor incidente (de multe ori neplăcute) în timpul vieții pământești a celui în cauză. Astfel, o stare prelungită de tristețe, de frică, un șoc puternic, și alte evenimente similare, pot declanșa acest fenomen. De asemenea, există anumite mijloace artificiale care au același rezultat, precum hipnoza, beția și drogurile halucinogene.

11. Reafirm așadar cu tărie că al doilea simț al văzului nu este un semn al renașterii spirituale, lucru demonstrat inclusiv de faptul că acești oameni văd deseori imagini haotice și incoerente, care nu au un conținut ordonat.

12. Explicația este simplă: sufletul lor nu este conectat încă la spiritul lor. Ei nu pot explica ceea ce văd, întrucât nu au o interpretare structurată a lumii de dincolo. În schimb, cei născuți a doua oară au o viziune foarte clară și perfect structurată asupra chestiunilor spirituale, ceea ce dovedește profunda lor ancorare în acea dimensiune. Acesta este așadar un alt semn al renașterii spirituale, marcând o mare diferență față de persoanele care au simple viziuni din lumea de dincolo. Repet: nu trebuie să vă așteptați la tot felul de minuni copilărești ca urmare a renașterii întru spirit, ci doar la roadele naturale ale unui spirit sănătos și ale unui suflet echilibrat, aflat în contact permanent cu spiritul său.

13. Pe de altă parte, cel renăscut știe perfect că poate realiza miracole cu ajutorul Duhului Sfânt, dar nu dorește să epateze cu ele, motiv pentru care nu le practică decât atunci când este strict necesar, de regulă în secret.

14. Cât despre cei care aspiră să renască spiritual numai pentru a primi aceste daruri miraculoase, ei pot fi convinşi că această graţie nu se va revărsa niciodată asupra lor.

15. Alte semne evidente ale renașterii spirituale sunt iubirea față de Mine, marea bunătate a inimii și iubirea față de semeni. În cazul în care ele lipsesc sau în care umilința nu este suficient de puternică, cele mai mari semne pe care le-ar face sau viziunile pe care le-ar avea o asemenea ființă nu înseamnă practic nimic. De multe ori, acești oameni sunt mai departe de Împărăția lui Dumnezeu decât mulți oameni care par obișnuiți, căci **Împărăția lui Dumnezeu nu are nimic de-a face cu pompa exterioară, ci numai cu discreția și liniștea inimii.** Urmăriți să înțelegeți cât mai profund acest adevăr, și veți descoperi mult mai uşor Împărăția lui Dumnezeu.

16. Singurele viziuni absolut autentice sunt cele ale ființelor renăscute spiritual. Celelalte viziuni au sâmburele lor de adevăr, dar nu pot fi interpretate corect decât tot de către un om renăscut spiritual.

17. Nu credeți în mesajele stupide pe care vi le adresează oamenii de lume; credeți însă întru totul în cuvintele celor renăscuți, căci ei nu rostesc decât ceea ce primesc de la Mine. Cât despre ceilalți, aceștia vorbesc în funcție de propria lor înțelegere.

18. Atunci când o asemenea persoană afirmă că vorbește în Numele lui Dumnezeu, nu o credeți; ea vorbește numai pentru propriul folos, pentru a trage avantaje personale sau pentru faimă. Dacă cineva vă spune însă cu detașare, fără nici un interes personal: „Iată ce a spus Domnul!”, pe acesta credeți-l, mai ales dacă el nu ține cont de reputația celui cu care vorbește, căci numai ființele renăscute spiritual cunosc reputația Domnului.

(Extras din „Pământul”, Cap. 70.)

Domnul:

„**Rezultă că Împărăția Mea se află într-o mică încăpere din inima omului. Cine dorește să intre în această Împărăție trebuie să pătrundă mai întâi în propria sa inimă, creându-și aici un mic spațiu pentru relaxare, adică pentru practicarea smereniei, a iubirii și a fericirii.** Dacă își aranjează în mod corect această mică încăpere și se pune la unison cu ea, el își asigură pentru totdeauna fericirea. Această cale este scurtă, măsurând doar distanța dintre cap și centrul inimii omului. Dacă veți parcurge această distanță infimă, vă veți afla deja în cer. **Nu trebuie să vă imaginați că ridicarea la cer înseamnă o călătorie dincolo de stele.** Ea nu înseamnă altceva decât coborârea în inimă. **Numai aici pot fi găsite cerul și adevărata viață eternă**”.

(De la iad la rai II, 278, 4-6)

***

Mântuirea

(text revelat de Domnul pe data de 14 iunie 1840 - *Calea renașterii spirituale*)

Ce este mântuirea?

„Le pun această întrebare copiilor Mei, care trebuie să răspundă la ea în pacea inimilor lor, obținută printr-o interiorizare profundă, până când în fața lor se deschide o poartă micuță ce dă către camerele secrete ale iubirii lor. Aici, ei trebuie să se recunoască pe ei înșiși și să recunoască

Iubirea Mea, și să ardă de iubire pentru Mine. Căci Eu sunt singurul care pot elibera sufletul, și implicit creatura, prin renașterea spiritului ei.

Iată însă întrebarea cea mai importantă pe care trebuie să v-o puneți: **în ce fel condiționează Legea mozaică libertatea voinței manifestată de iubire, renașterea generată de iubire și implicit renașterea la viața eternă?**

De ce a fost necesară Mântuirea, care reprezintă prima condiție în Legea mozaică, în condițiile în care renașterea spirituală nu presupune altceva decât respectarea Legii din iubire pură față de Mine?

Ce este de fapt Mântuirea? În ce măsură trebuie să fie preocupat omul de ea și cum se poate implica el în acest proces?

Răspunsul la această întrebare nu este deloc ușor de găsit de către cei care nu își folosesc decât facultatea intelectuală. În schimb, cel care arde de iubire față de Mine și care are o inimă plină de smerenie va găsi cu ușurință răspunsul în partea cea mai intimă a inimii sale. Eu îi voi da în continuare acest răspuns sărmanului și slabului Meu servitor Jakob (Lorber), pentru a-l putea compara astfel cu răspunsul vostru, testându-vă astfel inima și sondând profunzimea iubirii sale. Răspunsul care urmează îmi aparține așadar Mie, Stăpânul absolut al tuturor lucrurilor. Amin.

Iată așadar acest răspuns complet la întrebarea extrem de importantă pe care v-am pus-o, a cărei amploare și anvergură nu vă pot apărea în lumina lor deplină decât prin intermediul răspunsului pe care urmează să vi-l dau.

Pentru ca voi să înțelegeți în totalitate acest răspuns, este indispensabil să începem cu anumite explicații referitoare la viața omului în sfera sa naturală și la viața lui în sfera sa spirituală. Fără aceste noțiuni preliminare aș vorbi în zadar, căci înțelegerea răspunsului depinde în întregime de înțelegerea conceptului de spirit, a cărui mamă este iubirea. Tocmai pentru a da un prim elan sufletului vostru v-am pus mai devreme întrebarea: **pe ce se bazează viața spiritului**, renașterea sa și mai ales viața eternă de care se poate bucura el, într-o libertate deplină?

Ascultați: omul este alcătuit dintr-un corp natural. În interiorul acestuia se dezvoltă, cu concursul diferitelor organe, un suflet viu, **căci concepția fizică nu dă naștere decât corpului fizic**. Abia în cursul celei de-a șaptea luni de sarcină, când corpul fătului este pe deplin structurat, în sensul că se află în posesia tuturor părților sale componente, care s-au dezvoltat în timpul vieții sale vegetative în interiorul pântecului matern, în adâncitura stomacului său se deschide o mică bulă imperceptibilă cu ochii fizici. **Aceasta provine de la tată și conține în sine substanța sufletului copilului**. Aceasta stabilește prin intermediul sistemului nervos o comunicare cu organismul fizic, transformând fluidul magnetic din interiorul nervilor într-un fluid propriu, pe care îl transmite apoi pe cale electrică tuturor organelor, iar la sfârșit mușchiului inimii, lucru care se întâmplă de regulă în cea de-a șaptea zi, iar uneori chiar ceva mai târziu.

Atunci când primește acest fluid de la suflet, inima începe să se dilate lent, umplându-se cu această substanță a sufletului, iar atunci când ajunge la saturație, ea se descarcă, la fel cum se întâmplă în cazul unei sticle cu apă gazoasă căreia i se scoate dopul. În acest fel, ea propulsează substanța sufletului către artere, cu ajutorul ventriculului său. Astfel eliberat, fluidul sufletului se transmite tuturor sucurilor din organism, pe care le face să pătrundă în vase și le trimite înapoi la inimă prin vene. Între timp, aceasta din urmă s-a umplut din nou cu fluid vital, iar ciclul reîncepe.

Așa se naște pulsul cardiac, circulația sucurilor, iar mai târziu cea a sângelui. Circulația și schimburile constante de sucuri și de sânge permit formarea masei corporale, iar substanța conținută în sucurile cele mai subtile întărește soliditatea sufletului prin acțiunea ei electromagnetică. Când stomacul fătului este în întregime format, putând să primească sucurile mai grosiere care provin din corpul mamei, pentru a susține sucurile interioare și sângele fătului, acesta se separă de mama sa și se naște în lumea exterioară, înzestrat cu cinci simțuri care îi permit să se adapteze la

nevoile naturii. El începe astfel să absoarbă în sine lumea pe care o percepe cu ajutorul simțurilor sale. Mai bine zis, el începe să absoarbă diferite elemente ale acesteia, precum lumina, sunetele, gusturile, mirosurile și sensibilitatea generală, care au rolul de a contribui la dezvoltarea sufletului, dar şi la creşterea corpului fizic, în funcţie de nevoile acestuia. Toate aceste procese se petrec în anii care urmează. **Astfel, în interiorul copilului cresc de fapt doi oameni: unul material şi unul substanţial** (care conţine în sine fiinţa esenţială a omului).

Ascultaţi-Mă cu atenţie! Cu circa trei zile înainte de naştere, în regiunea inimii copilului se formează o altă bulă micuţă, alcătuită din substanţele cele mai subtile şi mai rezistente. În această bulă este introdus un spirit căzut (devenit rău), dar care reprezintă totuşi o scânteie din Iubirea divină. Această scânteie este depusă în corp, indiferent dacă acesta este de sex masculin sau feminin, căci spiritul nu cunoaşte diferenţierea între sexe. Abia odată cu trecerea timpului îşi va asuma el o identitate sexuală sau alta, pe care o va manifesta prin pasiunea sa amoroasă.

Deocamdată, acest spirit este inert, aşa cum a fost de altfel de foarte mult timp, de când a fost izgonit în materie. **În ceea ce priveşte sufletul, acesta are o natură substanţială imponderabilă, simplă şi indestructibilă.** Simţurile sale se dezvoltă gradat şi corespund celor corporale, cu diferenţa că sunt mai subtile. Astfel, urechilor fizice le corespunde raţiunea, ochilor le corespunde inteligenţa, gustului îi corespunde delectarea în faţa impresiilor primite de la sunet şi de la lumină, mirosului îi corespunde facultatea de a distinge între bine şi rău, iar simţirii (facultăţii generale) îi corespunde conştiinţa vieţii naturale, generată de evoluţia constantă a substanţelor cele mai subtile în organele sufletului, care corespund organelor mai grosiere ale corpului. Aşa cum înainte sucurile corpului au dat naştere prin circulaţia lor fiinţei sufletului prin substanţele aduse din lumea exterioară, la fel, spiritul închis în mica sa bulă începe să primească acum, graţie circulaţiei substanţelor mai subtile din organele sufletului, o hrană adecvată, care îi permite să crească şi să se maturizeze, până când devine suficient de puternic pentru a-şi sparge bula şi pentru a penetra progresiv toate organele sufletului. Spiritul începe să se hrănească astfel cu gândurile sufletului, dând naştere unui al treilea om, al cărui sediu este sufletul. Procesul se petrece astfel: spiritul dispune şi el de organele sale, care corespund celor ale corpului şi celor ale sufletului, cu diferenţa că ele au o natură pur spirituală. Astfel, auzului şi raţiunii le corespund la nivel spiritual percepţia sau sensibilitatea; văzului şi inteligenţei le corespunde voinţa; gustului şi delectării cu efectele sunetelor şi luminii le corespunde facultatea de a distinge toate lucrurile din lume în funcţie de formele lor caracteristice; mirosului şi percepţiei binelui şi răului le corespunde percepţia adevărului şi a minciunii; în sfârşit, conştiinţei vieţii naturale îi corespunde sentimentul iubirii.

Aşa cum hrana corpului este condiţionată de toate simţurile acestuia, la fel se petrec lucrurile şi în cazul sufletului, dar şi în cel al spiritului. Dacă hrana primită nu este bună în ansamblul ei, ea intoxică totul, care devine astfel condamnabil. În schimb, dacă hrana este bună în ansamblul ei, totul devine bun şi acceptabil. Acestea sunt raporturile naturale dintre corp, suflet şi spirit. **Totul depinde de hrană, respectiv dacă aceasta este bună sau rea.**

Tot ce aparţine acestei lumi este rău pentru spirit, întrucât îl atrage pe acesta către lumea materială, or Eu am smuls acest spirit din închisoarea sa şi din noaptea (care echivalează cu moartea) în care a zăcut până acum în sânul materiei şi l-am depus în inima sufletului tocmai pentru ca el să revină la viaţă şi să se purifice de tot ceea ce este senzorial şi natural, respectiv material şi corporal, devenind astfel în sfârşit capabil să primească în sine viaţa Mea.

Dacă hrana pe care o primeşte spiritul este rea, el redevine temporal, ataşat de bunurile lumeşti, senzual şi în cele din urmă material, deci la fel de inert cum era înainte de naşterea omului. În mod natural, sufletul şi corpul său urmează tendinţa spiritului, devenind la fel de inerte ca şi acesta. Dimpotrivă, dacă hrana primită de spirit este bună, constând în revelarea voinţei Mele şi în

intervenția Mântuirii sau Iubirii Mele transformată într-o credință vie, în inima spiritului se formează o nouă bulă micuță, în care este introdusă o scânteie pură din Iubirea Mea. Această nouă naștere a sfințeniei omului urmează apoi aceeași cale ca și cea urmată de suflet, iar mai târziu de spirit. Când această scânteie ajunge la realizare (maturitate), această iubire sfântă sfărâmă învelișul său exterior și se scurge — precum sângele fizic sau precum substanțele mai subtile ale sufletului — către toate organele spiritului. **Această stare este numită RENAȘTERE**, iar mica bulă este numită NAȘTEREA UNITĂȚII.

Ascultați-Mă în continuare: în momentul concepției fizice (mai ales dacă aceasta este rezultatul unei satisfacții animalice și păcătoase), o multitudine de mici bule ale iubirii venite din infern sunt introduse în regiunea vintrei și a părților sexuale. Aceste mici bule vor germina mai târziu odată cu Iubirea Mea. La fel ca florile care apar primăvara sub influența căldurii soarelui natural, aceste mici bule venite din infern germinează sub influența căldurii Soarelui Meu Spiritual. Aceasta este originea tuturor tentațiilor, căci fiecare din aceste ființe născute din infern va încerca apoi în permanență să intervină în viața sufletului. Dacă omul nu se opune cu vigoare și cu toată voința — ajutat de Iubirea divină care tocmai s-a născut în el — acestor mici bestii feroce, acestea se vor aciui ca niște polipi exact în locurile în care seva spiritului se scurge către suflet, împiedicându-l astfel pe acesta din urmă să se bucure de viața spiritului său, și implicit de Iubirea divină. Când spiritul își dă seama că nu se mai poate dilata pentru a primi plenitudinea noii vieți de la Dumnezeu, el se retrage din nou în mica sa bulă tăcută, iar **Iubirea Mea — care reprezintă Divinitatea din om — se retrage încă și mai mult**. Dacă omul lasă să se deruleze în el acest proces, el devine tributar naturii exterioare și se pierde singur, căzând pradă senzualității sale. De altfel, el nici nu-și dă seama de acest lucru, căci micile bestii feroce, care inițial s-au manifestat într-o manieră amăgitoare, aparent pozitivă, corup în mod progresiv simțurile omului, până când le devin prizoniere, astfel încât omul nu-și mai dă seama de nimic spiritual, nu mai aude nimic spiritual, nu mai vede, nu mai gustă și nu mai înțelege nimic din domeniul spiritului.

Suferința sufletului devine atroce, așa cum acesta nu a mai experimentat vreodată, dar ea poate înceta dacă omul se întoarce la Dumnezeu prin rugăciune (îndeosebi rugăciunea Tatăl nostru), prin post și prin citirea Scripturilor, care vor avea ca efect generarea unei stări de nostalgie și a dorinței de a scăpa de această suferință.

Dacă omul ia în serios această dorință, văzându-se asaltat de îndoieli serioase, **Eu, în calitatea Mea de Învingător al morții și al iadului, încep să acționez din exterior asupra lui prin opera Mântuirii, iar în marea Mea compasiune, îi trimit diferite cruci și suferințe (în acord cu înțelepciunea Mea). Lumea exterioară și bucuriile ei ajung astfel să i se pară extrem de amare omului, care devine dezgustat și începe să se detașeze de ele.**

Nemaigăsind hrana sufletească provenită din lumea păcatului exterior, micilor bestii feroce începe să le slăbească puterea, iar ele încep să se stingă în interiorul organelor sufletului, căzând într-o stare de inconștiență.

Pe măsură ce iubirea și compasiunea lui Iisus Hristos, care își exercită din exterior influența asupra organelor bolnave, atât fizice cât și ale sufletului, încep să se facă simțite, iluminând aceste organe și manifestându-se în interiorul sufletului prin conștiința care se trezește și îl avertizează pe om de multitudinea de bestii ale păcatului care există în el, sufletul lui începe să se teamă. Această teamă se manifestă printr-o oprimare a inimii și printr-o presiune la nivelul pieptului, în regiunea stomacului. Simțind această durere care îl smerește și îl face să simtă remușcări puternice, omul începe să se roage. El îl imploră pe Dumnezeul Crucificat al Iubirii să îi acorde grația Lui. Conștient de acest lucru, spiritul omului începe să se agite din nou în mica bulă în care s-a retras.

Și astfel, Iubirea plină de compasiune a lui Dumnezeu îi reamintește omului de Poruncile lui Moise, de la prima la ultima, și îi recomandă cu severitate să le respecte, pentru a se smeri prin

negarea de sine. Mecanismul poate fi comparat cu mișcările efectuate de o spălătorească, care freacă, bate, clătește, stoarce și își întinde rufele pentru ca micile particule de murdărie să iasă odată cu apa din ele, repetând această operație până când apa cu care a clătit rufele devine complet curată. Atunci, ea întinde rufele la soare, pentru ca razele acestuia să evapore chiar și ultimele urme de impurități, iar acestea să fie spulberate de vânturile purificatoare.

Poruncile pe care i le-a dictat Dumnezeu lui Moise sunt în număr de zece, care este un număr al lui Dumnezeu. Rolul lor este să ajute omul căzut în suferință și în orbire să înceapă să creadă că Eu exist și să capete o mare venerație pentru Mine. Omul trebuie să se simtă chiar vinovat și trebuie să își consacre ziua de „*Sabat*" odihnei și contemplării lui Dumnezeu, pentru a învăța astfel să se nege pe sine și să arunce priviri din ce în ce mai pătrunzătoare în interiorul conștiinței sale, pentru a-și cunoaște astfel oaspeții. În continuare, el trebuie să se întoarcă cu fața către Mine, pentru ca Eu să distrug aceste ființe malefice și să le scot din organele sufletului său.

Atunci când omul se smerește complet și se abandonează în totalitate voinței Mele, măre-ției, forței și puterii Mele, intră în joc dezgolirea purificatoare, adică respectarea scrupuloasă a celor șapte porunci rămase, care îi solicită să se umilească în fața aproapelui său și să își controleze toate poftele pasionale, să își încalce voința personală și să își supună chiar și cele mai mici dorințe ale inimii sale. Când omul ajunge în acest stadiu, Eu vin la el sub forma Iubirii și încălzesc bula în care sălășluiește spiritul său, la fel ca o cloșcă ce își încălzește ouăle pentru ca acestea să clocească. Spiritul omului, deja trezit, se naște astfel din nou sub impactul căldurii Iubirii divine. El ilumi-nează astfel toate părțile sufletului purificat al omului și absoarbe cu aviditate Iubirea și compasi-unea care acționează din exterior asupra organelor purificate ale sufletului. În acest fel, el devine din ce în ce mai puternic. După ce Iubirea și compasiunea Mea pătrunde până în profunzimile ultime ale inimii sale, **acolo unde se află micuța bulă a Iubirii primordiale (care este de sor-ginte pur divină și care reprezintă sanctuarul Tatălui preasfânt în interiorul omului)**, aceasta se deschide din nou. Și astfel, Iubirea Tatălui, stimulată de Iubirea Fiului, inundă spiritul omului cu o mare lumină, la fel ca un soare care răsare, antrenând în lumina ei sufletul, și prin intermediul acestuia, trupul omului.

Omul simte astfel că renaște la viață, iar această nouă viață reprezintă Învierea trupului său.

Și cum întreaga ființă a omului este penetrată de lumina Tatălui, Fiul este primit de Tată în ceruri, adică în inima Tatălui. Fiul ia cu sine spiritul omului, care ia cu sine sufletul acestuia, iar sufletul ia cu sine corpul energetic al omului (sau spiritul nervilor), restul nefiind altceva decât un excrement al corpului.

De îndată ce Tatăl, adică Iubirea divină, începe să domnească în om, în interiorul acestuia se face lumină, căci înțelepciunea Tatălui nu se separă niciodată de Iubirea Sa. Astfel, omul se simte plin de iubire, de înțelepciune și de forță, născându-se astfel din nou (din perspectiva iubirii și înțelepciunii).

Cred că ați înțeles acum cât de mari sunt durerea, indulgența și răbdarea Mea pentru a putea răscumpăra chiar și un singur suflet. De câte ori nu se întâmplă însă ca eforturile Mele să rămână necunoscute, disprețuite, blestemate și călcate în picioare? Cu toate acestea, Eu nu încetez nici o clipă să vă chem pe toți: „***Veniți la Mine, voi, cei care suferiți și care sunteți împovărați, iar Eu vă voi alina!***"

Din păcate, nu este deloc uşor să le predici surzilor și orbilor care s-au abandonat în totali-tate plăcerilor acestei lumi, murdărindu-şi astfel templul sfânt, care este trupul lor, cu blestemul iadului, care reprezintă o veritabilă ciumă a sufletului! De aceea, Mă văd nevoit să le permit ceru-rilor să reverse în permanență asupra pământului potopurile lor, adică operele amare ale Mântuirii. Abia când solul sufletesc murdărit de blestem este spălat din nou, iar mlaștinile rămase sunt uscate

de vânturile grației Mele — voi putea predica Eu din nou căile care conduc la Viața ce emană din Mine.

A trecut mult timp de când vă predic toate aceste lucruri. De aceea, începeți în sfârșit să le ascultați și întoarceți-vă în staulul oilor Mele multiubite, pentru ca să vă pot conduce Eu Însumi, Păstorul cel Bun, către pajiștile Vieții, astfel încât să obțin de la voi lâna strălucitoare și albă pe care să o folosesc pentru a vă pregăti un veșmânt care să vă îmbrace de-a pururi!

Dacă un agricultor are o mică livadă, dar constată că pomii săi nu dau decât fructe acre și sălbatice, cum procedează el? El se gândește în sinea lui: „Ce să fac? Dacă voi smulge pomii din rădăcină, livada mea va rămâne goală. Dacă îi voi înlocui cu alții, aceștia vor rămâne la fel de sălbatici și s-ar putea să fie chiar mai slabi ca primii. Cel mai bine este să îi curăț de paraziți, iar apoi să îi altoiesc, la momentul potrivit, cu un altoi nobil, care provine de la un pom ce dă roade bune. În acest fel, pomii sălbatici, care altminteri sunt sănătoși și viguroși, se vor îmbunătăți cu ajutorul cerului și la un moment dat vor începe să dea cu siguranță roade bune și dulci". Și astfel, acest agricultor inteligent va obține în numai câțiva ani o recoltă bogată, care îl va umple de bucurie.

Voi sunteți precum acest agricultor. Pe solul corpului vostru nu au crescut până acum decât pomi sălbatici veniți din iad, datorită pasiunilor voastre desfrânate și impurităților Sodomei și Babel-ului. **De aceea, voi trebuie să vă dublați ardoarea și să vă curățați pomii de insectele dăunătoare și de ouăle lor, adică de dorințele și de pasiunile voastre desfrânate, care își au originea în iad**. Distrugeți pentru totdeauna acești viermi și aceste insecte, în maniera pe care v-am indicat-o cu claritate, și tăiați fără milă lăstarii care se dovedesc inutili, părând că sunt plini de viață, dar care nu fac de fapt altceva decât să consume seva cu care se hrănește trunchiul voinței voastre. În acest fel, veți obține în scurt timp un trunchi sănătos și viguros. La momentul potrivit, altoiți acest trunchi cu Legea dăruită lui Moise de Iubirea Mea atotputernică. În acest fel, vă puteți aștepta ca pomii voștri curățați și altoiți să înceapă să accepte cu toată convingerea Voința Mea, după ce au renunțat la a lor. În final, ei vor începe să dea cele mai sublime roade, mai ales dacă îi veți stropi din abundență cu apa Vieții, care va face ca lăstarii lor să se înalțe tot mai sus, către cer. Acest lucru va sfinți orizontul lor spiritual, iar ei vor deveni din ce în ce mai capabili să absoarbă lumina grației care emană din Soarele Grației creat de opera Mântuirii, a cărui lumină și căldură permit renașterea oricărei creaturi la viața eternă.

Iată așadar în ce constă Mântuirea: în recunoașterea Tatălui preasfânt și a Iubirii Sale, care a ispășit păcatele întregii lumi, redându-i acesteia sfințenia sa. Ea a sângerat pe cruce, iar odată cu primirea lăncii în inima Iubirii Eterne, a permis deschiderea unei porți care le permite chiar și celor mai mari răufăcători să pătrundă în Lumina și în Viața eternă. Dacă un singur om a putut deveni clarvăzător, renăscând în iubire și credință, toți ceilalți pot face același lucru. **Acesta este rolul Mântuirii, prin care micuța bulă a Iubirii eterne este fecundată din nou de razele Soarelui Grației, iar Iubirea primordială a Tatălui se trezește din nou în om prin operele Fiului, susținută cu toată vigoarea de puterea Sfântului Duh care emană deopotrivă din Tatăl și din Fiul.**

Vă voi spune în continuare ce înseamnă opera Mântuirii Mele. Mai întâi de toate, ea reprezintă opera cea mai imensă a Iubirii eterne, prin care Eu, Cel Preaînalt, M-am întrupat într-un om cu toată plenitudinea Iubirii Mele și a Divinității Mele. Am devenit astfel fratele vostru și am preluat pe umerii Mei întreaga masă a păcatelor lumii, spălând pământul de străvechiul blestem al sfințeniei intangibile a lui Dumnezeu. În al doilea rând, a urmat aservirea iadului de către puterea Iubirii Mele. Anterior, acest iad nu a putut fi aservit decât de către mânia Divinității, nefiind în

nici un fel influențat de Iubirea Mea, deși aceasta reprezintă arma cea mai teribilă împotriva infernului, întrucât reprezintă contrariul absolut al acestuia, cu singura diferență că este infinit mai puternică decât el.

Simpla pronunțare cu multă iubire și pietate a Numelui Meu este suficientă pentru alunga foarte departe iadul, aruncându-l în abisurile infinității. În sfârșit, în al treilea rând, Mântuirea reprezintă deschiderea porții cerului și a vieții eterne, dar și un ghid plin de înțelepciune pentru voi, căci Iubirea vă reconciliază cu sfințenia lui Dumnezeu și vă învață cum să vă aplecați în fața lumii, dacă doriți să fiți ridicați chiar de Dumnezeu. În plus, ea vă ajută să suportați batjocurile, suferințele și Crucea, din iubire pentru Mine și pentru frații voștri, cu o mare răbdare, cu blândețe și într-o stare de abandon. **Da, Iubirea vă învață să vă binecuvântați chiar și dușmanii, cu aceeași iubire divină din inimile voastre.**

Lumea exterioară nu este altceva decât o formă exterioară și strălucitoare a iadului, iar pământul, binecuvântat din nou de opera Mântuirii, se află sub influența ei, care îl sufocă prin egoism, corupție, impostură, iubire de sine, plăceri deșănțate, confort, bogății, avariție și nevoia generalizată de dominație. Pentru ca pământul să nu cadă murdărit din nou sub influența blestemului, el a fost sfințit de Sângele Iubirii eterne. Ori de câte ori Șarpele încearcă să se debaraseze de ororile sale, prin războaie, furt, prostituție, lux, ateism, adulter (natural sau spiritual) — potopul eliberator al Iubirii crucificate acționează de îndată pentru trezirea oamenilor și a clarvăzătorilor, care curăță imediat pământul de gunoaiele aruncate de Șarpe, aruncându-le în curtea din spate a mai-marilor acestei lumi. În astfel de perioade, inima lumii se bucură de comoara ei, în timp ce copiii Mei trebuie să suporte pentru o vreme o perioadă scurtă de restriște, timp în care pământul devine steril. Dacă ei se refugiază însă sub crucea Mea și îmi ascultă vocea vorbindu-le de noua viață care îi așteaptă prin intermediul clarvăzătorilor treziți de Mine, stropind pământul cu apa vieții din Fântâna lui Iacov, (*Care este Cuvântul lui Dumnezeu*) pământul va fi binecuvântat din nou și va sfârși prin a da cele mai nobile fructe. Aceste fructe fac și ele parte integrantă din marea operă a Mântuirii realizată de Cruce".

(https://jakoblorberromania.files.wordpress.com/2012/07/calea-renasterii.pdf)